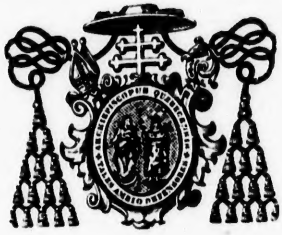
RITUALE
ROMANUM

CAROLUS-FRANCISCUS BAILLARGEON

MISERATIONE DIVINA, ET SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA
ARCHIEPISCOPUS QUEBECENSIS,
ASSISTENS SOLIO PONTIFICALI, ETC. ETC.

OMNIBUS HAS VISURIS SALUTEM IN DOMINO

Hanc RITUALIS ROMANI editionem in-8°, ut vocant, typographi P. G. DELISLE opera absolutam, et cum exemplari romano, typis S. Congregationis de propaganda Fide, anno MDCCCLXIV excuso, fideliter concordantem, collatione facta, approbamus et evulgandi licentiam damus.

Datum Quebeci sub nostris signo sigilloque, ac Secretarii nostri chirographo, die vigesima quinta mensis Septembris anni MDCCCLXIX.

✠ C. F. ARCHIEPISCOPUS QUEBECENSIS.

De mandato Illustrissimi et Reverendissimi
DD. Archiepiscopi Quebecensis.

Loco ✠ Sigilli. C. BAILLARGEON, Pter. Secret.

RITUALE ROMANUM

PAULI V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

ET A BENEDICTO XIV

AUCTUM ET CASTIGATUM

CUI

AD USUM MISSIONARIORUM APOSTOLICORUM NOVA NUNC
PRIMUM ACCEDIT BENEDICTIONUM ET
INSTRUCTIONUM APPENDIX

QUEBECI
APUD P. G. DELISLE, TYPOGRAPHUM
MDCCCLXX

SS. DOMINI NOSTRI

BENEDICTI XIV.

APOSTOLICÆ LITTERÆ

In forma Brevis de nova *Ritualis*, *Cæremonialis Episcoporum*, necnon et *Romani Pontificalis* editione, ex quibus selegimus quæ Rituale tantummodo spectant.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quam ardenti studio, incredibili sollicitudine, assidua cura, et indefesso, diuturnoque labore, adhibitis etiam, accitisque undequaque viris in Sacra Doctrina, disciplinaque Ecclesiastica versatis, æque ac de rerum Liturgicarum peritia peritissimis, sedulam operam navaverint, atque contenderint Prædecessores Nostri Romani Pontifices, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Venerabilium Fratrum Episcoporum, et Pontificale Romanum, sive emendatis erroribus, sive correctis inordinationibus, sive ablatis inutilibus, sive restitutis necessariis, ad eam tandem formam, normamque, juxta quam de præsenti usui sunt, maximo cum omnium virorum Ecclesiasticorum commodo et utilitate redigerentur ; præstat in primis intelligere ex ipsis præsertim Apostolicis in simili forma Brevis litteris eorumdem Prædecessorum Nostrorum, qui post S. Pium Papam V. felicis recordationis, Clemens VIII. Innocentius X. Paulus V. Urbanus VIII. et Benedictus XIII. ad gravissimum, dignissimumque hujusmodi opus omnibus numeris absolvendum sese pro viribus addixerunt.

Tenores autem memoratarum litterarum sunt, qui sequuntur. Ac primum quidem pro Rituale Romano.

PAULUS PAPA V. *ad perpetuam rei memoriam.* Apostolicæ Sedi per abundantiam Divinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, Nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super universam Domum Dei ita invigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honeste, et secundum ordinem fiant, præcipue vero quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiose observari Apostolicis traditionibus, et Ss. Patrum Decretis constitutos Ritus et Cæremonias pro Nostri officii debito curare omnino tenemur. Quamobrem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster, hujus Nostri tunc Sui officii memor, ad restituendam sacrorum Rituum observationem in sacrosancto Missæ Sacrificio, divinoque Officio, et simul ut Catholica Ecclesia in Fidei unitate, ac sub uno visibili capite B. Petri successore Romano Pontifice congregata, unum psallendi et orandi ordinem, quantum cum Domino poterit, teneret, Breviarium primum, et deinde Missale Romanum, multo studio et diligentia elaborata Pastorali providentia edenda censuit. Cujus vestigia eodem sapientiæ spiritu secutus similis memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster, non solum Episcopis, et inferioribus Ecclesiæ Prælatis accurate restitutum Pontificale dedit, sed etiam complures alias in Cathedralibus et inferioribus Ecclesiis cæremonias promulgato Cæremoniali ordinavit. His ita constitutis, restabat, ut uno etiam volumine comprehensi, sacri et sinceri Catholicæ Ecclesiæ Ritus, qui in Sacramentorum administratione, aliisque Ecclesiasticis functionibus servari debent, ab iis, qui curam animarum gerunt, Apostolicæ Sedis auctoritate prodirent, ad cujus voluminis præscriptum, in tanta Ritualium multitudine, sua illi ministeria tamquam ad publicam et obsignatam

normam peragerent, unoque ac fideli ductu inoffenso pede ambularent cum consensu. Quod quidem jampridem agitatum negotium, postquam Generalium Conciliorum græce latineque divina gratia editorum opus morari desivit, sollicite urgere Nostri muneris esse existimavimus. Ut autem recte, et ordine, ut par erat, res ageretur, nonnullis ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, pietate, doctrina et prudentia præstantibus, eam demandavimus, qui cum consilio eruditorum virorum, variisque præsertim antiquis, et, quæ circumferuntur, Ritualibus consultis, eoque in primis, quod vir singulari pietatis zelo, et doctrina bonæ memoriæ Julius Antonius S. R. E. Cardinalis S. Severinæ nuncupatus, longo studio, multaque industria et labore plenissimum composuerat, rebusque omnibus mature consideratis, demum divina aspirante clementia, quanta oportuit brevitate, Rituale confecerunt. In quo cum receptos et approbatos Catholicæ Ecclesiæ Ritus suo ordine digestos conspexerimus, illud sub nomine Ritualis Romani merito edendum publico Ecclesiæ Dei bono judicavimus. Quapropter hortamur in Domino Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, et Episcopos, et dilectos Filios eorum Vicarios, nec non Abbates, Parochos universos, ubique locorum existentes, et alios, ad quos spectat, ut in posterum tamquam Ecclesiæ Romanæ filii, ejusdem Ecclesiæ omnium matris et magistræ auctoritate constituto Rituali in sacris functionibus utantur, et in re tanti momenti, quæ Catholica Ecclesia, et ab ea probatus usus antiquitatis statuit, inviolate observent.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XVII. Junii MDCXIV. Pontificatus Nostri Anno X.

S. COBELLUTIUS.

Quæ vero pro Cæremoniali Episcoporum referuntur Bullæ CLEMENTIS VIII. *incip.* Cum novissime. INNOCENTII X. Etsi alias. BENEDICTI XIII. Licet alias. *Item quæ pro Pontificali Romano* CLEMENS VIII. *Bulla incip.* Ex quo in Ecclesia. *Atque* URBANUS VIII. Quamvis alias. *statuere, brevitatis gratia hic omittuntur. Sequitur Bulla:* Quoniam autem pro paterna charitate vehementer cupientes, ut Christi Fidelibus in articulo mortis constitutis, quoad fieri posset, universis Apostolica Benedictio Nostro nomine impertiretur, et Plenaria omnium suorum peccatorum Indulgentia elargiretur, per alias Nostras sub Plumbo litteras Ann. Incarn. Dom. MDCCXLVII. Nonis Aprilis, Pontificatus Nostri anno VII. datas omnibus Ecclesiarum Antistitibus hujusmodi facultatem sub certis modo et forma expressam tribuimus, atque insimul Formulam Benedictionis, et Indulgentiæ hujusmodi dandæ præscripsimus, quemadmodum Encyclicam etiam Nostram Epistolam die XIX. mensis Martii anno MDCCXLIV. ad dilectos Filios Generales Ordinum Regularium, quibus a S. Sede indulta, vel indulgenda erat facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super populum statis diebus, scripseramus super modo et ritu, quibus prædicta Benedictio danda est.

Præterea ad nonnullas lites et controversias exortas e medio tollendas itidem per alias nostras in simili forma Brevis litteras confirmaveramus leges et instituta Cæremonialia jussu Nostro edita pro Provinciarum Præsidibus, Gubernatoribus, Prælatis et Apostolicis Vicelegatis, quæ sunt tenoris sequentis.

Bulla BENEDICTI XIV. *incip.* Quod Apostolus, *pro Cæremoniali Episcoporum hic omittitur.*

Insuper Formulam itidem Benedictionis, et Traditionis Pallii, ac jurisjurandi a Procuratoribus absentium Ar-

chiepiscoporum, antequam a Dilecto Filio nostro S. R. E. Cardinali Diacono idem Pallium accipiant, ipsorum Archiepiscoporum nomine præstandi per Nostram Constitutionem die XII. mensis Augusti anno MDCCXLVIII. sub Plumbo expeditam statuimus.

Porro accedit ad hæc methodus quoque Scholæ Sacrorum Rituum in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis Nostræ Nobis approbantibus institutæ non sine uberi per hoc tempus in Sacris Ritibus addiscendis profectu, aliarumque ad instar ejusdem Scholæ, alibi jam erectarum, vel erigendarum, quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo operum Nostrorum Volumine Romanæ editionis reperitur inserta, plurimumque a Nobis commendatur, eamque plurimum studiosis Sacrorum Rituum prodesse compertum est.

Ea propter cum Nobis a quamplurimis supplicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia a Nobis statuta addendi, verum etiam Nostro jussu in lucem emittendi, licentiam de Apostolica benignitate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur : Nos itaque probe scientes, et experientia docti quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manum sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi collectio utilitatem memoratæ Scholæ Liturgicæ in Collegio Soc. Jesu ejusdem almæ Urbis Nostræ a Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit ; Apostolica Auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Præsulum votis et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impertimur, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Roma-

num sub iisdem modo et forma, quibus de præsenti impressa reperiuntur, et usui sunt, una simul cum omnibus et singulis, quæ ut superius relatum est, a Nobis præscripta, ordinata, et publici etiam juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituum in Operibus Nostris jam editis inserta jussu Nostro, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXV Martii Anno MDCCLII. Pontificatus Nostri anno XII.

CAJETANUS AMATUS.

DE IIS

QUÆ IN ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM

GENERALITER SERVANDA SUNT.

Ut ea, quæ ex antiquis Catholicæ Ecclesiæ institutis, et sanctorum Canonum, Summorumque Pontificum Decretis, de Sacramentorum Ritibus ac Cæremoniis hoc libro præscribuntur, qua par est diligentia ac religione custodiantur, et ubique fideliter observentur; illud ante omnia scire, et observare convenit, quod Sacrosancta Tridentina Synodus *sess.* 7. *can.* 13. de iis Ritibus decrevit in hæc verba: *Si quis dixerit, receptos et approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in solemni Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato a Ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse: anathema sit.*

Cum igitur in Ecclesia Dei nihil sanctius, aut utilius, nihilque excellentius, aut magis divinum habeatur, quam Sacramenta ad humani generis salutem a Christo Domino instituta, Parochus, vel quivis alius Sacerdos, ad quem eorum administratio pertinet, meminisse in primis debet, se sancta tractare, atque omni temporis momento ad tam sanctæ administrationis officium paratum esse oportere.

Quamobrem illud perpetuo curabit, ut integre, caste, pieque vitam agat; nam etsi Sacramenta ab impuris coinquinari non possint, neque a pravis Ministris eorum effectus impediri: impure tamen et indigne ea ministrantes, in æternæ mortis reatum incurrunt. Sacerdos ergo, si fuerit peccati mortalis sibi conscius, quod absit, ad Sacramentorum administrationem non audeat accedere, nisi prius corde pœniteat; sed si habeat copiam Confessarii, et temporis, locique ratio ferat, convenit confiteri.

Quacumque diei, ac noctis hora ad Sacramenta ministranda vocabitur, nullam officio suo præstando, præsertim si necessitas urgeat, moram interponat, ac propterea populum sæpe, prout sese offert occasio, præmonebit, ut cum sacro ministerio opus fuerit, se quamprimum advocet, nulla temporis, aut cujuscumque incommodi habita ratione.

Ipse vero antequam ad hujusmodi administrationem accedat, paullulum, si opportunitas dabitur, orationi, et sacræ rei, quam acturus est, meditationi vacabit, atque ordinem ministrandi, et cæremonias pro temporis spatio prævidebit.

In omni Sacramentorum administratione superpelliceo sit indutus, et desuper stola ejus coloris, quem Sacramenti Ritus exposcit; nisi in Sacramento Pœnitentiæ ministrando occasio, vel consuetudo, vel locus interdum aliter suadeat.

Adhibebit quoque unum saltem, si habeat, vel plures Clericos, prout loci, et Sacramenti ratio postulabit, decenti habitu, et superpelliceo pariter indutos.

Curabit etiam, ut sacra supellex, vestes, ornamenta, linteamina, et vasa ministerii integra, nitidaque sint, et munda.

In Sacramentorum administratione eorum virtutem, usum, ac utilitatem, et cæremoniarum significationes, ut Concilium Tridentinum præcepit, ex Ss. Patrum et Cathechismi Romani doctrina, ubi commode fieri potest, diligenter explicabit.

Dum Sacramentum aliquod ministrat, singula verba, quæ ad illius formam et ministerium pertinent, attente, distincte, et pie, atque clara voce pronunciabit. Similiter et alias Orationes, et preces devote ac religiose dicet; nec memoriæ, quæ plerumque labitur, facile confidet, sed omnia recitabit ex libro. Reliquas præterea Cæremonias ac Ritus, ita decenter, gravique actione peraget, ut adstantes ad cœlestium rerum cogitationem erigat, et attentos reddat.

Ad ministrandum procedens, rei quam tractaturus est, intentus sit, nec de iis, quæ ad ipsam non pertinent, quidquam cum alio colloquatur; in ipsaque administratione actualem attentionem habere studeat, vel saltem virtualem, cum intentione faciendi, quod in eo facit Ecclesia.

Illud porro diligenter caveat, ne in Sacramentorum administratione aliquid quavis de caussa vel occasione, directe vel indirecte exigat, aut petat; sed ea gratis ministret, et ab omni simoniæ, atque avaritiæ suspicione, nedum crimine, longissime absit. Si quid vero nomine eleemosynæ, aut devotionis studio, peracto jam Sacramento, sponte a Fidelibus offeratur, id licite pro consuetudine locorum accipere poterit, nisi aliter Episcopo videatur.

Fidelibus alienæ Parochiæ Sacramenta non ministrabit, nisi necessitatis caussa, vel de licentia Parochi, seu Ordinarii.

Omnes autem, qui Sacramenta suscipiunt, loco et tempore opportuno monebit, ut remoto inani colloquio, et habitu, actuque indecenti, pie ac devote Sacramentis intersint, et ea, qua par est, reverentia suscipiant.

Librum hunc Ritualem, ubi opus fuerit, semper cum ministrabit, secum habebit, Ritusque et Cæremonias in eo præscriptas diligenter servabit.

Ceterum illorum tantum Sacramentorum, quorum administratio ad Parochos pertinet, Ritus hoc opere præscribuntur, cujusmodi sunt Baptismus, Pœnitentia, Eucharistia, Extrema unctio, et Matrimonium. Reliqua vero duo Sacramenta Confirmationis, et Ordinis, cum propria sint Episcoporum, Ritus suos habent in Pontificali præscriptos. Et ea, quæ de iis, atque aliis Sacramentis scire, servare, et docere Parochi debent, cum ex aliis libris, tum præcipue ex Catechismo Romano sumi possunt. Siquidem hic de iis fere tantum agere instituti operis ratio postulat, quæ ad ipsorum quinque Sacramentorum Ritus pertinent.

Postremo quisquis Sacramenta administrare tenetur, habeat libros necessarios ad officium suum pertinentes, eosque præsertim, in quibus Parochialium functionum notæ ad futuram rei memoriam describuntur, ut ad finem hujus Ritualis habetur.

DE SACRAMENTO

BAPTISMI

RITE ADMINISTRANDO

Sacrum Baptisma, Christianæ Religionis et æternæ vitæ janua, quod inter alia novæ Legis Sacramenta a Christo instituta, primum tenet locum cunctis ad salutem necessarium esse, ipsa Veritas testatur illis verbis: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei* (*Jo.* 3.). Itaque summa ad illud opportune, riteque administrandum ac suscipiendum diligentia adhibenda est.

Cum autem ad hoc Sacramentum conferendum alia sint de Jure divino absolute necessaria, ut materia, forma, minister; alia ad illius solemnitatem pertineant, ut Ritus, ac Cæremoniæ, quas ex Apostolica et antiquissima traditione acceptas et approbatas, nisi necessitatis caussa, omittere non licet; de iis aliqua præmonenda sunt, ut sacrum hoc ministerium rite et sancte peragatur.

DE MATERIA BAPTISMI

Ac primum intelligat Parochus, cum hujus Sacramenti materia sit aqua vera ac naturalis, nullum alium liquorem ad id adhiberi posse.

Aqua vero solemnis Baptismi sit eo anno benedicta in Sabbato Sancto Paschatis, vel Sabbato Pentecostes, quæ in fonte mundo nitida et pura diligenter conservetur; et hæc quando nova benedicenda est, in Ecclesiæ, vel potius Baptisterii sacrarium effundatur.

Si aqua benedicta tam imminuta sit, ut minus sufficere videatur, alia non benedicta admisceri potest, in minori tamen quantitate.

Si vero corrupta fuerit, aut effluxerit, aut quovis modo defecerit, Parochus in fontem bene mundatum ac nitidum, recentem aquam infundat, eamque benedicat ex formula, quæ infra præscribitur.

Sed si aqua conglaciata sit, curetur, ut liquefiat: sin autem ex parte congelata sit, aut nimium frigida, poterit parum aquæ naturalis non benedictæ calefacere, et admiscere aquæ baptismali in vasculo ad id parato, et ea tepefacta ad baptizandum uti, ne noceat infantulo.

DE FORMA BAPTISMI

Quoniam Baptismi forma his verbis expressa: *Ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti*, omnino necessaria est, ideo eam nullo modo licet mutare, sed eadem verba uno et eodem tempore quo fit ablutio pronuncianda sunt.

Latinus Presbyter latina forma semper utatur.

Cum Baptismum iterare nullo modo liceat, si quis sub conditione, de quo infra, sit baptizandus, ea conditio explicanda est hoc modo: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, etc.* Hac tamen conditionali forma non passim aut leviter uti licet, sed prudenter; et ubi, re diligenter pervestigata, probabilis subest dubitatio, infantem non fuisse baptizatum.

Baptismus licet fieri possit aut per infusionem aquæ, aut per immersionem, aut per aspersionem; primus tamen, vel secundus modus, qui magis sunt in usu, pro Ecclesiarum consuetudine retineantur; ita ut trina ablutione caput baptizandi perfundatur, vel immergatur in modum Crucis uno et eodem tempore, quo verba proferuntur, et idem sit aquam adhibens et verba pronuntians.

Ubi vero Baptismus fit per infusionem aquæ, cavendum est, ne aqua ex infantis capite in fontem, sed in sacrarium Baptisterii prope ipsum fontem extructum defluat, aut in aliquo vase ad hunc usum parato receptam, in ipsius Baptisterii, vel in Ecclesiæ sacrarium effundatur.

DE MINISTRO BAPTISMI

Legitimus quidem Baptismi minister est Parochus, vel alius Sacerdos a Parocho, vel ab Ordinario loci delegatus; sed quoties infans, aut adultus versatur in vitæ periculo, potest sine solemnitate a quocumque baptizari in qualibet lingua, sive Clerico, sive Laico etiam excommunicato, sive Fideli, sive Infideli, sive Catholico, sive Hæretico, sive viro, sive fœmina, servata tamen forma et intentione Ecclesiæ.

Sed si adsit Sacerdos, Diacono præferatur, Diaconus Subdiacono, Clericus Laico, et vir fœminæ, nisi pudoris gratia deceat fœminam potius, quam virum baptizare infantem non omnino editum, vel nisi melius fœmina sciret formam et modum baptizandi. Quapropter curare debet Parochus, ut Fideles, præsertim obstetrices, rectum baptizandi ritum probe teneant et servent.

Pater, aut mater propriam prolem baptizare non debent, præterquam in mortis periculo, quando alius non reperitur, qui baptizet; neque tunc ullam contrahunt cognationem, quæ matrimonii usum impediat.

DE BAPTIZANDIS PARVULIS

Opportune Parochus hortetur eos, ad quos ea cura pertinet, ut natos infantes, sive baptizandos, sive baptizatos, quamprimum fieri poterit, ea qua decet Christiana modestia sine pompæ vanitate deferant ad Ecclesiam, ne illis Sacramentum tantopere necessarium nimium differatur cum periculo salutis, et ut iis, qui ex necessitate privatim baptizati sunt, consuetæ Cæremoniæ, Ritusque suppleantur, omissa forma et ablutione.

Nemo in utero matris clausus baptizari debet. Sed si infans caput emiserit, et periculum mortis immineat, baptizetur in capite, nec postea si vivus evaserit, erit iterum baptizandus. At si aliud membrum emiserit, quod vitalem indicet motum, in illo, si periculum impendeat, baptizetur; et tunc si natus vixerit, erit sub conditione baptizandus eo modo, quo supra dictum est: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, etc.* Si vero ita baptizatus, deinde mortuus prodierit ex utero, debet in loco sacro sepeliri.

Si mater prægnans mortua fuerit, fœtus quamprimum caute extrahatur, ac si vivus fuerit, baptizetur: si fuerit mortuus, et baptizari non potuerit, in loco sacro sepeliri non debet.

Infantes expositi et inventi, si re diligenter investigata de eorum Baptismo non constet, sub conditione baptizentur.

In monstris vero baptizandis, si casus eveniat, magna cautio adhibenda est, de quo si opus fuerit, Ordinarius loci, vel alii periti consulantur, nisi mortis periculum immineat.

Monstrum, quod humanam speciem non præseferat, baptizari non debet, de quo si dubium fuerit, baptizetur sub hac conditione: *Si tu es homo, ego te baptizo, etc.*

Illud vero, de quo dubium est, una ne, aut plures sint personæ, non baptizetur, donec id discernatur: discerni autem potest, si habeat unum vel plura capita, unum vel plura pectora; tunc enim totidem erunt corda et animæ, hominesque distincti, et eo casu singuli seorsum sunt baptizandi, unicuique dicendo: *Ego te baptizo, etc.* Si vero periculum mortis immineat, tempusque non suppetat, ut singuli separatim baptizentur, poterit minister singulorum capitibus aquam infundens omnes simul baptizare, dicendo: *Ego vos baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.* Quam tamen formam in iis solum, et in aliis similibus mortis periculis ad plures simul baptizandos, et ubi tempus non patitur, ut singuli separatim baptizentur, alias numquam licet adhibere.

Quando vero non est certum in monstro esse duas personas, quia duo capita et duo pectora non habet distincta; tunc debet primum unus absolute baptizari, et postea alter sub conditione, hoc modo: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.*

DE PATRINIS

Parochus, antequam ad baptizandum accedat, ab iis, ad quos spectat, exquirat diligenter, quem, vel quos Susceptores seu Patrinos elegerint, qui infantem de sacro Fonte suscipiant, ne plures quam liceat, aut indignos, aut ineptos admittat.

Patrinus unus tantum, sive vir, sive mulier, vel ad summum unus et una adhibeantur, ex Decreto Concilii Tridentini; sed simul non admittantur duo viri, aut duæ mulieres, neque baptizandi pater, aut mater.

Hos autem Patrinos saltem in ætate pubertatis, ac Sacramento Confirmationis consignatos esse, maxime convenit.

Sciant præterea Parochi, ad hoc munus non esse admittendos infideles, aut hæreticos, non publice excommunicatos, aut interdictos, non publice criminosos, aut infames, nec præterea qui sana mente non sunt, neque qui ignorant rudimenta Fidei. Hæc enim Patrini spirituales filios suos, quos de Baptismi Fonte susceperint, ubi opus fuerit, opportune docere tenentur.

Præterea ad hoc etiam admitti non debent Monachi, vel Sanctimoniales, neque alii cujusvis Ordinis Regulares a sæculo segregati.

DE TEMPORE ET LOCO ADMINISTRANDI BAPTISMUM

Quamvis Baptismus quovis tempore, etiam interdicti, et cessationis a Divinis, præsertim si urgeat necessitas, conferri possit; tamen duo potissimum ex antiquissimo Ecclesiæ ritu sacri sunt dies, in quibus solemni cæremonia hoc Sacramentum administrari maxime convenit: nempe Sabbatum Sanctum Paschæ, et Sabbatum Pentecostes, quibus diebus Baptismalis Fontis aqua rite consecratur. Quem ritum, quatenus fieri commode potest in adultis baptizandis, nisi vitæ periculum immineat, retineri decet, aut certe non omnino prætermitti, præcipue in Metropolitanis, aut Cathedralibus Ecclesiis.

Ac licet, urgente necessitate, ubique baptizare nihil impediat; tamen proprius Baptismi administrandi locus est Ecclesia, in qua sit Fons Baptismalis, vel certe Baptisterium prope Ecclesiam.

Itaque necessitate excepta, in privatis locis nemo baptizari debet, nisi forte sint Regum, aut magnorum Principum filii id ipsis ita deposcentibus, dummodo id fiat in eorum Capellis seu Oratoriis, et in aqua Baptismali de more benedicta.

Baptisterium sit decenti loco et forma, materiaque solida, et quæ aquam bene contineat, decenter ornatum, et cancellis circumseptum, sera et clave munitum, atque ita obseratum, ut pulvis, vel aliæ sordes intro non penetrent, in eoque, ubi commode fieri potest, depingatur imago Sancti Joannis Christum baptizantis.

DE SACRIS OLEIS, ET ALIIS REQUISITIS

Sacrum Chrisma, et sanctum Oleum, quod et Cathecumenorum dicitur, quorum usus est in Baptismo, eodem anno sint ab Episcopo de more benedicta Feria V. in Cœna Domini.

Curet Parochus, ut ea suo tempore quamprimum habeat, et tunc vetera in Ecclesia comburat.

Veteribus Oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non utatur: ac si deficere videantur, et Chrisma, aut Oleum benedictum haberi non possit, aliud Oleum de olivis non benedictum adjiciatur, sed in minori quantitate.

Chrisma, et Oleum sacrum sit in suis vasculis argenteis, aut saltem stanneis, bene obturatis: quæ vascula sint inter se distincta, et propriam unumquodque inscriptionem habeat majusculis litteris incisam, ne quis error committatur.

Ad usum vero quotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata, sive etiam conjuncta: apte tamen distincta, et bene cooperta, et cum suis inscriptionibus, ut supra, ne Parochus aberret, et unum pro altero sumat, quod cavere debet diligenter.

In ea igitur ex majoribus vasculis Chrismatis et Olei, quod sufficiat, infundatur, atque ut effusionis periculum caveatur, commodum erit, in his vasculis bombacium, seu quid simile habere, Oleo sacro, et Chrismate seperatim perfusum, in quo pollex, cum opus est, ad inungendum immittatur.

Hæc vascula ita parata in loco proprio, honesto, ac mundo, sub clave, ac tuta custodia decenter asserventur, ne ab aliquo, nisi a Sacerdote, temere tangantur, aut eis sacrilege quisquam abuti possit.

Parochus, quantum fieri potest, curet, ne per laicos, sed per se, vel alium Sacerdotem, vel saltem per alium Ecclesiæ ministrum hæc Olea deferantur: caveat item, ne de iis quicquam ulli unquam tribuat cujusvis rei prætextu.

Sal, quod in os baptizandi immittendum est, sit benedictum sua peculiari benedictione, quæ infra præscribitur; neque utatur sale exorcizato ad benedicendam aquam; sitque prius bene confractum et attritum, siccum ac mundum. Sal ita benedictum nemini tradatur, neque etiam iis, qui benedicendum attulerint, reddatur, sed ad alios baptizandos servetur, aut in sacrarium abjiciatur.

Cum igitur Baptismi Sacramentum jam administrandum est, hæc in promptu esse debent.

Vascula sacri Olei Cathecumenorum, et Chrismatis.

Vasculum cum sale benedicendo, vel jam, ut dictum est, benedicto.

Vasculum, seu cochlear ex argento, vel alio metallo nitidum,

ad aquam Baptismi fundendam super caput baptizandi, quod nulli præterea alii usui deserviat.

Pelvis, seu bacile ad excipiendam aquam ex capite defluentem, nisi statim in sacrarium defluat.

Gossipium, alio nomine bombacium, seu quid simile, ad abstergenda loca sacris Oleis inuncta.

Stolæ duæ, ubi commode haberi possunt, una violacea, et altera alba, ut infra notatur, mutanda, sin minus, una saltem adhibeatur. Medulla panis, qua inuncti Sacerdotis digiti, cum manus lavat, abstergantur; et vas pro manuum lotione post Baptismum, quod huic tantum usui deservire debet.

Alba vestis in modum pallioli, seu linteolum candidum, infantis capiti imponendum.

Cereus, seu candela cerea, baptizato ardens tradenda.

Hic denique Ritualis liber sit paratus; et item liber Baptismalis, in quo baptizati describuntur.

Omnibus igitur opportune præparatis, Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem, lotis manibus, superpelliceo, et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministret.

Ita paratus accedat ad limen Ecclesiæ, ubi foris expectant qui infantem detulerunt.

Interrogat, nisi de his bene sibi constet, an sit suæ Parochiæ, masculus, an fœmina, an sit domi baptizatus, et a quo, et quam rite, et qui sint compatres, qui infantem teneant, pro eoque respondeant; quos pie ac decenter assistere, ac prout opus fuerit, pro baptizando ad interrogationes respondere admoneat.

Et quoniam iis qui baptizantur, tamquam Dei filiis in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur, curet ne obscœna, fabulosa, aut ridicula, vel inanium deorum, vel impiorum ethnicorum hominum nomina imponantur, sed potius, quatenus fieri potest, Sanctorum, quorum exemplis Fideles ad pie vivendum excitentur, et patrociniis protegantur.

His igitur expeditis, et accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius, qui eum defert; Parochus ad Baptismum procedat, in hunc modum nominatim interrogans.

ORDO

BAPTISMI

PARVULORUM

N. Quid petis ab Ecclésia Dei ?

Patrinus respondet : Fidem.

Sacerdos. Fides, quid tibi præstat ?

Patrinus respondet : Vitam ætérnam. *

Sacerdos. Si ígitur vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum.

Deinde ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel : Exi ab eo (*vel* ab ea), immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

Postea pollice faciat signum Crucis in fronte, et in pectore infantis, dicens : Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠, sume fidem cœléstium præceptórum : et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

Orémus.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : et hunc Eléctum tuum N. Crucis Domínicæ impressióne signátum perpétua virtúte custódi : ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis, ac dicat :

* D. N., Que demandez-vous à l'Église de Dieu ? R. La foi. D. Que vous procure la foi ? R. La vie éternelle.

Q. N., What dost thou ask of the Church of God ? A. Faith Q. What doth faith bring thee to ? A. Life everlasting.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem ad rudiménta fidei vocáre dignátus es; omnem cæcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat colligátus: áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de die in diem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos benedicit sal, quod semel benedictum alias ad eumdem usum deservire potest.

¶ Benedictio Salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in charitáte Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum. Próinde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut sit ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens: N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos. Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cœlésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gáudens, tuo semper nómini sérviens. Perduc eum, Dómine, quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. : Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

Hic pollice in fronte signat infantem, dicens : Et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Mox imponit manum super caput infantis, et dicit :

Orémus.

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, áuctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ : munda eum, et sanctífica : da ei sciéntiam veram, ut

dignus grátia Baptísmi tui effĕctus, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens :

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem cum Susceptoribus conjunctim clara voce dicit :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum ; qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine; passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus ; descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis; inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum ; sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communóinem; remissiónem peccatórum ; carnis resurrectiónem ; vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hodie, et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiónem : sed líbera nos a malo. Amen.

Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, dicat :

¶ Exorcismus.

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nómine Jesu Christi Fílii ejus, Dómini et Júdicis nostri ✠, et in virtúte Spíritus Sancti ✠, ut discédas ab hoc plásmate Dei N., quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre di-

gnátus est, ut fiat templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. **Amen.**

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures et nares infantis: tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat: **Ephpheta, quod est, Adaperíre:** deinde tangit nares, dicens: **In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole; appropinquábit enim judícium Dei.**

Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens:

N. **Abrenúntias Sátanæ?**

Respondet Patrinus: **Abrenúntio.**

Sacerdos: **Et ómnibus opéribus ejus?**

Patrinus: **Abrenúntio.**

Sacerdos: **Et ómnibus pompis ejus?**

Patrinus: **Abrenúntio.** *

Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Cathecumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum Crucis, dicens: **Ego te línio ✠ óleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam.**

℟. **Amen.**

Hic deponit stolam violaceam, et sumit aliam albi coloris.

Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili: et interrogat expresso nomine baptizandum, Patrino respondente.

N. **Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ?** ℟. **Credo.**

* D. N., Renoncez-vous à Satan? R. J'y renonce.
D. Et à toutes ses œuvres? R. J'y renonce.
D. Et à toutes ses pompes? R. J'y renonce.

Q. N., Dost thou renounce Satan? A. I do renounce him.
Q. And all his works? A. I do renounce them.
Q. And all his pomps? A. I do renounce them.

Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ? ℟. Credo.

Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam ? ℟. Credo.

Subinde expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit :

N. **Vis baptizári ?**

Respondet Patrinus : **Volo.** *

Tunc Patrino, vel Matrina, vel utroque (si ambo admittantur) infantem tenente, Sacerdos vasculo, seu urceolo accipit aquam baptismalem, et de ea ter fundit super caput infantis in modum Crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte, et attente, dicit :

N. **Ego te baptízo in nómine Patris ✠** fundat primo, **et Fílii ✠** fundat secundo, **et Spíritus ✠ Sancti** fundat tertio.

Ubi autem est consuetudo baptizandi per immersionem, Sacerdos accipit infantem, et advertens ne lædatur, caute immergit, et trina mersione baptizat, et semel tantum dicit :

* D. N., Croyez-vous en Dieu le Père tout-puissant, créateur du ciel et de la terre ? R. J'y crois.

D. Croyez-vous en Jésus-Christ son Fils unique, Notre Seigneur, qui est né, et qui a souffert ? R. J'y crois.

D. Croyez-vous au Saint-Esprit, la sainte Église Catholique, la communion des Saints, la rémission des péchés, la résurrection de la chair, la vie éternelle ? R. J'y crois.

D. N., Voulez-vous être baptisé ? R. Je le veux.

Q. N., Dost thou believe in God the Father Almighty, Creator of heaven and earth ? A. I do believe.

Q. Dost thou believe in Jesus Christ, his only Son, our Lord, who was born into this world, and who suffered for us ? A. I do believe.

Q. Dost thou believe in the Holy Ghost, the Holy Catholic Church, the communion of Saints, the forgiveness of sins, the resurrection of the body, and life everlasting ? A. I do believe.

Q. N., Wilt thou be baptized ? A. I will.

N. **Ego te baptízo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.**

Mox Patrinus, vel Matrina, vel uterque simul infantem de sacro Fonte levant, suscipientes illum de manu Sacerdotis.

Si vero dubitatur, an infans fuerit baptizatus, utatur hac forma: N. **Si non es baptizátus, ego te baptízo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.**

Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum Crucis, dicens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum, (hic inungit) **ipse te líniat Chrísmate salútis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam.** R. **Amen.**

Sacerdos dicit: **Pax tibi.**

R. **Et cum spíritu tuo.**

Tum bombacio, aut re simili abstergit pollicem suum, et locum inunctum, et imponit capiti ejus linteolum candidum loco vestis albæ, dicens: **Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam.** R. **Amen.**

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens: **Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in áula cœlésti, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum.** R. **Amen.**

Postremo Sacerdos dicit: N. **Vade in pace, et Dóminus sit tecum.** R. **Amen.**

Si vero fuerint plures baptizandi, sive masculi, sive fœminæ, in Catechismo masculi statuantur ad dexteram fœminæ vero ad sinistram; et omnia pariter dicantur ut

supra in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, et ipse Baptismus, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque accensæ candelæ traditio, singulariter singulis, et primum masculis, deinde fœminis fieri debent.

Si infans, vel adultus ægrotus adeo graviter laboret, ut periculum immineat, ne pereat antequam Baptismus perficiatur, Sacerdos, omissis quæ Baptismum præcedunt eum baptizet, ter, vel etiam semel infundens aquam super caput ejus in modum Crucis, dicens: **Ego te baptízo in nómine Patris ✠, etc.** ut supra, fol. 14.

Si non habeatur aqua Baptismalis, et periculum impendeat, Sacerdos utatur aqua simplici.

Deinde si habeat Chrisma, liniat eum in vertice, dicens: **Deus omnípotens, etc.** ut supra fol. 15.

Postea dat ei linteolum candidum, dicens: **Accipe vestem, etc.** ut supra, fol. 15.

Ac demum dat ei ceream candelam accensam, dicens: **Accipe lámpadem ardéntem,** ut supra, fol. 15.

Si supervixerit, suppleantur alii ritus omissi.

Admonendi sunt Susceptores de spirituali cognatione, quam contraxerunt cum Baptizato, Baptizatique patre et matre; quæ cognatio impedit Matrimonium, ac dirimit.

Curet Parochus parentes infantis admoneri, ne in lecto secum ipsi, vel nutrices parvulum habeant, propter oppressionis periculum; sed eum diligenter custodiant, et opportune ad Christianam disciplinam instituant.

Commonendi sunt etiam parentes, et alii, si opus fuerit, ne filios Hebræis, aliisque infidelibus, vel hæreticis mulieribus ullo modo lactandos, aut nutriendos tradant.

Antequam infans ex Ecclesia asportetur, aut Susceptores discedant, eorum nomina, et alia de administrato Baptismo ad præscriptam formam in Baptismali libro Parochus accurate describat.

DE

BAPTISMO

ADULTORUM

Si quis adultus sit baptizandus, debet prius, secundum Apostolicam regulam, in Christiana Fide, ac sanctis moribus diligenter instrui, et per aliquot dies in operibus pietatis exerceri, ejusque voluntas et propositum sæpius explorari, et nonnisi sciens et volens, probeque instructus baptizari.

At vero si quis, dum instruitur, in mortis periculum incidat, baptizarique voluerit, habita ratione periculi, vel necessitatis, baptizetur.

Adultorum Baptismus, ubi commode fieri potest, ad Episcopum deferatur, ut si illi placuerit, ab eo solemnius conferatur, alioquin Parochus ipse baptizet, stata Cæremonia.

Decet autem hujusmodi Baptismum, ex Apostolico instituto, in Sabbato Sancto Paschatis, vel Pentecostes solemniter celebrari.

Quare si circa hæc tempora Catechumeni sint baptizandi, in ipsos dies, si nihil impediat, baptismum differri convenit.

Verum si circa, seu post tempus Pentecostes aliqui conversi fuerint, qui ægre ferant suum Baptismum in longum tempus differri, et ad illud festinent, instructique, ac rite parati esse noscantur, citius baptizari possunt.

Catechumenus instructus baptizetur in Ecclesia, seu Baptisterio. Patrinus ei assistat, et ipse Catechumenus ad Sacerdotis interrogationes respondeat, nisi mutus fuerit, aut omnino surdus, vel ignotæ linguæ; quo casu vel per Patrinum, si illam intelligat, aut alium interpretem, vel nutu consensum explicet suum.

Pro hujus autem veneratione Sacramenti, tam Sacerdotem, qui adultos baptizabit, quam ipsos adultos, qui sani sunt, convenit esse jejunos.

Quare non post epulas, aut prandia, sed ante meridiem, nisi ex rationabili causa aliter faciendum esset, eorum Baptisma celebretur.

Admonendus est Catechumenus, ut peccatorum suorum pœniteat.

Amentes et furiosi non baptizentur, nisi tales a nativitate fuerint: tunc enim de iis idem judicium faciendum est, quod de infantibus, atque in Fide Ecclesiæ baptizari possunt.

Sed si dilucida habeant intervalla, dum mentis compotes sunt, baptizentur, si velint. Si vero antequam insanirent, suscipiendi Baptismi desiderium ostenderint, ac vitæ periculum immineat, etiamsi non sint compotes mentis, baptizentur.

Idemque dicendum est de eo, qui lethargo, aut phrenesi laborat, ut tantum vigilans et intelligens baptizetur; nisi periculum mortis impendeat, si in eo prius apparuerit Baptismi desiderium.

Sacerdos diligenter curet, ut certior fiat de statu et conditione eorum, qui baptizari petunt, præsertim exterorum: de quibus facta diligenti inquisitione, num alias, ac rite sint baptizati, caveat, ne quis jam baptizatus, imperitia, vel errore, aut ad quæstum, vel ob aliam causam, fraude, dolove iterum baptizari velit.

Omnes autem, de quibus, re diligenter investigata, probabilis dubitatio est, an baptizanti fuerint, si nihil aliud impediat, sub conditione baptizentur.

Hæretici vero ad Catholicam Ecclesiam venientes, in quorum Baptismo debita forma, aut materia servata non est, rite baptizandi sunt; sed prius errorum suorum pravitatem agnoscant et detestentur, et in Fide Catholica diligenter instruantur: ubi vero debita forma et materia servata est, omissa tantum suppleantur, nisi rationabili de causa aliter Episcopo videatur.

Ceterum legantur, et serventur ea, quæ supra de Baptismo in communi præscripta sunt, fol. 3.

ORDO

BAPTISMI

ADULTORUM

In primis Sacerdos, paratis his, quæ supra de observandis in administratione Sacramenti Baptismi Parvulorum dicuntur, indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali violacei coloris, cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et genibus flexis, pia mente ad Deum preces effundit, ut tantum Sacramentum digne valeat ministrare, et ad implorandum divinum auxilium, surgens, se signat, et si temporis ratio ferat, dicit :

℣. **Deus, in adjutórium meum inténde.**

℟. **Dómine, ad adjuvándum me festína.**

℣. **Glória Patri, etc.**

Postea incipiat, prosequentibus Clericis.

Antiph. **Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.**

Psalmus 8.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab ángelis, glória et ho-

nóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri, etc.

Psalmus 28

Afférte Dómino filii Dei: * afférte Dómino filios aríetum: Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri, etc.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona. Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Deinde dicitur. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, Elécto nostro, ut sanctis edóctus mystériis, et renovétur fonte Baptísmatis, et inter Ecclésiæ tuæ membra numerétur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures fuerint baptizandi, hæc tertia Oratio dicatur in número plurali.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine: catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, mares et fœminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæ vero ad sinistram statuantur.

Sacerdos interrogat : Quo nómine vocáris ? *

Catechumenus respondet : N.

Sacerdos. N. Quid petis ab Ecclésia Dei ? R. Fidem.

Sacerdos. Fides, quid tibi præstat ? R. Vitam ætérnam.

Sacerdos. Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confundéndo persónas, neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus Sancti ; sed horum trium una est substántia, et nonnísi una Divínitas.

Et rursus interrogat : N. Abrenúntias Sátanæ ?

R. Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus opéribus ejus ?

R. Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus pompis ejus ?

R. Abrenúntio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens : Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ ? R. Credo.

Interrogat : Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ? R. Credo.

Interrogat : Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam ? R. Credo.

* D. Quel est votre nom ? R. N.

Q. What is your name ? A. N.

Ad alias interrogationes gallice aut anglice perficiendas, vide supra, fol. 9, 13, 14.

Tunc Sacerdos exsufflet ter in faciem ejus semel dicens: **Exi ab eo, spíritus immúnde, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.**

Hic in modum Crucis halet in faciem ipsius, et dicat: N. **Accipe Spíritum bonum per istam insufflatiónem, et Dei benedictiónem ✠ Pax tibi.**

Deinde facit Crucem cum pollice in ejus fronte, et in pectore, dicens: N. **Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠: sume fidem cœléstium præceptórum: talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis: ingressúsque Ecclésiam Dei evasísse te láqueos mortis lætus agnósce:**

Et si Catechumenus venit de Gentilitatis errore sive de Ethnicis, et Idololatris, dicat:

Horrésce idóla, réspue simulácra.

Si ex Hebræis, dicat:

Horrésce Judáicam perfidiam, réspue Hebráicam superstitiónem.

Si ex Mahumetanis, dicat:

Horrésce Mahuméticam perfidiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat:

Horrésce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum N.

Exprimens proprio nomine sectam, de qua venit. Inde prosequatur:

Cole Deum omnipoténtem, et Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℞. **Amen.**

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos.

Orémus. Oratio

Te déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, ut huic fámulo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus ac dúbius, viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári: quátenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sæculo percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures sint Electi, præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem Signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.

Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte dicens: Signo tibi frontem, ✠ ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus. Signo tibi áures, ✠ ut áudias divína præcépta.

In oculis. Signo tibi óculos, ✠ ut vídeas claritátem Dei.

In naribus. Signo tibi nares, ✠ ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore. Signo tibi os, ✠ ut loquáris verba vitæ.

In pectore. Signo tibi pectus, ✠ ut credas in Deum.

In scapulis. Signo tibi scápulas, ✠ ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit: Signo te totum in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi, et hunc Eléctum tuum N. Crucis Domínicæ, cujus impressióne eum signámus, virtúte custódi: ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam man-

datórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis, et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe: ut filii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant se recepísse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit:

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super hunc fámulum tuum N., quem ad rudiménta fidei vocáre dignátus es: omnem cæcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat colligátus; áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de die in diem, ut idóneus efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, percépta medicína. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Si plures sint, hæc, et præcedens Oratio, Preces nostras, etc. dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio salis dandi Catechumeno.

Exorcízo te creatúra salis, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, et in charitáte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos

consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Quod si Catechumenus fuerit Gentilis, sive ex Idololatris venerit ad Fidem; benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis vel aliis, ut supra, non dicitur.

Orémus. Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui es, qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehéndi potest: te súpplices invocámus super hunc fámulum tuum N. quem liberásti de erróre gentílium, et conversatióne turpíssima; dignáre exaudíre eum, qui tibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua, et Spíritu Sancto, expoliátus véterem hóminem índuat novum, qui secúndum te creátus est; accípiat vestem incorrúptam, et immaculátam, tibíque Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc pollice et indice accipit de ipso sale, et immittit in os Catechumeni, dicens: N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio tibi sit in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos. Pax tibi.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum

tuum N. respícere dignéris propítius : et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cœlésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gáudens, tuo semper nómini sérviens. Perduc eum, Dómine quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Si plures sint, dicatur singulis : N. **Accipe sal, etc.** *et præcedentes Orationes in numero plurali.*

Si inter Catechumenos adsint fœminæ, recedant ipsæ in partem, quousque tertio dicatur masculis **Ora Elécte, etc.** *et hi signati fuerint in fronte.*

Si plures sint Catechumeni hic et in sequentibus, Sacerdos dicit in numero plurali : **Oráte Elécti, fléctite génua etc.**

Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum :

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit : **Pater noster.**

Et cum oraverit, et dixerit **Pater noster,** *usque ad,* **Sed líbera nos a malo,** *inclusive, Sacerdos subjungit :* **Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.**

Et ille respondet : **Amen.**

Et Sacerdos dicit Patrino : **Signa eum.**

Deinde Electo : **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat eum in fronte, dicens : **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Tum quoque Sacerdos facit Crucem in fronte ejus, ita dicendo : **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et imponit manum super eum, et dicit :

Orémus. *Oratio.*

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et filios Israel de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum

pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte: te quæsumus, Dómine, ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum N., et perdúcat eum ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electo:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit: **Pater noster,** usque ad **Sed líbera nos a malo** inclusive.

Sacerdos subjungit: **Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.**

Electus surgens respondet: **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino: **Signa eum.**

Deinde Electo: **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus dicens: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Deinde imponit manum super eum, ac dicit.

Orémus.

Deus, immortále præsídium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium,

resurréctio mortuórum: te ínvoco super hunc fámulum tuum N., qui Baptísmi tui donum petens, ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat: áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dícere: Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis, pulsáte, et aperiétur vobis, peténti præmium pórrige, et jánuam pande pulsánti: ut ætérnam cœléstis lavácri benedictiónem consecútus, promíssa tui múneris regna percípiat. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum. R. Amen.

Exorcismus.

Audi, maledícte Sátana, adjurátus per nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi Fílii ejus, cum tua victus invídia, tremens, geménsque discéde: nihil tibi sit commúne cum servo Dei N., jam cœléstia cogitánte, renuntiatúro tibi, et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da ígitur honórem adveniénti Spirítui Sancto, qui ex summa cœli arce descéndens, proturbátis fráudibus tuis, divíno Fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum et habitáculum perficiat, ut ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, grátias perénnes Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electo:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit: **Pater noster,** usque ad **Sed líbera nos a malo** inclusive.

Sacerdos subjungit: **Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.**

Electus surgens respondet: **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino: **Signa eum.**

Deinde dicit Electo: **Accéde.**

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus dicens: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Deinde imponit manum super eum dicens:

Exorcismus.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N.: ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto: recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est, et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. **Amen.**

Si, ut supra, adsint fœminæ, retrahunt se masculi in partem, et accedunt fœminæ ante Sacerdotem, et stant.

Si plures fuerint fœminæ Catechumenæ, hic et in sequentibus, Sacerdos dicat in numero plurali: **Oráte Eléctæ, fléctite génua, etc.**

Sacerdos dicit Catechumenæ:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electa genuflexa orat, et dicit: **Pater noster, etc.** et cum dixerit usque ad **Sed líbera nos a malo** inclusive.

Sacerdos dicit: **Leva, comple oratiónem tuam, et dic, Amen.**

Electa surgens respondet : **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino : **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ : **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens : **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus et dicit : **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Deinde imponit manum super eam, et dicit :

Orémus. Oratio.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium, Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genufléctitur cœléstium, terréstrium, et infernórum, te ínvoco, Dómine, super hanc fámulam tuam N., **ut eam custodíre, et perdúcere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum.** ℟. **Amen.**

Deinde dicitur :

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero ; da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spíritui Sancto : recéde ab hac fámula Dei N., **quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.**

℟. **Amen.**

Sacerdos dicit secundo Electæ :

Ora, Elécta, flecte génua, et dic : Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat et dicit: **Pater noster.** Et cum dixerit usque ad **Sed líbera nos a malo** inclusive.

Sacerdos dicit: **Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.**

Electa surgens, respondet: **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino: **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ: **Accéde.**

Et Patrinus cum pollice signat Electam in fronte dicens: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et Sacerdos facit pariter signum Crucis in fronte ejus dicens: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Deinde Sacerdos imponit manum super caput Electæ, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Moysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et filios Israel de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die, ac nocte: te, quæsumus, Dómine, ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hanc fámulam tuam N.**, et perdúcat eam ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum.** R. **Amen.**

Sacerdos tertio dicit Electæ:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Electa genu flexo orat, et dicit: **Pater noster.** Et cum dixerit usque ad **Sed líbera nos a malo,** inclusive.

Sacerdos dicit: **Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.**

Electa surgens respondet: **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino: **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ: **Accéde.**

Et Patrinus signat cum pollice Electam in fronte, dicens: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super caput Electæ, et dicit:

Exorcismus.

Exorcízo te, immúnde spíritus, per Patrem ✠, et Fílium ✠, et Spíritum ✠ Sanctum, ut éxeas, et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui cæco nato óculos apéruit, et quatriduánum Lázarum de monuménto suscitávit.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero; da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spirítui Sancto; recéde ab hac fámula Dei N. quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Postmodum accedunt iterum masculi, qui se retraxerant, et ipsi ad dexteram, fœminæ vero ad sinistram Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

Sacerdos imponit manum super Electum, vel si sint plures super singulos tam masculos, quam fœminas, et dicit:

Orémus.

Ætérnam ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris eum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum, et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut

aptus sit ad percipiéndam grátiam tuam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures fuerint Electi, sive mares, sive fœminæ, præcedens Oratio dicatur in numero plurali, et in genere proprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem stolæ, introducit eum in Ecclesiam dicens: N. **Ingrédere in sanctam Ecclésiam Dei, ut accípias benedictiónem cœléstem a Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus. ℟. Amen.**

Si plures fuerint, dicat in numero plurali: **Ingredímini in sanctam Ecclésiam Dei, etc.** et introducat eos, ut supra.

Et ingressus Electus, procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et Electus cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus; descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum: sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua sicut in

cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie, et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiónem : sed líbera nos a malo. Amen.

Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat :

Exorcismus.

Nec te latet, Sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii, diem supplícii sempitérni ; diem, qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérsis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proínde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, da honórem Spirítui Sancto Paráclito, in cujus nómine, atque virtúte præcípio tibi, quicúmque es spíritus immúnde, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N., quem hódie idem Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam et benedictiónem, Fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est : ut fiat ejus templum per aquam regeneratiónis in remissiónem ómnium peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Similiter si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eumdem Exorcismum in numero multitudinis, et genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi ; tangendo vero aurem dexteram et sinistram, dicat : **Ephpheta, quod est, adaperíre ;** deinde tangendo nares, dicat : **In odórem suavitátis ;** et subdit : **Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.**

Deinde interrogat Electum : **Quis vocáris ?**

Et ipse respondet : **N.**

Interroget : N. **Abrenúntias Sátanæ ?**

℟. **Abrenúntio.**

Interroget : **Et ómnibus opéribus ejus ?**

℟. **Abrenúntio.**

Interroget : **Et ómnibus pompis ejus ?**

℟. **Abrenúntio.**

Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas, in modum Crucis, dicens : **Ego te línio Oleo salútis ✠ in Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam.** ℟. **Amen.**

℣. **Pax tibi.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Mox bombacio, vel re simili tergit pollicem, et loca inuncta, et subjungit, dicens :

Exi, immúnde spíritus, et da honórem Deo vivo et vero. Fuge, immúnde spíritus, et da locum Jesu Christo Fílio ejus. Recéde, immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

Hic Sacerdos deponat stolam, et pluviale violaceum, et sumat aliud albi coloris.

Quando plures sunt Electi, idem fit circa singulos eorum. Et ducitur Electus ad Baptisterium : ubi si ob aliquam causam non habeatur, sive præparata non fuerit aqua Baptismalis, fiat benedictio Fontis, ut infra ponitur. Et cum fuerit prope Fontem, Sacerdos interrogat : **Quis vocáris ?**

Respondet : **N.**

Interrogat : N. **Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ ?**

℟. **Credo.**

Interrogat : **Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ?**

℟. **Credo.**

Interrogat : **Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam ?**

℟. **Credo.**

Iterum interrogat, dicens : N. **quid petis ?**

Respondet : **Baptísmum.**

Interrogat : **Vis baptizári ?**

Respondet : **Volo.**

Tunc Patrino, vel Matrina, vel utroque, si ambo admittantur, admota manu, tenente, seu tangente Electum, vel Electam, aperto capite, et laxatis a collo vestibus, inclinatum, Sacerdos vasculo vel urceolo hauriat aquam Baptismalem de Fonte, et cum ea sub trina supra caput in modum Crucis infusione baptizet Electum, seu Electam, in nomine Ss. Trinitatis, sic dicens : N. **Ego te baptízo in nómine Patris,** ✠ fundat primo : **et Fílii,** ✠ fundat secundo : **et Spíritus** ✠ **Sancti,** fundat tertio.

Si aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabitur in sacrarium Baptisterii, recipiatur in subjecta aliqua pelvi, et in illud postmodum projiciatur.

Cum plures sunt Electi, singillatim singuli interrogantur, et baptizantur, ut supra.

Si sunt mares, et fœminæ, primum mares, deinde fœminæ.

Verum si probabiliter dubitetur, an Electus fuerit alias baptizatus, dicat Sacerdos : **Si non es baptizátus, ego te baptízo in nómine Patris** ✠, **et Fílii** ✠, **et Spíritus** ✠ **Sancti.**

Deinde Sacerdos intingat pollicem dexterum in sa-

crum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum Crucis, dicens :

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum, ipse te líniat Chrísmate salútis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. ℟. **Amen.**

℣. **Pax tecum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Tunc bombacio, vel re simili pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens : **Accipe vestem cándidam, et immaculátam, quam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam.**

℟. **Amen.**

Et electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Sacerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens : **Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum : serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei in áula cœlésti in vitam ætérnam.**

℟. **Amen.**

Ipse vero Neophytus eumdem cereum accensum manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

In Ecclesiis autem ubi Baptismus fit per immersionem, sive totius corporis, sive capitis tantum, Sacerdos accipiat Electum per brachia prope humeros, et superiore parte corporis nudatum, reliqua honeste contectum, ter illum, vel caput ejus mergendo, et toties elevando, baptizet sub trina immersione, Ss. Trinitatem semel tan-

tum sic invocando : **Ego te baptízo in nómine Patris,** ✠ mergat semel : **et Fílii,** ✠ mergat iterum : **et Spíritus Sancti,** ✠ mergat tertio : Patrino, vel Matrina, vel utroque eum tenente, vel tangente.

Et cum Electus surrexerit de Fonte, Patrinus vel Matrina cum linteo in manibus suscipit eum de manu Sacerdotis : et Sacerdos intincto pollice dextero in sacro Chrismate, illum in vertice in modum Crucis perungit, dicens : **Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, etc.** fol. 39.

Deinde Sacerdos imponit capiti ejus linteolum, seu Chrismale, et dat ei vestem candidam, dicens : **Accipe vestem cándidam, etc.** fol. 39.

Et statim prædicto linteo abstergitur, et in loco semoto vestitur novis et albis vestibus, et exteriore candida, quam accepit.

Postea dat ei Sacerdos candelam accensam in manu dextera, dicens : **Accipe lámpadem, etc.** fol. 39. Eodem modo, si plures fuerint, fit pro singulis. Postea dicat : N. **Vade in pace, et Dóminus sit tecum.** ℟. **Amen.**

Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti Sacramento Confirmationis initiantur. Deinde si hora congruens fuerit, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et Sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

Si vero ob baptizandorum multitudinem, ut in India et novo Orbe quandoque contingit, in singulorum Baptismo præscripti ritus adhiberi non possunt, tunc vel pluribus simul adhibeantur, vel si urget necessitas, omittantur.

ORDO

SUPPLENDI OMISSA

SUPER

INFANTEM BAPTIZATUM

Cum urgente mortis periculo, vel alia cogente necessitate parvulus, sacris precibus, ac cæremoniis prætermissis, fuerit baptizatus, ubi convaluerit, vel cessaverit periculum, et ad Ecclesiam delatus fuerit, omissa omnia supplentur.

Sacerdos itaque, lotis manibus, superpelliceo, et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat, superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent.

Ita paratus accedat ad limen Ecclesiæ, extra quam expectant, qui Infantem, vel Infantes detulerunt, illum proprio nomine eidem imposito appellando, et dicens:

N. **Quid petis ab Ecclésia Dei ?** *

Patrinus Catechesis respondet: **Fidem.**

Sacerdos: **Fides quid tibi præstat ?**

Patrinus respondet: **Vitam ætérnam.**

Sacerdos: **Si ígitur vis ad vitam íngredi, serva mandáta: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum.**

Deinde ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel:

Exi ab eo, immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

* Pro interpretatione interrogationum, vide supra.

Postea pollice faciat signum Crucis in fronte, et in pectore infantis dicens :

Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠ : sume fidem cœléstium præceptórum, et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

Orémus. Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi, et hunc eléctum N. Crucis Domínicæ impressióne signátum perpétua virtúte custódi : ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis, et dicat :

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fidei vocáre dignátus es : omnem cæcitátem cordis ab eo expélle : disrúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat colligátus : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de die in diem, ut idóneus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit salis percépta medicína. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde Sacerdos benedicat salem, qui, semel benedictus, alias ad eumdem usum deservire potest.

Benedictio salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in charitáte Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géne-

ris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum. Próinde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut sit ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens:

N. Accipe sal sapiéntiæ; propitiátio sit tibi in vitam ætérnam.

℟. Amen.

Sacerdos. Pax tecum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus Patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cœlésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gáudens, tuo semper nómini sérviens, et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quæsumus, Dómine, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N.: Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

Hic póllice in fronte signat infantem, dicens: Et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Mox, imponit manum super caput infantis, et dicit:

Orémus. Oratio.

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, áuctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum, et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus sit frui grátia Baptísmi tui quem suscépit: téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem Stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens:

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem, clara voce dicit:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine. Passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus. Descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis. Ascéndit ad cœ-

los, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum : sanctam Ecclésiam Cathólicam: Sanctórum communiónem : remissiónem peccatórum : carnis resurrectiónem : vitam ætérnam. R. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie ; et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiónem ; sed líbera nos a malo. R. Amen.

Ac deinde antequam accedat ad Baptisterium dicat :

Exorcismus.

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nómine Jesu Christi, Fílii ejus, Dómini, et júdicis nostri ✠, et in virtúte Spíritus Sancti ✠, ut discédas ab hoc plásmate Dei N. quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fieret templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures, et nares infantis. Tangendo vero aurem dexteram, et sinistram dicat :

Ephpheta, quod est adaperíre. Deinde tangat nares, dicens :

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.

Postea interrogat baptizatum nominatim dicens :

N. Abrenúncias sátanæ ?

Respondet Patrinus : Abrenúncio.

Sacerdos : **Et ómnibus opéribus ejus ?**
Patrinus : **Abrenúncio.**
Sacerdos : **Et ómnibus pompis ejus ?**
Patrinus : **Abrenúncio.**

Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas, in modum Crucis, dicens semel :

Ego te línio ✠ óleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. **Amen.**

Hic deponit stolam violaceam, et sumit aliam albi coloris.

Subinde pollicem, et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili, et interrogat, expresso nomine, baptizatum, Patrino respondente.

N. **Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ ?**

℟. **Credo.**

Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum Dóminum nostrum, natum, et passum ?

℟. **Credo.**

Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam ?

℟. **Credo.**

Sacerdos intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem (quem Patrinus vel Matrina, vel uterque simul tenent) in summitate capitis in modum Crucis, dicens :

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum, (hic inungit) **ipse te líniat Chrísmate salútis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam.**

℟. **Amen.**

Tum bombacio, vel re simili, abstergit pollicem, et

locum inunctum, et imponit capiti infantis linteolum candidum, loco vestis albæ, dicens :

Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam.

℟. **Amen.**

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens :

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum : serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in áula cœlésti, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum.

℟. **Amen.**

Postremo Sacerdos dicit : N. **Vade in pace, et Dóminus sit tecum.**

℟. **Amen.**

Si vero fuerint plures infantes, masculi seu fœminæ, in Catechismo masculi statuantur ad dexteram, fœminæ vero ad sinistram ; et omnia pariter dicantur, ut supra, in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque candelæ accensæ traditio singulariter singulis, et primum masculis, deinde fœminis fieri debent.

ORDO
SUPPLENDI OMISSA
SUPER
BAPTIZATUM ADULTUM

In primis Sacerdos indutus superpellicco et stola, vel etiam pluviali violacei coloris cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et genibus flexis, pias mente ad Deum preces effundit ut sacram actionem digne valeat explere: et ad implorandum divinum auxilium surgens se signat. et si temporis ratio ferat dicit ℣. **Deus in adjutórium etc.** cum Ant. Psal. ℣℣. et orationibus, ut supra in Baptismo adultorum notatur fol. 22.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine, catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, mares, et fœminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæ vero ad sinistram statuantur; et Sacerdos interrogat.

Quo nómine vocáris ?

Electus respondet : **N.**

Sacerdos : N. **quid pétis ab Ecclésia Dei ?**

℟. **Fidem.**

Sacerdos : **Fides, quid tibi præstat ?**

℟. **Vitam ætérnam.**

Sacerdos : **Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum : in his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in Unitáte veneréris, neque confundéndo per-**

sónas neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus Sancti, sed horum trium una est substántia, et nonnísi una Divínitas.

Et rursus interrogat : N. Abrenúncias sátanæ ?

Resp. Electus : Abrenúncio.

Interrogat : Et ómnibus opéribus ejus ?

Respondet : Abrenúncio.

Interrogat : Et ómnibus pompis ejus ?

Respondet : Abrenúncio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens :

Credis in Deum, Patrem omnipoténtem creatórem cœli, et terræ ?

Respondet : Credo.

Interrogat : Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ?

Respondet : Credo.

Interrogat : Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam ? *Resp.* Credo.

Tunc Sacerdos exsufflat ter in faciem ejus, semel dicens : Exi ab eo, spíritus immúnde, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

Hic in modum Crucis halet in faciem ipsius, et dicat :

N. Accipe Spíritum bonum per istam insufflatiónem, et Dei benedictiónem ✠ Pax tibi.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde facit Crucem cum pollice in fronte et in pectore, dicens : N. Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠ : sume fidem cœléstium præceptórum. Talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis ; ingressúsque Ecclésiam Dei, evasísse te láqueos mortis, lætus agnósce.

Et si Electus venit de Gentilitatis errore, sive de Ethnicis, et Idololatris, dicat:

Horrésce idóla, réspue simulácra.

Si ex Hæbreis, dicat:

Horrésce Judáicam perfídiam, réspue Hebráicam superstitiónem.

Si ex Mahumetanis dicat:

Horrésce Mahumétiçam perfídiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat:

Horrésce Hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum. N. exprimens proprio nomine sectam de qua venit. Inde prosequatur:

Cole Deum omnipoténtem, et Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. **Amen.**

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos:

Orémus. Oratio.

Te déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, ut huic fámulo tuo N. **qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus, ac dúbius, viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári: quátenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sæculo percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.** ℟. **Amen.**

Si plures sunt Electi præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.

Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte, dicens:

Signo tibi frontem ✠, ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus. Signo tibi áures ✠, ut áudias divína præcépta.

In oculis. Signo tibi óculos ✠, ut vídeas claritátem Dei.

In naribus. Signo tibi nares ✠, ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore. Signo tibi os ✠, ut loquáris verba vitæ.

In pectore. Signo tibi pectus ✠, ut credas in Deum.

In scapulis. Signo tibi scápulas ✠, ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit:

Signo te totum, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti ✠, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: et hunc Eléctum N. Crucis Domínicæ, cujus impressióne eum signámus, virtúte custódi: ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis, et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe, ut fílii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant se recepísse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit:

Orémus. Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum

tuum N. quem dudum ad rudiménta fidei vocáre dignátus es; omnem cæcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus: áperi ei Dómine jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de die in diem, ut idóneus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit, salis percépta medicína. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures sint, hæc et præcedens Oratio: **Preces nostras** dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio Salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in charitáte Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus Sancti ✠: exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Quod si Electus fuerit Gentilis, seu ex Idololatris venerit ad fidem, benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem Orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis, vel aliis ut supra, non dicitur.

Orémus. Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui es, et qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehéndi potest : te súpplices invocámus super hunc fámulum tuum N. quem liberásti de erróre gentílium, et conversatióne turpíssima ; dignáre exaudíre eum, qui sibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua, et Spíritu Sancto, expoliátus véterem hóminem, índuat novum, qui secúndum te creátus est ; accípiat vestem incorrúptam, et immaculátam, tibíque Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Si plures sint, præcedens Oratio dicatur in numero plurali.

Tunc Sacerdos pollice, et indice accipit de ipso sale benedicto, et immittit in os Electi, dicens : N. **Accipe sal sapiéntiæ : propitiátio sit tibi in vitam ætérnam.**

℟. **Amen.**

Sacerdos. **Pax tibi.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus. Oratio.

Deus Patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. **respícere dignéris propítius, et hoc pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo repleátur cœlésti ; quátenus sit semper spíritu fervens, spe gáudens, tuo semper nómini sérviens, et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quæsumus, Dómine, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.** ℟. **Amen.**

Si plures sint dicatur singulis N. **Accipe sal etc.** et præcedens Oratio **Deus Patrum nostrórum** in numero plurali

Si inter Electos adsint Fœminæ, recedant ipsæ in partem, quousque tertio dicatur Masculis : **Ora Elécte etc.** et hi signati fuerint in fronte.

Si plures sint Electi, hic et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali : **Oráte Elécti, fléctite génua etc.**

Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum :

Ora, Elécte, flecte génua, et dic : Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit **Pater noster etc.**

Et cum dixerit usque ad **Sed líbera nos a malo** inclusive.

Sacerdos dicit : **Leva, comple oratiónem tuam, et dic : Amen.**

Electus, surgens, respondet : **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino : **Signa eum.**

Deinde Electo : **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens : **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et imponit manum super eum, et dicit :

Orémus. Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Moysi fámulo tuo in Monte Sínai apparuísti, et filios Israel de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die, ac nocte : te quæsumus, Dómine, ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum N.**, et perdúcat eum ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum.** ℟. **Amen.**

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero ; da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spíritui Sancto : recéde ab hoc fá-

mulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est; et hoc signum sanctæ Crucis ✠ quod nos fronti ejus damus, tu maledícte diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electo.

Ora Elécte, flecte génua, et dic: Pater noster.

Electus, genu flexo, orat, et dicit: **Pater noster** usque ad **Sed líbera nos a malo** inclusive.

Sacerdos subjungit: **Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.**

Electus, surgens, respondet: **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino: **Signa eum.**

Deinde dicit Electo: **Accéde.**

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus, immortále præsídium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium, resurréctio mortuórum, te ínvoco super hunc fámulum tuum N. qui, Baptísmi tui donum petens, ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat: áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dícere: Pétite, et accipiétis, quærite, et inveniétis, pulsáte et aperiétur vobis: peténti præmium pórrige, et jánuam pande pulsánti, ut ætérnam cœléstis lavácri benedictiónem consecútus, pro-

missa tui múneris regna percípiat. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Exorcismus.

Audi, maledícte sátana, adjurátus per nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi, Fílii ejus, cum tua victus invídia, treménsque discéde; nihil tibi sit commúne cum servo Dei N. jam cœléstia cogitánte, renunciatúro tibi, et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da ígitur honórem adveniénti Spirítui Sancto, qui ex summa cœli arce descéndens, proturbátis fráudibus tuis, divíno fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum, et habitáculum perfécit, ut ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, grátias perénni Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electo.

Ora, Elécte, flecte génua, et dic: Pater noster.

Electus, flexo genu, orat, et dicit: Pater noster usque ad Sed libera nos a malo inclusive:

Sacerdos subjungit: Leva comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Electus, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde dicit Electo: Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super Electum, dicens:

Exorcismus.

Exorcizo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti ✠, ut éxeas, et recédas

ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi imperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero; da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spíritui Sancto: recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Si, ut supra, adsint Fœminæ, retrahunt se Masculi in partem, et accedunt Fœminæ.

Sacerdos dicit Electæ.

Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster etc.

Et cum dixerit usque ad Sed líbera nos a malo inclusive.

Sacerdos dicit: Leva, comple oratíonem tuam, et dic: Amen.

Electa, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, et dicit: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super Electam, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum.

Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium; Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genufléctitur, cœléstium, terréstrium, et infernórum: te, ínvoco, Dómine, super hanc fámulam tuam N. ut eam custodíre, et perdúcere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero; da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto; recéde ab hac fámula Dei N. quia istam sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu maledícte diábole nunquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Deinde Sacerdos iterum dicit Electæ.

Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster.

Et cum dixerit usque ad Sed líbera nos a malo inclusive, Sacerdos dicit: Leva; comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Electa surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Postea imponit manum super caput Electæ, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Moysi fámulo tuo in monte Sinai apparuísti, et filios Israel de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die, ac nocte: te quæsumus, Dómine, ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hanc fámulam tuam N., et perdúcat eam ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Postea Sacerdos dicit tertio Electæ.

Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo orat, et dicit: Pater noster.

Et cum dixerit usque ad Sed libera nos a malo inclusive, Sacerdos dicit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Electa, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Postea imponit manum super caput Electæ, et dicit:

Exorcismus.

Exorcizo te, immúnde spíritus, per Patrem ✠, et Fílium ✠, et Spíritum Sanctum ✠, ut éxeas, et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui cæco nato oculos apéruit, et quatriduánum Lázarum de monuménto suscitávit.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero, da honórem Jesu

Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto: recéde ab hac fámula Dei N. quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Postmodum accedunt iterum Masculi, qui se retraxerant, et ipsi ad dexteram, Fœminæ vero ad sinistram Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

Sacerdos imponit manum super Electum, vel, si sint plures, super singulos, tam Masculos, quam Fœminas, et dicit:

Orémus. Oratio.

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, áuctor lúminis, et veritátis, super hunc fámulum tuum N. ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus efficiátur frui grátia Baptísmi tui quem suscépit: téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Si plures fuerint Electi sive Mares sive Fœminæ, præcedens Oratio dicatur in numero plurali, et in genere proprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem Stolæ, ex humero sinistro pendentis, introducit eum in Ecclesiam, dicens:

V. Ingrédere in sanctam Ecclésiam Dei, ut accípias

benedictiónem cœléstem a Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus. ℟. Amen.

Si plures fuerint, dicat in numero plurali : Ingredímini in sanctam Ecclésiam Dei etc. et introducat eos, ut supra.

Et ingressus Electus procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine. Passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus. Descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis. Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum : sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem : remissiónem peccatórum; carnis resurrectiónem; vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie ; et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiónem ; sed líbera nos a malo. Amen.

Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat :

Exorcismus.

Nec te latet, sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii, diem sup-

plícii sempitérni, diem, qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérsis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proínde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo, et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, da honórem Spíritui Sancto Paráclito, in cujus nómine, atque virtúte præcípio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, ut éxeas, et recédas ad hoc fámulo Dei N. quem idem Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est, ut fieret ejus templum per aquam regeneratiónis, in remissiónem ómnium peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Similiter, si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eumdem Exorcismum in numero multitudinis, et in genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi; tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat, **Ephpheta, quod est adaperíre**; Deinde tangendo nares, dicat: **In odórem suavitátis**; Et subdit: **Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.**

Deinde interrogat Electum: **Quis vocáris?**

Et ipse respondet: **N.**

Interroget: **N. Abrenúncias sátanæ?**

℟. Abrenúncio.

Interroget: **Et ómnibus opéribus ejus?**

℟. Abrenúncio.

Interroget: **Et ómnibus pompis ejus?**

℟. Abrenúncio.

Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo

sancto Cathecumenorum, et inungit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas in modum Crucis, dicens:

Ego te línio Oleo salútis ✠ in Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Pax tibi.

℟. Et cum spíritu tuo.

Mox bombacio, vel re simili, tergit pollicem, et loca inuncta et subjungit, dicens:

Exi, immúnde spíritus, et da honórem Deo vivo, et vero. Fuge, immúnde spíritus, et da locum Jesu Christo Fílio ejus. Recéde, immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

Hic Sacerdos deponat stolam et pluviale coloris violacei, et sumat aliud albi coloris.

Quando plures sunt Electi idem fit circa singulos eorum. Et ducitur Electus ad Baptisterium, ubi Sacerdos interrogat:

Quis vocáris?

Respondet: N.

Interrogat: Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ?

℟. Credo.

Interrogat: Credis et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

℟. Credo.

Interrogat: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam?

℟. Credo.

Sacerdos intingat pollicem dexterum in sanctum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum Crucis, dicens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum (hic inungit)

ipse te líniat Chrísmate salútis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam. R. Amen.

V. Pax tecum.

R. Et cum spíritu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili, pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens:

Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. R. Amen.

Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quem a Sacerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens:

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei in aula cœlésti in vitam ætérnam. R. Amen.

Ipse vero Neophytus Cereum accensum in manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

Postea dicat:

V. Vade in pace, et Dóminus sit tecum.

R. Amen.

Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti, si sint confirmandi, præmissa, si opus fuerit, Sacramentali Confessione, Sacramento Confirmationis initiantur.

Deinde si hora congruens fuerit celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et Sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

RITUS SERVANDUS

CUM EPISCOPUS BAPTIZAT.

Si Episcopus, vel S. R. E. Cardinalis parvulos, vel adultos baptizare voluerit, parantur, et servantur omnia, ut superius de ordine Baptismi dictum est, atque hæc, præter ea quæ infra notantur.

Adsint Cappellani, vel alii Presbyteri, et Clerici superpelliceis induti, qui ei assistant ac ministrent.

Ipse vero super rochetum, sive superpelliceum, si est Regularis, accipiat amictum, albam, et cingulum, et stolam, et pluviale violacei coloris, ac mitram: atque ita paratus, cum ministris procedat ad Baptismi ministerium. Et dum interrogat: **N. quid petis ab Ecclésia Dei?** ac dum facit reliquas interrogationes, sedet cum mitra: cum vero exsufflat dicendo: **Exi ab eo, immúnde spíritus,** surgit cum mitra. Rursus sedet, cum signat Catechumenum signo Crucis in fronte, et in pectore, vel dicit: **Accipe signum Crucis, etc.** et cum dicit Orationes, quæ præcedunt, vel sequuntur benedictionem salis, surgit, deposita mitra, similiter cum ipsum salem benedicit. Cum autem sal benedictum immittit in os baptizandi, mitram accipit, et sedet. Cum vero legit Exorcismos, et dum saliva aures et nares Catechumeni tangens, dicit: **Ephpheta,** ac dum introducit eum in Ecclesiam, stat cum mitra. Cum autem dicit: **Credo in Deum Patrem, etc.** et **Pater noster,** super Catechumenum, stat sine mitra. Sed cum nomen quærit, et interrogat: **N. abrenúntias Sátanæ, etc.** et baptizandum Oleo sacro in pectore, et inter scapulas inungit, sedet

cum mitra; quo facto accipit stolam et pluviale album. Et cum rursus interrogat de fide: **Credis in Deum Patrem, etc. Vis baptizári, etc.** et cum baptizat per infusionem, sedet cum mitra. Si vero baptizat per immersionem, mitram retinens stare debet. Cum demum Chrismate verticem baptizati linit, et dat ei vestem candidam, et candelam accensam, ac dicit: **Vade in pace, etc.** sedet cum mitra.

Si autem Pontifex quempiam a Presbytero jam catechizatum, tantum baptizare voluerit, sic paratus vestibus albis incipiat, postquam ad Baptisterium deventum fuerit, dicens: **Quo nómine vocáris?** R. **N.** Episcopus interrogat **N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, etc.** et prosequitur usque in finem juxta ordinem Baptismi, ut supra.

BENEDICTIO

FONTIS BAPTISMI

EXTRA SABBATUM PASCHÆ ET PENTECOSTES, CUM AQUA CONSECRATA NON HABETUR.

Primum lavatur, et mundatur vas Baptisterii, deinde limpida aqua repletur. Tunc Sacerdos cum suis Clericis, vel etiam aliis Presbyteris, Cruce et duobus cereis præcedentibus, ac thuribulo et incenso, et cum vasculis Chrismatis, et Olei Catechumenorum descendit ad Fontem, et ibi, vel ante Altare Baptisterii dicit Litaniam ordinariam, prout habetur infra post septem Psalmos Pœnitentiales. Et ante ℣. **Ut nos exaudíre dignéris,** dicat et secundo repetat sequentem.

℣. **Ut Fontem istum ad regenerándam tibi novam prolem benedícere ✠, et consecráre ✠ dignéris, Te rogámus áudi nos.**

Potest etiam dici Litania brevior, ut in Missali in Sabbato Sancto.

Et dicto ultimo, **Kyrie eléison,** Sacerdos dicat: **Pater noster,** et **Credo in Deum, etc.** omnia clara voce: quibus finitis dicat:

℣. **Apud te, Dómine, est fons vitæ.**
℟. **Et in lúmine tuo vidébimus lumen.**
℣. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**
℟. **Et clamor meus ad te véniat.**
℣. **Dóminus vobíscum.** ℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto Sacraméntis, et ad recreándos

novos pópulos, quos tibi fons Baptísmatis párturit, spíritum adoptiónis emítte: ut quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Exorcismus aquæ.

Exorcízo te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te in princípio, verbo separávit ab árida, cujus super te Spíritus ferebátur, qui te de Paradíso manáre jussit.

Hic manu aquam dividat, et deinde de ea effundat extra marginem Fontis, versus quatuor Orbis partes, prosequens:

Et in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcépit: qui te in desérto amáram, per lignum dulcem fecit, atque potábilem: qui te de petra prodúxit, ut pópulum, quem ex Ægypto liberáverat, siti fatigátum recreáret. Exorcízo te per Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui te in Cana Galilææ signo admirábili sua poténtia convértit in vinum: qui super te pédibus ambulávit, et a Joánne in Jordáne in te baptizátus est: qui te una cum Sánguine de látere suo prodúxit: et discípulis suis jussit, ut credéntes baptizárent in te, dicens: Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti; ut efficiáris aqua sancta, aqua benedícta, aqua, quæ lavat sordes, et mundat peccáta. Tibi ígitur præcípio, omnis spíritus immúnde, omne phantásma, omne mendácium, eradicáre, et effugáre ab hac creatúra aquæ, ut qui in ipsa baptizándi erunt, fiat eis fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam, regénerans eos Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Orémus. Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te supplíciter deprecámur, ut ad hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas abluéndis et purificándis homínibus præparátas, Angelum sanctitátis emíttas, quo peccátis vitæ prióris ablútis, reatúque detérso, purum Sancto Spirítui habitáculum regeneráti éffici mereántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Tunc sufflet ter in aquam versus tres partes secundum hanc figuram (Ψ): deinde imponit incensum in thuribulo, et fontem incensat. Postea infundens de Oleo Catechumenorum in aquam in modum Crucis, clara voce dicit: Sanctificétur, et fœcundétur Fons iste Oleo salutis renascéntibus ex eo in vitam ætérnam in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens: Infúsio Chrísmatis Dómini Jesu Christi, et Spíritus Sancti Paráclíti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum Crucis infundendo, dicit: Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctionis, et aquæ Baptísmatis páriter fiat in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

Tum depositis ampullis, dextera manu Oleum sanctum, et Chrisma infusum miscet cum aqua, et spargit per totum Fontem. Deinde medulla panis manum tergit; et si quis baptizandus est, eum baptizat, ut supra. Quod si neminem baptizat, statim manus abluat, et ablutio effundatur in Sacrarium.

DE SACRAMENTO

PŒNITENTIÆ

Sanctum Pœnitentiæ Sacramentum, ad eos, qui post Baptismum lapsi sunt, in gratiam Dei restituendos a Christo Domino institutum, eo diligentius administrandum est, quo frequentior est ejus usus, et quo plura requiruntur ad illud recte, digneque tractandum, ac suscipiendum. Cum autem ad illud constituendum tria concurrant, materia, forma, et minister: illius quidem remota materia sunt peccata, proxima vero sunt actus pœnitentis, nempe contritio, confessio, et satisfactio. Forma autem, illa absolutionis verba: *Ego te absolvo, etc.* Minister denique est Sacerdos, habens potestatem absolvendi vel ordinariam, vel delegatam. Sed si periculum mortis immineat, approbatusque desit Confessarius, quilibet Sacerdos potest a quibuscumque censuris et peccatis absolvere. In ejus ministro requiritur etiam bonitas, scientia, atque prudentia, cum sigillo secretæ confessionis sub exacto, perpetuoque silentio. Quibus et aliis ad id opportunis, ut optime sint instructi, omni studio curare debent Confessarii.

In primis meminerit Confessarius, se judicis pariter et medici personam sustinere, ac divinæ justitiæ simul et misericordiæ ministrum a Deo constitutum esse, ut tamquam arbiter inter Deum et homines, honori divino, et animarum saluti consulat.

Ut ergo recte judicare queat, discernens inter lepram et lepram et tamquam peritus medicus animarum morbos prudenter curare, et apta cuique remedia applicare sciat, quantam potest maximam ad id scientiam atque prudentiam, tum assiduis ad Deum precibus, tum ex probatis Auctoribus, præsertim e Catechismo Romano, et prudenti consilio peritorum studeat sibi comparare.

Sciat casus et censuras Sedi Apostolicæ, et Ordinario suo reservatas, et suæ cujusque Ecclesiæ constitutiones, easque diligenter observet.

Deinde hujus Sacramenti doctrinam omnem recte nosse studebit, et alia ad ejus rectam administrationem necessaria. Atque in hoc ministerio ita procedat, ut infra præscribitur.

ORDO MINISTRANDI

SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ

Sacerdos ad audiendam Confessionem vocatus, promptum, facilemque se præbeat, ac priusquam ad audiendum accedat, si tempus suppetat, ad hoc ministerium recte sancteque obeundum, divinum auxilium piis precibus implorabit.

In Ecclesia, non autem in privatis ædibus, Confessiones audiat, nisi ex causa rationabili, quæ cum inciderit, studeat tamen id decenti ac patenti loco præstare.

Habeat in Ecclesia sedem confessionalem, in qua sacras Confessiones excipiat, quæ sedes patenti, conspicuo, et apto Ecclesiæ loco posita, crate perforata inter pœnitentem et Sacerdotem sit instructa.

Superpelliceo, et stola violacei coloris utatur, prout tempus, vel locorum feret consuetudo.

Pœnitens, si opus fuerit, admoneatur ut qua decet humilitate mentis et habitus accedat, et flexis genibus signo Crucis se muniat.

Mox Confessarius inquirat de illius statu, nisi aliter notus fuerit, et quampridem sit confessus, et an impositam pœnitentiam adimpleverit; num rite atque integre alias confessus fuerit; num conscientiam suam, ut debet, prius diligenter discusserit.

Quod si pœnitens aliqua censura, vel casu reservato sit ligatus, a quo ipse non possit absolvere, non absolvat, nisi prius obtenta facultate a Superiore.

Si vero Confessarius, pro personarum qualitate, cognoverit pœnitentem ignorare Christianæ fidei rudimenta, si tempus suppetat, eum breviter instruat de articulis Fidei, et aliis ad salutem cognitu necessariis, et ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

Tum pœnitens Confessionem generalem latina, vel vulgari lingua dicat: scilicet *Confiteor, etc.* vel saltem utatur his verbis: *Confiteor Deo omnipotenti, et tibi, pater.* Peccata sua exinde confiteatur, adjuvante, quotiescumque opus fuerit, Sacerdote, qui confitentem non reprehendet, nisi finita, ut dicetur, Confessione; neque interpellabit, nisi opus fuerit aliquid melius intelligere: proinde fiduciam ei præbeat, et humaniter suggerat, ut omnia peccata sua rite et integre confiteatur, remota stulta illa quorumdam verecundia, qua præpediti, suadente diabolo, peccata confiteri non audent.

Si pœnitens numerum, et species, et circumstantias peccatorum explicatu necessarias non expressit, eum Sacerdos prudenter interroget.

Sed caveat, ne curiosis, aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat, præsertim juniores utriusque sexus, vel alios, de eo, quod ignorant, imprudenter interrogans, ne scandalum patiantur, indeque peccare discant.

Demum, audita Confessione, perpendens peccatorum, quæ ille admisit, magnitudinem, ac multitudinem, pro eorum gravitate, ac pœnitentis conditione, opportunas correptiones ac monitiones, prout opus esse viderit, paterna charitate adhibebit, et ad dolorem et contritionem efficacibus verbis adducere conabitur, atque ad vitam emendandam ac melius instituendam inducet, remediaque peccatorum tradet.

Postremo salutarem et convenientem satisfactionem, quantum spiritus et prudentia suggesserint, injungat, habita ratione status, conditionis, sexus, et ætatis, et item dispositionis pœnitentium. Videatque, ne pro peccatis gravibus levissimas pœnitentias imponat, ne si forte peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id vero ante oculos habeat, ut satisfactio non sit tantum ad novæ vitæ remedium, et infirmitatis medicamentum, sed etiam ad præteritorum peccatorum castigationem.

Quare curet, quantum fieri potest, ut contrarias peccatis pœnitentias injungat, veluti avaris eleemosynas, libidinosis jejunia, vel alias carnis afflictiones, superbis humilitatis officia, desidiosis devotionis studia. Rarius autem vel serius confitentibus, vel in peccata facile recidentibus, utilissimum fuerit consulere, ut sæpe, puta semel in mense, vel certis diebus solemnibus, confiteantur, et si expediat, communicent.

Pœnitentias pecuniarias sibi ipsis Confessarii non applicent, neque a pœnitentibus quidquam tamquam ministerii sui præmium ministerii sui præmium petant, vel accipiant.

Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam pœnitentiam non imponat.

Videat autem diligenter Sacerdos, quando, et quibus conferenda, vel deneganda, vel differenda sit absolutio, ne absolvat eos, qui talis beneficii sunt incapaces: quales sunt qui nulla dant signa doloris, qui odia et inimicitias deponere, aut aliena, si possunt, restituere, aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata relinquere, et vitam in melius emendare nolunt: aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publice satisfaciant, et scandalum tollant: neque etiam eos absolvat, quorum peccata sunt Superioribus reservata.

Si vero quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absolvendus est ab omnibus peccatis et censuris quantumvis reservatis (cessat enim tunc omnis reservatio): sed prius si potest, cui debet, satisfaciat: ac si periculum evaserit, et aliqua ratione

Superiori, a quo alias esset absolvendus, se sistere teneatur; cum primum poterit, coram eo se sistat, quidquid debet præstiturus.

Quod si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox et loquela ægro deficiat, nutibus et signis conetur, quoad ejus fieri poterit, peccata pœnitentis cognoscere: quibus utcumque vel in genere, vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium sive per se, sive per alios ostenderit, absolvendus est.

Meminerit porro Sacerdos, ægris non esse injungendam gravem, aut laboriosam pœnitentiam; sed indicendam tantum illam, quam, si convaluerint, opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi, aliqua oratione, aut levi satisfactione imposita, et accepta, absolvantur, prout opus fuerit.

ABSOLUTIONIS FORMA

Cum igitur pœnitentem absolvere voluerit, injuncta ei prius, et ab eo acceptata salutari pœnitentia, primo dicit:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

Deinde dextera versus pœnitentem elevata, dicit:

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens, et miséricors Dóminus. Amen.

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat; et ego auctoritáte ipsíus te absólvo ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, in quantum possum, et tu índiges. Deinde. Ego te absólvo a peccátis tuis, in nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si pœnitens sit laicus, omittitur verbum, suspensiónis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi, mérita beátæ Maríæ Vírginis, et ómnium Sanctórum, quidquid boni féceris, et mali sustinúeris, sint tibi in remissiónem peccatórum, augméntum grátiæ, et præmium vitæ ætérnæ. Amen.

In confessionibus autem frequentioribus, et brevioribus omitti potest Misereátur, etc. [illegible] Dóminus noster Jesus Christus, etc. ut supra usque ad illud Pássio Dómini nostri, etc.

Urgente vero aliqua gravi necessitate in periculo mortis, breviter dicere poterit : **Ego te absólvo ab ómnibus censúris, et peccátis, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.**

DE ABSOLUTIONE

AB EXCOMMUNICATIONE IN FORO EXTERIORI.

Si potestas absolvendi ab excommunicationis sententia Sacerdoti commissa fuerit a Superiore, et in mandato certa forma sit præscripta, illa omnino servanda est : si vero in mandato seu commissione dicitur : *In forma Ecclesiæ consueta absolvat ;* hæc servanda sunt.

Primo, ut excommunicatus ei, ob cujus offensam in excommunicationem incurrit, prius, si potest, satisfaciat. Quod si tunc non possit, sufficientem cautionem præbeat, aut saltem, si eam præstare non potest, juret se, ut primum poterit, satisfacturum.

Secundo, si crimen, ob quod in excommunicationem incidit, sit grave, juramentum ab eo exigatur de parendo mandatis Ecclesiæ, quæ illi fient pro tali causa : ac præcipue ne deinceps delinquat contra illum Canonem, vel Decretum, contra quod faciendo censuram incurrit.

Deinde hunc absolvendi ritum observabit.

Pœnitentem coram se utroque genu flexo, in humero, si vir fuerit, usque ad camisiam exclusive denudato, virga aut funiculis sedens leviter percutit, dicendo totum Psalm. **Miserére** cum **Glória Patri.**

Deinde surgit, et aperto capite dicit : **Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.**

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam), Dómine.

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Nihil profíciat inimícus in eo (vel in ea).

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut hunc fámulum tuum, quem excommunicatiónis senténtia constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Mox sedet, et cooperto capite dicit: Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ ([illegible] Reverendíssimi Epíscopi N., vel talis Superióris) mihi commíssa, absólvo te a vínculo excommunicatiónis, in quam incurrísti ([illegible] incurrísse declarátus es), propter tale factum ([illegible] causam, etc.); et restítuo te communióni et unitáti fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Quod si Sacerdoti nulla sit a Superiore [illegible]

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ ([illegible] delegata), (vel Reverendíssimi Epíscopi [illegible] vel talis Superióris) mihi concéssa, absólvo te, etc. [illegible]

RITUS ABSOLVENDI

EXCOMMUNICATUM JAM MORTUUM.

Si quis excommunicatus, [illegible] decedens dederit signum contritionis, [illegible] ecclesiastica [illegible] careat sepultura, [illegible] absolvi potest hoc modo.

Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, et absolvatur [illegible] absolutum, in loco sacro sepeliatur.

Si [illegible] sepultum in loco profano, si commode [illegible] verberabitur, et post absolutionem in loco sacro sepelietur: sed si commode exhumari non potest, locus sepulturae verberetur postea absolvatur.

Quod si in loco sacro sit sepultus, non exhumabitur, sed [illegible] sepulturae [illegible]. Dum autem corpus, sive sepulturam verberat, Sacerdos dicat Antiphonam: **Exultábunt Dómino ossa humiliáta.** Psalm. **Miserére, etc.** Quo facto, absolvatur, dicendo: **Auctoritáte mihi concéssa, ego te absólvo a vínculo excommunicatiónis, quam incurrísti** (vel **incurrísse declarátus es**) **propter tale factum, et restítuo te communióni Fidélium, in nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.**

Deinde dicatur Psalm. **De profúndis, etc.** [illegible]

℣. **Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.**

℟. **Et lux perpétua lúceat ei.**

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

℟. **Sed líbera nos a malo.**

℣. **A porta ínferi.**

℟. **Erue, Dómine, ánimam ejus.**

℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Orátio.

Da, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui, quem excommunicatiónis senténtia constrínxerat, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et supérni lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

DE MODO ABSOLVENDI

A SUSPENSIONE VEL AB INTERDICTO EXTRA VEL INTRA SACRAMENTALEM CONFESSIONEM.

Si Sacerdoti sit commissa facultas absolvendi aliquem a suspensione, vel interdicto, quamvis nulla verba sint præcipue determinata, uti poterit hac formula:

Pœnitens dicat: Confiteor Deo omnipoténti, etc.

Sacerdos: Misereátur tui, etc. Indulgéntiam, etc.

Auctoritáte mihi ab N. trádita, ego absólvo te a vínculo suspensiónis (vel interdícti), quam (vel quod) propter tale factum (vel cáusam) incurrísti (seu incurrísse declarátus es). In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si [illegible] in foro conscientiæ, sive [illegible] data est potestas dispensandi super irregularitate, tunc postquam absolverit a peccatis, addat consequenter:

Et eádem auctoritáte dispénso tecum super irregularitáte (vel irregularitátibus, si sint plures), in quam (vel in quas) ob talem cáusam (vel tales cáusas, eas expri-

mendo) incurrísti : et hábilem reddo, et restítuo te executióni Ordinum, et officiórum tuórum. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si nullum habet Ordinem, dicatur : Hábilem reddo te ad omnes Ordines suscipiéndos, vel etiam ad alia, juxta tenorem mandati.

Quod si necesse sit titulum beneficii restituere, et fructus male perceptos condonare, subjungat : Et restítuo tibi títulum (seu títulos) Beneficii (seu Beneficiórum), et condóno tibi fructus male percéptos. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo in iis facultatis suæ terminos excedat.

DE SANCTISSIMO

EUCHARISTIÆ SACRAMENTO

Omnibus quidem Ecclesiæ Catholicæ Sacramentis religiose, sancteque tractandis, magna, ac diligens cura adhibenda est; sed præcipue in administrando, ac suscipiendo sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei; cum in eo contineatur præcipuum et maximum Dei donum, et ipsemet omnis gratiæ et sanctitatis fons, auctorque Christus Dominus.

Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc Sacramentum, qua decet reverentia, debitoque cultu tractet, custodiat, et administret; tum etiam populus sibi commissus religiose colat, sancte, frequenterque suscipiat, præsertim in majoribus anni solemnitatibus.

Ideo populum sæpius admonebit, qua præparatione, et quanta animi religione ac pietate, et humili etiam corporis habitu ad tam divinum Sacramentum debeat accedere, ut præmissa Sacramentali Confessione, omnes saltem a media nocte jejuni, et utroque genu flexo Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant: viris quantum fieri potest a mulieribus separatis.

Moneantur præterea communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, ne statim vagis oculis circumspiciant, aut expuant, neque de libro statim orationes recitent, ne Sacramenti species de ore decidant, sed, qua par est devotione, aliquantisper in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio, atque etiam de sanctissima Passione Dominica, in cujus memoriam hoc mysterium celebratur et sumitur.

Curare porro debet, ut perpetuo aliquot Particulæ consecratæ eo numero, qui usui infirmorum et aliorum fidelium communioni satis esse possit, conserventur in pyxide ex solida, decentique materia, eaque munda, et suo operculo bene clausa, albo velo cooperta, et quantum res feret, ornato in tabernaculo clave obserato.

Hoc autem tabernaculum conopeo decenter opertum, atque ab omni alia re vacuum, in Altari majori vel in alio, quod venerationi et cultui tanti Sacramenti commodius ac decentius videatur, sit collocatum; ita ut nullum aliis sacris functionibus, aut Ecclesiasticis officiis impedimentum afferatur. Lampades coram eo plures, vel saltem una, die, noctuque perpetuo colluceat; curabitque Parochus, ut omnia ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra, mundaque sint, et conserventur.

Sanctissimæ Eucharistiæ particulas frequenter renovabit. Hostiæ vero, seu particulæ consecrandæ sint recentes; et ubi eas consecraverit, veteres primo distribuat, vel sumat.

Fideles omnes ad sacram Communionem admittendi sunt, exceptis iis, qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publice indigni; quales sunt excommunicati, interdicti, manifestique infames, ut meretrices, concubinarii, fœneratores, magi, sortilegi, blasphemi, et alii ejus generis publici peccatores, nisi de eorum pœnitentia et emendatione constet, et publico scandalo prius satisfecerint.

Occultos vero peccatores, si occulte petant, et non eos emendatos agnovit, repellat, non autem si publice petant, et sine scandalo ipsos præterire nequeat.

Amentibus præterea, seu phreneticis communicare non licet: licebit tamen, si quando habeant lucida intervalla, et devotionem ostendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

Ita etiam iis, qui propter ætatis imbecillitatem nondum hujus Sacramenti cognitionem et gustum habent, administrari non debet.

ORDO ADMINISTRANDI

SACRAM COMMUNIONEM.

Sacerdos igitur sanctissimam Eucharistiam ministraturus, Hostiis, seu Particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno vel pluribus, decenti, et commodo loco expositis, cum vino et aqua ad purificationem eorum, qui communionem sumpserint, et ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, et superpelliceo indutus, et desuper stola coloris Officio illius diei convenientis, præcedente Clerico, seu alio ministro, procedit ad Altare manibus junctis, et accensis cereis, facta prius et postea genuflexione extrahit pyxidem, et illam super corporale depositam, discooperit.

Minister genibus flexis nomine populi ad cornu Epistolæ facit Confessionem generalem, dicens: **Confiteor Deo, etc.**

Tum Sacerdos iterum genuflectit, et manibus junctis ante pectus vertit se ad populum, advertens, ne terga vertat Sacramento, et in cornu Evangelii dicit:

Misereátur vestri, omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. R. Amen. Et addit: Indulgéntiam, absolutiónem ✠, et remissiónem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens, et misericors Dóminus. R. Amen. [illegible] Indulgéntiam, etc. manu dextera in [illegible]

[illegible] Altare [illegible] pyxidem [illegible] conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. [illegible] Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea; quod iterum, ac tertio repetit; [illegible] Communio administratur.

Postea ad communicandum accedit, incipiens ab iis qui sunt ad partem Epistolæ; sed primo, si Sacerdotibus, vel aliis ex Clero danda sit Communio, iis ad gradus Altaris genuflexis præbeatur, vel si commode fieri potest, intra septum Altaris sint a laicis distincti. Sacerdotes vero cum stola communicent.

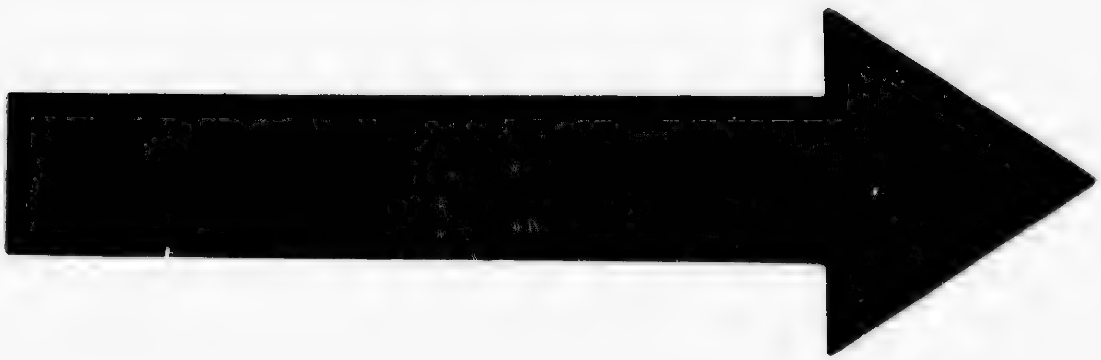
Sacerdos unicuique porrigens Sacramentum, et faciens cum eo signum Crucis super pyxidem, simul dicit:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

Ubi vero omnes communicaverint, Sacerdos reversus ad Altare, dicere poterit: O sacrum convivium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus, mens implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

V. Panem de cœlo præstitísti eis.

Minister R. Omne delectaméntum in se habéntem, tempore Paschali additur Allelúia.

2.8
2.5
3.2
2.2
2.0
1.8
1.0

Mox Sacerdos dicit :

℣. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

℟. **Et clamor meus ad te véniat.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Deus qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℟. **Amen.**

Tempore Paschali dicitur Oratio.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde : ut quos Sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. **Amen.**

Antequam reponat Sacramentum, diligenter advertat, ut si aliquod fragmentum digitis adhæserit, illud in pyxidem deponat, et eosdem digitos, quibus tetigit Sacramentum, abluat, et abstergat purificatorio : ablutionem vero sumat, si celebraverit, aut iis, qui tunc communicarunt, sumendam tradat, aut saltem in sacrarium injiciat. Postea genuflectens reponit Sacramentum in tabernaculo, et clave obserat.

Deinde extenta manu dextera, benedicit iis qui communicarunt, dicens : **Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper.** ℟. **Amen.**

Communio autem populi intra Missam statim post communionem Sacerdotis celebrantis fieri debet (nisi quandoque ex rationabili causa post Missam sit facienda).

cum Orationes, quæ in Missa post Communionem dicuntur, non solum ad Sacerdotem, sed etiam ad alios communicantes spectent.

Itaque Sacerdos, sumpto sacratissimo Sanguine, antequam se purificet, ponat Partículas consecratas in pyxide: vel si pauci sint communicandi, super patenam, nisi in principio positæ fuerint in pixide, et genuflectit, ministro interim faciente confessionem, ut supra. Postea vertens se ad populum, in cornu Evangelii dicit: **Misereátur vestri, etc.** et eo, quo supra dictum est, modo, porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens a ministris Altaris, si velint communicare. Finita Communione, revertitur ad Altare, nihil dicens: non dat eis benedictionem, quia illam dabit in fine Missæ. Deinde dicit secreto: **Quod ore súmpsimus, etc.** ut in Missali, se purificat, et Missam absolvit. Quod si contingat, absoluta Missa, statim aliquos interdum communicare, tunc Sacerdos adhuc Planeta indutus, Sacram Communionem eo modo, quo supra dictum est, ministrabit.

DE COMMUNIONE PASCHALI.

Curet autem Parochus, ut in Quadragesima per se, vel per alios concionatores populo opportune denuntietur Constitutio Concilii Lateranensis sub Innocentio III. quæ sic habet.

Omnis utriusque sexus Fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, omnia sua peccata confiteatur fideliter, saltem semel in anno, proprio Sacerdoti, et injunctam sibi pœnitentiam studeat pro viribus adimplere, suscipiens reverenter, ad minus in Pascha, Eucharistiæ Sacramentum, nisi forte de consilio proprii Sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum, alioquin et vivens ab ingressu Ecclesiæ arceatur, et moriens Christiana careat sepultura.

Ut igitur hoc salutare Concilii decretum inviolabiliter servetur, descripta Parochus habeat nomina suorum Parochianorum; et qui dicto tempore non communicaverint, et post Octavam Paschæ eos, qui propriæ salutis immemores sæpius admoniti non obtemperaverint, Ordinario suo denuntiet.

Dabit quoque operam Parochus, quoad fieri potest, ut in ipso die sanctissimo Paschæ communicent; quo die ipse per se, nisi legitime impediatur, parochiæ suæ Fidelibus hoc Sacramentum ministrabit.

Alienæ vero parochiæ Fideles ad proprium Parochum remittet, præter peregrinos et advenas, et qui certum domicilium non habent, quibus ipse sacram præbebit Communionem, si accesserint rite parati; vel ubi est ea consuetudo, eos ad Cathedralis Ecclesiæ Parochos remittet. In ceteris vero servabit ea, quæ in libro de statu animarum, ut infra, præscribuntur.

Ægrotis quoque parochialibus, etiamsi Communionem extra præscriptos Paschales dies sumpserint, in Paschalibus diebus illam deferet, ac ministrabit.

DE COMMUNIONE INFIRMORUM.

Viaticum sacratissimi Corporis Domini nostri Jesu Christi summo studio ac diligentia ægrotantibus, opportuno tempore, procurandum est, ne forte contingat illos tanto bono, Parochi incuria, privatos decedere.

Cavendum autem in primis est, ne ad indignos cum aliorum scandalo deferatur, quales sunt publici usurarii, concubinarii, notorie criminosi, nominatim excommunicati, aut denuntiati, nisi sese prius sacra Confessione purgaverint, et publicæ offensioni, prout de jure satisfecerint.

Hortetur Parochus infirmum, ut sacram Communionem sumat, etiam si graviter non ægrotet, aut mortis periculum non immineat, maxime si Festi alicujus celebritas id suadeat, neque ipse illam ministrare recusabit.

Pro Viatico autem ministrabit, cum probabile est, quod eam amplius sumere non poterit. Quod si æger, sumpto Viatico, dies aliquot vixerit, vel periculum mortis evaserit, et communicare voluerit, ejus pio desiderio Parochus non deerit.

Potest quidem Viaticum brevi morituris dari non jejunis; id tamen diligenter curandum est, ne iis tribuatur, a quibus ob phrenesim, sive ob assiduam tussim, aliumve similem morbum, aliqua indecentia cum injuria tanti Sacramenti timeri potest. Ceteris autem infirmis, qui ob devotionem in ægritudine communicant, danda est Eucharistia ante omnes cibum et potum, non aliter ac ceteris Fidelibus, quibus nec etiam per modum medicinæ ante aliquid sumere licet.

Sed alicui ad adorandum solum, seu devotionis, seu cujusvis rei prætextu ad ostendendum non deferatur.

Deferri autem debet hoc sanctum Sacramentum ab Ecclesia ad privatas ægrotantium domos decenti habitu, superposito mundo velamine, manifeste atque honorifice, ante pectus cum omni reverentia et timore, semper lumine præcedente.

Parochus igitur processurus ad communicandum infirmum, aliquot campanæ ictibus jubeat convocari Parochianos, seu Confraternitatem Ss. Sacramenti, ubi fuerit instituta, seu alios pios Christifideles, qui sacram Eucharistiam cum cereis, seu intorticiis comitentur, et umbellam, seu baldachinum, ubi haberi potest, deferant.

Præmoneat, ut ægri cubiculum mundetur, et in eo paretur mensa linteo mundo cooperta, in quo Ss. Sacramentum decenter deponatur. Parentur luminaria, ac duo vascula, alterum cum vino, alterum cum aqua. Præterea linteum mundum ante pectus communicandi ponatur, atque alia ad ornatum loci, pro cujusque facultate.

Ubi vero convenerint, qui Eucharistiam comitaturi sunt, Sacerdos indutus superpelliceo et stola, et, si haberi potest, pluviali albi coloris, Acolythis, seu Clericis, aut etiam Presbyteris, si locus feret, superpelliceo pariter indutis comitatus, decenter, et de more acceptas aliquot Particulas consecratas, vel unam tantum, si longius, aut difficilius iter sit faciendum, ponet in pyxide, seu parva custodia, quam proprio suo operculo cooperit; et velum sericum superimponit: ipse vero Sacerdos, imposito sibi prius ab utroque humero oblongo velo decenti, utraque manu accipiat vas cum Sacramento, et deinde umbellam, seu baldachinum subeat, nudo capite processurus.

Præcedat semper Acolythus, vel alius minister deferens laternam (noctu autem hoc Sacramentum deferri non debet, nisi necessitas urgeat); sequantur duo Clerici, vel qui illorum vices suppleant, quorum alter aquam benedictam cum aspersorio, et bursam cum corporali, quod supponendum erit vasculo Ss. Sacramenti super mensa in cubiculo infirmi, et cum linteolo purificatorio ad digitos Sacerdotis abstergendos; alter hunc librum Ritualem deferat, et campanulam jugiter pulset. Succedant deinde deferentes intorticia. Postremo Sacerdos Sacramentum gestans elevatum ante pectus sub umbella, dicens Psalmum *Miserere*, et alios Psalmos, et Cantica.

Quod si longius, aut difficilius iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas, in quo Sacramentum defertur, bursa decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, ita ad pectus alligare, atque adstringere, ut neque decidere, neque pyxide excuti Sacramentum queat.

Ingrediens vero locum, ubi jacet infirmus dicat:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito corporali, genuflexus adorat, omnibus in genua pro-

cumbentibus: et mox accepta aqua benedicta, aspergit infirmum, et cubiculum, dicens:

Antiphonam: **Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor:** et primum versum Psalmi, **Miserére,** cum **Glória Patri, etc. Sicut erat, etc.**

Deinde repetitur Antiphona: **Aspérges me, etc.**

Postea ℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

℟. **Qui fecit cœlum et terram.**

℣. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

℟. **Et clamor meus ad te véniat.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. **Amen.**

His dictis, accedat ad infirmum, ut cognoscat, num sit bene dispositus ad accipiendum sacrum Viaticum, et utrum velit aliqua peccata confiteri; et illum audiat, atque absolvat: quamvis prius deberet esse rite confessus, nisi necessitas aliter urgeat.

Postea facta de more Confessione generali, sive ab infirmo, sive ejus nomine ab alio, Sacerdos dicit: **Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.**

Deinde facta genuflexione, accipit Sacramentum de vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo dicens: **Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi,** et more solito ter dicat: **Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur anima mea.**

Et infirmus simul cum Sacerdote dicat eadem verba, saltem semel, submissa voce. Tum Sacerdos dans infirmo Eucharistiam, dicat: **Accipe, frater** (vel **soror**) **Viáticum Córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste malígno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.**

Si vero Communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario: **Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.**

Quod si mors immineat, et periculum sit in mora, tunc dicto **Misereátur, etc.**, prædictis precibus omnibus, vel ex parte omissis, ei statim Viaticum præbeatur.

Postea Sacerdos abluat digitos, nihil dicens: et infirmo detur ablutio. Deinde dicat:

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, te fidéliter deprecámur, ut accipiénti fratri nostro (vel **sorori nostræ**) **sacrosánctum Corpus Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui, tam córpori, quam ánimæ prosit ad remédium sempitérnum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.**

℟. **Amen.**

His expletis, si altera particula Sacramenti superfuerit (superesse autem semper debet, præterquam in casu jam dicto), genuflectit, surgit, et accipiens vas cum Sacramento, facit cum eo signum Crucis super infirmum, nihil dicens, et reverenter illud deferens, ordine quo venerat, revertitur ad Ecclesiam dicendo Psalm. **Laudáte Dóminum de cœlis, etc.** et alios Psalmos, et Hymnos, prout tempus feret.

Cum pervenerit ad Ecclesiam, ponit Sacramentum super Altare, adorat, deinde dicit:

℣. Panem de cœlo præstitísti ei.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti; tríbue quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula, etc.

Deinde annuntiat Indulgentias a Summis Pontificibus concessas Sanctissimum Sacramentum comitantibus.

Postea cum Sacramento in pyxide velo cooperta faciat signum Crucis super populum, nihil dicens. Postremo illud in loco suo reponat.

Quod si ob difficultatem, aut longitudinem itineris, vel quia ea qua decet veneratione, Sacramentum ad Ecclesiam commode reportari non potest, sumpta fuerit una tantum Particula consecrata, ut dictum est, tunc ea infirmo administrata, Sacerdos, prædictis precibus recitatis, cum manu benedicit, et una cum aliis privato habitu, extinctis luminibus, umbella demissa, latente pyxide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam revertatur.

DE SACRAMENTO

EXTREMÆ UNCTIONIS

Extremæ Unctionis Sacramentum a Christo Domino institutum, tamquam cœlestis medicina, non animæ solum, sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia, periculose ægrotantibus adhibendum est, et eo quidem tempore, si fieri possit, cum illis adhuc integra mens et ratio viget, ut ad uberiorem Sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem, ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur Oleo

In quo illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine observandum est, ut si tempus, et infirmi conditio permittat, ante Extremam Unctionem, Pœnitentiæ, et Eucharistiæ Sacramenta infirmis præbeantur.

Habeat igitur Parochus loco nitido et decenter ornato, in vase argenteo, seu stanneo diligenter custoditum sacrum Oleum infirmorum, quod in singulis annis Feria V. in Cœna Domini ab Episcopo benedictum, veteri combusto, renovandum est. Id tamen, si forte infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non posse videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico oleo non benedicto in minori quantitate superinfuso, reparari potest.

Oleum porro ipsum vel per se solum, vel in bombacio seu re simili servari potest; sed ad evitandum effusionis periculum multo commodius ad infirmos defertur in bombacio.

Debet autem hoc Sacramentum infirmis præberi, qui cum ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant, ut mortis periculum imminere videatur; et iis, qui præ senio deficiunt, in diem videntur morituri etiam sine alia infirmitate.

Infirmis autem, qui, dum sana mente, et integris sensibus essent, illud petierint, seu verisimiliter petiissent, seu dederint signa contritionis, etiamsi deinde loquelam amiserint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus præbeatur.

Sed si infirmus, dum phrenesi, aut amentia laborat, verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiam Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omnino.

Impœnitentibus vero, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, et excommunicatis, et nondum baptizatis, penitus denegetur.

Non ministretur etiam prælium inituris, aut navigationem, aut peregrinationem, aut alia pericula subituris, aut reis ultimo supplicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non habentibus.

Si quis autem laborat in extremis, et periculum immineat ne decedat antequam finiantur Unctiones, cito ungatur, incipiendo ab eo loco: *Per istam sanctam Unctionem, etc.* ut infra: deinde, si adhuc supervivat, dicantur Orationes prætermissæ suo loco positæ.

Si vero dum inungitur, infirmus decedat, Presbyter ultra non procedat, et prædictas orationes omittat.

Quod si dubitet an vivat adhuc, Unctionem prosequatur, sub conditione pronunciando formam, dicens: *Si vivis, per istam sanctam Unctionem, etc.* ut infra.

Si autem acciderit, infirmum post peccatorum suorum confessionem ad exitum vitæ properare, tunc cum sacro Viatico poterit et Oleum infirmorum ad eum deferri per ipsum Sacerdotem, qui defert sacram Eucharistiam. Si tamen alius Presbyter, vel Diaconus, qui Oleum sanctum deferat, haberi possit, per ipsum deferatur, qui superpelliceo indutus, cum Oleo sacro occulte delato sequatur Sacerdotem Viaticum portantem; et postquam infirmus Viaticum sumpserit, inungatur a Sacerdote.

In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit, ut si cum infirmus convaluerit, iterum in periculum mortis inciderit.

Quinque vero corporis partes præcipue ungi debent, quas veluti sensuum instrumenta homini natura tribuit, nempe oculi, aures, nares, os, et manus: attamen pedes etiam et renes ungendi sunt; sed renum unctio in mulieribus, honestatis gratia, semper omittitur; atque etiam in viris, quando infirmus commode moveri non potest. Sed sive in mulieribus, sive in viris, alia corporis pars pro renibus ungi non debet.

Manus vero, quæ reliquis infirmis interius ungi debent, Presbyteris exterius ungantur.

Dum oculos, aures, et alia corporis membra, quæ paria sunt, Sacerdos ungit, caveat, ne alterum ipsorum inungendo, Sacramenti formam prius absolvat, quam ambo hujusmodi paria membra perunxerit.

Si quis autem sit aliquo membro mutilatus, pars loco illi proxima inungatur, eadem verborum forma.

Hujus autem Sacramenti forma, qua Sancta Romana Ecclesia utitur, solemnis illa precatio est, quam Sacerdos ad singulas unctiones adhibet, cum ait:

Per istam sanctam Unctionem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid, per visum, sive per auditum, etc. deliquisti.

ORDO MINISTRANDI

SACRAMENTUM

EXTREMÆ UNCTIONIS

Sacerdos igitur Sacramentum ministraturus, quatenus fieri poterit, parari curet apud infirmum mensam mappa candida coopertam, itemque vas, in quo sit bombacium, seu quid simile in septem globulos distinctum, ad abstergendas partes inunctas; medullam panis ad detergendos digitos; et aquam ad abluendas Sacerdotis manus; ceream item candelam, quæ deinde accensa ipsi ungenti lumen præbeat. Denique operam dabit, ut quanta poterit munditia ac nitore hoc Sacramentum ministretur.

Deinde convocatis Clericis seu ministris, vel saltem uno Clerico, qui Crucem sine hasta, Aquam benedictam cum aspersorio, et librum Ritualem deferat, ipse Parochus decenter accipit vas sacri Olei infirmorum sacculo serico violacei coloris inclusum, illudque caute deferat, ne effundi possit. Quod si longius iter peragendum, aut etiam equitandum sit, vel alias adsit periculum effusionis, vas Olei sacculo, aut bursa inclusum, ut dictum est, od collum appendat, ut commodius et securius perferat. Procedat autem sine sonitu campanulæ.

Cum perventum fuerit ad locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum, dicit: **Pax huic dómui.**

℟. **Et ómnibus habitántibus in ea.**

Deinde deposito Oleo super mensam, superpelliceo, stolaque violacea indutus, ægroto Crucem pie deosculandam porrigit; mox in modum crucis eum aqua bene-

dicta, et cubiculum, et circumstantes aspergit, dicens [illegible] **Aspérges me, Dómine, etc.** Quod si ægro- [illegible] et absolvat. Deinde [illegible] Sacramenti vi, atque efficacia, si tempus ferat, breviter admoneat: et quantum opus sit, ejus animum confirmet, et in spem erigat vitæ æternæ.

Postea dicat ℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

℟. **Qui fecit cœlum et terram.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Introéat, Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostræ humilitátis ingréssu, ætérna felícitas, divína prospéritas, seréna lætítia, cháritas fructuósa, sánitas sempitérna: effúgiat ex hoc loco accéssus dæmonum: adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum; et bénedic ✠ nostræ conversatióni: sanctífica nostræ humilitátis ingréssum, qui sanctus et qui pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus, et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Christum, ut benedicéndo benedícat ✠ hoc tabernáculum, et omnes habitántes in eo, et det eis Angelum bonum custódem, et fáciat eos sibi servíre ad considerándum mirabília de lege sua: avértat ab eis omnes contrárias potestátes: erípiat eos ab omni formídine, et ab omni perturbatióne, ac sanos in hoc tabernáculo custodíre dignétur. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quæ Orationes, si tempus non patiatur, ex parte, vel in totum poterunt omitti. Tum de more facta Confessione generali, latino, vel vulgari sermone, Sacerdos dicat:

Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.

Antequam Parochus incipiat ungere infirmum, moneat adstantes, ut pro illo orent, et ubi commodum fuerit, pro loco et tempore, et adstantium numero, vel qualitate, recitent Septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis, vel alias Preces, dum ipse Unctionis Sacramentum administrat. Mox dicat:

In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, extinguátur in te omnis virtus diáboli per impositiónem mánuum nostrárum, et per invocatiónem ómnium Sanctórum Angelórum, Archangelórum, Patriarchárum, Prophetárum, Apostolórum, Mártyrum, Confessórum, Vírginum, atque ómnium simul Sanctórum. Amen.

Deinde intincto pollice in Oleo sancto, in modum Crucis ungit infirmum in partibus hic subscriptis, aptando proprio loco verba formæ in hunc modum:

AD OCULOS

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per visum deliquísti. Amen.

Minister vero, si est in Sacris, vel ipsemet Sacerdos, post quamlibet Unctionem, tergat loca inuncta novo glo-

bulo bombacii, vel rei similis, eumque in vase mundo reponat, et ad Ecclesiam postea deferat, comburat, cineresque projiciat in Sacrarium.

AD AURES.

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per audítum deliquísti. Amen.

AD NARES.

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per odorátum deliquísti. Amen.

AD OS, COMPRESSIS LABIIS.

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gustum et locutiónem deliquísti. Amen.

AD MANUS.

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per tactum deliquísti. Amen.

Et adverte, quod Sacerdotibus, ut dictum est, manus non inunguntur interius, sed exterius.

AD PEDES.

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gressum deliquísti. Amen.

AD LUMBOS, SIVE RENES.

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam

misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per lumbórum delectatiónem deliquísti. Amen.

Hæc autem unctio ad lumbos, ut dictum est, omittitur semper in fœminis, et etiam in viris, qui ob infirmitatem vix, aut sine periculo moveri non possunt.

Quibus omnibus peractis, Sacerdos dicit :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locútus es : Infirmátur quis in vobis ? Indúcat Presbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum Oleo in nómine Dómini : et orátio fidei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus : et si in peccátis sit, remitténtur ei : cura, quæsumus, Redémptor noster, grátia Sancti Spíritus languóres istíus infirmi, ejúsque sana vúlnera, et dimítte peccáta, atque dolóres cunctos mentis et córporis ab eo expélle, plenámque intérius et extérius sanitátem misericórditer redde, ut ope misericórdiæ tuæ restitútus,

ad prístina reparétur officia. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum.

Orémus.

Réspice, quæsumus, Dómine, fámulum tuum N. in infirmitáte sui córporis fatiscéntem, et ánimam réfove, quam creásti: ut castigatiónibus emendátus, se tua séntiat medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam multíplici pietáte custódis: ad invocatiónem tui Nóminis benígnus assíste, ut fámulum tuum ab ægritúdine liberátum, et sanitáte donátum, déxtera tua érigas, virtúte confirmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ, cum omni desideráta prosperitáte, restítuas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ad extremum, pro personæ qualitate, salutaria monita breviter præbere poterit, quibus infirmus ad moriendum in Domino confirmetur, et ad fugandas dæmonum tentationes roboretur.

Denique Aquam benedictam, et Crucem, nisi aliam habeat, coram eo relinquat, ut illam frequenter aspiciat, et pro sua devotione osculetur et amplectatur.

Admoneat etiam domesticos, et ministros infirmi, ut si morbus ingravescat, vel infirmus incipiat agonizare, statim ipsum Parochum accersant, ut morientem adjuvet, ejusque animam Deo commendet: sed si mors immineat, priusquam discedat, Sacerdos animam Deo rite commendabit.

Quæ autem pertinent ad visitationem, curamque infirmorum, et ad juvandos morientes, ad Commendationem Animæ, et ad Exequias, infra suis locis præscribuntur.

SEPTEM PSALMI
PŒNITENTIALES
CUM LITANIIS

PRO INFIRMIS, DUM SACRO LINIUNTUR OLEO, SEU PRO ALIA NECESSITATE, DICUNTUR FLEXIS GENIBUS.

Antiphona. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me,

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri, etc.

Psalmus 31.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri, etc.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Glória Patri, etc.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit láudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri, etc.

Psalmus 101.

Dómine, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me áurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu áutem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprévit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret filios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et láudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu áutem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu áutem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri, etc.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, etc.

Psalmus 142.

Dómine, exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi:

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe áudi nos.
Christe exáudi nos.

Pater de cœlis Deus,	miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus,	miserére nobis.
Spíritus Sancte Deus,	miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus,	miserére nobis.
Sancta María,	ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix,	ora.
Sancta Virgo Vírginum,	ora.
Sancte Míchael,	ora.
Sancte Gábriel,	ora.
Sancte Ráphael,	ora.
Omnes Sancti Angeli, et Archángeli,	oráte pro nobis.
Omnes Sancti Beatórum Spiríttuum órdines,	oráte.
Sancte Joánnes Baptísta,	ora.
Sancte Joseph,	ora.
Omnes Sancti Patriárchæ, et Prophétæ,	oráte.
Sancte Petre,	ora.
Sancte Páule,	ora.
Sancte Andréa,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.
Sancte Thoma,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Philíppe,	ora.

Sancte Bartholomæe,	ora pro nobis.
Sancte Matthæe,	ora.
Sancte Simon,	ora.
Sancte Thaddæe,	ora.
Sancte Mathía,	ora.
Sancte Bárnaba,	ora.
Sancte Luca,	ora.
Sancte Marce,	ora.
Omnes Sancti Apóstoli, et Evangelístæ,	oráte.
Omnes Sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes Sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Lauténti,	ora.
Sancte Vincénti,	ora.
Sancti Fabiáne, et Sebastiáne,	oráte.
Sancti Joánnes, et Páule,	oráte.
Sancti Cosma, et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási, et Protási,	oráte.
Omnes Sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicoláe,	ora.
Omnes Sancti Pontífices, et Confessóres,	oráte.
Omnes Sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedícte,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francísce,	ora.

Omnes Sancti Sacerdótes, et Levítæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti Mónachi, et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes Sanctæ Vírgines, et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea, et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure, et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame, et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Advéntum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Baptísmum, et sanctum Jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem, et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem, et Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Paráclíti, líbera.

In die judícii, líbera nos, Dómine.
Peccatóres, Te rogámus áudi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut Domnum Apostólicum, et omnes Ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut Régibus et Princípibus Christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus áudi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus áudi nos.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.
Fili Dei, te rogámus áudi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe áudi nos, Christe exáudi nos.
Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison.
Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam :

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala :

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et páuper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris. Glória Patri, etc.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N.

℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris.

℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere; súscipe deprecatiónem nostram: ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice: et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens, sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut te donánte tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem : ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis, te súpplices exorámus : ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

DE VISITATIONE ET CURA

INFIRMORUM

Parochus in primis meminisse debet, non postremas esse muneris sui partes, ægrotantium curam habere. Quare cum primum noverit, quempiam ex Fidelibus curæ suæ commissis ægrotare, non expectabit, ut ad eum vocetur, sed ultro ad illum accedat; idque non semel tantum, sed sæpius, quatenus opus fuerit; horteturque parochiales suos, ut ipsum admoneant, cum aliquem in Parochia sua ægrotare contigerit, præcipue si morbus gravior fuerit.

Ad hoc juvabit, præsertim in amplis Parochiis, ægrotorum notam, seu catalogum habere, ut cujusque statum et conditionem cognoscat, eorumque memoriam facilius retinere, et illis opportune subvenire possit.

Quod si Parochus legitime impeditus, infirmorum, ut quando plures sunt, visitationi interdum vacare non potest: id præstandum curabit per alios Sacerdotes, si quos habet in Parochia sua, aut saltem per laicos homines pios, et christiana charitate præditos.

Ægrotos visitans,ea, qua Sacerdotes Domini decet, honestate et gravitate se habeat, ut non ægris solum, sed sibi et domesticis verbo et exemplo prosit ad salutem.

Eorum vero præcipuam curam geret, qui humanis auxiliis destituti, benigni ac providi Pastoris charitatem et operam requirunt. Quibus si non potest ipse succurrere de suo, et eleemosynas illis, prout debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest, sive per charitatis, vel alterius nominis Confraternitatem, si in ea civitate, vel loco fuerit, sive per privatas, sive per publicas collectas et eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum curabit.

In primis autem spiritualem ægrotantium curam suscipiat, omnemque diligentiam in eo ponat, ut in viam salutis eos dirigat, atque a diabolicis insidiis salutarium adjumentorum præsidio defendat, ac tueatur.

Accedat autem ad ægrotum ita paratus, ut in promptu habeat argumenta ad persuadendum apta, ac præsertim Sanctorum exempla, quæ plurimum valent: quibus eum in Domino consoletur, excitet, ac recreet. Horteturque, ut omnem spem suam in Deo ponat, peccatorum suorum pœniteat, divinam misericordiam imploret, et infirmitatis pœnas, tanquam paternam Dei visitationem, patienter ferat, et ad salutem suam provenisse credat, ut vitam, moresque suos melius instituat.

Deinde qua par est prudentia et charitate, hominem ad sacram confessionem inducat, et confitentem audiat, etiamsi velit totius

vitæ peccata confiteri; ac si opus fuerit, tam infirmo, quam ejus familiaribus vel propinquis in memoriam revocet, quod Lateranensis Concilii, ac plurium Summorum Pontificum decretis cavetur sub gravibus pœnis, ne Medici ultra tertiam vicem ægrotos visitent, nisi prius ipsis certo constet, illos Confessionis Sacramento rite expiatos fuisse.

Illud præterea diligenter servari curabit, ne quis pro corporali salute aliquid ægroto suadeat, vel adhibeat, quod in detrimentum animæ convertatur.

Ubi vero periculum immineat, Parochus monebit ægrotum, ne dæmonum astutia, neque medicorum pollicitationibus, neque propinquorum, aut amicorum blanditiis se ullo modo decipi sinat; quo minus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportune procuret, et qua par est devotione et celeritate, sancta Sacramenta, dum sana mens est, integrique sensus, religiose suscipiat, citra fallacem illam, ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æterna supplicia perduxit, in diesque, fallente diabolo, perducit.

Quod si æger aliquis hortationibus ac monitis Sacerdotum vel amicorum et domesticorum consiliis adduci non potest, ut velit peccata sua confiteri, tunc non omnino desperanda res est, sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequenter variæ et efficaces Sacerdotum, et aliorum piorum hominum exhortationes; proponendaque æternæ salutis damna, et sempiternæ mortis supplicia; ostendendaque immensa Dei misericordia, eum ad pœnitentiam provocantis, ad ignoscendum paratissimi. Adhibendæ sunt etiam tum privatæ, tum publicæ ad Deum preces, ad divinam gratiam impetrandam pro salute miseri decumbentis.

Videbit denique Sacerdos, quibus potissimum tentationibus, aut pravis opinionibus æger sit subjectus, eique, prout opus fuerit, apta remedia prudenter adhibebit.

Sacras imagines Christi Domini crucifixi, Beatæ Mariæ Virginis, et Sancti, quem æger præcipue veneratur, ob oculos ejus apponi curabit. Vasculum item adsit Aquæ benedictæ, qua frequenter aspergatur.

Proponet etiam ægrotanti, prout ejus conditio feret, aliquas Orationes, et pias mentis ad Deum excitationes: præsertim versiculos e Psalmorum libro, vel Orationem Dominicam, et salutationem Angelicam, Symbolum Fidei, vel Passionis Domini nostri meditationem, et Sanctorum martyria et exempla, ac cœlestis gloriæ beatitudinem. Hæc tamen opportune et discrete suggerantur, ne ægroto molestia, sed levamen afferatur.

Consoletur infirmum, dicens, se pro eo in Missæ sacrificio, et aliis precibus oraturum, curaturumque ut alii itidem pro eo faciant, idque re ipsa præstabit.

Si morbus gravior, vel cum periculo fuerit; ægroto suadeat, ut dum integra mente est, rem suam omnem recte constituat, et testamentum faciat; si quid habeat alienum, restituat, et ad re-

medium animæ suæ pro facultatibus, quod in Domino ei placuerit, disponat: sed hæc suggerendo, omnis avaritiæ nota caveatur.

Hortetur denique, ut si convaluerit, ante omnia ad Ecclesiam veniat, ubi Deo gratias agat de restituta valetudine, ut sacram Communionem pie suscipiat; ac deinceps meliorem vitæ disciplinam teneat.

Sequentes preces omnes, vel ex parte prout tempus, et ægrotorum conditio feret, pro arbitrio Sacerdotis dici, vel omitti possunt.

Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum aspergat Aqua benedicta, dicens Antiphonam: **Aspérges, etc.**

Deinde erga infirmum officium suum præstet, ut supra dictum est. Quo præstito, vel antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Pœnitentialibus, vel Psalmum Qui hábitat, etc. cum Glória Patri. in fine; postea dicat: Kyrie eléison, Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum.

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Nihil proficiat inimícus in eo.

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Dóminus opem ferat illi.

℟. Super lectum dolóris ejus.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram: ut nos, et hunc fámulum tuum, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium, auxílii tui super infirmum fámulum tuum osténde virtútem: ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

Concéde hunc fámulum tuum, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper.
℟. Amen.

Deinde aspergat eum Aqua benedicta.

Qui sequuntur Psalmi, et Evangelia, cum Precibus, pro temporis etiam opportunitate, et pro ægrotantium desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterunt. Psalm. 6. **Dómine, ne in furóre tuo, etc.** fol. 97. in fine **Glória Patri.**
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.
℟. Glória tibi, Dómine.

Dum Sacerdos dicit **Sequentia, etc.** facit signum Crucis de more super se in fronte, ore, et in pectore.

similiter super infirmum, si fuerit masculus, et si ob infirmitatem non potest se signare.

Si autem fuerit fœmina, dum Sacerdos se signat, ipsa per seipsam in locis prædictis se signet, si potest; si vero non potest, alia mulier eam signet; et hoc idem in sequentibus Evangeliis servetur.

Matth. 8.

In illo témpore: Cum introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens Centúrio, ait: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites: et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte, et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlórum: filii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres; ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus Centurióni: Vade, et sicut credidísti fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, salus ætérna credéntium, exáudi nos pro infirmo fámulo tuo N., pro quo misericórdiæ tuæ implorámus auxílium: ut réddita sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiónes. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Psalmus 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum, in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Glória Patri, etc.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.

℟. Glória tibi, Dómine.

Marc. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum,

et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Orémus. Oratio.

Virtútum cœléstium Deus, qui ab humánis corpóribus omnem languórem, et omnem infirmitátem præcépti tui potestáte depéllis: adésto propítius huic fámulo tuo N., ut fugátis infirmitátibus, et víribus recéptis, Nomen sanctum tuum, instauráta prótinus sanitáte, benedícat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo; * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos áutem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos áutem surréximus, et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri, etc.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

℟. Glória tibi, Dómine.

Luc. 4. g.

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus áutem Simónis tenebátur magnis fébribus: et rogavérunt illum pro ea. Et stans super illam, imperávit febri: et dimísit illam. Et contínuo surgens ministrábat illis. Cum autem sol occidísset, omnes, qui habébant infirmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum. At ille síngulis manus impónens, curábat eos.

Orémus. Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui fragilitátem humánæ conditiónis, infúsa virtútis tuæ dignatióne, confirmas, ut salutáribus remédiis pietátis tuæ córpora nostra et mentes vegeténtur: super hunc fámulum tuum propítius inténde, ut omni necessitáte corpóreæ infirmitátis exclúsa, grátia in eo prístinæ sanitátis perfécte reparétur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Psalmus 85.

Inclína, Dómine, áurem, tuam, et exáudi me: * quóniam inops et páuper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum, * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam, tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nómen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei: * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me. Glória Patri, etc.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
℟. Glória tibi, Dómine.

Joan. 5.

In illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est áutem Jerosólymis Probática piscína, quæ cognominátur Hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cœcórum, claudórum, aridórum expectántium aquæ motum. Angelus áutem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínam: et movebátur aqua. Et qui prior descendísset in piscínam post motiónem aquæ, sanus fiébat a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc cum vidísset Jesus jacéntem, et cognovísset quia jam multum tempus habéret, dicit ei: Vis sanus fieri? Respóndit ei lánguidus: Dómine, hóminem non hábeo, ut cum turbáta fúerit aqua, mittat me in piscínam: dum vénio enim ego, álius ante me descéndit. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabátum tuum, et ámbula. Et statim sanus factus est homo ille: et sústulit grabátum suum, et ambulábat. Erat áutem Sábbatum in die illo. Dicébant ergo Judæi illi, qui sanátus fúerat: Sábbatum est, non licet tibi tóllere grabátum tuum. Respóndit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, et ámbula. Interrogavérunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabátum tuum, et ámbula? Is autem qui sanus fúerat effêctus, nesciébat quis esset; Jesus enim declinávit a turba constitúta in loco. Postea invénit eum Jesus in templo, et dixit illi: Ecce sanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contíngat.

Orémus. Oratio.

Réspice, Dómine, fámulum tuum in infirmitáte sui córporis laborántem, et ánimam réfove, quam creásti: ut castigatiónibus emendátus, contínuo se séntiat tua medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi: * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a vérbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te áutem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam ángelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus. *Oratio.*

Omnípotens, sempitérne Deus, infirmitátem fámuli tui propítius réspice: atque ad protegéndum eum déxteram tuæ majestátis exténde. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmi, et dicat:

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus Maríæ Fílius, mundi salus, et Dóminus, méritis et intercessióne Sanctórum Apostolórum suórum Petri et Páuli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Postea dicat ℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem.

℟. Glória tibi, Dómine.

Joann. 1.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est, in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut te-

stimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot áutem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Et VERBUM CARO FACTUM EST, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a patre plenum grátiæ, et veritátis.

℟. Deo grátias.

Postea benedicens infirmum subjungat, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper.

℟. Amen.

Deinde aspergat eum Aqua benedicta.

Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo, vel loco, Preces et Orationes prædictæ dicuntur super eos in numero plurali. Quæ omnia etiam poterunt, arbitrio Sacerdotis, breviora fieri.

MODUS

JUVANDI MORIENTES

Ingravescente morbo, Parochus infirmum frequentius visitabit, et ad salutem diligenter juvare non desinet, monebitque instante periculo se confestim vocari, ut in tempore præsto sit morienti, sumptoque sanctissimo Viatico, et sacra Unctione adhibita, si periculum immineat, statim commendationis animæ officium præstabit, de quo infra. Sed si tempus suppetat, sequentia pietatis officia præstare poterit, si ita expedire judicaverit, pro conditione personæ.

Ac primo, si ægrotus Indulgentiam legitima auctoritate concessam consequi possit, eam illi reducat ad mentem, proponatque, quid ad eam consequendam agi debeat : præsertim, ut contrito corde sanctissimum nomen JESU semel, vel sæpius invocet.

Deinde hortetur infirmum, et excitet, ut dum mente viget, eliciat actus fidei, spei, et charitatis, aliarumque virtutum, nempe :

Ut firmiter credat omnes articulos Fidei, et quidquid Sancta Romana Ecclesia Catholica et Apostolica credit, et docet.

Ut speret, Christum Dominum nostrum pro sua immensa clementia sibi fore propitium ; et merito ejus sanctissimæ Passionis, et per intercessionem B. Mariæ, et omnium Sanctorum, se vitam æternam consecuturum.

Ut toto corde diligat et maxime diligere cupiat Dominum Deum ea dilectione, qua illum diligunt Beati, Sanctique omnes.

Ut ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa qualitercumque contra Dominum Deum, et proximum commissa.

Ut ex corde ob amorem Dei parcat omnibus, qui sibi quoquo modo fuerint molesti, aut inimici.

Ut ab iis veniam postulet, quos aliquando dictis, aut factis offendit.

Ut quem patitur dolorem et morbi molestiam, propter Deum in pœnitentiam peccatorum suorum patienter toleret.

Ut si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur, proponat de cætero pro viribus suis a peccatis cavere, et ejus man data servare.

Hortetur præterea, ut eo modo quo potest saltem ex corde ita per intervalla precetur.

Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum.

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Deus, in adjutórium meum inténde: Dómine, ad adjuvándum me festína.

Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Dulcíssime Dómine Jesu Christe, per virtútem sanctíssimæ Passiónis tuæ, récipe me in númerum electórum tuórum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

María mater grátiæ mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Angele Dei, mihi custos assíste.

Omnes Sancti Angeli, et omnes Sancti, intercédite pro me, et mihi succúrrite.

Hæc, et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari, vel latino sermone, pro personæ captu, morienti suggerere.

Deinde sequentes preces quanta poterit majori devotione dicat, admoneatque domesticos, et circumstantes, ut simul orent pro moriente.

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ

Parochus ad decedentis animæ commendationem accedens, Clericum, vel saltem unum, si potest, secum habeat, qui deferat vas cum Aqua benedicta, superpelliceum, et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicat : **Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.** Deinde aspergat ægrotum, lectum, et circumstantes Aqua benedicta, dicens : **Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor, etc.**

Postea Salvatoris nostri Crucifixi imaginem ægroto osculandam præbeat, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque imaginem coram eo ponat, ut illam aspiciens, salutis suæ spem sumat.

Deinde accensa candela, genibus flexis cum omnibus circumstantibus breves Litanias devote recitet, in hunc modum

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.

Sancta María,	Ora pro eo.
Omnes Sancti Angeli, et Archángeli,	oráte pro eo.
Sancte Abel,	ora.
Omnis chorus Justórum,	oráte.
Sancte Abraham,	ora.
Sancte Joánnes Baptísta,	ora.
Sancte Joseph,	ora.
Omnes Sancti Patriárchæ, et Prophétæ,	oráte.
Sancte Petre,	ora.

Sancte Páule,	ora pro eo.
Sancte Andréa,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.
Omnes Sancti Apóstoli, et Evangelístæ,	oráte.
Omnes Sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes Sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Lauréntі,	ora.
Omnes Sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Omnes Sancti Pontífices, et Confessóres,	oráte.
Sancte Benedícte,	ora.
Sancte Francísce,	ora.
Omnes Sancti Mónachi, et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Omnes Sanctæ Vírgines, et Víduæ,	oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei,	Intercédite pro eo.
Propítius esto,	Parce ei, Dómine.
Propítius esto,	Líbera eum, Dómine.
Propítius esto,	líbera.
Ab ira tua,	líbera.
A perículo mortis,	líbera.
A mala morte,	líbera.
A pœnis inférni,	líbera.
Ab omni malo,	líbera.
A potestáte diáboli,	líbera.
Per Nativitátem tuam,	líbera.
Per Crucem, et Passiónem tuam,	líbera.
Per Mortem, et Sepultúram tuam,	líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam,	líbera.

Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera eum, Dómine.
Per grátiam Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die Judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus áudi nos.
Ut ei párcas, Te rogámus áudi nos.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes:

Oratio.

Proficíscere, ánima Christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum et Archangelórum: in nómine Thronórum et Dominatiónum: in nómine Principátuum et Potestátum: in nómine Chérubim et Séraphim: in nómine Patriarchárum et Prophetárum: in nómine Sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: in nómine Sanctórum Mártyrum et Confessórum: in nómine Sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine Sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Oratio.

Deus misericors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N., et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fráude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte.

Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus: et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Commméndo te omnipoténti Deo, charíssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad Auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore, spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turba circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat, et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis, atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flámmis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus Sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne effúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus; et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei: et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri Sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra Paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat; atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum

fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio.

Suscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum, et Páulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N., precamúrque te, Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam; sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit fúror, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

Delícta juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus ne memíneris, Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum Sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam Sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum Beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum Sanctus Páulus Apóstolus, qui dígnus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo Sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reve-

láta sunt secréta cœléstia: Orent pro eo omnes Sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi, atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cœléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Si vero diutius laboret anima, poterit legi super eum hoc Evangelium S. Joannis.

Joann. 17.

Sublevátis óculis in cœlum Jesus, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te: sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne, quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est áutem vita ætérna: ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam: et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetípsum, claritáte, quam hábui prius, quam mundus esset, apud te. Manifestavi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti: et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt: quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis: et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere, quia a te exívi, et credidérunt, quia tu me misísti. Ego pro eis rogo: Non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi: quia tui sunt: et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt: et clarificátus sum in eis. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi: ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in nómine tuo. Quos dedísti mihi, custodívi: et nemo ex eis périit, nisi filius

perditiónis ut Scriptúra impleátur. Nunc áutem ad te vénio: et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos ódio hábuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt, sicut et ego non sum de mundo. Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut tu me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum: ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte. Non pro eis áutem rogo tantum, sed et pro eis, qui creditúri sunt per verbum eórum in me: ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint: ut credat mundus, quia tu me misísti. Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me: ut sint consummáti in unum: et cognóscat mundus, quia tu me misísti, et dilexísti eos, sicut et me dilexísti. Pater, quos dedísti mihi, volo, ut ubi sum ego, et illi sint mecum: ut vídeant claritátem meam, quam dedísti mihi: quia dilexísti me ante constitutiónem mundi. Pater juste, mundus te non cognóvit: ego áutem te cognóvi: et hi cognovérunt, quia tu me misísti. Et notum feci eis nomen tuum, et notum fáciam: ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem.

Joann. 18.

In illo témpore: Egréssus est Jesus cum discípulis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discípuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum, locum: quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cum accepísset co-

hórtem, et a Pontifícibus, et Pharisæis minístros, venit illuc cum latérnis, et fácibus, et armis. Jesus ítaque sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis: Quem quæritis? Respondérunt ei: Jesum Nazarénum. Dicit eis Jesus: Ego sum. Stabat áutem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum; abiérunt retrórsum, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: Quem quæritis? Illi áutem dixérunt: Jesum Nazarénum. Respóndit Jesus: Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me quæritis, sínite hos abíre. Ut implerétur sermo, quem dixit: Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum: et percússit pontíficis servum, et abscídit aurículam ejus déxteram. Erat áutem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: Mitte gládium tuum in vagínam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Cohors ergo, et tribúnus, et minístri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum; erat enim socer Cáiphæ, qui erat póntifex anni illíus. Erat áutem Cáiphas, qui consílium déderat Judæis: Quia éxpedit unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur áutem Jesum Simon Petrus, et álius discípulus. Discípulus áutem ille erat notus pontífici, et introívit cum Jesu in átrium pontíficis. Petrus áutem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ: et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: Numquid et tu ex discípulis es hóminis istíus? Dicit ille: Non sum. Stabant áutem servi et minístri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se: erat áutem cum eis et Petrus stans, et calefáciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus: Ego palam locútus sum mundo: ego

semper docui in Synagóga, et in templo, quo omnes Judæi convéniunt: et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? intérroga eos, qui audiérunt quid locútus sim ipsis: ecce hi sciunt, quæ díxerim ego. Hæc áutem cum dixísset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: Sic respóndes pontífici? Respóndit ei Jesus: Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, quid me cædis? Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham pontíficem. Erat áutem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei: Numquid et tu ex discípulis ejus es? Negávit ille, et dixit: Non sum. Dicit ei unus ex servis pontíficis cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam: Nonne ego te vidi in horto cum illo? Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáipha in prætórium. Erat áutem mane: et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent Pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit: Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc? Respondérunt, et dixérunt ei: Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. Dixit ergo eis Pilátus: Accípite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. Dixérunt ergo ei Judæi: Nobis non licet interfícere quemquam. Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, signíficans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei: Tu es rex Judæórum? Respóndit Jesus: A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? Respóndit Pilátus: Numquid ego Judæus sum? Gens tua, et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? Respóndit Jesus: Regnum meum non est de hoc mundo: si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Judæis: nunc áutem regnum meum non est hinc. Dixit ítaque ei Pilátus: Ergo

rex es tu? Respóndit Jesus: Tu dicis, quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritáte, áudit vocem meam. Dicit ei Pilátus: Quid est véritas? Et cum hoc dixísset, íterum exívit ad Judæos, et dicit eis: Ego nullam invénio in eo cáusam. Est áutem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis regem Judæórum? Clamavérunt ergo rursum omnes, dicéntes: Non hunc, sed Barábbam. Erat áutem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus: et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: Ave rex Judæórum: et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit eis: Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo cáusam. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum). Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidíssent eum pontífices, et minístri, clamábant, dicéntes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilátus: Accípite eum vos, et crucifigite: ego enim non invénio in eo cáusam. Respondérunt ei Judæi: Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingréssus est prætórium íterum: et dixit ad Jesum: Unde es tu? Jesus áutem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: Mihi non lóqueris? nescis, quia potestátem hábeo crucifigere te, et potestátem hábeo dimíttere te? Respóndit Jesus: Non habéres potestátem advérsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptérea qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. Et exínde quærébat Pilátus dimíttere eum. Judæi áutem clamábant, dicéntes: Si hunc dimíttis, non es amícus Cæ-

saris: omnis enim qui se regem facit, contradícit Cæsari. Pilátus áutem cum audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum: et sedit pro tribunáli, in loco, qui dícitur Lithóstrotos, Hebráice áutem Gábbatha. Erat áutem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judæis: Ecce rex vester. Illi áutem clamábant: Tólle, tólle, crucifige eum. Dicit eis Pilátus: Regem vestrum crucifigam? Respondérunt Pontífices: Non habémus regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, hebráice áutem Gólgotha: ubi crucifixérunt eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium áutem Jesum. Scripsit áutem et títulum Pilátus: et pósuit super crucem. Erat áutem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo títulum multi Judæórum legérunt: quia prope civitátem erat locus, ubi crucifixus est Jesus: et erat scriptum hebráice, græce, et latíne. Dicébant ergo Piláto pontífices Judæórum: Noli scríbere, Rex Judæórum: sed quia ipse dixit: Rex sum Judæórum. Respóndit Pilátus: Quod scripsi, scripsi. Mílites ergo cum crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes, unicuíque míliti partem) et túnicam. Erat áutem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cujus sit. Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partíti sunt vestiménta mea sibi: et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stábant áutem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus, María Cléophe, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce filius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discí-

pulus in sua. Postea sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi áutem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. Judæi ergo (quóniam Parascéve erat), ut non remanérent in cruce córpora Sábbato, (erat enim magnus dies ille Sábbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites : et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum áutem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura : sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit : et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit : ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et iterum alia Scriptúra dicit : Vidébunt, in quem transfixérunt. Post hæc áutem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa (eo quod esset discípulus Jesu, occúltus áutem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit áutem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et aloes, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepelíre. Erat áutem in loco, ubi crucifixus est, hortus : et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Oratio ad [illegible] Jesum Christum [illegible] Passionis [illegible] dicenda [illegible] vel [illegible]

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

℟. Quia per sanctam crucem tuam redemísti mundum.

Deus, qui pro redemptióne mundi voluísti nasci, circumcídi, a Judæis reprobári, a Juda traditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus ínnocens ad víctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Cáiphæ, Piláti, et Heródis indecénter offérri, a falsis téstibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie velári, véstibus éxui, cruci clavis affigi, in cruce levári, inter latrónes deputári, felle et acéto potári, et láncea vulnerári. Tu, Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, quas ego indígnus récolo, et per sanctam crucem et mortem tuam, líbera me, (vel, si alius dicit pro eo, líbera fámulum tuum N.) a pœnis inférni, et perdúcere dignéris, quo perduxísti latrónem tecum crucifixum. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Postea dicitur sequens Psalmus:

Psalmus 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quod fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ; ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Glória Patri, etc.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Glória Patri, etc.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus áutem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum. Glória Patri, etc.

Tres piæ et utiles morientibus Orationes, cum tribus Pater noster, et tribus Ave Maria, in agone mortis recitandæ.

Primo dicitur. Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster.

Ave Maria.

Oratio

Dómine Jesu Christe, per tuam sanctíssiman agoníam, et oratiónem, qua orásti pro nobis in monte Olivéti, quando factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram: óbsecro te, ut multitúdinem sudóris tui sanguínei, quem præ timóris angústia copiosíssime pro nobis effudísti, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti contra multitúdinem ómnium peccatórum hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis suæ ab ómnibus pœnis et angústiis, quas pro peccátis suis se timet meruísse. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Secundo dicitur. Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster.

Ave Maria.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui pro nobis mori dignátus es in cruce, óbsecro te, ut omnes amaritúdines passiónum, et pœnárum tuárum, quas pro nobis míseris peccatóribus sustinuísti in cruce, máxime in illa hora, quando sanctíssima ánima tua egréssa est de sanctíssimo córpore tuo, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis ab ómnibus pœnis et passiónibus, quas pro peccátis suis se timet meruísse. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Tertio dicitur. Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Pater noster.
Ave Maria.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixísti: In charitáte perpétua diléxi te, ídeo attráxi te míserans: óbsecro te, ut eámdem charitátem tuam, quæ te de cœlis in terram ad tolerándas ómnium passiónum tuárum amaritúdines attráxit; offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N., et líbera eum ab ómnibus passiónibus et pœnis, quas pro peccátis suis timet se meruísse. Et salva ánimam ejus in hac hora éxitus sui. Aperi ei jánuam vitæ, et fac eum gaudére cum Sanctis tuis in glória ætérna. Et tu, piíssime Dómine Jesu Christe, qui redemísti nos pretiosíssimo Sánguine tuo, miserére ánimæ hujus fámuli tui, et eam introdúcere dignéris ad semper viréntia et amœna loca Paradísi, ut vivat tibi amóre indivisíbili, qui a te, et ab eléctis tuis numquam separári potest. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

IN EXPIRATIONE

Cum vero tempus exspirandi institerit, tunc maxime ab omnibus circumstantibus flexis genibus vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat, sin autem non potest, assistens, sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: **JESU, JESU, JESU,** Quod, et ea, quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat. **In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum. Sancta María, ora pro me. María mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.**

[illegible] pulsetur campana Parochialis Ecclesiæ aliquibus ictibus, ad significandum fidelibus in urbe, vel loco, aut extra in suburbanis existentibus, instantem mortem expirantis ægroti, ut pro eo Deum rogare possint.

Egressa anima de corpore, statim dicatur hoc:

℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

℟. Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei. * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.

Pater noster.

℣. Et nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clámor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Interim detur campana signum transitus defuncti pro loci consuetudine, ut audientes pro ejus anima Deum precentur. Deinde corpus decenter compositum, loco decenti cum lumine collocetur: ac parva crux super pectus inter manus defuncti ponatur, aut, ubi crux desit, manus in modum crucis componantur; interdumque aspergatur aqua benedicta; et interim, donec efferatur, qui adsunt, sive Sacerdotes, sive alii, orabunt pro defuncto

DE EXEQUIIS

Sacras Cæremonias ac ritus, quibus ex antiquissima traditione, ut Summorum Pontificum institutis sancta mater Ecclesia Catholica in filiorum suorum exequiis uti solet, tamquam vera religionis mysteria, Christianæque pietatis signa, et fidelium mortuorum saluberrima suffragia, Parochi summo studio servare debent, atque usu retinere.

His itaque præstandis, qua par est modestia ac devotione ita se habebunt, ut ad defunctorum salutem, simulque ad vivorum pietatem, quemadmodum vere sunt, non ad quæstum ejusmodi ritus sancti instituti esse videantur.

Nullum corpus sepeliatur, præsertim si mors repentina fuerit, nisi post debitum temporis intervallum, ut nullus omnino de morte relinquatur dubitandi locus.

Quod antiquissimi est instituti, illud, quantum fieri poterit, retineatur, ut Missa, præsente corpore defuncti, pro eo celebretur, antequam sepulturæ tradatur.

Si quis die festo sit sepeliendus, Missa propria pro defunctis præsente corpore celebrari poterit; dum tamen Conventualis Missa, et Officia divina non impediantur, magnaque diei celebritas non obstet.

Caveant omnino Parochi, aliique Sacerdotes, ne sepulturæ, vel exequiarum, seu anniversarii Mortuorum officii causa quidquam paciscantur, aut tamquam pretium exigant; sed iis eleemosynis contenti sint, quæ aut probata consuetudine dari solent, aut Ordinarius constituerit. Neque permittant, ut pallia, aut alia Altaris ornamenta, ad ornatum feretri, vel tumbæ adhibeantur.

Cum autem antiquissimi ritus Ecclesiastici sit, cereos accensos in exequiis et funeribus deferre, caveant item, ne ejusmodi ritus omittatur, ac ne quid avare, aut indigne in eo committatur.

Pauperes vero, quibus mortuis nihil, aut ita parum superest, ut propriis impensis humari non possint, gratis omnino sepeliantur; ac debita lumina suis impensis, si opus fuerit, adhibeant Sacerdotes, ad quos defuncti cura pertinet, vel aliqua pia Confraternitas, si fuerit, juxta loci consuetudinem.

Ubi viget antiqua consuetudo sepeliendi mortuos in Cœmeteriis, retineatur; et ubi fieri potest, restituatur: at vero cui locus sepulturæ dabitur in Ecclesia, humi tantum detur. Cadavera autem prope altaria non sepeliantur.

Sepulchra Sacerdotum, et Clericorum cujuscumque Ordinis, ubi fieri potest, a sepulchris laicorum separata sint, ac decentiori loco sita; atque ita, ubi commodum fuerit, ut aliqua pro Sacerdotibus, alia pro inferioris Ordinis Ecclesiæ ministris parata sint.

Sacerdos, aut cujusvis Ordinis Clericus defunctus, vestibus suis quotidianis communibus usque ad talarem vestem inclusive, tum desuper sacro vestitu Sacerdotali, vel Clericali, quem Ordinis sui ratio deposcit, indui debet. Sacerdos quidem super talarem vestem, amictu, alba, cingulo, manipulo, stola, et casula, seu planeta violacea sit indutus.

Diaconus vero induatur amictu, alba, cingulo, manipulo, stola super humerum sinistrum, quæ sub axilla dextera annectatur, et dalmatica violacea.

Subdiaconus autem amictu, alba, cingulo, manipulo, et tunicella.

Alii præterea inferiorum Ordinum Clerici superpelliceo supra vestem talarem ornari debent, singuli prædicti cum tonsura, ac biretis suis.

Nullum porro cadaver perpetuæ sepulturæ traditum, ex ulla cujusvis Ordinis Ecclesia asportari liceat, nisi de licentia Ordinarii.

Laici cadaver, quolibet generis, aut dignitatis titulo præditus ille fuerit, Clerici ne deferant, sed laici.

Corpora defunctorum in Ecclesia ponenda sunt pedibus versus altare majus; vel si conduntur in Oratoriis, aut Capellis, ponantur cum pedibus versis ad illarum altaria: quod etiam pro situ et loco fiat in sepulchro. Presbyteri vero habeant caput versus altare.

Ceterum nemo Christianus in communione fidelium defunctus, extra Ecclesiam, aut Cœmeterium rite benedictum sepeliri debet; sed si necessitas cogat ex aliquo eventu aliquando ad tempus aliter fieri, curetur, ut quatenus fieri poterit, corpus in locum sacrum quamprimum transferatur; et interim semper crux capiti illius apponi debet, ad significandum illum in Christo quievisse.

QUIBUS NON LICET DARE ECCLESIASTICAM SEPULTURAM

Ignorare non debet Parochus, qui ab Ecclesiastica sepultura ipso jure sunt excludendi, ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta unquam admittat.

Negatur igitur Ecclesiastica sepultura paganis, judæis, et omnibus infidelibus; hæreticis, et eorum fautoribus; apostatis a Christiana fide; schismaticis, et publicis excommunicatis majori excommunicatione; interdictis nominatim, et iis, qui sunt in loco interdicto, eo durante.

Seipsos occidentibus ob desperationem, vel iracundiam, non tamen si ex insania id accidat, nisi ante mortem dederint signa pœnitentiæ.

Morientibus in duello, etiamsi ante obitum dederint pœnitentiæ signa.

Manifestis, et publicis peccatoribus, qui sine pœnitentia perierunt.

Iis de quibus publice constat, quod semel in anno non susceperunt Sacramenta Confessionis, et Communionis in Pascha, et absque ullo signo contritionis obierunt.

Infantibus mortuis absque Baptismo.

Ubi vero in prædictis casibus dubium occurrerit, Ordinarius consulatur.

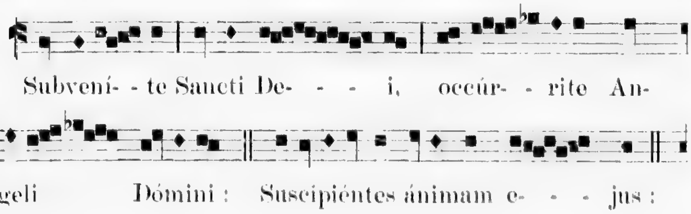
EXEQUIARUM ORDO

Constituto tempore, quo corpus ad Ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus, et alii, qui funeri interesse debent, et in Parochialem, vel in aliam Ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine conveniant; ac datis certis campanæ signis, eo modo et ritu, quo in eo loco fieri solet, Parochus induto superpelliceo, et stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, Clerico præferente crucem, et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuuntur cerei, et accenduntur intorticia. Mox ordinatur Processio, præcedentibus laicorum Confraternitatibus, si adsint; tum sequitur Clerus regularis, et sæcularis per ordinem; binique procedunt, prælata cruce, devote Psalmos, ut infra, decantantes, Parocho præcedente feretrum cum luminibus; inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud aspergit aqua benedicta, mox dicit Antiphonam: *Si iniquitates*, cum Psalm. *De profundis clamavi, etc.* in fine: *Requiem æternam dona ei, Domine, et lux perpetua luceat ei*, repetit Antiphonam totam, *Si iniquitates, etc.*

Deinde cadaver effertur, Parochusque de domo procedens, statim gravi voce intonat Antiphonam: *Exultabunt Domino*, et Cantores inchoant Psalm. *Miserere, etc.* Clero alternatim prosequente; at si longitudo itineris postulaverit, dicuntur Psalmi Graduales, *Ad Dominum cum tribularer, etc.* vel alii Psalmi ex Officio Mortuorum, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur: *Requiem æternam dona ei, Domine, etc.* qui Psalmi devote, distincte, gravique voce recitari debent usque ad Ecclesiam.

Ad ingressum Ecclesiæ repetitur Antiphona: *Exultabunt Domino ossa humiliata.* Deinde Ecclesiam ingressi, cantant Responsorium, Cantore incipiente, et Clero alternatim respondente, videlicet.

Deposito feretro in medio Ecclesiæ, ita ut defuncti [illegible], si fuerit laicus, sint versus Altare majus; si vero [illegible] Sacerdos, ut dictum est, caput sit versus ipsum Altare: et cereis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediat, ut infra monebitur, dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, ut infra ponitur: et duo ex Choro incipiant absolute invitatorium, Regem, cui ómnia vivunt, Veníte, adorémus; et repetitur [illegible] Regem, cui ómnia vivunt, Veníte adorémus. [illegible] Veníte, exultémus, etc. et duplicantur Antiphonæ.

[illegible] Officio [illegible] Benedictus, etc. Ego sum resurréctio, etc. [illegible] Pater noster.

Et ne nos indúcas in tentatiónem.
Sed líbera nos a malo.
A porta inferi.
Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

[illegible]

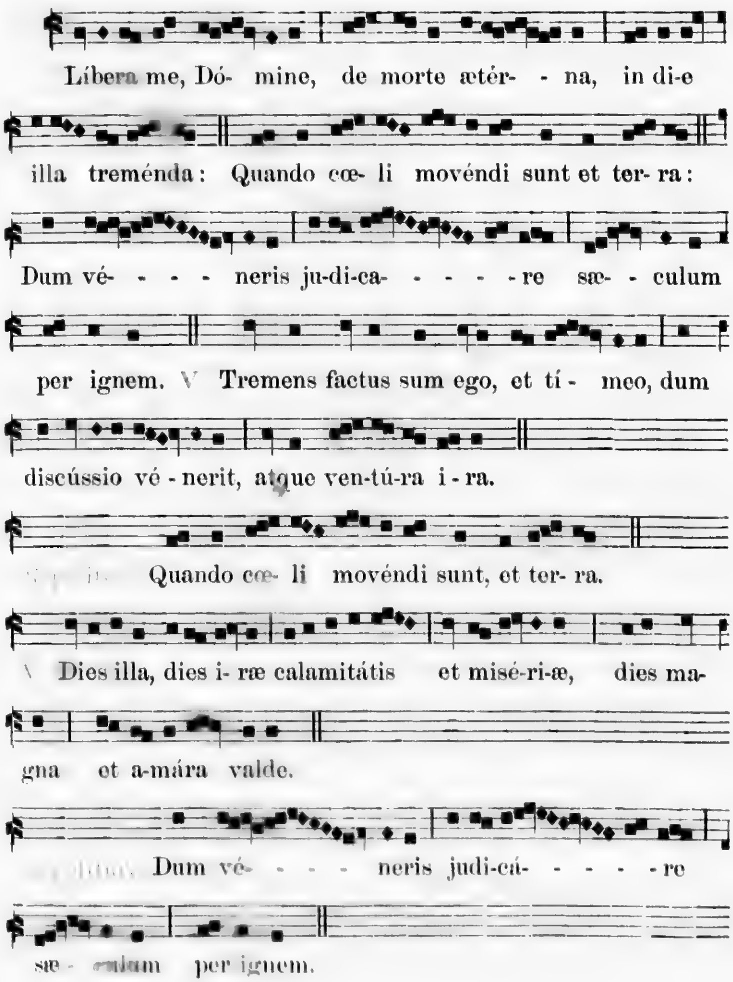
[illegible]

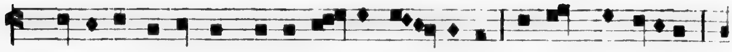
Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remíssio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fidei Christiánæ commméndat; sed grátia

tua illi succurrénte, mereátur evádere judícium ultiónis, qui dum víveret, insignítus est signáculo Sanctæ Trinitátis : qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Responsorium :

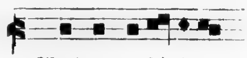
℣. Réquiem ætérnam dona e- is, Dó- mine, et lux perpétua

lúceat eis. Repetitur Líbera me, Dó- mine.

Kyrie e lé i son.

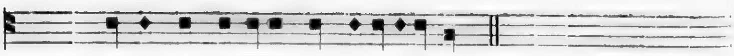

Christe e-lé- i-son.

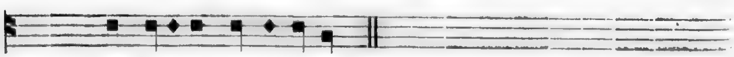

Kyrie e- lé-i-son.

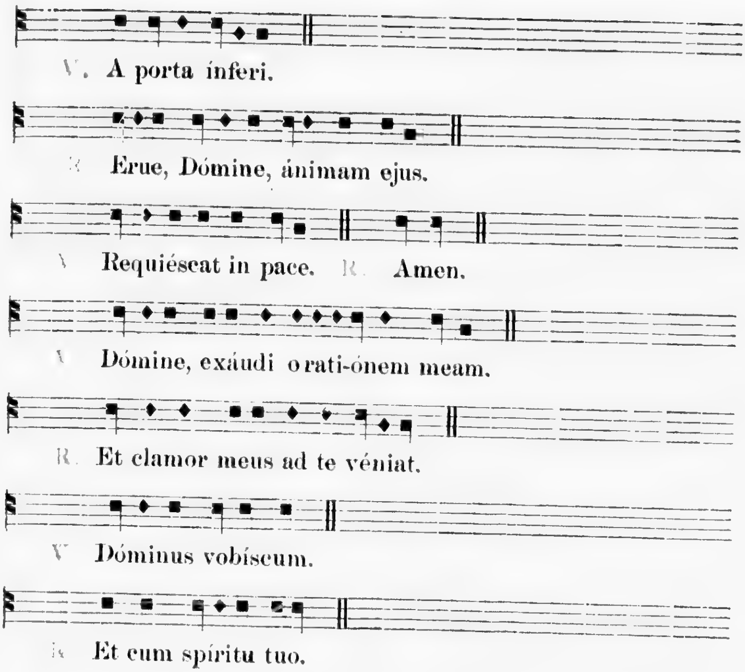
Pater noster ;

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

Sed líbera nos a malo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere : te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N., quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti, ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam Paradísi perdúci : ut quia in te sperávit, et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, in Oratione dicatur : pro ánima fámuli tui Sacerdótis, quam, etc.

Finita Oratione, corpus defertur ad sepulturam, si tunc deferendum sit : et dum portatur, Clerici cantant Antiphonam :

In Paradísum dedúcant te An-geli : in tuo advéntu suscípiant

te Mártyres, et perdúcant te in civitátem sanctam Jerúsalem.

Chorus Angelórum te suscípiat, et cum Lázaro quóndam

páupere ætérnam hábeas ré- quiem.

Cum autem pervenerit ad sepulchrum, si non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem.

Orémus.

Deus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt, hunc túmulum benedícere dignáre, eíque Angelum tuum sanctum députa custódem : et quorum, quarúmque córpora hic sepeliúntur, ánimas eórum ab ómnibus absólve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Dicta Oratione, Sacerdos aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti, et tumulum.

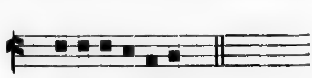
Quod si corpus tunc ad sepulturam non deferatur, [illegible] : In Paradísum, etc. et benedictio[illegible] benedictum, prosequatur Officium, et [illegible] : et intonet Antiphonam

Ego sum.

[illegible] Canticum

Benedictus.

E u o u a e.

Antiphona.

Ego sum resurréctio et vi-ta, qui credit in

Postea Sacerdos dicit :

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Pater noster. *Interim corpus aspergit.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Fac, quæsumus Dómine, hanc cum servo tuo defúncto (*vel* fámula tua defúncta) misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiat vicem, qui (*vel* quæ) tuam in votis ténuit voluntátem : ut sicut hic eum (*vel* eam) vera fides junxit fidélium turmis ; ita illic eum (*vel* eam) tua miserátio sóciet angélicis choris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.

℣. **Anima ejus, et ánimæ ómnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requiéscant in pace.**

℟. **Amen.**

Deinde a Sepultura in Ecclesiam, vel in Sacristiam revertentes, dicant sine cantu Antiphonam : **Si iniquitátes,** cum Psalmo **De profúndis, etc. Réquiem ætérnam, etc.**

Si vero ob rationabilem causam, videlicet ob temporis angustiam, vel aliorum funerum instantem necessitatem, prædictum Officium Mortuorum cum tribus Nocturnis, et Laudibus dici non potest : deposito in Ecclesia feretro cum corpore, dicatur saltem primum Nocturnum cum Laudibus, vel etiam sine Laudibus, maxime ubi ejusmodi viget consuetudo, incipiendo ab Invitatorio : **Regem, cui ómnia vivunt, Venite adorémus.** Et postea omnia alia dicantur, quæ supra præscripta sunt dicenda post Officium Mortuorum, et Missam.

Quod si etiam ea fuerit temporis angustia, vel alia urgens necessitas, ut unum Nocturnum cum Laudibus dici non possit, aliæ prædictæ preces et suffragia nunquam omittantur.

Missa vero, si hora fuerit congruens, ritu pro defunctis, ut in die obitus, præsente corpore, non omittatur, nisi obstet magna diei solemnitas, aut aliqua necessitas aliter suadeat : et post Missam fiat, ut supra.

OFFICIUM

DEFUNCTORUM

Dicitur in choro in die depositionis, et aliis diebus, pro temporis opportunitate, et Ecclesiarum consuetudine, ut supra dictum est. In die vero depositionis, ac tertio, septimo, trigesimo, et anniversario, duplicantur Antiphonæ, et in fine Psalmorum dicitur: **Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. Et lux perpétua lúceat eis;** etiam si pro uno tantum fiat Officium.

AD VESPERAS

Absolute incipitur ab Antiphona.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit áurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

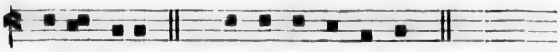
Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam, etc.

Psalmus 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi : * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a língua dolósa.

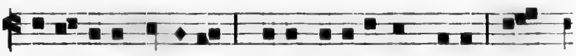
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad línguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam, etc.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

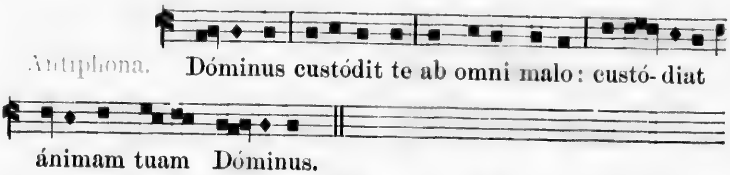
Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

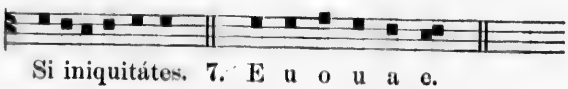
Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona.

Antiphona.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Si iniquitátes observáveris Dómine : Dómine,

quis sustinébit ?

Opera. 2. E u o u a e.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

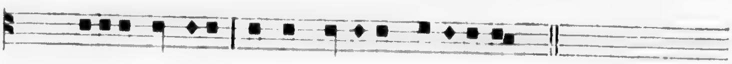
Réquiem ætérnam, etc.

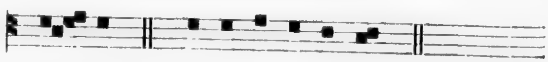
Antiphona. Opera mánuum tuárum Dómine ne despícias.

Audívi vocem de cœlo, dicéntem mihi.

Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Om- ne. 7. E u o u a e.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Luc. Cap. I, v. 46.

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

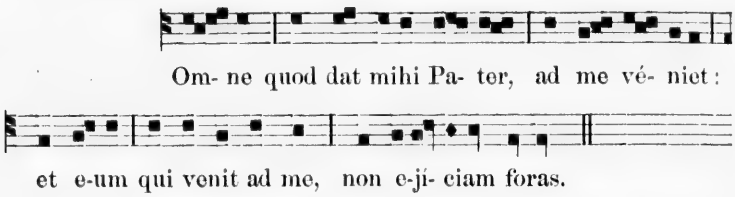
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam etc.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos : * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generatiónem, et generatiónem.

Réquiem ætérnam, etc.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

[illegible]

Oratio

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), ut defúnctus (vel defúncta) sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem; sed júbeas eam a sanctis ángelis súscipi, et ad pátriam Paradísi perdúci: ut qui in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In die tertio, septimo, et trigesimo depositionis Defuncti

Oratio

Quæsumus Dómine, ut animæ fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), cujus depositiónis diem tértium (vel sé-

ptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum, atque Electórum tuórum largíri dignéris consórtium ; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deus indulgentiárum Dómine, da ánimæ fámuli tui (vel fámulæ tuæ) (vel animábus famulórum, famularúmque tuárum), cujus (vel quórum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deus qui inter summos Sacerdótes fámulum tuum ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti : præsta, quæsumus, ut qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, Sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. pontificáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

fámulum tuum Epíscopum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte, etc.

Pro Presbytero Cardinali. Dicitur fámulum tuum Presbyterum Cardinálem sacerdotáli, etc.

Pro Diacono autem Cardinali, dicatur Oratio. Inclína, Dómine, etc. quæ habetur paulo infra, hoc modo : ut ánimam fámuli tui N Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo, etc.

Pro defuncto Sacerdote. Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes, fámulum tuum N. sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

Vel Oratio.

Præsta, quæsumus Dómine, ut anima fámuli tui N. Sacerdótis, quem in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cœlésti sede gloriósa semper exúltet. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pro uno defuncto. Oratio

Inclína, Dómine, áurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis, ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pro una defuncta. Oratio.

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N., et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus.

Oratio

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor, quæsumus eleméntiam tuam, ut nostræ Congregatiónis

fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

Amen.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

Et lux perpétua lúceat eis :

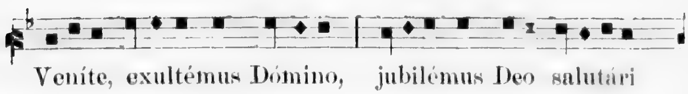
Requiéscant in pace.

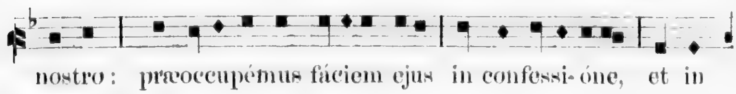
Amen.

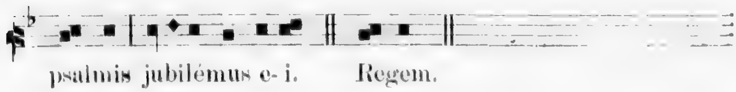
AD MATUTINUM.

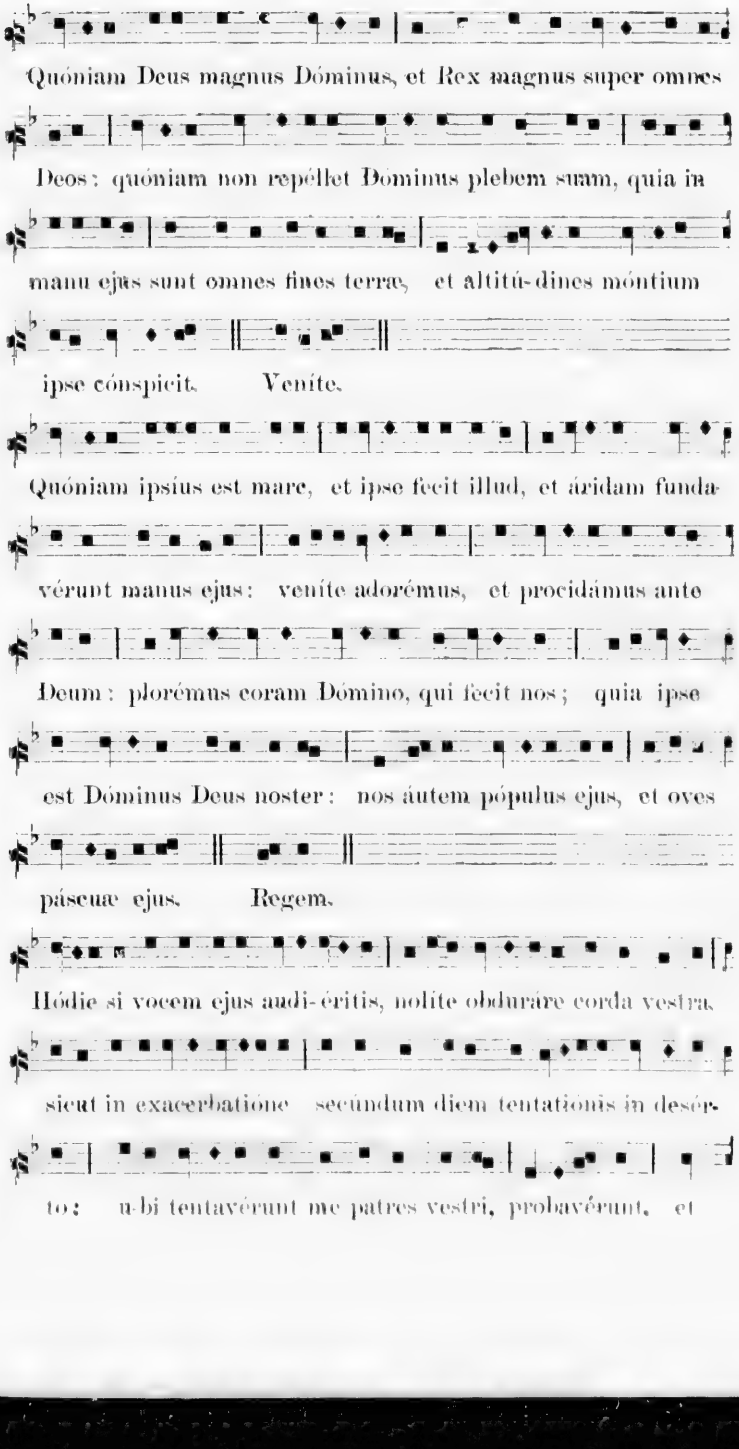

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes
Deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in
manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitú-dines móntium
ipse cónspicit. Veníte.
Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam funda-
vérunt manus ejus: veníte adorémus, et procidámus ante
Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos; quia ipse
est Dóminus Deus noster: nos áutem pópulus ejus, et oves
páscuæ ejus. Regem.
Hódie si vocem ejus audi-éritis, nolíte obduráre corda vestra,
sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desér-
to: u-bi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus : * ego áutem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

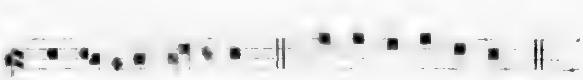
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam, etc.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

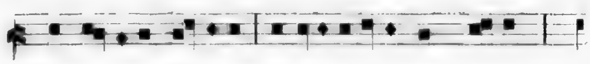
Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

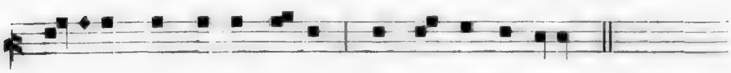
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

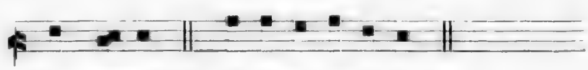
Réquiem ætérnam, etc.

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam :

quóniam non est in morte, quí mémor sit tu-i.

Ne quando. 8. E u o u a e.

Psalmus 7

Dómine, Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Ne quando rápiat, ut leo, ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto, quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam, quam fecit.

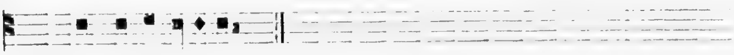
Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam, etc.

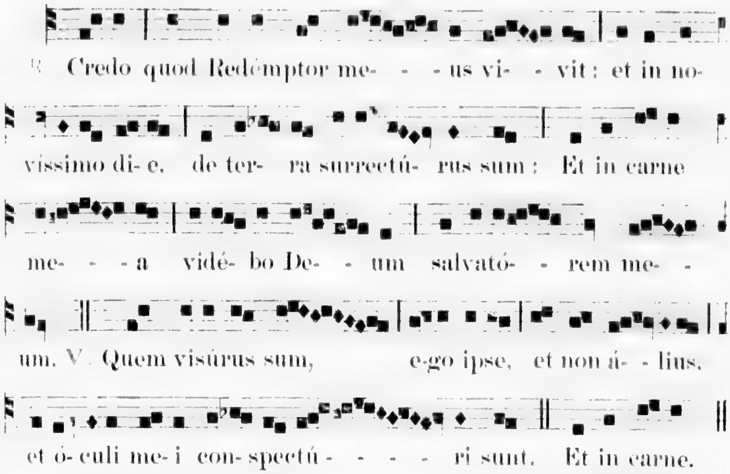
Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictione, et Titulo.

Lectio I. Job. 7. d.

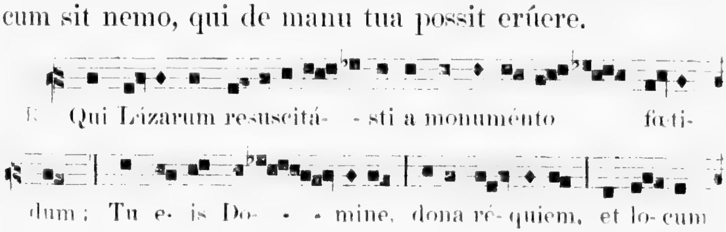
Parce mihi, Dómine : nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum ? aut quid appónis erga eum cor tuum ? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam ? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum ? Quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis ? Cur non tollis peccátum meum, et quare non áufers iniquitátem meam ? Ecce, nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine **Tu áutem**, vel alia conclusione.

Lectio II. Job. 10.

Tædet ánimam meam vitæ mæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias, quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere.

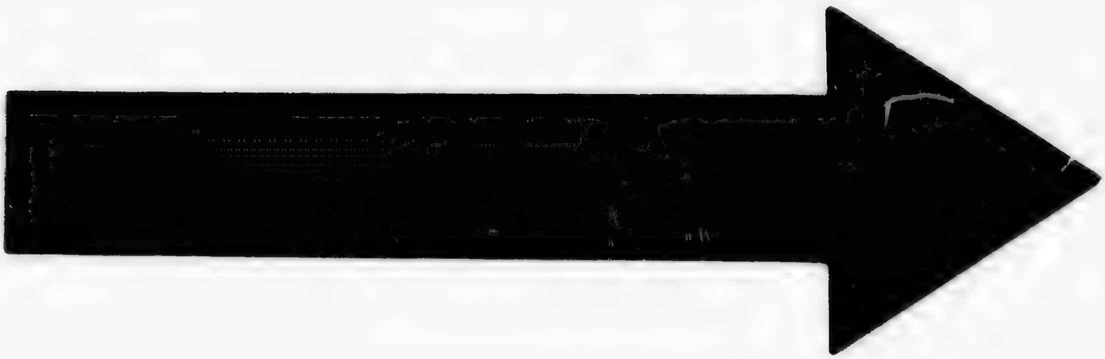

IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)

6"

indul- - - gén-ti-æ. ℣. Qui ventúrus es judicá-re

vivos et mór- tuos, et sæ- culum per i- - gnem. Tu e- is.

Lectio III. Job. 10. b.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénte præcípitas me ? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut cáseum me coagulásti ? Pelle et cárnibus vestísti me : óssibus et nervis compegísti me : Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dó- - mine, quando vé- - neris judicá- - re terram,

u- bi me abscón- dam a vul- tu i- - ræ tu- - æ ? Qui- a

peccávi ni- - mis in vi- - ta me- - a.

℣. Commíssa me- - - - a pavésco, et ante te e- rubé-

sco : dum véneris judicáre, noli me condemná- - - - re.

Qui- a peccávi.

℣. Réquiem ætérnam dona e- is Dó- mine : et lux

perpétua lú- ceat e- - - - is. Qui- a peccávi.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona. In loco páscuæ. 8. E u o u a e.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians, quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. In loco pascuæ ibi me collocávit.

Antiphona. Delícta. 8. E u o u a e.

Psalmus 24

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et páuper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes, et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas

ne memí- neris Dómine.

Antiphona. Credo vidére. 4. E u o u a e.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo ?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo ?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus áutem assúmpsit me.

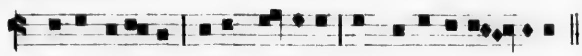
Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

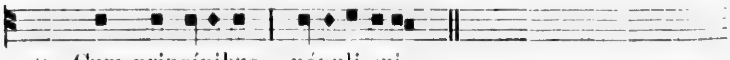
Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona Credo vidére bona Dómini in terra vivén- tium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus.

℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster. totum secreto

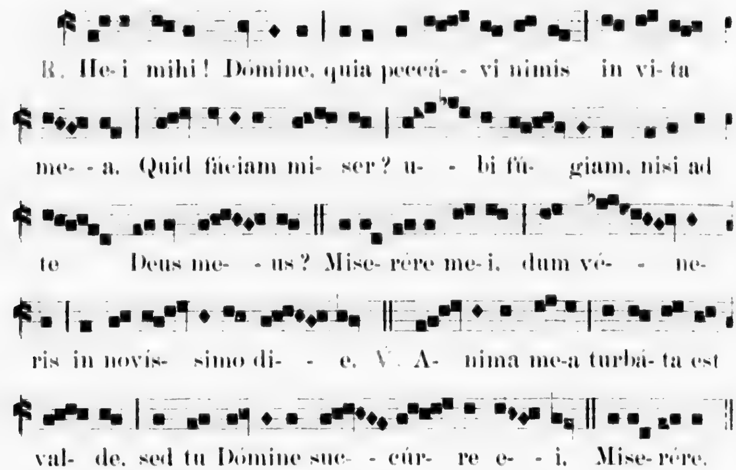
Lectio IV. Job. 13. d.

Respónde mihi : Quantas hábeo iniquitátes, et peccáta, scélera mea, et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum ? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris : Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti : Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

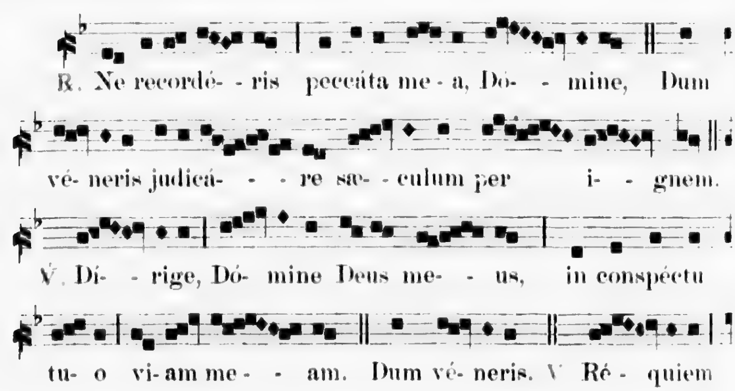
Lectio V. Job. 14.

Homo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur, et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium ? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine ? nonne tu, qui solus es ? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

Lectio VI. Job. 14. c.

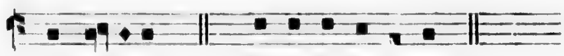
Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Pútasne mórtuus homo rursum vivat? cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Psalmus 39.

Expéctans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes, et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium, et oblatiónem noluísti : * áures áutem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu áutem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur, et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

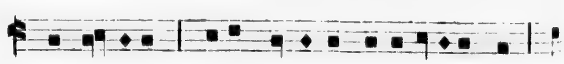
Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, éuge.

Exúltent, et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

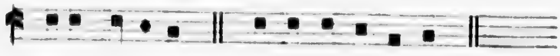
Ego áutem mendícus sum, et páuper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Réquiem ætérnam, etc.

Psalmus 40

Beátus, qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu áutem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

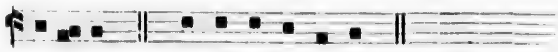
Me áutem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiphona. Si-tívit. 2. E u o u a e.

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es,

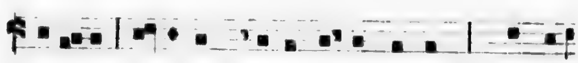
Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

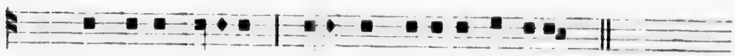
Réquiem ætérnam, etc.

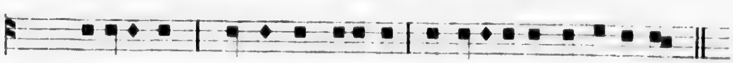
Ant. Si-tivit á- nima mea ad Deum vivum: quando

véniam, et apparé- bo ante fá-ciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi.

℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster, secreto.

Lectio VII. Job. 17

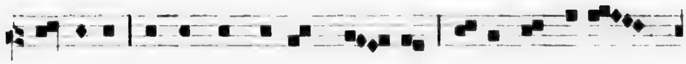
Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in

diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis cónsiderat?

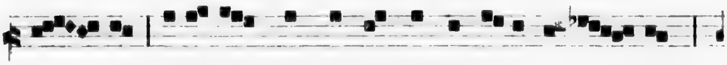

Lectio VIII. Job. 19.

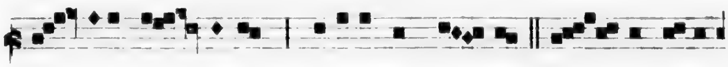
Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: Et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

Dómine, secúndum actum me- um, no-li me judi- -

cá- - re: nihil di- gnum in conspéctu tu- o e- - - gi:

í- - deo dé- - precor majestátem tu- am, Ut tu Deus

dé- - leas iniquitá- - tem me- - am. ℣. Am- - - plius

lava me, Dómine, ab injustí - tia me- a, et a delícto

me- o mun- - - -da me. Ut tu Deus.

Lectio IX. Job. 10.

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne oculus me vidéret. Fuíssem, quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: Antequam vadam et non revértar, ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine: Terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

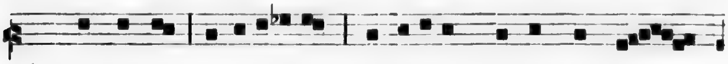
Líbera me Dó- mine de viis inférni, qui portas æreas

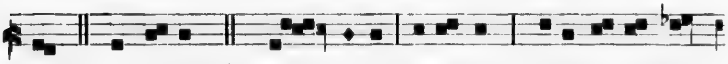
confre- gísti, et visitá- - sti inférnum, et dedísti e- is lumen

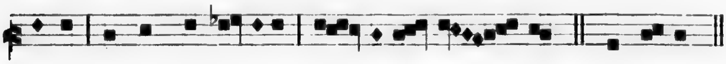

ut vidé- rent te : Qui e-rant in pœ-nis te- nebrá- rum.

℣. Clamántes, et dicén-tes : Adveni̇́sti Redémptor no- - ster. Qui erant. ℣. Ré- - quiem ætérnam dona e- is Dó- mine : et lux perpé- tua lú- ceat e- - - is. Qui e-rant.

Aliud Responsorium, videlicet : **Líbera me Dómine,** quod dicitur in die Commemorationis omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones, require fol. 153.

AD LAUDES

Absolute incipitur.

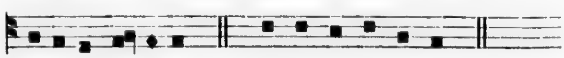

Ex-ultábunt Dómino. 1. E u o u a e.

Psalm. 50. **Miserére,** ut supra pag. 100.

Antiphona. **Ex-ultábunt Dómino ossa humili - áta.**

Antiphona. **Exáudi Dómine. 8. E u o u a e.**

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes : et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

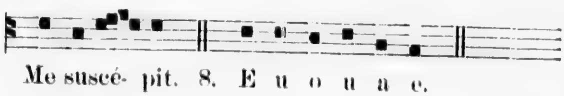
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona.

Antiphona.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

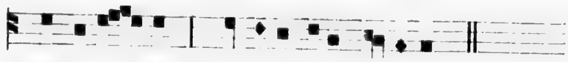
Læténtur, et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

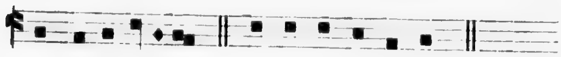
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant.

Antiphona

Canticum Ezechiæ, Isaiæ 38

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum : * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane : * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam finies me. * Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei : córripies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu áutem eruísti ánimam meam, ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. A porta ínferi é- rue, Dómine, á-nimam meam.

Antiphona. Omnis spíritus. 7. E u o u a e.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes ángeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra : * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus láudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exúltent in rege suo.

Láudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

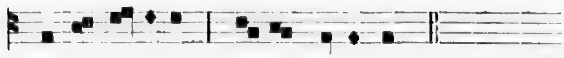
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

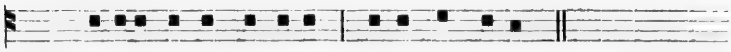
Laudáte eum in tympano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus láudet Dóminum.

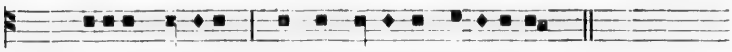
Réquiem ætérnam, etc.

Ant. [illegible] Omnis spíritus láudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi.

℟. Beá-ti mórtui qui in Dómino moriúntur.

[illegible] Ego sum. 2. E u o u a e.

Canticum Zachariæ Luc. 1. g.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante f'ciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam, etc.

Antipho.

Deinde, Pater noster.

Psalm. De profundis, fol. 161. cum Precibus et Orationibus Officio congruentibus, ut supra in Vesperis, fol. 165.

DE OFFICIO FACIENDO

In Exequiis, absente corpore defuncti, et in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

Si faciendae sunt Exequiae absente corpore, eo die, quo eis visum fuerit, in Ecclesia dicatur Officium Mortuo-

rum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, et Antiphonis duplicatis, vel saltem unum Nocturnum cum tribus Lectionibus, et Laudibus, et Missa. Post Missam, Celebrans deponit manipulum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et praecedéntibus Subdiacono cum Cruce, et Clero, et duobus Ceroferariis cum luminaribus accensis, et duobus Acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, et altero cum vasculo Aquæ benedictæ et aspersorio, cum hoc libro Rituali, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur ℟. **Líbera me, Dómine, etc.** fol. 153. Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

Postea dicitur : **Kyrie eléison, Christe eléison, Kyrie eléison.** Sacerdos dicit **Pater noster,** et dum secreto dicitur, accipit aspersorium, circuit tumbam, aspergens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est.

Postea dicit :

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), ut defúnctus (vel defúncta) sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Vel dicatur Oratio, quæ dicta est in Missa, vel alia [illegible]

V. **Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.**

R. **Et lux perpétua lúceat ei :**

Requiéscat in pace.

R. **Amen.**

[illegible]

Prædictæ autem Officii [illegible] servari debet in Officio sepulturæ in die depositionis [illegible] die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

DE

EXEQUIIS PARVULORUM

In primis admonendi sunt Parochi, ut juxta vetustam et laudabilem Ecclesiarum consuetudinem, Parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis cœmeteriorum et Ecclesiarum sepulturis, sed ut pro illis in Parochialibus Ecclesiis, et illarum cœmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab aliis loculos et sepulturas habeant, seu fieri curent, in quibus non sepeliantur, nisi qui baptizati fuerint infantes, vel pueri, qui ante annos discretionis obierunt.

In funere Parvulorum ut plurimum non pulsantur campanæ; quod si pulsentur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.

ORDO SEPELIENDI PARVULOS

Cum igitur infans, vel puer baptizatus defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis; et Parochus superpelliceo et stola alba indutus,

et alii de Clero, si adsint, præcedente Cruce, quæ sine hasta defertur, accedunt ad domum defuncti, cum Clerico aspersorium deferente. Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit :

Sit nomen Dómini. 2. E u o u a e.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri, etc.

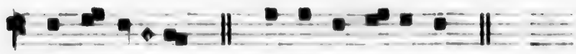
Sit nomen Dómini benedíctum, ex hoc nunc, et

us- que in sæculum.

Dum portatur ad Ecclesiam, dicatur Psalm. Beáti immaculáti, etc. et si tempus superest dici potest Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis fol. 194. cum aliis duobus sequentibus, et in fine Glória Patri etc.

Cum autem pervenerit ad Ecclesiam, dicatur :

Antiphona. Hic ac- cipiet. 6. E u o u a e.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

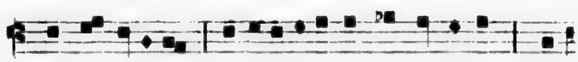
Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

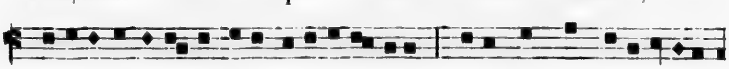
Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus virtútum, ipse est rex glóriæ.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Hic ac- cípiet benedictiónem a Dómino, et

misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generáti-o

quæréntium Dominum.

Postea dicitur :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto. Interim corpus aspergit.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Me áutem propter innocéntiam suscepísti.

℟. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

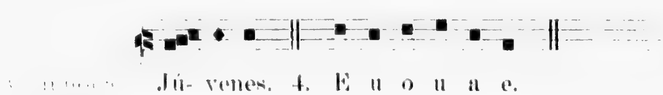
℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, et mitíssime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte Baptísmatis, dum migrant a sæculo, sine ullis eórum méritis, vitam íllico largíris ætérnam, sicut ánimæ hujus párvuli hódie crédimus te fecísse: fac nos, quæsumus Dómine, per intercessiónem beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, hic purificátis tibi méntibus famulári, et in Paradíso cum beátis párvulis perénniter sociári. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dum portatur ad tumulum, et etiamsi tunc non portatur, dicitur

Psalmus. **Laudáte Dóminum de cœlis, etc.** fol. 19 et in fine **Glória Patri.**

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. *secreto*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cœlórum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli ad cœlórum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es: dignéris étiam, Dómine, ita nobíscum misericórditer ágere, ut méritis tuæ sanctíssimæ Passiónis, et intercessióne beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis et Eléctis tuis semper fácias congaudére. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta, et thurificet, similiter et tumulum: postea sepeliatur. Cum autem a sepultura revertuntur in Ecclesiam, dicatur:

Antiphona. Benedí- cite. 7. E u o u a e.

Canticum trium puerorum. *Dan. 3.*

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite ángeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite áquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino : * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino : * Benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruina Dómino : * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino : * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino : * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * láudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino : * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino : * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : * láudet et superexáltet eum in sæcula.

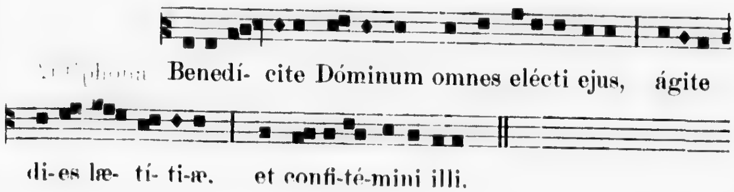
Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu : * laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Deinde ante altare dicit Sacerdos: Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius, ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

DE SACRAMENTO
MATRIMONII

Parochus admonitus de aliquo Matrimonio in sua Parochia contrahendo, primum cognoscat ex his ad quos spectat, qui et quales sint, qui Matrimonium contrahere volunt: An inter eos sit aliquod canonicum impedimentum: Utrum sponte, libere, et secundum honestatem Sacramenti velint contrahere: Utrum sint in ætate legitima, ut vir saltem quatuordecim, mulier duodecim annos expleverit; et uterque sciat rudimenta Fidei, cum ea deinde filios suos docere debeant.

Noverit ex probatis Auctoribus, quæ sint canonica impedimenta Matrimonii contrahendi, et quæ contractum dirimant; et qui sint gradus consanguinitatis et affinitatis, et item cognationis spiritualis ex Baptismi, vel Confirmationis Sacramento contractæ.

Habeat in primis ipse bene cognita præcepta illa omnia, quæ in Matrimoniis rite conficiendis servari oportere, sacri Canones, præcipue sancta Synodus Tridentina jussit; dabitque operam, ut illa in Parochia sua accurate, exacteque serventur.

Præsertim vero meminerit, Matrimonia inter raptorem et raptam, dum ipsa in raptoris potestate manserit, inita, nec non clandestina, et quælibet Matrimonia, quæ aliter quam præsente Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, et duobus, vel tribus testibus contrahuntur, ex ipsius Concilii decretis, irrita omnino, ac nulla esse.

Est autem proprius Parochus, qui adesse debet, is, in cujus Parochia Matrimonium celebratur, sive viri, sive mulieris.

Caveat præterea Parochus, ne facile ad contrahendum Matrimonium admittat vagos ac peregrinos, et qui incertas habent sedes; neque item eos, qui antea conjugati fuerunt, ut sunt uxores militum, vel captivorum, vel aliorum qui peregrinantur; nisi diligenter de iis omnibus facta inquisitione, et re ad Ordinarium delata, ab eoque habita ejusmodi Matrimonii celebrandi licentia, quæ gratis concedatur.

Antequam Matrimonium contrahatur, ter a proprio contrahentium Parocho continuis diebus festis in Ecclesia intra Missarum solemnia, ad ipsius Concilii præscriptum, publice denuntietur, inter quos Matrimonium sit contrahendum.

Si vero vir, et mulier Parochiæ sint diversæ, in utraque Parochia fiant denuntiationes; quibus denuntiationibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem Matrimonii procedatur. Sed si quid obstat, ultra Parochus non procedat.

Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, vel alia rationabilis causa subsit, arbitrio Episcopi, Matrimonium malitiose impediri posse, si tot præcesserint denuntiationes, tunc de licentia Ordinarii, vel una tantum fiat denuntiatio, vel saltem Parocho, et duobus, vel tribus testibus præsentibus, Matrimonium celebretur. Deinde ante illius consummationem denuntiationes in Ecclesia fiant: ut si aliqua subsunt impedimenta facilius detegantur, nisi aliter Ordinarius ipse expedire judicaverit.

Has autem denuntiationes Parochus facere non aggrediatur, nisi prius de utriusque contrahentis libero consensu sibi bene constet.

Si vero infra duos menses post factas denuntiationes Matrimonium non contrahatur, denuntiationes repetantur, nisi aliter Episcopo videatur.

Denuntiationesautem fiant hoc modo. Inter Missarum solemnia Parochus populum admoneat in hanc sententiam vulgari semone.

Notum sit omnibus hic præsentibus, quod N. vir, et N. mulier; ex tali, vel tali familia, et Parochia, Deo adjuvante, intendunt inter se contrahere Matrimonium. Proinde admonemus omnes et singulos, ut si quis noverit aliquod consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, vel quodvis aliud impedimentum inter eos esse, quod Matrimonium contrahendum invicem impediat, illud quamprimum nobis denuntiare debeat; et hoc admonemus primo, si fuerit prima; vel *secundo,* si fuerit secunda; vel *tertio,* si fuerit tertia denuntiatio.

Moneat Parochus conjuges, ut ante benedictionem Sacerdotalem in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent, neque Matrimonium consumment, nec etiam simul maneant, nisi aliquibus propinquis, vel aliis præsentibus; quæ benedictio a nullo alio, quam ab ipso Parocho, seu ab alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, fieri debet.

Caveat etiam Parochus, ne quando conjuges in primis nuptiis benedictionem acceperint, eos in secundis benedicat, sive mulier, sive etiam vir ad secundas nuptias transeat. Sed ubi ea viget consuetudo, ut si mulier nemini umquam nupserit, etiamsi vir aliam uxorem habuerit, nuptiæ benedicantur, ea servanda est. Sed viduæ nuptias non benedicat, etiamsi ejus vir numquam uxorem duxerit.

Matrimonium in Ecclesia maxime celebrari decet: sed si domi celebratum fuerit præsente Parocho et testibus, sponsi veniant ad Ecclesiam benedictionem accepturi, et tunc caveat Sacerdos, ne iterum a contrahentibus consensum exigat; sed tantum benedictionem illis conferat, celebrata Missa, ut infra dicetur.

Admoneantur præterea conjuges, ut antequam contrahant, sua peccata diligenter confiteantur, et ad Ss. Eucharistiam, atque ad Matrimonii Sacramentum suscipiendum pie accedant, et quomodo in eo recte et christiane conversari debeant, diligenter instruantur ex divina Scriptura, exemplo Tobiæ et Saræ verbisque Angeli Raphaelis eos edocentis, quam sancte conjuges debeant convivere.

Postremo meminerint Parochi, a Dominica I. Adventus, usque

ad diem Epiphaniæ, et a Feria IV. Cinerum, usque ad Octavam Paschæ inclusive, solemnitates nuptiarum prohibitas esse, ut nuptias benedicere, sponsam traducere, nuptialia celebrare convivia. Matrimonium autem omni tempore contrahi potest. Nuptiæ vero qua decet modestia et honestate fiant: sancta enim res est Matrimonium, sancteque tractandum.

Quæ omnia fere ex sacri Concilii Tridentini decretis desumpta, et item alia, quæ ibi de Matrimonio rite contrahendo præcipiuntur, sunt diligenter servanda.

RITUS CELEBRANDI

MATRIMONII SACRAMENTUM

Parochus igitur Matrimonium celebraturus, publicationibus factis tribus diebus Festis, ut dictum est, si nullum obstet legitimum impedimentum, in Ecclesia superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico superpelliceo pariter induto, qui librum et vas Aquæ benedictæ cum aspersorio deferat, coram tribus, aut duobus testibus, virum, et mulierem, quos parentum, vel propinquorum suorum præsentia cohonestari decet, de consensu in Matrimonium interroget utrumque singillatim in hunc modum vulgari sermone.*

N. **vis accípere** N. **hic præséntem in tuam legítimam uxórem juxta ritum sanctæ Matris Ecclésiæ ?**

Respondeat Sponsus : **Volo.**

Mox Sacerdos Sponsam interroget : N. **vis accípere** N. **hic præséntem in tuum legítimum marítum juxta ritum sanctæ Matris Ecclésiæ ?**

Respondeat Sponsa : **Volo.**

* D. N., prenez-vous N., ici présente, pour votre femme et légitime épouse, suivant le rite de notre Mère la Sainte Eglise ?
R. Oui, Monsieur.
D. N., prenez-vous N., ici présent, pour votre mari et légitime époux, suivant le rite de notre Mère la Sainte Eglise ?
R. Oui, Monsieur.

Q. N., wilt thou take N., here present for thy lawful wife, according to the rite of our Holy Mother the Church ?
A. I will.
Q. N., wilt thou take N., here present for thy lawful husband, according to the rite of our Holy Mother the Church ?
A. I will.

Nec sufficit consensus unius, sed debet esse amborum et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Mutuo igitur contrahentium consensu intellecto, Sacerdos jubeat eos invicem jungere dexteras: dicens: **Ego conjúngo vos in matrimónium, In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.** Vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque Provinciæ ritu. Postea eos aspergit Aqua benedicta.

Mox benedicit annulum.

Benedictio Annuli.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Benedic ✠, Dómine, ánnulum hunc, quem nos in tuo nómine benedícimus ✠, ut quæ eum gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens, in pace, et voluntáte tua permáneat, atque in mútua charitáte semper vivat. Per Christum Dóminum, etc.

Deinde Sacerdos aspergat annulum aqua benedicta in modum Crucis; et sponsus acceptum annulum de manu Sacerdotis, imponit in digito annulari sinistræ manus sponsæ, Sacerdote dicente: **In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.**

Mox subjungat. ℣. Confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis.
℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Réspice, quæsumus Dómine, super hos fámulos tuos, et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assíste, ut qui te auctóre jungúntur, te auxiliánte servéntur : Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His expletis, si benedicendæ sint nuptiæ, Parochus Missam pro Sponso et Sponsa, ut in Missali Romano, celebret servatis omnibus, quæ ibi præscribuntur.

Cæterum, si quæ Provinciæ aliis, ultra prædictas, laudabilibus consuetudinibus et cæremoniis in celebrando Matrimonii Sacramento utantur, eas sancta Tridentina Synodus optat retineri.

Peractis omnibus, Parochus manu sua describat in libro Matrimoniorum nomina conjugum, et testium, et alia juxta formulam præscriptam : idque, licet alius Sacerdos, vel a se, vel ab Ordinario delegatus, Matrimonium celebraverit.

DE BENEDICTIONE

MULIERIS POST PARTUM

Si qua puerpera post partum, juxta piam ac laudabilem consuetudinem, ad Ecclesiam venire voluerit, pro incolumitate sua Deo gratias actura, petieritque a Sacerdote benedictionem, ipse superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro aspergillum deferente, ad fores Ecclesiæ accedit : ubi illam foris ad limina genuflectentem et candelam accensam in manu tenentem, aqua benedicta aspergat, deinde dicat :

℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

℟. **Qui fecit cœlum et terram.**

Antiphona. **Hæc accípiet.**

Psalmus. **Dómini est terra.** fol. 201, et totus cum **Glória Patri, etc.**

Et repetitur Antiphona : **Hæc accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.**

Deinde porrigens ad manum mulieris extremam partem stolæ, eam introducit in Ecclesiam, dicens :

Ingrédere in templum Dei, adóra Fílium beátæ Maríæ Vírginis, qui tibi fœcunditátem tríbuit prolis.

Et ipsa ingressa, genuflectit coram Altari, et orat, gratias agens Deo de beneficiis sibi collatis ; et Sacerdos dicat :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvam fac ancíllam tuam, Dómine.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de Sancto.
℟. Et de Sion tuére eam.
℣. Nihil proficiat inimícus in ea.
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui per beátæ Maríæ Vírginis partum fidélium pariéntium dolóres in gáudium vertísti: réspice propítius super hanc fámulam tuam, ad templum sanctum tuum pro gratiárum actióne lætam accedéntem, et præsta: ut post hanc vitam ejúsdem beátæ Maríæ méritis, et intercessióne, ad ætérnæ beatitúdinis gáudia cum prole sua perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde illam aspergit iterum Aqua benedicta in modum crucis, dicens: Pax, et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. Amen.

DE BENEDICTIONIBUS

REGULÆ GENERALES

Noverit Sacerdos, quasnam rerum benedictiones esse propriam, et quæ ad Episcopum suo jure pertineant, majoris dignitati ne temere, ac imperite usurpet propria auctoritate.

In omni benedictione extra Missam, Sacerdos sit superpelliceo, et stola pro ratione temporis utatur, nisi aliter in Missali notetur.

Stando semper benedicat, et aperto capite.

In principio cujusque benedictionis dicat :

℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

℟. **Qui fecit cœlum et terram.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Deinde dicatur Oratio propria una, vel plures, prout suo loco notatum fuerit. Postea rem aspergat Aqua benedicta, et ubi notatum fuerit, pariter incenset, nihil dicendo.

Cum Sacerdos aliquid benedicturus est, habeat ministrum cum vase Aquæ benedictæ et aspergillo, et ex hoc Rituali libro, seu Missali.

Caveat, ne benedictionis causa ponat aliquid indecens super Altare, veluti esculenta ; sed quod ejusmodi est ponatur super mensam, commodo loco paratam.

ORDO AD FACIENDAM

AQUAM BENEDICTAM

Diebus Dominicis, et quandocumque opus fuerit, præparato sale et aqua munda benedicenda in Ecclesia, vel Sacristia, Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit:

℣. **Adjutórium nostrum in nomine Dómini.**

℟. **Qui fecit cœlum et terram.**

Deinde absolute incipit Exorcismum salis.

Exorcízo te creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ: ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium: et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat, atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia, et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnísque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus.

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris: ut sit ómnibus suméntibus, salus mentis et córporis: et quidquid ex eo tactum, vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne spirituális nequítiæ. Per Dóminum.

Exorcismus aquæ, et dicitur absolute.

Exorcízo te creatúra aquæ, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus

Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti, ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci; et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis: per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Orémus.

Deus qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque Sacraménta in aquárum substántia condidísti: adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene ✠ dictiónis infúnde: ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dæmones, morbósque pelléndos divínæ grátiæ sumat efféctum, ut quidquid in dómibus, vel in locis Fidélium, hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non áura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimíci; et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersióne hujus aquæ effúgiat, atque discédat: ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per Dóminum nostrum.

Hic ter mittit sal in aquam in modum Crucis, dicendo semel: Commíxtio salis et aquæ páriter fiat in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus invíctæ virtútis áuctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor: qui advérsæ dominatiónis vires réprimis, qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas: qui hostíles nequítias poténter expúgnas: te, Dó-

mine, treméntes et súpplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices, ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti tui Nóminis, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur, et præséntia sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus, etc.

Post benedictionem Aquæ, Sacerdos Dominicis diebus antequam incipiat Missam, aspergit Altare, deinde se, et ministros, ac populum, prout in Missali praescribitur.

Postea Christifideles possunt de ista Aqua benedicta in vasculis suis accipere, et secum deferre ad aspergendos ægros, domos, agros, vineas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis suis, ut ea quotidie et saepius aspergi possint.

BENEDICTIO CANDELARUM.

Extra diem Purificationis B. Mariæ Virginis.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
R. Qui fecit cœlum et terram.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ dic candélas istas supplicatiónibus nostris : infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctæ Cru ✠ cis, benedictiónem cœléstem, qui eas ad repelléndas ténebras humáno géneri tribuísti ; talémque benedictiónem signáculo sanctæ Cru ✠ cis accípiant, ut quibuscúmque locis accénsæ, sive pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris

suis ab habitatiónibus illis, nec præsúmant ámplius inquietáre, aut molestáre serviéntes tibi omnipoténti Deo. Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

BENEDICTIO DOMORUM

In Sabbato Sancto Paschæ.

Parochus, seu alius Sacerdos, superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro deferente vas aquæ ex benedictione Fontium ante perfusionem Chrismatis acceptæ, visitat domos suæ Parochiæ, aspergens eas eadem Aqua benedicta.

Ingrediens domum dicit: Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde aspergens loca præcipua domus, et eos qui habitant in ea, dicit Antiphonam: Vidi aquam egrediéntem de templo a látere dextro, allelúia: et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent, allelúia, allelúia.

Psalm. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus.

℣. Glória Patri, etc.

Repetitur Antiphona. Vidi aquam, etc.

Deinde dicit, ℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúia.

℟. Et salutáre tuum da nobis, allelúia.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et sicut domos Hebræórum in éxitu de Ægypto, agni sánguine linítas (quod Pascha nostrum, in quo im-

molátus est Christus, figurábat) ab Angelo percutiénte custodísti: ita míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ALIA BENEDICTIO DOMORUM.

Alio tempore facienda cum aspersione aquæ benedictæ.

Parochus, seu alii Sacerdotes volentes aliquam particularem domum, vel generaliter domos Fidelium alio tempore infra annum aspergere Aqua benedicta, ingredientes domum, dicant: Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde loca aspergendo, dicant Antiphonam: Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus. Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

℣. Gloria Patri, etc.

Et repetitur Antiphona. Aspérges me, etc.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO LOCI.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic ✠, Dómine, Deus omnípotens, locum istum (vel domum istam): ut sit in eo (vel in ea) sánitas, cástitas, victória, virtus, humílitas, bónitas, et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto; et hæc benedíctio máneat super hunc locum (vel super hanc domum) et super habitántes in eó (vel in ea) nunc et semper.

Et aspergat Aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO DOMUS NOVÆ.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Te Deum Patrem omnipoténtem supplíciter exorámus pro hac domo, et habitatóribus ejus, ac rebus: ut eam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre, ac bonis ómnibus ampliáre dignéris: tríbue eis, Dómine, de rore cœli abundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substántiam, et desidéria voti eórum ad effféctum tuæ miseratiónis perdúcas. Ad intróitum ergo nostrum bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc domum, sicut benedícere dignátus es domum Abraham, Isaac, et Jacob: et intra

paríetes domus istíus, Angeli tuæ lucis inhábitent; eámque, et ejus habitatóres custódiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO THALAMI.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic ✠, Dómine, thálamum hunc: ut omnes habitántes in eo, in tua pace consístant, et in tua voluntáte permáneant, et senéscant, et multiplicéntur in longitúdinem diérum, et ad regna cœlórum pervéniant. Per Christum, etc.

Postea aspergat Thalamum Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVÆ NAVIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et béne ✠ dic navem istam déxtera tua sancta, et omnes qui in ea vehéntur, sicut dignátus es benedícere arcam Noe ambulántem in dilúvio: pórrige eis, Dómine, déxteram tuam, sicut porrexísti beáto Petro ambulánti super mare; et mitte sanctum Angelum tuum de cœlis, qui líberet, et custódiat eam semper a perículis univérsis, cum ómnibus quæ in ea erunt: et fámulos tuos, repúlsis adversitátibus, portu semper optábili, cursúque tran-

quíllo tueáris, transactísque, ac recte perféctis negótiis ómnibus, iteráto témpore ad própria cum omni gáudio revocáre dignéris. Qui vivis, et regnas, etc. ℟. Amen.

Apergat Navim Aqua benedicta.

BENEDICTIO COMMUNIS.

Super fruges, et vineas.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Orámus pietátem tuam, omnípotens Deus, qui has primítias creatúræ tuæ, quas áeris et plúviæ temperaménto nutríre dignátus es, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et fructus terræ tuæ usque ad maturitátem perdúcas. Tríbue quoque pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere ; ut a fertilitáte terræ esuriéntium ánimas bonis ómnibus affluéntibus répleas, et egénus et páuper láudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergat illas Aqua benedicta.

BENEDICTIO PEREGRINORUM.

Ad loca sancta prodeuntium.

Peregrini ad loca sancta profecturi, antequam discedant, juxta veteris Ecclesiæ institutum, debent accipere patentes, seu commendatitias litteras a suo Ordinario, seu Parocho. Quibus obtentis, et rebus suis dispositis, facta peccatorum suorum confessione, et audita Missa, in qua dicitur Oratio pro Peregrinantibus, ss. Eu-

charistiam devote suscipiant. Expleta Missa, Sacerdos super eos genuflexos dicit sequentes preces.

Antiphona. In viam pacis.

Canticum. Benedíctus. fol. 196. in fine Glória Patri.

Repetitur Antiphona. In viam pacis et prosperitátis dírigat vos omnípotens et misericors Dóminus ; et Angelus Ráphael comitétur vobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gáudio revertámini ad própria.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in eis.

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére eis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.

℟. Prósperum iter fáciat vobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.

℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.

℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta.

℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui filios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti : tríbue eis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum : ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pergunt locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum felíciter váleant perveníre.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti : quæsumus, ut hos fámulos tuos custodíre dignéris : esto eis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia, et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus : ut te duce, quo tendunt, próspere pervéniant, et demum incólumes ad própria revertántur.

Adésto, quæsumus Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegántur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Exáudi, Dómine, preces nostras, et iter famulórum tuórum propítius comitáre, atque misericórdiam tuam, sicut, ubíque es, ita ubíque largíre, quátenus a cunctis adversitátibus, tua opitulatióne defénsi, gratiárum tibi réferant actiónem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pax et benedíctio ✠ Dei omnipoténtis Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

Deinde aspergantur Aqua benedicta.

Quod si unus fuerit peregrinaturus, omnia dicantur in numero singulari : ac si Sacerdos ipse, qui benedicit, fuerit socius peregrinationis, dicat in persona prima numeri pluralis, quatenus congruere videbitur.

BENEDICTIO PEREGRINORUM.

Post reditum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum : * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem omnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Benedícti, qui véniunt in nómine Dómini.
℟. Benedícti vos a Dómino, qui fecit cœlum et terram.
℣. Réspice, Dómine, in servos tuos, et in ópera tua.
℟. Et dírige eos in viam mandatórum tuórum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Largíre, quæsumus Dómine, fámulis tuis indulgéntiam placátus et pacem : ut páriter ab omnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant.

Omnípotens sempitérne Deus, nostrórum témporum, vitæque dispósitor, fámulis tuis contínuæ tranquillitátis largíre subsídium : ut quos incólumes própriis labóribus reddidísti, tua fácias protectióne secúros.

Deus, humílium visitátor, qui nos fratérna dilectióne consoláris : prætende societáti nostræ grátiam tuam, ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Deinde aspergantur Aqua benedicta a Sacerdote, dicente : Pax, et benedíctio ✠ Dei omnipoténtis Patris, et Fílii et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

BENEDICTIONES

ESCULENTORUM, PRÆSERTIM IN PASCHA

BENEDICTIO AGNI PASCHALIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui per fámulum tuum Móysen, in liberatióne pópuli tui de Ægypto, agnum occídi jussísti in similitúdinem Dómini nostri Jesu Christi, et utrósque postes domórum de sánguine ejúsdem agni perúngi præcepísti: tu bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram carnis, quam nos fámuli tui ad láudem tuam súmere desiderámus, per resurrectiónem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit, et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Et mox aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO OVORUM.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Subveniat, quæsumus Dómine, tuæ bene ✠ dictiónis grátia, huic Ovórum creatúræ: ut cibus salúbris fiat fidélibus tuis, in tuárum gratiárum actióne suméntibus, ob resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit, et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO PANIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram,
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus ætérnæ vitæ, bene ✠ dícere dignáre panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto : ut omnes ex eo gustántes, inde córporis et ánimæ percípiant sanitátem. Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Et aspergatur Aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO PANIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignéris hunc panem tua sancta spirituáli benedictióne : ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis ; atque contra omnes morbos, et univérsas inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, panem vivum, qui de cœlo descéndit, et dat vitam et salútem mundo : et tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVORUM FRUCTUUM.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic ✠, Dómine, hos novos fructus N., et præsta : ut qui ex eis in tuo sancto Nómine vescéntur, córporis et ánimæ salúte potiántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur Aqua benedicta.

BENEDICTIO

Ad quodcumque comestibile.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic ✠, Dómine, creatúram istam N., ut sit remédium salutáre géneri humáno : et præsta per invocatiónem sancti Nóminis tui, ut quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO OLEI SIMPLICIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

Exorcismus.

Exorcízo te creatúra ólei per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia,

quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre, et effugáre ab hac creatúra ólei, ut fiat ómnibus, qui eo usúri sunt, salus mentis et córporis, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et Spíritus ✠ Sancti Paráclíti, et in charitáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, cui adstat exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále cognóscitur, dignáre respícere, benedí ✠ cere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram ólei, quam ex olivárum succo eduxísti, et ex eo infirmos inúngi mandásti, quátenus sanitáte percépta, tibi Deo vivo et vero grátias ágerent; præsta, quæsumus, ut hi, qui hoc óleo, quod in tuo nómine bene ✠ dícimus, usi fúerint, ab omni languóre, omníque infirmitáte, atque cunctis insídiis inimíci liberéntur, et cunctæ adversitátes separéntur a plásmate tuo, quod pretióso Sánguine Fílii tui redemísti, ut numquam lædátur a morsu antíqui serpéntis. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Aspergat Oleum Aqua benedicta.

BENEDICTIONES

AB EPISCOPIS, VEL ALIIS FACULTATEM HABENTIBUS FACIENDÆ

BENEDICTIO

Sacerdotalium Indumentorum in genere.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per Móysen fámulum tuum Pontificália et Sacerdotália, seu Levítica vestiménta, ad expléndum in conspéctu tuo ministérium eórum, ad honórem et decórem Nóminis tui fieri decrevísti : adésto propítius invocatiónibus nostris : et hæc induménta Sacerdotália, désuper irrigánte grátia tua, ingénti benedictióne per nostræ humilitátis servítium purifi ✠ cáre, bene ✠ dícere, et conse ✠ cráre dignéris : ut divínis cúltibus et sacris mystériis apta et benedícta exístant : his quoque sacris véstibus Pontífices, et Sacerdótes, seu Levítæ tui indúti, ab ómnibus impulsiónibus, seu tentatiónibus malignórum spirítuum muníti et defénsi esse mereántur ; tuísque mystériis apte et condígne servíre et inhærére, atque in his tibi plácite et devóte perseveráre tríbue. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, invíctæ virtútis triumphátor, et ómnium rerum creátor ac sanctificátor : inténde propítius preces nostras : et hæc induménta Levíticæ, Sacerdotális, et Pontificális glóriæ, minístris tuis fruénda tuo ore próprio be-

ne ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris : omnésque eis uténtes, tuis mystériis aptos, et tibi in eis devóte ac laudabíliter serviéntes, gratos efficere dignéris. Per Dóminum, etc.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui vestiménta Pontifícibus, Sacerdótibus, et Levítis in usum tabernáculi fœderis necessária Móysen fámulum tuum ágere jussísti, eúmque spíritu sapiéntiæ ad id peragéndum replevísti : hæc vestiménta in usum et cultum mystérii tui bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris ; atque minístros Altáris tui, qui ea indúerint, septifórmis Spíritus grátia dignánter repléri, atque castitátis stola, beáta fácias cum bonórum fructu óperum, ministérii congruéntis immortalitáte vestíri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit ipsa indumenta Aqua benedicta

BENEDICTIO

Mapparum, sive Linteaminum Altaris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi, Dómine, preces nostras : et hæc linteámina sacri Altáris úsui præparáta, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris : Per Christum Dóminum nostrum.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui Móysen fámulum tuum, ornaménta et linteámina fácere per quadragínta dies docuísti, quæ étiam María téxuit, et fecit in usum ministérii, et tabernáculi fœderis : bene ✠ dícere, san-

cti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris hæc linteámina ad tegéndum, involvendúmque Altáre gloriosíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, etc. ℟. Amen.

Deinde aspergat Aqua Benedicta.

BENEDICTIO CORPORALIUM.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Dómine, cujus inenarrábilis est virtus, cujus mystéria arcánis mirabílibus celebrántur : tríbue, quæsumus, ut hoc linteámen tuæ propitiatiónis bene ✠ dictióne sanctificétur ad consecrándum super illud Corpus et Sánguinem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris linteámen istud ad tegéndum, involvendúmque Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui : Qui tecum vivit, et regnat in unitáte, etc. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens Deus, mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúnde : ut per nostram bene ✠ dictiónem hoc linteámen sanctificétur, et Córporis ac Sánguinis Redemptóris nostri novum sudárium, Spíritus Sancti grátia efficiátur. Per eúmdem Dóminum nostrum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, etc. ℟. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta

BENEDICTIO TABERNACULI

Seu Vasculi pro sacrosancta Eucharistia conservanda.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices deprecámur, ut vásculum hoc pro Córpore Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi in eo condéndo fabricátum, bene ✠ dictiónis tuæ grátia dicáre dignéris. Per eúmdem Dóminum nostrum, etc.

℟. Amen.

Deinde aspergit illud Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVÆ CRUCIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Rogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : ut dignéris bene ✠ dícere hoc signum Crucis tuæ, ut sit remédium salutáre géneri humáno ; sit solíditas fidei, proféctus bonórum óperum, redémptio animárum ; sit solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Alia Oratio ad idem.

Béne ✠ dic, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. *Hic aspergat Aqua benedicta.* Sanctificétur hoc signum Crucis in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti; ut orántes, inclinantésque se propter Dóminum ante istam Crucem, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Postea Sacerdos genuflexus ante Crucem devote adoret, et osculetur, et idem faciant quicumque voluerint.

BENEDICTIO

Imaginum Jesu Christi Domini nostri, Beatæ Mariæ Virginis, et aliorum Sanctorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (*sive* effigies) sculpi, aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: hanc, quæsumus, imáginem (*seu* sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi (*vel* beatíssimæ Vírginis Maríæ matris Dómini nostri Jesus Christi, *vel* beáti N. Apóstoli tui, *vel* Mártyris, *vel* Confessóris, *aut* Pontíficis, *aut* Vírginis) adaptátam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris:

et præsta, ut quicúmque coram illa unigénitum Fílium tuum (vel beatíssimam Vírginem, vel gloriósum Apóstolum, sive Mártyrem, sive Confessórem, aut Vírginem) supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Ultimo aspergat Aqua benedicta.

RITUS

Benedicendi, et imponendi primarium lapidem
pro Ecclesia ædificanda,
servandus a Sacerdote facultatem habente ab Episcopo.

Ecclesiam ex Episcopi auctoritate tantum, juxta sacrorum Canonum decreta, ædificari fas est. Si vero Sacerdos ejus ædificationis primarium lapidem benedicendi potestatem habens, ejusmodi functionem peragat, hunc ritum servabit.

Pridie quam primarius lapis benedicatur, ligneam Crucem in loco, ubi debet esse Altare, figat ipse, vel alius Sacerdos. Sequenti vero die lapis in Ecclesiæ fundatione ponendus, qui debet esse quadratus, et angularis, benedicatur hoc modo.

Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, sal et aquam benedicit, nisi prius in promptu habeat jam benedictam ordinaria benedictione, ut supra 21[?] et interim, dum cantatur a Clericis Antiphona cum Psalmo sequenti, aspergit locum, ubi Crux posita est, cum Aqua benedicta.

Antiphona. Signum salútis pone, Dómine Jesu Christe, in loco isto : et non permíttas introíre ángelum percutiéntem.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri, etc.

Finito Psalmo, Sacerdos versus ad locum per eum aspersum, dicit :

Orémus.

Dómine Deus, qui licet cœlo et terra non capiáris, domum tuam dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur : locum hunc, quæsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti N. (nominando Sanctum, vel Sanctam, in cujus honorem ac nomen fundabitur Ecclesia), omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem grátiæ tuæ, ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva ; et qui dilécti tui David devotiónem in filii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perficere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiæ spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Postea stans benedicit primarium lapidem, dicens :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes.
℟. Hic factus est in caput ánguli.
℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.
℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe Fili Dei vivi, qui es verus omnípotens Deus, splendor, et imágo ætérni Patris, et vita ætérna : qui es lapis anguláris de monte sine mánibus abscíssus, et immutábile fundaméntum : hunc lápidem collocándum in tuo nómine confirma ; et tu, qui es princípium, et finis, in quo princípio Deus Pater ab inítio

cuncta creávit, sis, quæsumus, princípium, et increméntum, et consummátio ipsíus óperis, quod debet ad laudem et glóriam tui nóminis inchoári. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tunc aspergit lapidem ipsum Aqua benedicta, et accepto cultro, per singulas partes sculpit in eum signum Crucis, dicens :

In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.
R. Amen.

Quo facto dicit : Orémus.

Bénedic ✠, Dómine, creatúram istam lápidis, et præsta per invocatiónem sancti Nóminis tui : ut quicúmque ad hanc Ecclésiam ædificándam pura mente auxílium déderint, córporis sanitátem, et ánimæ medélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Postea dicuntur Litaniæ ordinariæ sine Orationibus in fine positis : quibus dictis, parato cemento, et cæmentario assistente, Sacerdos inchoat, Clericis prosequentibus, Antiphonam. Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum : fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri, etc.

Quo dicto, Sacerdos stans tangit, et ponit ipsum primarium lapidem in fundamento, dicens :

In fide Jesu Christi collocámus Lápidem istum primárium in hoc fundaménto, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut vígeat vera fides hic, et timor Dei, fratérnaque diléctio ; et sit hic locus destinátus oratióni, et ad invocándum, et laudándum nomen ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Interim cæmentarius locat ipsum lapidem cum cæmento : postea Sacerdos spargit super ipsum lapidem Aquam benedictam, dicens :

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus Miserére mei, Deus. *fol. 100, dicitur totus cum* Glória Patri.

Quo dicto, Sacerdos spargit Aquam benedictam per omnia fundamenta, si sunt aperta : si vero non sunt aperta, circuit aspergendo fundamenta Ecclesiæ designata. Et incipiens aspergere, inchoat Antiphonam, Clero prosequente.

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste ! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Glória Patri, etc.

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste ! Vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Interim aspergendo procedit usque ad fundamenta aperta, seu designata, et repetita Antiphona, sic dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génua.

℟. Leváte.

Omnípotens, et misericors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine, digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur : quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites : et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas : sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum Majestáti tuæ condis habitáculum : da ædificatióni tuæ increménta cœléstia : ut quod te jubénte fundátur, te largiénte perficiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

RITUS

Benedicendi novam Ecclesiam, vel Oratorium publicum, ubi Sacrosanctum Missæ Sacrificium [illegible]

S[illegible]

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde inchoat Antiphonam : Aspérges me, etc. Clerus alternatim dicit Psalmum. Miserére, etc. [illegible] Glória Patri.

[illegible] fundamentis, cum Aqua benedicta aspergit, dicens :

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Reversus ad locum, unde [illegible] repetita Antiphona a Clero, Sacerdos stans et prius versus Ecclesiam, dicit : Orémus.

Ministri. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Dómine Deus, qui licet cœlo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur: locum hunc, quæsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti N., omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem grátiæ tuæ ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva; et qui dilécti tui David devotiónem in filii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perfícere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiæ spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Qua finita Oratione, omnes bini in Ecclesiam intrantes, ad Altare majus procedunt, Litanias decantantes.

Ubi dictum fuerit: Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, Te rogámus, audi nos, surgit Sacerdos, et intelligibili voce dicit: Ut hanc Ecclésiam, et Altáre ad honórem tuum, et nomen Sancti tui N., purgáre, et bene ✠ dícere dignéris, Te rogámus, audi nos.

Cum dicit benedícere, [illegible] Ecclesiam, et Altare; deinde [illegible] donec perficiantur Litaniæ, [illegible]

Ut nos exaudíre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Fili Dei, Te rogámus, audi nos.
Agnus Dei, qui tollis, etc.

Dicto ultimo, Kyrie eléison, Sacerdos stans, dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua.
℟. Leváte.

Prævéniat nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua : et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum distans ab Altari congruenti spatio genuflexus, et se signans, dicit : Deus, in adjutórium meum inténde, et statim surgit. Clero respondénte : Dómine, ad adjuvándum me festína ; ipse vero stans dicit, Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Chorus respondet, Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen.

Postea Sacerdos dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur : quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites ; et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas : sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Dóminum, etc.

His dictis, inchoat Antiphonam. Benedic, Dómine, domum istam nómini tuo ædificátam, cum tribus Psalmis sequentibus, videlicet.

Psalmus 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi : * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam.

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri, etc.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum, et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Glória Patri, etc.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Bénedic, Dómine, domum istam nómini tuo ædificátam.

Interim aspergit interius parietes in parte superiori et inferiori, inchoans aspersionem a parte Evangelii, dicens : Aspérges me, etc. tum ad Altare reversus, dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génua.

R. Leváte.

Deus, qui loca nómini tuo dicánda sanctíficas, effúnde super hanc oratiónis domum grátiam tuam : ut ab ómnibus hic nomen tuum invocántibus auxílium tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Dóminum.

R. Amen.

His peractis, dicitur Missa de tempore occurrente, vel de Sancto.

Ecclesia vero, quamvis a simplici Sacerdote, ut supra, sit benedicta, ab Episcopo tamen consecranda est.

RITUS

Reconciliandi Ecclesiam violatam, si nondum erat ab Episcopo consecrata.

Ecclesia violata reconcilianda per sacerdotem ab Episcopo delegatum fiat hoc modo. Altare Ecclesiæ omnino denudetur, provideaturque, ut Ecclesia possit libere circuiri tam exterius, quam interius, si fieri potest. Paretur vasculum cum Aqua benedicta, et aspergillum de herba hyssopo factum. Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albo, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, procedit ad primariam Ecclesiæ portam, ubi stans, Antiphonam incipit, dicens, Clero prosequente: **Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Psalmus. **Miserére etc.** totus cum **Glória Patri.** Quo dicto, Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona, et Psalmus dicuntur, Sacerdos cum aqua benedicta aspergit in circuitu extrinsecus Ecclesiam, et Cœmeterium, simul aspergendo alternatim ad parietes Ecclesiæ, ac ad terram Cœmeterii, præsertim ad loca contaminata. Quo facto, redit ad locum, ubi incepit aspergere, et stans dicit:

Orémus.

Omnípotens, et misericors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quod modo visitatúri sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas: sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Christum, etc. ℟. **Amen.**

Deinde Sacerdos incipit Litanias, et ingreditur Ecclesiam cum Clero, cantando eas: acceditque ante Altare majus, coram quo genuflectit: cumque dictum fuerit: Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris.

℟. Te rogámus, áudi nos.

Sacerdos surgit, et clara voce dicit: Ut hanc Ecclésiam, et Altáre hoc, ac Cœmetérium purgáre, et reconci ✠ liáre dignéris, Te rogámus, áudi nos.

Quibus dictis, rursus genuflectit, et Litaniæ perficiuntur. Quibus finitis, Sacerdos versus ad dictum Altare dicit: Orémus.

℣. Minister. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Prævéniat nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua: et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos genuflectit ante Altare, et se signo Crucis muniens, clara voce dicit: Deus, in adjutórium meum inténde. tum surgit, et Chorus, seu adstantes Clerici respondent: Dómine, ad adjuvándum me festína; et Sacerdos stans, dicit: Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Deinde Sacerdos incipit, Clero prosequente, Antiphonam: Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Psalmus 67.

In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Repetitur Antiphona

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Repetitur Antiphona.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Repetitur Antiphona.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

Repetitur Antiphona.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Repetitur Antiphona.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Repetitur Antiphona.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Repetitur Antiphona.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Repetitur Antiphona.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Repetitur Antiphona.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Repetitur Antiphona.

Mirábilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur. Interim dum [illegible] dicuntur, Sa-cerdos circuit Ecclesiam [illegible] aspergit etiam specialiter loca contaminata. Quo facto stans in Presbyterio versus ad Altare, dicit

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens et benígnus purificátor assístis: exáudi nos, quæsumus, et concéde: ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat benedíctio, et tui múneris benefícia, univérsitas fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

[illegible] de die occurrenti.

[illegible] ex privilegio Sedis Apostolicæ [illegible] ab Episcopo consecratam reconciliare, [illegible] ritu in Pontificali præscripto; procedatque indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis secum aliis Presbyteris et Clericis superpelliceis indutis cum Aqua ab Episcopo ad hunc usum rite benedicta.

RITUS

Benedicendi novum Cœmeterium per Sacerdotem ab Episcopo delegatum.

Pridie quam fiat benedictio, ponitur in medio Cœmeterii benedicendi lignea Crux, alta ad staturam hominis, et ante ipsam Crucem in terra figitur paxillus tridens ligneus altus ad cubitum unum, aptus ad affigendum illi tres candelas.

Sequenti die mane Sacerdos in Sacristia paratus amictu, alba, cingulo, stola, ac pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, qui deferant vasculum Aquæ benedictæ, aspergillum, et thuribulum cum incensi navicula, et hoc Rituali libro et tribus candelis cereis, procedit ad Cœmeterium benedicendum, ante Crucem in medio positam, et affiguntur.

et accenduntur tres candelæ super ligneum paxillum : et Sacerdos ante Crucem et candelas stans, discooperto capite, dicit :

Orémus.

Omnípotens Deus, qui es custos animárum, et tutéla salútis, fides credéntium : réspice propítius ad nostræ servitútis officium, et ad intróitum nostrum purgétur, bene ✠ dicátur, et sancti ✠ ficétur hoc Cœmetérium, ut humána córpora hic post vitæ cursum quiescéntia, in magno judícii die simul cum felícibus animábus mereántur adipísci vitæ perénnis gáudia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Mox ante ipsam Crucem omnes genibus flexis dicunt Litanias ordinarias, incipiente Cantore, cæteris respondentibus : et cum dictum fuerit : Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc. Te rogámus, áudi nos. Sacerdos surgit, et clara voce dicit, producens manu signum Crucis : Ut hoc Cœmetérium purgáre, et bene ✠ dícere dignéris, Te rogámus, áudi nos. Deinde Sacerdos, ut prius, genuflectit, et Litaniæ perficiuntur.

Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos Crucem aspergit Aqua benedicta, dicens Antiphonam : Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus. Miserére. [illegible] tibus, cum Glória Patri. [illegible] Dum dicitur Psalmus, Sacerdos [illegible] perambulat totum Cœmeterium, incipiens [illegible], aspergens ubique Aqua benedicta [illegible] Crucem, et ad ipsam respiciens, dicit :

Orémus.

Deus, qui es totíus orbis cónditor, et humáni géneris Redémptor, cunctarúmque creaturárum visibílium et

invisibílium perféctus dispósitor : te súpplici voce, ac puro corde expóscimus ; ut hoc Cœmetérium, in quo famulórum, famularúmque tuárum córpora quiéscere debent, post currícula hujus vitæ labéntia, pur ✠ gáre, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris : quique remissiónem ómnium peccatórum per tuam magnam misericórdiam in te confidéntibus præstitísti, corpóribus quoque eórum in hoc Cœmetério quiescéntibus, et tubam primi Archángeli expectántibus, consolatiónem perpétuam lárgiter impertíre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc figit in summitate Crucis unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ardentes in duobus brachiis ejusdem Crucis. Deinde incensat ipsam Crucem, et aspergens Aqua benedicta, redit cum Ministris in sacristiam.

ORDO

Reconciliandi Cœmeterium violatum sive Ecclesiæ contiguum sit, sive separatum, ubi Ecclesia non est polluta.

Mane diei, qua facienda est reconciliatio, Sacerdos [illegible] delegationem habeat, adhibitis aliis Sacerdotibus et Clericis, indutis superpelliceis, in sacristia, [illegible] amictu, alba, cingulo, stola et pluviali albi coloris, accedit ad medium Cœmeterii, [illegible] Aqua benedicta et aspergillum [illegible] genuflexis, dicunt Litanias, [illegible] Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc. Te rogámus, áudi nos. Sacerdos surgit, [illegible] Crucis super Cœmeterium

clara voce dicit : **Ut hoc Cœmetérium recon ✠ ciliáre, et sancti ✠ ficáre dignéris.** R. **Te rogámus, áudi nos.**

Quibus dictis, ut prius genuflexis [illegible] proficientibus. Quibus finitis, [illegible] accepto aspergillo cum Aqua bene[illegible] [illegible]nam : **Aspérges me, Dómine, hyssópo.** Clero prosequente [illegible] **et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Psal. **Miserére.** fol. 100. dicitur totus sine **Glória Patri.**

In fine repetitur Antiphona : **Aspérges me, etc.**

Dum hæc dicuntur, Sacerdos circuit totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique Aqua benedicta, præsertim in loco, ubi violatio commissa est. Quo peracto, redit ad locum ubi Litaniæ dictæ fuerunt, et ibi stans dicit : **Orémus.**

Et Ministri : **Flectámus génua.** R. **Leváte.**

Dómine pie, qui agrum figuli prétio Sánguinis tui in sepultúram peregrinórum comparári voluísti, quæsumus dignánter reminíscere clementíssimi hujus mystérii tui. Tu es enim, Dómine, figulus noster : tu quiétis nostræ ager : tu agri hujus prétium. Tu dedísti étiam, et suscepísti. Tu de prétio tui vivífici Sánguinis nos requiéscere donásti. Tu ergo, Dómine, qui es offensiónis nostræ clementíssimus indúltor, expectantíssimus judicátor, judícii tui superabundantíssimus miserátor, judícium tuæ justíssimæ severitátis abscóndens post miseratiónem tuæ piæ redemptiónis, adésto exauditor, et effector nostræ reconciliatiónis : hocque Cœmetérium peregrinórum tuórum cœléstis pátriæ incolátum expectántium, benígnus purífica et reconcília ; et hic tumulatórum et tumulandórum córpora, de poténtia, et pietáte tuæ resurrectiónis ad glóriam incorruptiónis non damnans, sed gloríficans resúscita. Qui ventúrus es judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

RITUS

Absolvendi et benedicendi populos et agros [illegible] Apostolicæ Sedis indulto.

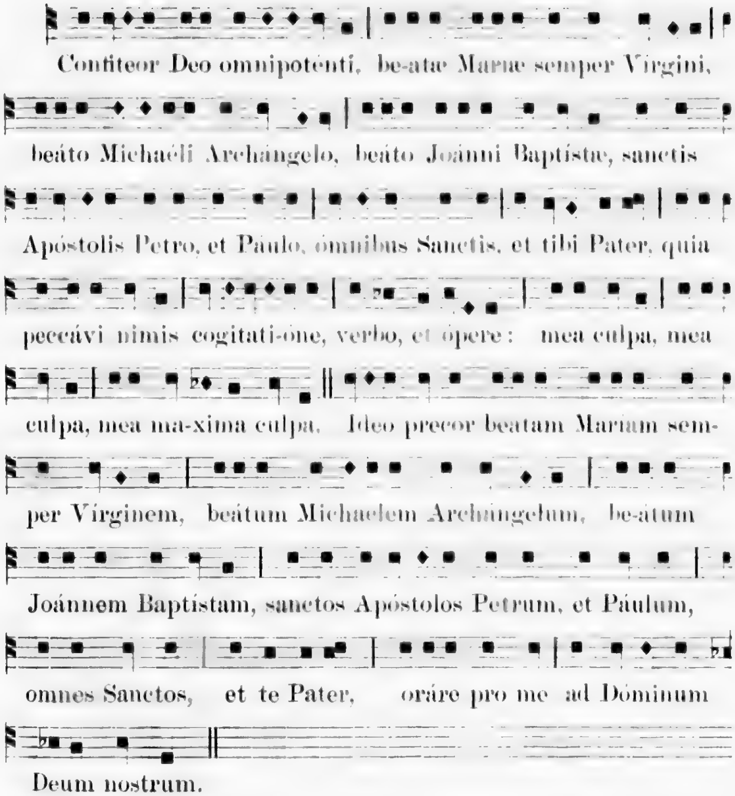
Accepto diplomate [illegible] constituatur dies Dominica [illegible] populo [illegible] pro ejusdem diplomatis [illegible] indicatione.

[illegible] quo [illegible] docatur [illegible] Pontificio, et de [illegible] et benedictione [illegible] Delegato [illegible] remissionem [illegible]

[illegible] **Glória in excélsis,** [illegible] Oratione [illegible] **Credo,** [illegible] [illegible] simplicem [illegible] Altare, cantentur Litaniæ [illegible] Psalmis et Orationibus [illegible]

Sedens [illegible] Litaniis, cooperto capite in sede [illegible] parata super scabello Altaris, vel in sede [illegible] Episcopum, si [illegible] Episcopus, seu super faldistorio posito super dicto scabello, cum duobus Ministris paratis [illegible] Diaconali et Subdiaconali sine manipulis, adstantibus hinc inde a latere [illegible] de Clero; et alta voce [illegible] legatur [illegible] populo, quo lecto, dicat Delegatus: **Deo grátias.**

Tunc [illegible] qui ibi pro Diacono assistit, profunde inclinatus a sinistris Delegati facit Confessionem [illegible]

Qua finita, [illegible] ii in sinistro [illegible] incipit [illegible] **Miserére.** [illegible] **Glória Patri.** [illegible] **Deus misereátur.** [illegible] **Glória Patri** [illegible]

Quibus [illegible] loque deposito, si est Episcopus, [illegible] nibus junctis, dicit : **Kyrie eléison.**

Respondet Clerus : **Christe eléison. Kyrie eléison.**

Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiónem nostram : ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. ℟. Amen.

Deinde sedens Delegatus cooperto capite, et si est Episcopus, assumpto baculo, dicit :

Misereátur vestri, omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Manuque dextera super Populum genuflexum extensa, addit :

Auctoritáte Dei omnipoténtis, et beatórum Apostolórum Petri et Páuli, a Sanctíssimo Dómino nostro Papa N. mihi concéssa, absólvo vos et omnes hujus loci, ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, inter-

dícti, alíísque Ecclesiásticis senténtiis, censúris, et pœnis, étiam in lítteris die Cœnæ Dómini sólitis legi conténtis per vos incúrsis, quas modo ignorátis, juxta tenórem Pontifícii diplómatis próxime lecti. Et restítuo vos omnes communióni, et unitáti Fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum [illegible].

Tunc Delegatus [illegible] Fraternitas vestra [illegible] decernet diem Dominicam sequentem [illegible] pro [illegible] et Populi, et Indulgentia [illegible].

Die constituta, Populus universus debebit communicare, et hora competenti Delegatus cantabit Missam, quæ est ad finem Missalis, sub titulo, pro quacumque necessitate, cum paramentis violaceis, sine **Glória,** cum unica Oratione, et **Credo.**

Et in fine Missæ Celebrans benedicit de more, et si est Episcopus, dat Indulgentias.

Finita missa, Delegatus, et duo Ministri [illegible] paramenta alba, et si est Episcopus, [illegible] et genuflexis ante Altare cum universo Clero, et Populo cantantur Litaniæ Sanctorum, repetito ter ℣. **Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus, áudi nos.**

Illisque finitis, Delegatus stans detecto capite, manibus junctis dicit : **Pater noster,** [illegible]

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

℟. **Sed líbera nos a malo.**

Et additur a Clero [illegible]

Psalmus [illegible]

Benedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem ?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri, etc.

Quo finito, Delegatus dicit :

℣. Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ.
℟. Et campi tui replebúntur ubertáte.
℣. Oculi ómnium in te sperant, Dómine.
℟. Et tu das illis escam in témpore opportúno.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, refúgium nostrum et virtus, adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, áuctor ipse pietátis, et præsta : ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur.

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens et benígnus assístis : exáudi nos, quæsumus, et concéde ; ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat benedíctio ✠, et tui múneris benefícia, univérsitas hæc Fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur.

Orámus pietátem tuam, omnípotens Deus, ut fructus terræ, quos áeris et plúviæ temperaménto nutríre dignáris, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et tríbuas huic pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere : ut fertilitáte terræ, esuriéntium ánimas bonis affluéntibus répleas, et egénus et páuper láudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

Postea assumpto baculo, si est Episcopus, et cooperto capite dicit delegatus : Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti, super agros, et bona quæcúmque loci hujus plená descéndat, et máneat semper. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum Crucis.

Deinde accepto de manu dignioris ex Clero Aquæ benedictæ aspersorio, aspergit versus quatuor mundi partes, dicens sine cantu, et sine Psalmo, Antiphonam : Aspérges me hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Pro benedictione Populi, operto capite, manibus junctis, dicit : Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Protéctor in te sperántium, Deus, exáudi preces pópuli tui, et præsta : ut véniat super nos sperátæ a te benedictiónis ubértas, et pietátis tuæ munéribus júgiter perfruámur. Per Dóminum nostrum.

[illegible] Humiliáte vos ad Apostólicam benedictiónem. [illegible] ter dicens :

Auctoritáte Dei omnipoténtis, et beatórum Apostolórum Petri et Páuli, et Sanctíssimi Dómini nostri Papæ N. benedíco vos, et omnes hujus loci : In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti.

[illegible] Te Deum. [illegible]

[illegible]

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus : piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus tuam semper cleméntiam exorántes ; ut qui peténtibus postuláta concédis,

eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

[illegible] Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

METHODUS

[illegible]

A[illegible]

[illegible]

[illegible] bus verbis Dei opem implorat.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini

℟. Qui fecit cœlum et terram.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

D[illegible] sequentem recitet Orationem.

Orémus.

Omnípotens et misericors Deus, da nobis auxílium de sancto, et vota pópuli hujus in humilitáte cordis véniam peccatórum poscéntis, tuámque benedictiónem præstolántis et grátiam, cleménter exáudi: déxteram tuam super eum benígnus exténde, ac plenitúdinem divínæ benedictiónis effúnde, qua bonis ómnibus cumulátus, felicitátem et vitam consequátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

P[illegible] ad cornu Epistolæ accedat, ut in [illegible] *Benedicet in Ecclesia, ad Altare, stans in cornu Epistolæ*: et stans in cornu Ep[illegible]

[illegible] signo Crucis [illegible] signo Crucis [illegible] verba:

Benedícat vos omnípotens Deus ✠ Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. R. Amen.

RITUS

Benedictionis Apostolicæ in articulo mortis a Sacerdotibus ad id delegatis impertiendæ.

Benedictio in Articulo Mortis cum soleat impertiri post Sacramenti Pœnitentiæ, Eucharistiæ, et Extremæ Unctionis illis Infirmis, qui vel illam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petiissent, vel dederint signa contritionis: impertienda iisdem est, etiam si postea linguæ, cæterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium, vel amentiam inciderint. Excommunicatis vero, impœnitentibus, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, est omnino deneganda.

Habens prædictam facultatem, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat : *Pax huic domui, etc.* ac deinde ægrotum, cubiculum, et circumstantes aspergat Aqua benedicta, dicendo Antiphonam : *Asperges me, etc.*

Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si Confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis : de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat : tum instruat, atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum, quas peccando promeruit. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divinæ munificentiæ largitate eam pœnarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
Qui fecit cœlum et terram.

Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (vel ancíllæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
Sed líbera nos a malo.
Salvum fac servum tuum ([illegible] ancíllam tuam, [illegible])
Deus meus, sperántem in te.
Dómine, exáudi oratiónem meam.
Et clamor meus ad te véniat.
Dóminus vobíscum.
Et cum spíritu tuo.

rémus.

lementíssime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem : secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum [illegible],

quem tibi vera fides, et spes christiána comméndat. Vísita eum in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem, et véniam cleménter indúlge : ut ejus ánima in hora éxitus sui te Júdicem propitiátum invéniat, et in Sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

[illegible] Clericis adstantibus Confiteor, [illegible] Misereátur, etc. Deinde

Dóminus noster Jesus Christus Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi : per suam piíssimam misericórdiam recípiat Confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepísti : et ego facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, Indulgéntiam Plenáriam, et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo.

In nómine Patris, etc.

Per sacrosánctæ humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis, et futúræ vitæ pœnas, Paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, Fílius, et Spíritus Sanctus. Amen.

[illegible]

DE

PROCESSIONIBUS

Publicæ sacræque Processiones, seu supplicationes, quibus ex antiquissimo Ss. Patrum instituto Catholica Ecclesia vel ad excitandam Fidelium pietatem, vel ad commemoranda Dei beneficia, eique gratias agendas, vel ad divinum auxilium implorandum uti consuevit, qua par est religione celebrari debent: continent enim magna ac divina mysteria, et salutares Christianæ pietatis fructus eas pie exequentes a Deo consequuntur: de quibus Fideles præmonere et erudire, quo tempore magis opportunum fuerit, Parochorum officium est.

Videant in primis Sacerdotes, aliique Ecclesiastici Ordinis, ut in his Processionibus ea modestia ac reverentia tum ab ipsis, tum ab aliis adhibeatur, quæ piis et religiosis hujusmodi actionibus maxime debetur.

Omnes decenti habitu, superpelliceis, vel aliis sacris vestibus, sine galeris, nisi pluvia cogente, induti, graviter, modeste, ac devote bini suo loco procedentes, sacris precibus ita sint intenti, ut remoto risu, mutuoque colloquio, et vago oculorum aspectu, populum etiam ad pie, devoteque precandum invitent.

Laici a Clericis, feminæ a viris separatæ, orantes prosequantur.

Præferatur Crux, et ubi fuerit consuetudo, vexillum sacris Imaginibus insignitum, non tamen factum militari seu triangulari forma.

Edendi ac bibendi abusum, secumque esculenta et poculenta deferendi in sacris Processionibus, agrisque lustrandis, et suburbanis Ecclesiis visitandis, tollere Parochi studeant; ac Fideles, præsertim die Dominica, quæ proxime Rogationes antecedit, quam hæc dedeceat corruptela, sæpius admoneant.

Processiones prius fieri debent, deinde Missa solemniter celebrari: nisi aliter ob gravem causam interdum Ordinario, vel Clero videatur.

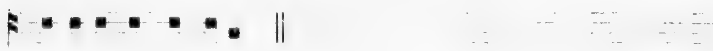
Processiones autem quædam sunt ordinariæ, quæ fiunt certis diebus per annum, ut in festo Purificationis B. Mariæ semper Virginis, et in Dominica Palmarum, et in Litaniis Majoribus in festo S. Marci, et in Minoribus Rogationum triduo ante Ascensionem Domini, et in festo SS. Corporis Christi, vel aliis diebus pro consuetudine Ecclesiarum.

Quædam vero sunt extraordinariæ, ut quæ variis, ac publicis Ecclesiæ de causis in dies indicuntur.

DE PROCESSIONE

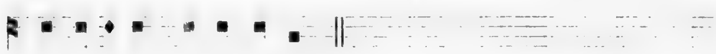
In die festo Purificationis B. Mariæ Virginis.

Completa benedictione, et distributione Candelarum, ut in missali Romano reformato, fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum: deinde Diaconus vertens se ad populum, dicit:

Procedamus in pace.

Et Chorus respondet:

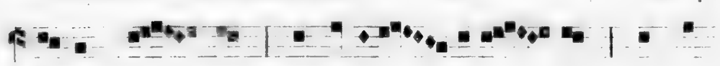

In nomine Christi. Amen

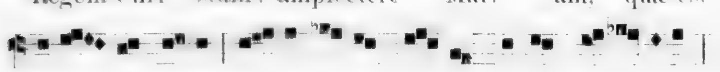
Procedit primo Thuriferarius cum thuribulo fumigante; deinde Subdiaconus paratus deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris, et candelis accensis; sequitur Clerus per ordinem, et ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum candelis accensis in manibus; et cantantur Antiphonæ sequentes.

Adórna thálamum tu- um Si- - on, et súscipe

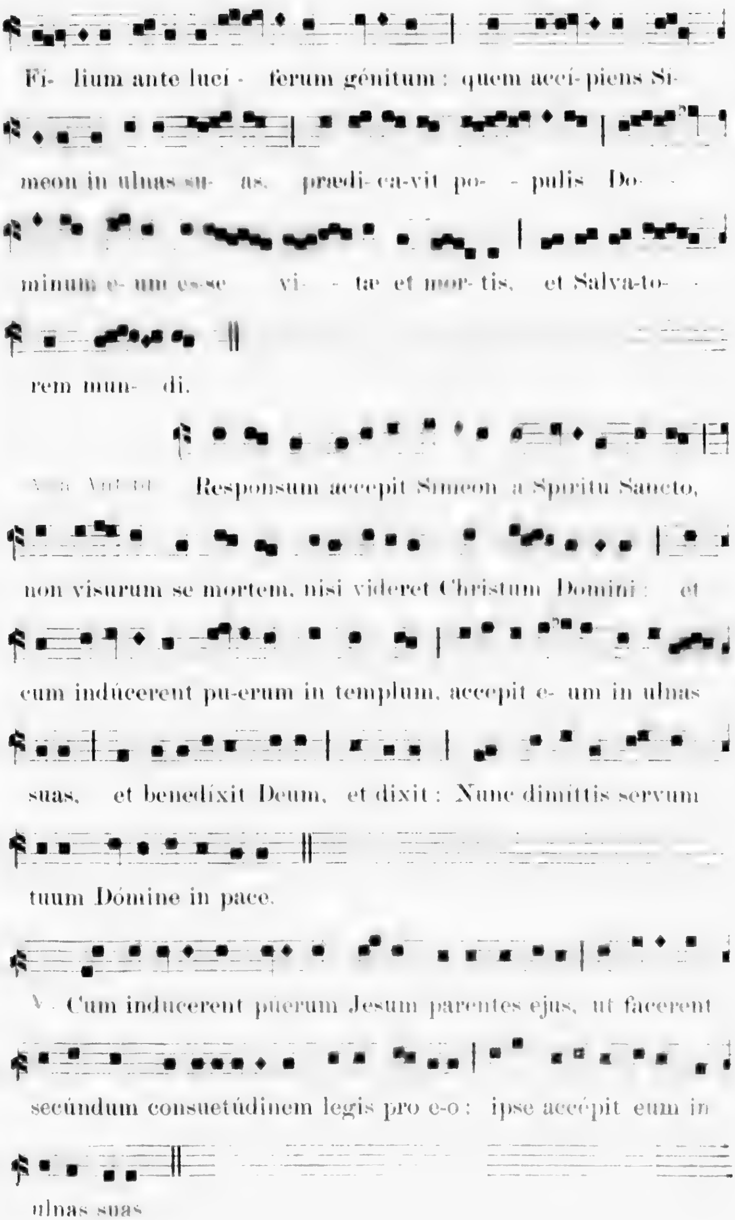
Regem Chri- stum: ampléctere Marí- - am, quæ est

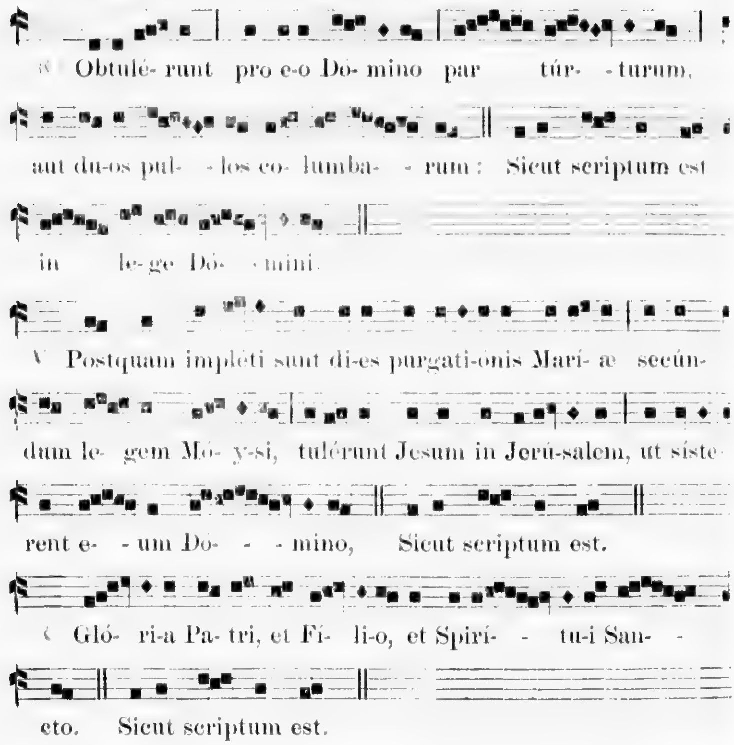
cœle- stis porta: ip- sa e- nim por- tat Regem gló - ri-æ

no- vi lu- minis: Sub-si-stit Virgo, addú- cens mánibus

Fi- lium ante luci - ferum génitum : quem accí- piens Si-
meon in ulnas su- as, prædi- ca-vit po- - pulis Do- -
minum e- um es-se vi- - tæ et mor- tis, et Salva-to- -
rem mun- di.
Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto,
non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini : et
cum indúcerent pu-erum in templum, accepit e- um in ulnas
suas, et benedíxit Deum, et dixit : Nunc dimittis servum
tuum Dómine in pace.
℣. Cum inducerent púerum Jesum parentes ejus, ut facerent
secúndum consuetúdinem legis pro e-o : ipse accépit eum in
ulnas suas.

Et ingrediendo Ecclesiam cantatur :

Finita Processione, Celebrans et ministri, depositis violaceis, accipiunt paramenta alba pro Missa. Et candelæ tenentur in manibus accensæ, dum legitur Evangelium, et iterum ad elevationem Sacramenti usque ad Communionem.

DE PROCESSIONE

In die Palmarum

In Dominica Palmarum, facta benedictione, et distributione Palmarum, seu Olivarum, post ultimam Or

[illegible]onem. **Omnípotens, etc.** ℟. [illegible] Celebrans [illegible] thuribulum imponit [illegible] et Diaconus [illegible] versus se ad populum dicit :

Procedamus in pace.

Et Chorus respondet :

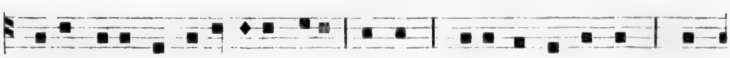

In nómine Christi. Amen.

Præcedit thuriferarius [illegible] deinde Subdiaconus [illegible] deferens Crucem [illegible] inter duos Acolythos cum candelabris [illegible]; sequitur Clerus per ordinem [illegible] Celebrans [illegible] Diacono a sinistris, omnes [illegible] et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

Antiphona. **Cum appropinquáret Dóminus Je-rosó-lymam,**

misit duos ex discípulis suis, dicens : I-te in castellum, quod

contra vos est ; et inveni-é-tis pullum ásinæ alligátum, super

quem nullus hóminum se-dit : sólvite, et addúcite mihi. Si

quis vos interrogáverit, dícite : Opus Dómino est. Solventes

adduxérunt ad Jesum : et imposuérunt illi vestiménta su-a,

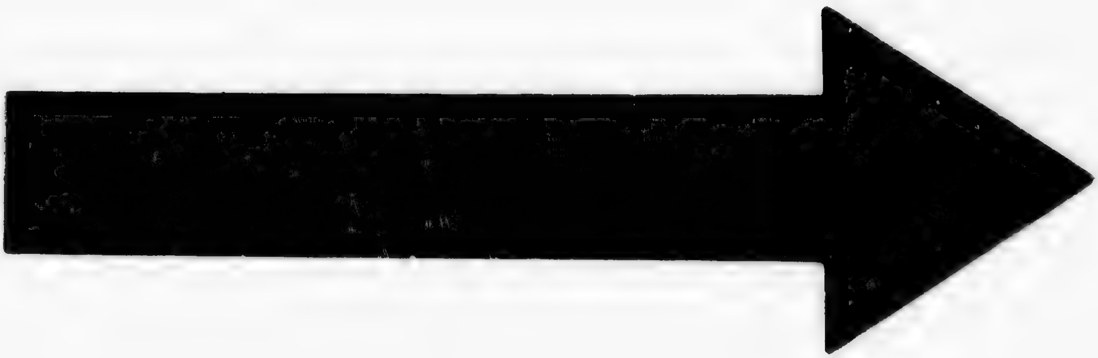
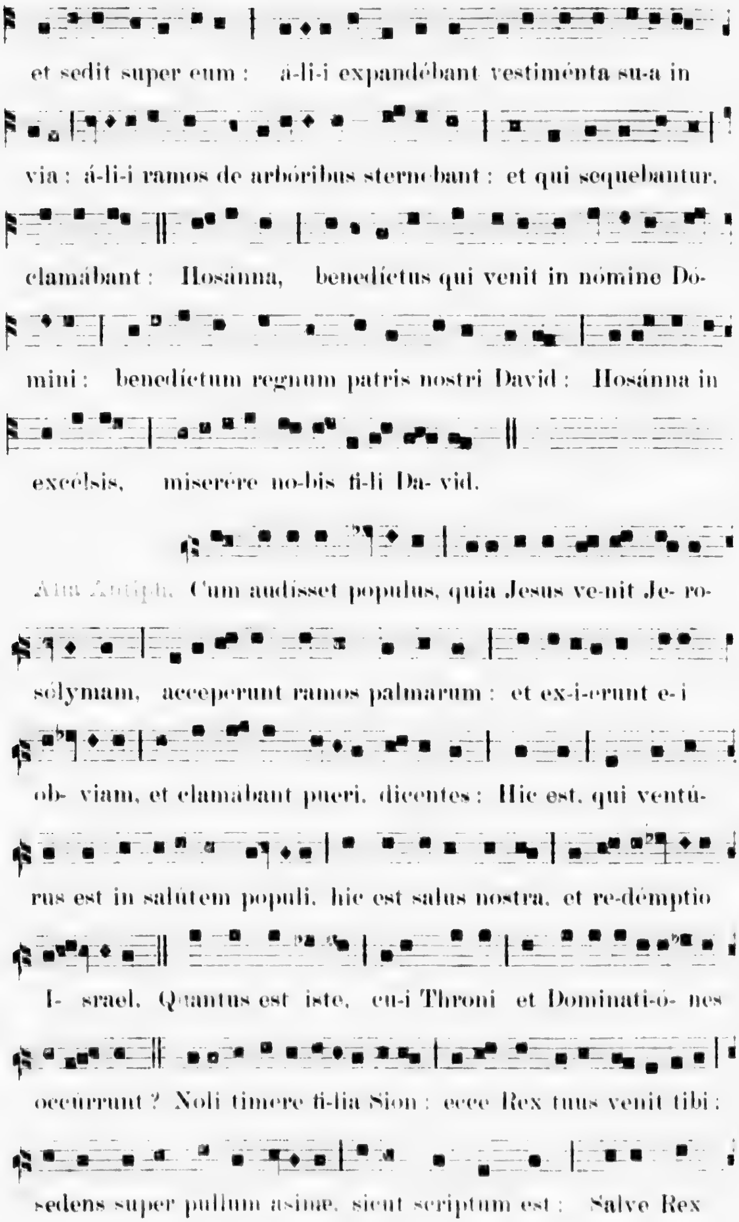

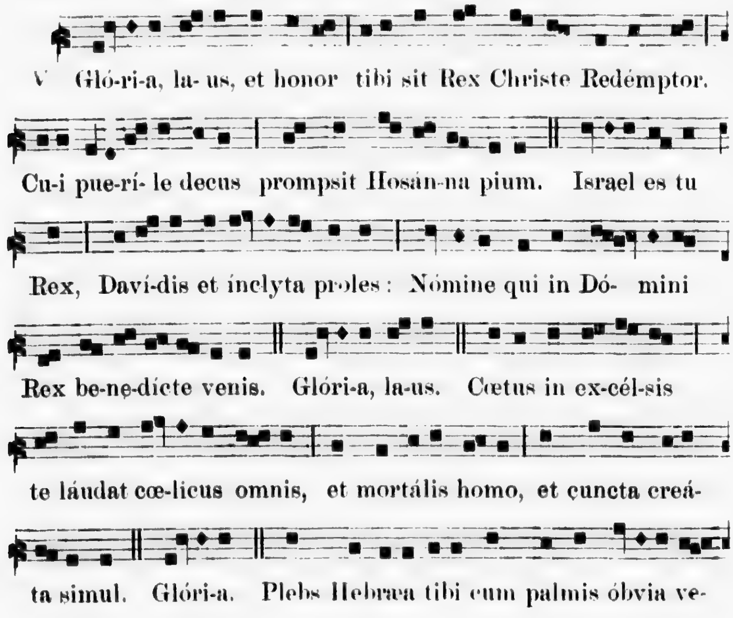
IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

et sedit super eum : á-li-i expandébant vestiménta su-a in
via : á-li-i ramos de arbóribus sternebant : et qui sequebantur,
clamábant : Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dó-
mini : benedíctum regnum patris nostri David : Hosánna in
excélsis, miserére no-bis fi-li Da- vid.
Alia Antiph. Cum audísset populus, quia Jesus ve-nit Je- ro-
sólymam, acceperunt ramos palmarum : et ex-i-erunt e-i
ob- viam, et clamabant pueri, dicentes : Hic est, qui ventú-
rus est in salútem populi, hic est salus nostra, et re-démptio
I- srael. Quantus est iste, cu-i Throni et Dominati-ó- nes
occúrrunt ? Noli timere fi-lia Sion : ecce Rex tuus venit tibi :
sedens super pullum asinæ, sicut scriptum est : Salve Rex

fabricátor mundi, qui venisti re-dímere nos.
Alia Antiph. Ante sex di-es solémnis Paschæ, quando venit
Dóminus in civitátem Jerusalem, occurrérunt e-i pú-e-ri :
et in manibus portábant ramos palmárum, et clamabant voce
magna, dicéntes : Hosánna in excél- sis : benedíctus qui vení-
sti in multitudine misericordiæ tuæ. Hosánna in excél- sis.
Alia Antiph. Occúrrunt turbæ cum fló- ribus et pal-mis Re-
demptó-ri óbviam : et victori triumphánti digna dant obsé-
quia : Fílium Dei ore Gentes prædicant : et in láudem Chri-
sti voces tonant per nu-bila : Hosán-na in excélsis.
Alia Antiph. Cum Angelis et pú- eris fidéles inveni-ámur,
triumpható- ri mortis claman- tes : Hosán-na in excélsis.

In reversione Processionis, duo, vel quatuor Cantores intrant in Ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt ℣. **Glória laus, etc.** et decantant duos primos versus. Sacerdos vero cum aliis extra Ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant versus sequentes, vel omnes, vel partem, prout videbitur : et qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent. **Glória laus, etc.** sicut in principio.

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam, qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando Responsorium.

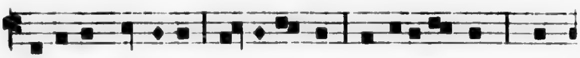
Et non dicitur **Glória Patri, etc.**

Deinde dicitur Missa, et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio, et Evangelium tantum.

ORDO

Servandus in Litaniarum Majorum Processione, quae in festo s. Marci celebratur

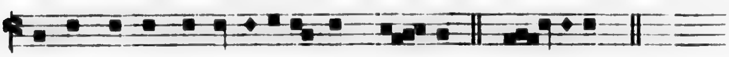
Clerus, et populus hora statuta, mane in Ecclesia congregati, omnes contrito et humili corde Deum flexis genibus paulisper precentur. Sacerdos pluviali cum ministris, vel saltem superpelliceo et stola violacei coloris sit indutus : cujus coloris paramentis in omnibus Processionibus semper utatur, praeterquam in Processionibus Corporis Christi, et quae fiunt solemnibus diebus, vel in gratiarum actionem : quibus diebus utitur colore proprio solemnitati congruenti. Caeteri vero Sacerdotes et Clerici superpelliceis induti, sequentem Antiphonam stantes concinant.

Antiphona. **Exúrge Dómine, ád-juva nos, et líbera nos pro-**

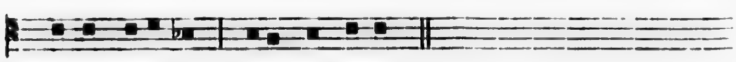
pter nomen tu-um. Ps. **Deus áu-ribus nostris audí- vimus :**

Patres nostri annunti-a-vérunt no- bis. Gló- ri-a.

Repetitur Antiphona. **Exúrge, etc.**

Deinde genuflectant omnes : et duo Clerici ante Altare majus genuflexi, devote Litanias cantare incipiant, caeteris eadem voce respondentibus. Cum autem cantatum erit :

Sancta Marí- a, Ora pro nobis.

surgunt omnes, et ordinatim procedunt, egredientes, Litaniasque prosequentes, præcedente Cruce, et sequente Clero, ultimo loco Sacerdos paratus, ut supra dictum est, cum ministris, prout res, vel locus postulat, sacris vestibus indutis.

Si Processio sit longior, vel repetantur Litaniæ, vel Litaniis absolutis usque ad Preces exclusive, dicantur aliqui Psalmi ex Pœnitentialibus, seu Gradualibus. Hymni vero, vel Cantica lætitiæ in iis, vel in Rogationibus, aut aliis pœnitentiæ causa institutis Processionibus, non dicantur.

Si ad unam, vel plures Ecclesias in via sit divertendum, ingressis Ecclesiam, intermissisque Litaniis, vel Psalmis, cantatur Antiphona cum Versu et Oratione Sancti Patroni illius Ecclesiæ. Deinde egredientes, resumptis Precibus, eodem ordine procedunt usque ad Ecclesiam, ubi cum Precibus et Orationibus omnibus Processio terminatur, ut in fine Breviarii Romani post Psalmos Pœnitentiales.

In Litaniis minoribus Rogationum serventur omnia, ut supra in Litaniis majoribus.

DE PROCESSIONE

In festo Sanctissimi Corporis Christi.

Decenter ornentur Ecclesiæ et parietes viarum, per quas est transeundum, tapetibus, et aulæis, et sacris imaginibus, non autem profanis, aut vanis figuris, seu indignis ornamentis.

Sacerdos primum Missam celebret, in qua duas hostias consecret, et sumpta una, alteram in Tabernaculum in Processione deferendum ita reponat, ut per

vitrum, seu crystallum, quo ipsum tabernaculum circumseptum esse debet, exterius adorantibus appareat, veloque operiatur, donec auferatur ab altari. Peracto autem Sacrificio, et processione jam inchoata, ordine quo jam supra dictum est in Litaniis majóribus, Sacerdos pluviali albo indutus, ter incenset Sacramentum genuflexus.

Deinde Diaconus oblongum ac decens velum circumponit scapulis Sacerdotis, qui parte veli ante pectus pendente, utraque manu cooperta, Ostensorium, seu Tabernaculum a Diacono sibi porrectum reverenter suscipit in supremo Altaris gradu : mox ad Altare ascendit, et Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum, inde descendit sub umbella comitantibus ministris, et duo Acolythi vel Clerici cum thuribulis effumantibus præcedunt.

Omnes præcedunt nudo capite accensos cereos gestantes, et sequentes Hymnos pro longitudine Processionis devote concinentes. Dum vero Sacerdos discedit ab altari Clerus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem :

Hymnum.

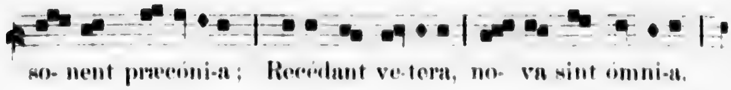

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,

Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro cláusit órdine.
In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.
Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit :
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit :
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.
Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui :
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

Hymnus.

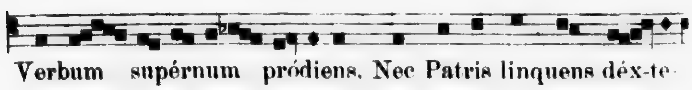

Noctis recólitur cœna novíssima,
  Qua Christus créditur agnum et ázyma
  Dedísse frátribus, juxta legítima,
    Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis épulis,
  Corpus Domínicum datum discípulis,
  Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
    Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus córporis férculum,
  Dedit et trístibus sánguinis póculum,
  Dicens : Accípite quod trado vásculum,
    Omnes ex eo bíbite.
Sic sacrifícium istud instítuit,
  Cujus officium commítti vóluit
  Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
    Ut sumant, et dent cæteris.
Panis Angélicus fit panis hóminum ;
  Dat panis cœlicus figúris términum.
  O res mirábilis ! mandúcat Dóminum
    Páuper, servus, et húmilis.
Te Trina Déitas, Unaque póscimus,
  Sic nos tu vísita, sicut te cólimus ;
  Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
    Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

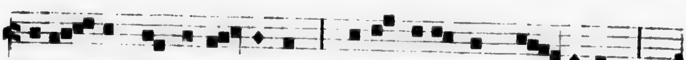
Hymnus.

In mortem a discípulo
  Suis tradéndus æmulis,
  Prius in vitæ férculo
  Se trádidit discípulis.
Quibus sub bina spécie
  Carnem dedit et Sánguinem,
  Ut dúplicis substántiæ
  Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
  Convéscens in edúlium,
  Se móriens in prétium,
  Se regnans dat in præmium.
O salutáris Hóstia,
  Quæ cœli pandis óstium :
  Bella premunt hostília,
  Da robur, fer auxílium.
Uni, trinóque Dómino
  Sit sempitérna glória :
  Qui vitam sine término
  Nobis donet in pátria,
    Amen.

Hymnus.

Qua victus es cleméntia,
  Ut nostra ferres crímina,

Mortem subíres innocens,
A morte nos ut tólleres !
Perrúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis ;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.
Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.
Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium. Amen.

Hymnus.

Ascéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cœlitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium.
Ut trina rerum máchina
Cœléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita
Tremunt vidéntes Angeli
Versam vícem mortálium :
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus, Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
Manens Olympo præmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia
Hinc te precántes, quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.
Ut cum repénte cœperis
Claróre nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.
Jesu tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Te Deum laudámus. fol. 296.
Benedíctus Dóminus Deus Israel. fol. 195.
Magníficat. fol. 163.

Peracta Processione, et Ss. Sacramento ad Ecclesiam reportato, et super Altari deposito, omnes Ecclesiastici, qui absunt, hinc inde ordine genuflexi illud reverenter adorantes, dum Sacerdos de more incensat, sequentem Hymni partem concinant.

Tantum ergo Sacraméntum,
Venerémur cérnui :
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,

Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

Postea duo Clerici dicant :

℣. Panem de cœlo præstitísti eis, allelúia.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúia.

Deinde Sacerdos stans dicit : Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári ; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tunc Sacerdos, facta genuflexione, cum Sacramento semel benedicat populum in modum crucis, nihil dicens ; postea illud reverenter deponat.

Hic autem modus benedicendi servatur etiam in aliis Processionibus faciendis cum SS. Sacramento.

DE PROCESSIONE

Ad petendam Pluviam.

Aguntur omnia, ut supra in Litaniis Majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum precibus bis dicitur : Ut congruéntem plúviam fidélibus tuis concédere dignéris, Te rogámus, áudi nos.

In fine postea dicitur, Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians áutem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Glória Patri, etc.

Quo finito, dicuntur Preces.

℣. Operi, Dómine, cœlum núbibus.
℟. Et para terræ plúviam.
℣. Ut prodúcat in móntibus fœnum.
℟. Et herbam servitúti hóminum.
℣. Riga montes de superióribus tuis.
℟. Et de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, in quo vívimus, movémur, et sumus, plúviam nobis tríbue congruéntem: ut præséntibus subsídiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confidimus, contra advérsa ómnia tua semper protectióne muniámur.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, plúviam salutárem: et áridam terræ fáciem fluéntis cœléstibus dignánter infúnde. Per Dóminum, etc.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Exáudiat nos omnípotens et misericors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

PROCESSIO

Ad postulandam serenitatem.

Omnia fiant, ut supra in Litaniis Majoribus, et in Litaniarum precibus bis dicatur: Ut fidélibus tuis áeris serenitátem concédere dignéris. Te rogámus áudi nos.

Ad finem obsecrationum dicitur: Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

℣. Adduxísti, Dómine, spíritum tuum super terram.
℟. Et prohíbitæ sunt plúviæ de cœlo.
℣. Cum obdúxero núbibus cœlum.
℟. Apparébit arcus meus, et recordábor fœderis mei.
℣. Illústra fáciem tuam, Dómine, super servos tuos.
℟. Et bénedic sperántes in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice : et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

Ad te nos, Dómine, clamántes exáudi, et áeris serenitátem nobis tríbue supplicántibus : ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, misericórdia tua præveniénte, cleméntiam sentiámus.

Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus, cleméntiam tuam: ut inundántiam coérceas ímbrium, et hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum nostrum, etc.

PRECES

Ad repellendam tempestatem.

Pulsentur campanæ, et qui adesse possunt, in Ecclesiam convocatis, dicuntur Litaniæ ordinariæ, in quibus dicitur: **A fúlgure, et tempestáte, etc.** et post Litanias, Orationemque Dominicam.

Psalmus 147.

Láuda, Jerúsalem, Dóminum: * láuda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri, etc.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster.
℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.
℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.
℟. Et bénedic hæreditáti tuæ.
℣. Non privábis bonis eos, qui ámbulant in innocéntia.
℟. Dómine, Deus virtútum : beátus homo, qui sperat in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

A dómo tua quæsumus Dómine, spiritáles nequítiæ repellántur, et aereárum discédat malígnitas tempestátum.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, parce metuéntibus, propitiáre supplícibus : ut post nóxios ignes núbium, et vim procellárum, in matériam tránseat láudis comminátio tempestátum.

Oratio.

Dómine Jesu, qui imperásti ventis et mari, et facta fuit tranquíllitas magna : exáudi preces famíliæ tuæ et præsta ; ut hoc signo sanctæ Cru ✠ cis omnis discédat sævítia tempestátum.

Oratio.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui nos et castigándo sanas, et ignoscéndo consérvas : præsta supplícibus tuis ; ut et tranquillitátibus hujus optátæ consolatiónis lætémur, et dono tuæ pietátis semper utámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Aspergatur Aqua benedicta.

PRECES

Dicendæ tempore penuriæ et famis.

Aguntur omnia, ut supra in Litaniis Majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur : Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, Te rogamus áudi nos.

Post Litanias dicitur : Pater noster.

Psalm. Dóminus régit, etc. fol. 177.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Oculi ómnium in te sperant, Dómine.
℟. Et tu das illis escam in témpore opportúno.
℣. Meménto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Dóminus dabit benignitátem.
℟. Et terra nostra dabit fructum suum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, piæ supplicatiónis effé-ctum, et famem propitiátus avérte: ut mortálium corda cognóscant, et, te indignánte, tália flagélla prodíre, et, te miseránte, cessáre.

Oratio.

Pópulum tibi súbditum pro peccátis suis fame laborántem ad te, Dómine, convérte propítius: qui quæréntibus regnum tuum ómnia adjiciénda esse dixísti: Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc.

PROCESSIO

Tempore mortalitatis et pestis.

Fiat ut supra in Litaniis Majoribus; et in Litaniarum Precibus dicatur bis: A peste et fame, Líbera nos Dómine, *et infra suo loco:* Ut a pestiléntiæ flagéllo nos liberáre dignéris, etc.

In fine Litaniarum dicitur, Pater noster.

Psalm. Dómine, ne in furóre tuo árguas me. *fol. 97.*

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Adjuva nos Deus salutáris noster.
℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.
℣. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum.

℟. Cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

℣. Ora pro nobis sancte Sebastiáne.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster; et intercedénte beáta et gloriósa Dei Genitríce María semper Vírgine, et beáto Sebastiáno Mártyre tuo, et ómnibus Sanctis, pópulum tuum ab iracúndiæ tuæ terróribus líbera, et misericórdiæ tuæ fac largitáte secúrum.

Oratio.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et animárum et córporum medére languóribus; ut remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, piæ petitiónis effectum: et pestiléntiam, mortalitatémque propitiátus avérte; ut mortálium corda cognóscant a te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dóminum.

PRECES

Dicendæ in Litaniis tempore belli.

Peractis omnibus, ut supra in Litaniis Majoribus, in finem Litaniarum dicitur: Pater noster, *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob. Glória Patri, etc.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Arcum cónteret, et confrínget arma.
℟. Et scuta combúret igni.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clámor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui cónteris bella, et impugnatóres in te sperántium poténtia tuæ defensiónis expúgnas: auxiliáre fámulis tuis implorántibus misericórdiam tuam; ut inimicórum suórum feritáte depréssa, incessábili te gratiárum actióne laudémus.

Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Oratio.

Hóstium nostrórum, quæsumus Dómine, elíde supérbiam, et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte prostérne. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Si vero bellum est contra Turcas, et alios infideles, vel hæreticos, inter Preces Litaniarum bis dicatur:

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, Te rogámus áudi nos. Et addatur: Ut Turcárum (vel hæreticórum) conátus reprímere, et ad níhilum redígere dignéris, Te rogámus áudi nos.

Et dicto Pater noster, dicatur Psalmus 78.

Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum ? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos áutem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus láudem tuam.

Glória Patri.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Hóstium nóminis tui, Dómine, elíde supérbiam.
℟. Et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte prostérne.
℣. Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti.
℟. Et Angelus Dómini persequátur eos.
℣. Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt.
℟. Et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus : ut Sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur.

Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice : et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum : réspice in auxílium Christianórum : ut gentes Turcárum (vel hæreticórum), quæ in sua feritáte confídunt, déxteræ tuæ poténtia conterántur. Per Dóminum nostrum.
℣. Exáudiat nos Dóminus.
℟. Amen.

PROCESSIO

In quacumque tribulatione.

Servatis omnibus, ut supra in Litaniis Majoribus, finitisque Litaniis, dicitur : Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed libera nos a malo.

Psal. Exáudiat te Dóminus. fol. 118. cum Glória Patri. vel Psal. Qui hábitat. fol. 122. Quo finito, dicitur :

℣. Deus refúgium nostrum et virtus.

℟. Adjútor in tribulatiónibus.

℣. Salvos fac servos tuos, Dómine.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális.

℟. Miserére nobis.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster.

℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Ne despícias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióne clamántem : sed propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre placátus.

Oratio.

Ineffábilem misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Oratio.

Tribulatiónem nostram, quæsumus Dómine, propítius réspice : et iram tuæ indignatiónis, quam juste merémur, avérte.

Oratio.

Deus refúgium nostrum et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus áuctor ipse pietátis, et præsta ; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter cansequámur. Per Dóminum.

PRECES

Dicendæ in Processione pro gratiarum actione

Initio Processionis cantatur Hymnus.

Te Deum laudámus : te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli, tibi cœli, et univérsæ potestátes.
Tibi Chérubim et Séraphim : incessábili voce proclámant :
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli et terra majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus Apostolórum chorus,
Te Prophetárum laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus láudat exércitus.
Te per orbem terrárum sancta confitétur Ecclésia.
Patrem imménsæ majestátis.

Venerándum tuum verum, et únicum Fílium.

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Christe.

Tu Patris sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, in glória Patris.

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretióso Sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : non confúndar in ætérnum.

Deinde dici poterunt Psalmi, qui sequuntur, prout tempus feret.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam láudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite gentes Deum nostrum: * et audítam fácite vocem láudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Glória Patri, etc.

Psalmus 80.

Exultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est, * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph posuit illud, cum exíret de terra Ægypti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te : * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti ; * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israel si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri, etc.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus áutem cœlos fecit.

Confléssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætántur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte : * et pópulos in veritáte sua.

Glória Patri, etc.

Psalmus 99

Jubiláte Deo ómnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Glória Patri, etc.

Psalmus 102.

Bénedic ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia áutem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes ángeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Glória Patri, etc.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, etc.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis, etc. fol. 194 cum duobus sequentibus, ut supra.

Canticum. Benedícite ómnia ópera Dómini. fol. 203

Canticum. Benedíctus Dóminus Deus Israel. fol. 196

Hæc autem prædicta, prout longitudo itineris postulaverit, vel omnia, vel ex parte cantari possunt. Deinde in Ecclesia, ubi fit statio, ante altare dicuntur sequentes Versus, et Orationes.

℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum.
℟. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula.
℣. Benedicámus Patrem, et Fílium cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.
℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.
℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.
℣. Bénedic ánima mea Dómino.
℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus: et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimæ majestáti tuæ pro callátis donis grátias ágimus tuam semper cleméntiam exorántes: ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas.

Oratio.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti; da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Oratio.

Deus, qui néminem in te sperántem nímium afflígi permíttis, sed pium précibus præstas audítum: pro po-

stulatiónibus nostris, votísque suscéptis grátias ágimus, te, piíssime, deprecántes; ut a cunctis semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

DE PROCESSIONE

In translatione Sacrarum Reliquiarum insignium.

Ecclesia, et viæ, per quas transeundum est, quam fieri potest decentius ornentur. Sacerdotes, et ministri vestibus induti albi, vel rubei coloris, prout Sancti, quorum Reliquiæ transferuntur, exposcunt, et cum luminaribus accensis, omnes procedant, decantantes Litanias cum invocatione Sanctorum, quorum Reliquiæ deferuntur, et Hymnum, **Te Deum, etc.** et Psalm. **Laudáte Dóminum de cœlis,** cum duobus sequentibus, et alios Psalmos, et Hymnos de Proprio, vel de Communi eorum Sanctorum, quorum Reliquiæ transferuntur

DE EXORCIZANDIS

OBSESSIS A DÆMONIO

Sacerdos, seu quivis alius legetimus Ecclesiæ minister, vexatos a dæmone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia, ac vitæ integritate præditus esse debet: qui non sua, sed divina fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex charitate constanter et humiliter exequatur. Hunc præterea maturæ ætatis esse decet, et non solum officio, sed etiam morum gravitate reverendum.

Ut igitur suo munere recte fungatur, cum alia multa sibi utilia documenta, quæ brevitatis gratia hoc loco prætermittuntur, ex probatis auctoribus, et ex usu noscere studeat; tum hæc pauca magis necessaria diligenter observabit.

In primis, ne facile credat, aliquem a dæmonio obsessum esse, sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab iis, qui vel atra bile, vel morbo aliquo laborant. Signa autem obsidentis dæmonis sunt: Ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere: Distantia, et occulta patefacere: Vires supra ætatis, seu conditionis naturam ostendere: et id genus alia, quæ cum plurima concurrunt, majora sunt indicia.

Hæc autem ut magis cognoscat, post unum, aut alterum exorcismum interroget obsessum, quid senserit in animo, vel in corpore, ut sciat etiam ad quænam verba magis diaboli conturbentur, ut ea deinceps magis inculcet ac repetat.

Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur dæmones ad Exorcistam decipiendum: solent enim ut plurimum fallaciter respondere, et difficile se manifestare, ut Exorcista diu defatigatus desistat; aut infirmus videatur non esse a dæmonio vexatus.

Aliquando postquam sunt manifesti, abscondunt se, et relinquunt corpus quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet se omnino esse liberatum: sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis.

Aliquando etiam dæmones ponunt quæcumque possunt impedimenta, ne infirmus se subjiciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem; interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, et ei visionem aliquam ostendunt, subtrahendo se, ut infirmus liberatus videatur.

Aliqui ostendunt factum maleficium, et a quibus sit factum, et modum ad illud dissipandum: sed caveat, ne ob hoc ad magos, vel ad sagas, vel ad alios, quam ad Ecclesiæ ministros confugiat, aut ulla superstitione, aut alio modo illicito utatur.

Quandoque diabolus infirmum quiescere, et suscipere sanctissimam Eucharistiam permittit, ut discessisse videatur.

Denique innumerabiles sunt artes et fraudes diaboli ad decipiendum hominem, quibus ne fallatur, Exorcista cautus esse debet.

Quare memor Dominum nostrum dixisse, genus esse dæmoniorum, quod non ejicitur nisi per orationem et jejunium, *Matth.* 17. hæc duo potissimum remedia ad impetrandum divinum auxilium, dæmonesque pellendos, exemplo Ss. Patrum, quoad ejus fieri poterit, tum per se, tum per alios curet adhiberi.

In Ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum et honestum locum seorsum a multitudine perductus energumenus, exorcizetur; sed si fuerit ægrotus, vel persona nobilis, vel alia honesta de causa, in domo privata exorcizari poterit.

Admoneatur obsessus, si mente et corpore valeat, ut pro se oret Deum, ac jejunet, et sacra Confessione et Communione sæpius ad arbitrium Sacerdotis se communiat; et dum exorcizatur, totum se colligat, et ad Deum convertat, ac firma fide salutem ab eo deposcat cum omni humilitate. Et cum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei.

Habeat præ manibus, vel in conspectu Crucifixum. Reliquiæ quoque Sanctorum, ubi haberi possint, decenter ac tuto colligatæ, et coopertæ, ad pectus, vel ad caput obsessi reverenter admoveantur; sed caveatur, ne res sacræ indigne tractentur, aut illis a dæmone ulla fiat injuria. Sanctissima vero Eucharistia super caput obsessi, aut aliter ejus corpori non admoveatur, ob irreverentiæ periculum.

Exorcista ne vagetur in multiloquio, aut supervacaneis vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris et occultis, ad suum munus non pertinentibus; sed jubeat immundum spiritum tacere, et ad interrogata tantum respondere; neque ei credatur, si dæmon simularet se esse animam alicujus Sancti, vel defuncti, vel Angelum bonum.

Necessariæ vero interrogationes sunt, ut de numero et nomine spirituum obsidentium, de tempore quo ingressi sunt, de causa, et aliis hujusmodi. Cæteras autem dæmonis nugas, risus, et ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat, et circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque ipsi interrogent obsessum; sed potius humiliter et enixe Deum pro eo precentur.

Exorcismos vero faciat ac legat cum imperio, et auctoritate, magna fide, et humilitate, atque fervore; et cum viderit spiritum valde torqueri, tunc magis instet et urgeat. Et quoties viderit obsessum in aliqua corporis parte commoveri, aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum Crucis, et Aqua benedicta aspergat, quam exorcizando in promptu habeat.

Observet etiam ad quæ verba dæmones magis contremiscant, et ea sæpius repetat; et quando pervenerit ad comminationem, eam iterum et sæpius proferat, semper pœnam augendo; ac si videat

se proficere, in ipsa perseveret per duas, tres, quatuor horas, et amplius prout poterit, donec victoriam consequatur.

Caveat proinde Exorcista ne ullam medicinam infirmo obsesso præbeat, aut suadeat; sed hanc curam medicis relinquat.

Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quæ obsessam teneant, dum exagitatur a dæmonio; quæ quidem personæ sint patienti, si fieri potest, cognatione proximæ; atque honestatis memor Exorcista caveat, ne quid dicat, vel faciat, quod sibi, aut aliis occasio esse possit pravæ cogitationis.

Dum exorcizat, utatur sacræ Scripturæ verbis potius, quam suis, aut alienis. Jubeatque dæmonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa, vel instrumenta, quæ si obsessus sumpserit, evomat; vel si alibi extra corpus fuerint, ea revelet; et inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus, ut tentationes suas omnes Exorcistæ patefaciat.

Si vero obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat a peccatis, ne occasionem dæmoni præbeat in ipsum revertendi, ne fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

Itaque Sacerdos, sive alius Exorcista, rite confessus, aut saltem corde peccata sua detestans, peracto, si commode fieri potest, Ss. Missæ sacrificio, divinoque auxilio piis precibus implorato, superpelliceo et stola violacea, cujus extrema pars ad obsessi collum circumponatur, indutus, et coram se habens obsessum ligatum, si fuerit periculum, eum, se, et astantes communiat signo Crucis, et aspergat Aqua benedicta, et genibus flexis, aliis respondentibus, dicat Litanias ordinarias usque ad Preces inclusive.

In fine. Antiphona. **Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.**

Pater noster. secreto

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

℟. **Sed líbera nos a malo.**

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri, etc.

℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut hunc fámulum

tuum (vel fámulam tuam), quem (vel quam) delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi; qui illum réfugam tyránnum et apóstatam gehénnæ ígnibus deputásti; quique Unigénitum tuum in hunc mundum misísti, ut illum rugiéntem contéreret: velóciter atténde, accélera, ut erípias hóminem ad imáginem et similitúdinem tuam creátum, a ruína, et dæmónio meridiáno. Da, Dómine, terrórem tuum super béstiam, quæ extérminat víneam tuam. Da fidúciam servis tuis contra nequíssimum dracónem pugnáre fortíssime, ne contémnat sperántes in te, et ne dicat, sicut in Pharaóne, qui jam dixit: Deum non novi, nec Israel dimítto. Urgeat illum déxtera tua potens discédere a fámulo tuo N. (vel a fámula tua N.) ✠, ne diútius præsúmat captívum tenére, quem tu ad imáginem tuam fácere dignátus es, et in Fílio tuo redemísti: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde præcipiat dæmoni hunc in modum

Præcípio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, et ómnibus sóciis tuis hunc Dei fámulum obsidéntibus; ut per mystéria Incarnatiónis, Passiónis, Resurrectiónis, et Ascensiónis Dómini nostri Jesu Christi, per missiónem Spíritus Sancti, et per advéntum ejúsdem Dómini nostri ad judícium, dicas mihi nomen tuum, diem, et horam éxitus tui, cum áliquo signo: et, ut mihi Dei minístro, licet indígno, prorsus in ómnibus obédias: neque hanc creatúram Dei, vel circumstántes, aut eórum bona ullo modo offéndas.

Deinde legantur super obsessum hæc Evangelia, vel unum, aut alterum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Hæc dicens, signat se et obsessum in fronte, ore et pectore.

In princípio erat Verbum, etc. fol. 123.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum. Marc. 16

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa áutem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam. Luc. 10

In illo témpore: Revérsi sunt septuagínta duo cum gáudio, dicéntes ad Jesum: Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis: Vidébam sátanam sicut fulgur de cœlo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes, et scorpiónes, et super omnem virtútem inimíci: et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur: gaudéte áutem, quod nómina vestra scripta sunt in cœlis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam. Luc. 11

In illo témpore: Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Quidam áutem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Et álii tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Ipse áutem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis:

Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Si áutem et Sátanas in seípsum divísus est, quómodo stabit regnum ejus ? quia dícitis in Beélzebub me ejícere dæmónia. Si áutem ego in Beélzebub ejício dæmónia, filii vestri in quo ejíciunt ? Ideo ipsi júdices vestri erunt. Porro si in dígito Dei ejício dæmónia : profécto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea, quæ póssidet. Si áutem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma ejus áuferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distríbuet.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens Dómine, Verbum Dei Patris, Christe Jesu, Deus et Dóminus univérsæ creatúræ : qui Sanctis Apóstolis tuis dedísti potestátem calcándi super serpéntes et scorpiónes : qui inter cætera mirabílium tuórum præcépta dignátus es dícere : Dæmones effugáte : cujus virtúte motus tamquam fulgur de cœlo Sátanas cécidit : tuum sanctum Nomen cum timóre et tremóre supplíciter déprecor, ut indigníssimo mihi servo tuo, data vénia ómnium delictórum meórum, constántem fidem, et protestátem donáre dignéris, ut hunc crudélem dæmonem, bráchii tui sancti munítus poténtia, fidénter et secúrus ággrediar : per te, Jesu Christe Dómine Deus noster, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.
℟. Amen.

Deinde muniens se et obsessum signo Crucis, circumposita parte stolæ ad collum ejus, et dextera manu

sua capiti ejus imposita, constanter, et magna cum fide dicat ea quæ sequuntur.

℣. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ.
℟. Vicit leo de tribu Juda, radix David.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, ínvoco nomen sanctum tuum, et cleméntiam tuam supplex expósco ; ut advérsus hunc, et omnem immúndum spíritum, qui vexat hoc plasma tuum, mihi auxílium præstáre dignéris. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Exorcismus.

Exorcízo te, immundíssime spíritus, omnis incúrsio adversárii, omne phantásma, omnis legio ; in nómine Dómini nostri Jesu ✠ Christi eradicáre, et effugáre ab hoc plásmate Dei. ✠ Ipse tibi ímperat, qui te de supérnis cœlórum in inferióra terræ demérgi præcépit. Ipse tibi ímperat, qui mari, ventis, et tempestátibus imperávit. Audi ergo, et time, Sátana, inimíce fidei, hostis géneris humáni, mortis addúctor, vitæ ráptor, justítiæ declinátor, malórum radix, fomes vitiórum, sedúctor hóminum, próditor géntium, incitátor invídiæ, orígo avarítiæ, cáusa discórdiæ, excitátor dolórum : quid stas, et resístis, cum scias Christum Dóminum vias tuas pérdere ? Illum métue, qui in Isaac immolátus est, in Joseph venúmdatus, in agno occísus, in hómine crucifixus, deínde inférni triumphátor fuit. Sequentes Cruces fiant in fronte obsessi. Recéde ergo in nómine Patris, ✠ et

Filii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti: da locum Spirítui Sancto, per hoc signum sanctæ ✠ Crucis Jesu Christi Dómini nostri: Qui cum Patre, et eódem Spíritu Sancto vivit, etc.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Deus, cónditor et defénsor géneris humáni, qui hóminem ad imáginem tuam formásti: réspice super hunc fámulum tuum N. (*vel* hanc fámulam tuam N.) qui (*vel* quæ) dolis immúndi spíritus appétitur, quem vetus adversárius, antíquus hostis terræ, formídinis horróre circúmvolat, et sensum mentis humánæ stupóre défigit, terróre contúrbat, et metu trépidi timóris exágitat. Repélle, Dómine, virtútem diáboli, fallacésque ejus insídias ámove: procul ímpius tentátor aufúgiat: sit nóminis tui signo ✠ (*in fronte*) fámulus tuus munítus, et in ánimo tutus et córpore (*Tres Cruces sequentes fiant in pectore dæmoniaci*) Tu péctoris ✠ hujus intérna custódias. Tu víscera ✠ regas. Tu ✠ cor confirmes. In ánima adversatrícis potestátis tentaménta evanéscant. Da, Dómine, ad hanc invocatiónem sanctíssimi Nóminis tui grátiam, ut qui hucúsque terrébat, térritus aufúgiat, et victus abscédat, tibíque possit hic fámulus tuus et corde firmátus, et mente sincérus débitum præbére famulátum. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus.

Adjúro te, sérpens antíque, per Júdicem * vivórum et mortuórum, per factórem tuum, per factórem mundi: per eum, qui habet potestátem míttere te in gehénnam, ut ab hoc fámulo Dei N., qui ad Ecclésiæ sinum recúrrit, cum metu, et exércitu furóris tui festínus discédas.

Adjúro te íterum ✠ (in fronte) non mea infirmitáte, sed virtúte Spíritus Sancti, ut éxeas ab hoc fámulo Dei N., quem omnípotens Deus ad imáginem suam fecit. Cede ígitur, cede non mihi, sed minístro Christi. Illíus enim te urget potéstas, qui te Cruci suæ subjugávit. Illíus bráchium contremísce, qui devíctis gemítibus inférni, ánimam ad lucem perdúxit. Sit tibi terror corpus hóminis ✠ (in pectore), sit tibi formído imágo Dei ✠ (in fronte). Non resístas, nec moréris discédere ab hómine isto, quóniam complácuit Christo in hómine habitáre. Et ne contemnéndum putes, dum me peccatórem nimis esse cognóscis. Imperat tibi Deus. ✠ Imperat tibi majéstas Christi. ✠ Imperat tibi Deus Pater ✠, ímperat tibi Deus Fílius ✠, ímperat tibi Deus Spíritus ✠ Sanctus. Imperat tibi Sacraméntum Crucis. ✠ Imperat tibi fides Sanctórum Apostolórum Petri et Páuli, et cæterórum Sanctórum. ✠ Imperat tibi Mártyrum sanguis. ✠ Imperat tibi continéntia Confessórum. ✠ Imperat tibi pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercéssio. ✠ Imperat tibi Christiánæ fidei mysteriórum virtus. ✠ Exi ergo transgréssor, exi sedúctor, plene omni dolo et fallácia, virtútis inimíce, innocéntium persecútor. Da locum, diríssime; da locum, impiíssime; da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis: qui te spoliávit, qui regnum tuum destrúxit, qui te victum ligávit, et vasa tua динрuit: qui te projécit in ténebras exterióres, ubi tibi cum minístris tuis erit præparátus intéritus. Sed quid truculénte renitéris? quid temerárie detréctas? Reus es omnipoténti Deo, cujus statúta transgréssus es. Reus es Jesu Christo Dómino nostro, quem tentáre áusus es, et crucifígere præsumpsísti. Reus es humáno géneri, cui tuis persuasiónibus venénum propinásti.

Adjúro ergo te, draco nequíssime, in nómine Agni ✠

immaculáti, qui ambulávit super áspidem et basilíscum, qui conculcávit leónem et dracónem, ut discédas ab hoc hómine ✠ (fiat signum Crucis in fronte), discédas ab Ecclésia Dei ✠ (fiat signum Crucis super circumstantes): contremísce, et effúge, invocáto nómine Dómini illíus, quem ínferi tremunt: cui Virtútes cœlórum, et Potestátes, et Dominatiónes subjéctæ sunt: quem Chérubim et Séraphim indeféssis vócibus láudant, dicéntes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Imperat tibi Verbum ✠ caro factum. Imperat tibi natus ✠ ex Vírgine. Imperat tibi Jesus ✠ Nazarénus, qui te, cum discípulos ejus contémneres, elísum, atque prostrátum exíre præcépit ab hómine: quo præsénte, cum te ab hómine separásset, nec porcórum gregem íngredi præsumébas. Recéde ergo nunc adjurátus in nómine ejus ✠ ab hómine, quem ipse plasmávit. Durum est tibi velle resístere. ✠ Durum est tibi contra stímulum calcitráre. ✠ Quia quanto tárdius exis, tanto magis supplícium crescit, quia non hómines contémnis, sed illum, qui dominátor vivórum et mortuórum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Vírginum, Deus, qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem; quia non est álius Deus præter te, nec esse póterit verus, nisi tu, Creátor cœli et terræ, qui verus Rex es, et cujus regni non erit finis: humíliter majestáti glóriæ tuæ

súpplico, ut hunc fámulum tuum de immúndis spirítibus liberáre dignéris, per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Exorcismus.

Adjúro ergo te, omnis immundíssime spíritus, omne phantásma, omnis incúrsio Sátanæ, in nómine Jesu Christi ✠ Nazaréni, qui post lavácrum Joannis, in desértum ductus est, et te in tuis sédibus vicit : ut quem ille de limo terræ ad honórem glóriæ suæ formávit, tu désinas impugnáre : et in hómine miserábili non humánam fragilitátem, sed imáginem omnipoténtis Dei contremíscas. Cede ergo Deo ✠, qui te, et malítiam tuam in Pharaóne, et in exércitu ejus per Móysem servum suum in abyssum demérsit. Cede Deo ✠ qui te per fidelíssimum servum suum David, de Rege Sáule spirituálibus cánticis pulsum fugávit. Cede Deo ✠, qui te in Juda Iscarióte proditóre damnávit. Ille enim te divínis ✠ verbéribus tangit, in cujus conspéctu cum tuis legiónibus tremens et clamans dixísti : Quid nobis et tibi, Jesu, Fili Dei altíssimi ? Venísti huc ante tempus torquére nos? Ille te perpétuis flámmis urget, qui in fine témporum dictúrus est ímpiis : Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus. Tibi enim, ímpie, et ángelis tuis vermes erunt, qui numquam moriéntur. Tibi, et ángelis tuis inextinguíbile præparátur incéndium ; quia tu es prínceps maledícti homicídii, tu áuctor incéstus, tu sacrilegórum caput, tu actiónum pessimárum magíster, tu hæreticórum doctor, tu totíus obscœnitátis invéntor. Exi ergo ✠, impie, exi ✠, sceleráte, exi cum omni fallácia tua : quia hóminen templum suum esse vóluit Deus. Sed quid diútius moráris hic ? Da honórem Deo Patri ✠ omnipoténti, cui omne genu fléctitur. Da locum Dómino Jesu Christo ✠, qui

pro hómine Sánguinem suum sacratíssimum fudit. Da locum Spíritui ✠ Sancto, qui per beátum Apóstolum suum Petrum te maniféste stravit in Simóne mago; qui falláciam tuam inAnanía et Saphíra condemnávit; qui te in Heróde honórem Deo non dante percússit; qui te in magno Elyma per Apóstolum suum Páulum cæcitátis calígine pérdidit, et per eúmdem de Pythonissa verbo ímperans exíre præcepit. Discéde ergo nunc ✠, discéde ✠ sedúctor. Tibi erémus sedes est. Tibi habitátio serpens est: humiliáre, et prostérnere. Jam non est differéndi tempus. Ecce enim Dominátor Dóminus próximat cito, et ignis ardébit ante ipsum, et præcédet, et inflammábit in circúitu inimícos ejus. Si enim hóminem fefélleris, Deum non póteris irridére. Ille te ejicit, cujus óculis nihil occúltum est. Ille te expéllit, cujus virtúti univérsa subjécta sunt. Ille te exclúdit, qui tibi, et ángelis tuis præparávit ætérnam gehénnam; de cujus ore exíbit gládius acútus; qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℞. Amen.

Prædicta omnia, quatenus opus fuerit, repeti possunt, donec obsessus sit omnino liberatus.

Juvabit præterea plurimum hæc, quæ infra notentur, super obsessum devote dicere, sæpeque repetere Pater noster. Ave Maria. Credo.

Canticum. **Magníficat.** fol. 163.

Canticum. **Benedíctus.** fol. 196.

Symbolum S. Athanasii.

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat Cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram, inviolatámque serváverit; * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides áutem Cathólica hæc est: * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, alia Fílii, * alia Spíritus Sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri Christiána veritáte compéllimur, * ita tres Deos aut Dóminos dícere, Cathólica religióne prohibémur

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres, unus Fílius, non tres Fílii, * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus, * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte sentiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus, * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo, * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit, et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus áutem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális, et caro unus est homo : * ita Deus, et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos, * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis; * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * et redditúri sunt de factis propriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides Cathólica: * quam nisi quisque fidéliter, firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri, etc.

Psalm. Qui hábitat, etc. fol. 122.

Psalmus 67.

Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit unius móris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre áuri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini, Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris.

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volu’ : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniet us ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Glória Patri, etc.

Psalmi : Deus in adjutórium. fol. 109.

Deus in nómine tuo. fol. 308.

Confitémini Dómino. fol. 140.

Psalmus 34.

Júdica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat, et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima áutem mea exultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego áutem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus sic humiliábar,

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies ? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, éuge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas : * Dómine, ne discédas a me.

Exúrge, et inténde judício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in cáusam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, éuge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia, * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die láudem tuam.

Glória Patri, etc.

Psalmus 30

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me áurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commêndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego áutem in Dómino sperávi : * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego áutem in te sperávi, Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant impii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquuntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego áutem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundántur faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Glória Patri, etc.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum,

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu áutem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego áutem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi : táuri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt, et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu áutem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ gentium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt, et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Glória Patri, etc.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu áutem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine ; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine cáusa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri, etc.

Psalmus 10.

In Dómino confído ; quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pharetra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus áutem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum, et ímpium : * qui áutem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Glória Patri, etc.

Psalmus 12.

Usquequo, Dómine, oblivisceris me in finem ? * usquequo avértis fáciem tuam a me ?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem ?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me ? * réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte : * ne quando dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero : * ego áutem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Glória Patri, etc.

Oratio post liberationem.

Orámus te, Deus omnípotens, ut spíritus iniquitátis ámplius non hábeat potestátem in hoc fámulo tuo N. (vel fámula tua N.,) sed ut fúgiat, et non revertátur : ingrediátur in eum (vel in eam) Dómine, te jubénte, bónitas et pax Dómini nostri Jesu Christi, per quem redémpti sumus, et ab omni malo non timeámus, quia Dóminus nobíscum est. Qui vivit, et regnat cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. R. Amen.

FORMULÆ SCRIBENDÆ

In libris habendis a Parochis.

Liber Baptizatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Baptisma.

Liber Confirmatorum hebeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Chrisma.

Liber Matrimoniorum.
Liber Status animarum.
Liber Defunctorum habeatur etiam in omnibus Ecclesiis, in quibus defuncti sepeliuntur. } Hi tres habeantur a quolibet Parocho.

Advertat in primis Parochus, ut in libris tam Baptizatorum, et Confirmatorum, quam Matrimoniorum, et Defunctorum exprimat semper non solum nomen personarum quæ ibi nominantur, sed etiam familiam.

Forma describendi Baptizatos [illegible]

Anno Domini .... die .... mensis .... ego N. Parochus hujus Ecclesiæ S. N. civitatis, *vel* loci N. baptizavi infantem natum die .... *vel* natam ex N. et N. conjugibus hujus Parochiæ, *vel* Parochiæ S. N. et ex tali patria, et familia, cui impositum est nomen N. Patrini fuerunt N. filius N. ex Parochia, *seu* loco N., et N. conjux N. filia N. ex Parochia, *seu* loco N.

Si infans non fuerit ex legitimo [illegible] nomen saltem alterius parentis [illegible] batur tamen infamia [illegible] de neutro constat, ita scribatur : Baptizavi infantem, cujus parentes ignorantur, natum die, etc. *ut supra.*

Si expositus sit infans, exprimatur [illegible] a quo repertus, et quot dierum [illegible] ptizetur sub conditione, si ignoratur fuisse baptizatum.

Si infans domi ob imminens mortis periculum baptizatus sit, tunc ita scribatur.

Anno ... die ... mensis ... N. natus est N. filius N. et N. conjugum, etc. ut supra. quem ob imminens mortis periculum, in domo rite baptizavit N. obstetrix probata, vel N. filius N., ut mihi retulit N.

Si supervixerit infans, et ei adhibitæ sint in Ecclesia sacræ cæremoniæ, ita addatur :

Die ejusdem mensis ad Ecclesiam portatus est infans prædictus, ipsique ego Parochus sacras cœremonias et preces adhibui, et N. nomen imposui.

Si forte non Parochus, sed alius baptizaverit, id exprimatur.

Si fuerit baptizatus sub conditione : Si non es baptizatus, etc. id pariter exprimatur

Forma describendi Confirmatos in secundo Libro.

Anno ... die ... mensis ... qui fuit dies ... N. filius N. et N. conjugum, vel N. filia N. (et si fuerit nupta addatur uxor N.) Sacramentum Confirmationis accepit a Reverendiss. D. N. Episcopo N. in Ecclesia S. N. civitatis N. loci N. Compater fuit N. filius N. Parochiæ S. N. civitatis. vel loci N.

Marium descriptio in una pagina, seu prima facie; Fœminarum vero in altera sejunctim notetur.

Si Confirmatus non constet, an ex legitimo Matrimonio genitus sit, vel Parentes ignorentur, serventur quod in libro Baptizatorum est.

Forma describendi Conjugators in tertio Libro.

Anno ... die ... mensis ... Denuntiationibus præmissis tribus continuis diebus Festivis, quarum prima die ... secunda die ... tertia die ... inter Missæ Parochialis solemnia habita est, nulloque legitimo impedimento detecto, ego N. Rector hujus Ecclesiæ Parochialis N. civi-

tatis, vel loci N. filium N. Parochiæ S. N. et N. filiam N. seu relictam q. (si fuerit vidua) hujus, seu Parochiæ S. N. in Ecclesia N. interrogavi, eorumque mutuo consensu habito, solemniter per verba de præsenti Matrimonio conjunxi, præsentibus testibus notis N. filio N. qui habitat in Parochia S. N. et N. filio N. etc. et N. filio N. etc. postea eis ex ritu S. Matris Ecclesiæ (si tamen nuptias benedixerit), in Missæ celebratione benedixi.

Si unus ex his, qui Matrimonium contrahere voluerint, alterius Parochiæ fuerit, antequam admittatur, Parochus, in cujus Ecclesia Matrimonium celebrari debet, denuntiationum in ejus Parochia rite factarum fidem scriptam habeat, quæ asservetur, et res tota exprimatur in ipsomet libro Matrimoniorum, hac ratione.

Denuntiationes ejus Matrimonii factæ sunt etiam a R. D. N. Parocho Ecclesiæ S. N. sub cujus cura dictus N. vel dicta N. habitat, ut ex ipsius Parochi scripto servato apud me apparet. Denuntiationum autem prima facta est die . . . secunda die . . . tertia die . . . inter Missæ Parochialis solemnia. nullumque impedimentum canonicum detectum est.

Si autem alteruter sit diversæ diœcesis, testimonium Parochi affirmantis denuntiationes esse rite præstitas, nullius roboris censeatur, nisi ab Episcopo, vel ab ejus Vicario Generali illius diœcesis subscriptione et sigillo comprobatum, et ab Episcopo, seu ejus Vicario loci, ubi contrahitur Matrimonium, recognitum sit, a quo licentia contrahendi fuerit obtenta.

Ubi vero Ordinarii concessu, quod scripto constare debet, denuntiationes aliquæ differendæ, aut omittendæ interdum sint, ita notetur:

Anno Domini . . . die . . . mensis . . . Denuntiationem una die festo rite facta, reliquis vero dilatis post Ma-

trimonii celebrationem ex facultate scripto concessa a Rev. N. seu Vicario N. sub die .... datis, etc. infrascripti tenoris, quam penes me servo cum aliis hujusmodi facultatibus, nulloque prorsus impedimenta allato, ego ut supra.

Denuntiationes vero, quæ post contractum Matrimonium fient, ita scribantur:

Anno .... die .... mensis .... qui fuit festus, etc. et sequenti, qui fuit Dominicus, etc. ejusdem mensis, ego N. Rector hujus Ecclesiæ S. N. inter Missarum solemnia, Denuntiationes habui Matrimonii, jam prævia opportuna dispensatione initi inter N. et N. die prima hujus mensis, nullum tamen canonicum impedimentum ab aliquo allatum est, quo minus hujusmodi Matrimonium ratum, ac firmum esse debeat.

Si autem Denuntiationes omnes omittendæ sint, aut differendæ, ita scribantur.

Denuntiationibus omnibus omissis, vel dilatis, etc. ex facultate, etc. Ego Rector N. etc. ut supra.

Cum vero alteri Presbytero ab Ordinario, vel a Parocho licentia facta sit conjungendi aliquos, id in libro proprii Parochi sic adnotetur ipsius Parochi manu:

N. Presbyter, seu Capellanus Ecclesiæ N. de licentia Reverendissimi Episcopi N. seu N., ejus Vicarii loci seu mea, quæ penes me extat, N. filium N. et N. etc. in Matrimonium conjunxit, etc. ut supra Et ego N. Parochus N. subscripsi, et testor, rem ita se habere.

Quod si ex denuntiationibus compertum sit, conjugendos aliquo consanguinitatis, aut affinitatis gradu conjunctos esse, et nihilominus ad contrahendum fuerit cum ipsis Apostolica auctoritate dispensatum, annotetur gradus consanguinitatis, vel affinitatis dispensatæ, et compendium decreti super ea relati cum die, et anno, ac Notarii de illo rogati nomine, hoc modo:

Anno Domini ... die ... mensis ... præmissis denuntiationibus, ac comperto impedimento secundi, vel tertii, aut quarti gradus consanguinitatis, vel affinitatis, seu alio quovis etc. inter N. et N., etc. obtentoque per eos Apostolicæ Sedis mandato de dispensando, et cum eis per Reverendissimum Episcopum N. auctoritate dispensato sub die ... ann ... ut constat ex Actis Notarii officii prædicti Episcopi, eos Matrimonio conjunxi, etc. ut in prædicta formula.

Denuntiationes autem factæ in diversis Parochiis, sponsi videlicet et sponsæ, ab utroque Parocho in libro notari debent, etiam si Matrimonium non sequatur.

Forma describendi Statum animarum in quarto Libro.

Familia quæque distincta in libro notetur, intervallo relicto ab unaquaque ad alteram subsequentem, in quo singillatim scribantur nomen, cognomen, ætas singulorum, qui ex familia sunt, vel tamquam advenæ in ea vivunt.

Qui vero ad sacram Communionem admissi sunt, hoc signum in margine e contra habeant : **C.**

Qui Sacramento Confirmationis sunt muniti, hoc signum habeant : **Chr.**

Qui ad alium locum habitandum accesserint, eorum nomina subducta linea notentur.

Hac igitur ratione fiat, videlicet.

Anno ... die ... mensis ... in via, seu platea, vel pago, in propriis ædibus Pauli N., vel in ædibus N. a Paulo conductis habitant,

Chr. Paulus N. Petri filius, annorum, etc.

Chr. Apollonia ejus uxor, filia Jacobi N., annorum, etc.

C. Dominicus eorum filius, annorum, etc.

C. Lucia eorum filia, annorum etc.

C. Chr. Antonius filius N. famulus, annorum, etc.
C. Catharina N. filia N. ancilla, annorum, etc.
C. Martinus filius N. annorum, etc.

Forma describendi Defunctos in quinto Libro.

Describatur quis, et quæ, et cui Sacramenta ministraverit, quando quis mortuus fuerit, et ubi sepultus, quod hoc pacto fieri poterit.

Anno ... die ... mensis ... N. filius, vel filia N. ex loco N. ætatis N. (si hæc sciri possunt) in domo N. in communione S. Matris Ecclesiæ animam Deo reddidit, cujus corpus die ... sepultus est in Ecclesia S. N. mihi N., vel N. Confessario probato confessus die ... sanctissimoque Viatico refectus die ... et sacri Olei unctione roboratus per me, die ... etc.

APPENDIX

AD

RITUALE ROMANUM

Sive collectio Benedictionum et Instructionum a Rituali Romano Exsulantium Sanctæ Sedis Auctoritate approbatarum seu permissarum in usum et commoditatem Missionariorum Apostolicorum digesta.

MONITUM.

Sæpe fit, ut Missionarii Apostolici, qui a S. Congregatione de Propaganda Fide in varias terræ plagas ad prædicandum Evangelium mittuntur, formulas benedictionum requirant, quibus Christi fideles adscribi solent piis Sodalitatibus a S. Sede approbatis. Plures insuper extant benedictiones aliis sacris usibus destinatæ, pluresque Instructiones a S. Sede recognitæ, ejusque auctoritate sancitæ, quas licet in promptu habere Missonarii æque desiderent, vix tamen obtinere possunt, cum nec in Rituali Romano, nec nisi dispersim in diversis manualibus libris ad Cleri usum impressi datum sit invenire. Quum igitur typis ejusdem S. Congregationis de Propaganda Fide nova nunc Ritualis Romani prodeat editio, operæ pretium visum est prædictas Benedictiones et Instructiones in unum colligere, et Apostolicis Missionariis offere. Huc spectat Appendix, quæ in præsenti volumine Rituali Romano addita exhibetur.

DE SACRAMENTO BAPTISMI.

Formula brevior pro benedictione fontis seu Aquæ baptismalis a Summo Pontifice Paulo III. Missionariis Peruanis apud Indos olim concessa, et nonnisi in iis locis adhibenda, ad quæ speciali Apostolicæ Sedis indulto extensa fuit.

BENDICTIO FONTIS

seu Aquæ Baptismalis.

Exorcizo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nómine Jesu Christi ✠ Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te, omnis virtus adversárii diáboli : ut omnis phantásia eradicétur, ac effugétur ab hac creatúra aquæ, et fiat fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam, ut qui ex ea baptizáti fúerint, fiant Templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eis in remissiónem peccatórum : in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Amen.

OREMUS.

Dómine Sancte, Pater Omnipotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, Te supplíciter deprecámur, ut hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris ; et super has aquas, abluéndis et vivificándis homínibus, præparátas, Angelum sanctitátis emittas, ut peccátis prióris vitæ ablútis, reatúque detérso, purum sacráto Spirítui habitáculum regeneratiónibus procúret. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Infundat deinceps Sanctum Oleum in aquam, in modum Crucis, dicens :

Conjúnctio Olei unctiónis, et aquæ Baptísmatis sanctificétur, et fœcundétur. In nómine Patris ✠ et Fílii ✠ et Spíritus ✠ Sancti. Amen.

Deinde Chrisma aquæ infundat, in modum Crucis, et dicat :

Conjúnctio Chrísmatis Sanctificatiónis et Olei unctiónis et aquæ Baptísmatis, sanctificétur et fœcundétur. In nómine Patris ✠ et Fílii ✠ et Spíritus ✠ Sancti. Amen.

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

Instructio pro simplici Sacerdote Sacramentum Comfirmationis ex S. Sedis Apostolicæ delegatione administrante edita ex decreto S. Congregationis de Propaganda Fide diei IV. Maji MDCCLXXIV.

DECRETUM

SACRAE CONGREGATIONIS GENERALIS DE PROPAGANDA FIDE.

Habitae die 21 *Martii* 1774.

Referente R. P. D. Stephano Borgia Secretario, nonnullos Missionum Superiores, aliosque, quibus ab Apostolica Sede extraordinaria Sacramentum Confirmationis administrandi facultas conceditur, in illius administratione usos quandoque esse vestibus, ac ornamentis Episcopalibus: Eminentissimi Patres declararunt, ac vigore praesentis Decreti declarant, nemini prorsus charactere Episcopali non insignito, vel cui alias usus Pontificalium

ex vero, legitimoque privilegio non competit, licuisse, vel licere in collatione Chrismatis adhibere Rochettum, Mitram, Baculum Pastorale, Annulum, vel Crucem pectoralem; statueruntque supplicandum esse Sanctissimo pro approbatione hujus declarationis, necnon efformandam Instructionem pro simplicibus Sacerdotibus Confirmationem, ut supra, administrantibus.

Facta vero SS. Domino Nostro CLEMENTI PP. XIV. per præfatum Dominum Secretarium in audientia diei 3. Aprilis currentis supradictæ Sacræ Congregationis sententiæ relatione, Sanctitas Sua illam benigne approbavit, et ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari mandavit.

Datum Romæ ex Aedibus dictæ Sacræ Congregationis die 23. Aprilis 1774.

JOSEPH MARIA CARD. CASTELLI PRAEF.

STEPHANUS BORGIA *Secretarius*

INSTRUCTIO

Pro simplici Sacerdote Sacramentum Confirmationis ex Sedis Apostolicae Delegatione administrante.

Etsi, juxta Sacrosancti Tridentini Concilii definitionem solus Episcopus sit ordinarius hujus Sacramenti minister (1); solet tamen, quandoque justis de causis Sedes Apostolica simplici Sacerdoti, tamquam extraordinario ministro, facultatem tribuere illud conferendi (2).

Sacerdos igitur, cui facultas haec fuerit concessa, in

(1) Sess. 7. *de Confirm.* can. 3.
(2) Eugen. IV. in Decret. pro Armenis.

primis curet apud se habere Chrisma per Catholicum Antistitem cum eadem S. Sede communionem habentem confectum, ac sciat, sibi numquam licere (1) sine eo Confirmationem administrare, vel illud ab Episcopis hæreticis, aut schismaticis recipere.

Animadvertat insuper, num in facultate sibi ab Apostolica Sede impertita alia etiam facultas expressa legatur, utendi scilicet Chrismate ante annum benedicto, alias eo non utatur, nisi forte in casibus necessitatis (2), cum a sacris canonibus id prohibitum sit (3).

Licet omni tempore administrari valeat Confirmatio, congruum tamen est, ut præcipue in hebdomada Pentecostes, et circa horam tertiam, in qua Spiritus Sanctus illapsus est Apostolis, conferatur (4).

Quod ad ætatem Confirmandorum attinet, præ oculis habendum est Catechismi Romani (5) monitum in hæc verba: *Illud observandum est, omnibus quidem post Baptismum Confirmationis Sacramentum posse administrari, sed minus tamen expedire hoc fieri, antequam pueri rationis usum habuerint. Quare si duodecimus annus expectandus non videatur, usque ad septimum certe hoc Sacramentum differre maxime convenit :* Quod sane monitum in pueris benevalentibus locum habet. Nam, si agatur de eo, qui gravi morbo laboret, ex quo decessurus prævideatur, non solum prohibitum non est illi ante septennium sacrum Chrisma administrare, sed expedit, ut id fiat, unde ex hac vita demigrans majorem gloriam, juxta

(1) S. Thomas 3. par. quæst. 72. art. 5. in corp.

(2) Bened. XIV. Constit. *Anno vertente* Bull. Tom. 3. pag. 288.

(3) Can. *Litteris* de Consecr. dist. 3., et Can. *Si quis de alio.* de Consecr. dist. 4.

(4) Catech. Rom. de Sacram. Confirmation. S. Carolus in V. Synodo Mediolanen. cap. de Confirm.

(5) Loc. cit.

S. Thomæ doctrinam (1), in cœlis consequatur. Aliæ insuper, juxta probatam plurium Theologorum sententiam (2), esse possunt legitimæ causæ antevertendi septennium in collatione hujus Sacramenti, et præsertim, cum prævidetur futura diutina absentia Episcopi, vel Presbyteri, cui ut supra, facta sit facultas illud administrandi, vel alia urget necessitas.

Ut Confirmandi, qui usum rationis habent, digne hoc Sacramentum recipiant, debent esse in gratia, et ideo conveniens valde est, ut illius susceptioni præmittant Sacramentalem Confessionem (3). Si enim conscii alicujus peccati læthalis, quod absit, ad Confirmationem accederent, non solum hujus Sacramenti gratiam non reciperent, sed gravissimo sacrilegio se illigarent.

Juxta veterem Ecclesiæ usum, Confirmandi deberent esse jejuni (4), optandumque propterea esset, ut id ipsum in præsenti etiam servaretur.

Sacro Chrismate liniendi ante diligenter erudiendi sunt juxta doctrinas Catechismi Romani de natura, dignitate, effectibus, ac dispositionibus ad digne Sacramentum hujusmodi recipiendum prærequisitis. Item oportet, ut instruantur circa Fidei rudimenta, Decalogi, et Ecclesiæ præcepta, Actus Virtutum Theologalium, ac Orationem Dominicam, et Apostolorum Symbolum memoria teneant.

Ceterum Missionarii non omittant populos sibi creditos etiam hortari, ut Confirmationem debito tempore recipiant, nec non ut parentes filios suos confirmari curent; etsi enim hoc Sacramentum non sit de necessitate medii

(1) S. Tom. 3. par. quæst. 73. art. 8. ad 4.

(2) Bened. XIV. in lib. 7. cap. 10. n. 5. 6. et 7. de Synodo Diœces.

(3) Instructio Eminentiss. Almæ Urbis Vicarii pro iis, qui suscepturi sunt hoc Sacramentum an. 1773.

(4) Catech. Rom. de Confirm.

ad salutem, tamen sine gravis peccati reatu respui non potest, ac negligi (1), cum illud suscipiendi opportuna adest occasio. Porro hæc doctrina, si pro omnibus, qui sunt undique, Christifidelibus vera est, multo magis locum habet in illis, qui in terris degunt hæreticorum, vel paganorum, in quibus, quandoque adversus Catholicos persecutiones ingruunt ; unde opus est, ut septiformis Spiritus virtute roborentur, qua non solum corde credant ad justitiam, sed etiam ore confessionem faciant ad salutem, seque paratos exhibeant pro Christo etiam sanguinem fundere.

Cum hoc Sacramentum indelebilem in anima characterem imprimat, reiterari non debet, et propterea qui est confirmatus ad illud recipiendum non audeat accedere, sicut nec excommunicatus, interdictus, in divinis communicans cum hæreticis, aut schismaticis, vel qui ritus idololatricos usurpat, sive alio modo publice peccat ; item qui præceptum paschale non adimpleverit.

Caveant Confirmandi ne sordida fronte (2), capillisque impexis ad hoc Sacramentum accedant, vestibus tamen sint induti, quemadmodum et Patrini, simplicibus, et ad modestiam compositis. Mulieres vero illud suscepturæ, et quæ Matrinarum officium exercebunt, non se in Ecclesia cum vanis ornamentis, aut fucata facie, sed cum omni modestia, et reverentia præsentent.

Si quis ex Confirmandis turpe nomen, vel Christiano homini non conveniens, haberet, aliud in Confirmatione assumat (3).

Quamquam de necessitate hujus Sacramenti non sit,

(1) Bened. XIV. in Constit. *Etsi Pastoralis* §. 3. n. 4. Bull. Tom. I.

(2) Concil. Aquense an. 1585. Instructio supradicta.

(3) Concil. Aquense an. 1585., Concil. Tolosan. anni 1590, S. Carol. Borrom. in V. Synodo Mediolanen.

ut in eo recipiendo Patrinus, vel Matrina adhibeatur, id tamen laudabilis Ecclesiæ consuetudo suadet, sacrique canones præscribunt (1).

Ab hoc vero munere excluduntur tum minores annis quatuordecim (2), tum qui Sacramentum Confirmationis nondum receperunt (3); Verum quia contingere potest, ut in locis Missionum nullus adsit, qui antea confirmatus fuerit, permittitur in hoc casu, ut aliqui sine Patrino confirmentur, qui postea Patrini ceterorum esse poterunt.

Ad Patrinos hujusmodi quod attinet, hæ insuper regulæ erunt observandæ. I. Ut non plures (4), sed unus tantum, sive vir, sive mulier in Patrinum, aut Matrinam adhibeatur. II. Ut nec feminis mares (5), nec maribus feminæ Patrini officium præstent, sed suo quisque sexui Patrinus adhibeatur. III. Ut nisi necessitas cogat (6), idem non sit, sed diversus Confirmationis Patrinus a Patrino Baptismi. IV. Ut a Patrini munere arceantur excommunicati (7), interdicti, publici peccatores, aut qui præceptum paschale omiserint.

Circa cognationem spiritualem, quæ in hoc Sacramento contrahitur, hæc statuit Tridentina Synodus (8): *Ea quoque cognatio, quæ ex Confirmatione contrahitur, Confirmantem, et Confirmatum, illiusque patrem, et matrem, ac tenentem non egrediatur, omnibus inter alias personas hujus spiritualis cognationis impedimentis omnino sublatis.*

(1) Sacramentar. S. Gregor. M. Ordo Romanus apud Hittorpium.
(2) Instructio prædicta.
(3) Can. *In Baptismate* 102. de Consecrat. dist. 4.
(4) Can. *Non plures* 101. dist. 4.
(5) Pontific. Rom.
(6) Can. *In Cathechismo* 100. de Consecr. dist. 4.
(7) Pontific. Rom.
(8) Sess. 24. de Reform. Matrimonii cap. 2.

Quod quidem Concilii decretum locum habet in iis, qui ad Tridentini statuta servanda adstringuntur. Ceteri vero disciplinæ in suis regionibus vigenti hac in parte se conforment.

Cum tempus advenerit, quo Sacerdos utens facultate sibi ab Apostolica Sede, ut supra, tributa, administrare Confirmationem intendit, vestibus Sacerdotalibus, vel saltem alba, et Stola indutus stans ante Altare versus ad populum hinc inde dispositum (masculis a dexteris, feminis vero a sinistris) circumstantes summarie de præmissis admoneat, eisque præsertim denunciet, quod nullus alius nisi solus Episcopus Confirmationis ordinarius minister est ; se vero paratum esse illam conferre jure per S. Sedem delegato.

Mox delegationis decreto, sive brevi Apostolico lingua vernacula alta, et intelligibili voce lecto, iterum moneat adstantes, quod nullus Confirmatus discedat, nisi benedictione accepta, quam ipse post omnium Confirmationem daturus est. Item, quod infantes, si quos in prima ætate justa de causa confirmandos existimaverit, per Patrinos teneantur in brachiis dexteris, et quod adulti ponant pedem suum super pedem dexterum Patrini sui.

Hac altera monitione completa (1) pariter stans, et versa facie ad Confirmandos, junctis ante pectus manibus, Confirmandis vero genua flectentibus, et manu ante pectus junctas tenentibus, dicit :

℣. *Spiritus Sanctus superveniat in vos, et virtus Altissimi custodiat vos a peccatis.*

℟. *Amen.*

Deinde signans se manu dextera a fronte ad pectus signo Crucis dicit :

(1) Pontific. Rom.

℣. *Adjutorium nostrum in nomine Domini.*
℟. *Qui fecit cœlum, et terram.*
℣. *Domine exaudi orationem meam.*
℟. *Et clamor meus ad te veniat.*
℣. *Dominus vobiscum.*
℟. *Et cum spiritu tuo.*
Tunc extensis versus Confirmandos manibus, dicit :

OREMUS.

Omnipotens sempiterne Deus, qui regenerare dignatus es hos famulos tuos ex aqua, et Spiritu Sancto, quique dedisti eis remissionem omnium peccatorum; emitte in eos septiformem Spiritum tuum Sanctum Paraclitum de cœlis.

℟. *Amen.*

Spiritum Sapientiæ, et Intellectus.

℟. *Amen.*

Spiritum Concilii, et Fortitudinis.

℟. *Amen.*

Spiritum Scientiæ, et Pietatis.

℟. *Amen.*

Adimple eos Spiritu Timoris tui, et consigna eos signo Cru ✠ cis Christi in viam propitiatus æternam. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia sæcula sæculorum.

℟. *Amen.*

Post hæc Sacerdos confirmat per ordinem genuflexos primo mares, secundo feminas. Uno ordine confirmato illi surgunt, et alii genuflectunt, et confirmantur, et sic usque in finem. Inquirit autem singillatim de nomine cujuslibet Confirmandi sibi per Patrinum, vel Matrinam flexis genibus præsentati, et summitate pollicis dexteræ manus Chrismate intincta dicit :

N. Signo te signo Cru ✠ cis: quod dum dicit producit pollice signum Crucis in frontem illius, deinde prosequitur: *et Confirmo te Chrismate salutis, In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ Sancti.* ℟. *Amen.* Deinde leviter in maxilla cædit, dicens: *Pax tecum.*

Ligandæ essent vitta linea recens Confirmatorum frontes juxta Pontificalis Romani præscriptum (1). Verum quoniam publica vittarum delatio apud infideles ludibrio exponere posset Sacramentum, ideo, si prævideatur hoc scandalum eventurum, consultius erit, vittas hujusmodi non adhibere; sed in hoc casu opus erit, ut Sacerdos, postquam frontes Confirmandorum linierit Sacro Chrismate, eas gossypio, mox comburendo, diligenter abstergat, ac deinde lavet (2).

Omnibus confirmatis, tergit cum mica panis, et lavat pollicem, et manus super pelvim: deinde aqua lotionis cum pane fundatur in piscinam Sacrarii, in qua reponi debent etiam supradictorum gossypiorum cineres.

Dum lavat manus, si adsint ministri, cantatur, vel legitur sequens Antiphona; alias post lotionem ab ipso Sacerdote dicatur: *Confirma hoc Deus quod operatus es in nobis a templo sancto tuo, quod est in Jerusalem. Gloria Patri etc.* et repetitur Antiphona tono octavo: *Confirma hoc Deus etc.* qua repetita, conversus ad Altare junctis ante pectus manibus dicit.

℣. *Ostende nobis Domine misericordiam tuam*
℟. *Et salutare tuum da nobis.*
℣. *Domine exaudi orationem meam.*
℟. *Et clamor meus ad te veniat.*
℣. *Dominus vobiscum.*
℟. *Et cum spiritu tuo.*

(1) De Confirmandis.
(2) S. Carolus Borrom. in dict. V. Synodo Mediolan.

Junctis vero adhuc ante pectus manibus, et omnibus confirmatis devote genuflectentibus dicit :

OREMUS.

Deus, qui Apostolis tuis Sanctum dedisti Spiritum, et per eos, eorumque successores ceteris fidelibus tradendum esse voluisti, respice propitius ad humilitatis nostræ famulatum, et præsta, ut eorum corda, quorum fronte sacro Chrismate delinivimus, et signo Sanctæ Crucis signavimus, idem Spiritus Sanctus in eis superveniens, templum gloriæ suæ dignanter inhabitando perficiat : Qui cum Patre, et eodem Spiritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculorum. ℟. *Amen.*

Deinde dicit : *Ecce sic benedicetur omnis homo, qui timet Dominum :* et vertens se ad Confirmatos, ac faciens super eos signum crucis pariter dicit :

Bene ✠ dicat vos Dominus ex Sion, ut videatis bona Jerusalem omnibus diebus vitæ vestræ, et habeatis vitam æternam.

℟. *Amen.*

Expedita hoc pacto Confirmatione, Sacerdos sedens, juxta, memoratum Pontificale Romanum (1). Patrinos, et Matrinas monet, quod instruant filios suos bonis moribus, unde fugiant mala, et facient bona, et si forte in infantili ætate essent confirmati, ut suo tempore doceant eos *Credo in Deum*, et *Pater noster*, et *Ave Maria*, quoniam ad hoc sunt obligati.

Hoc Sacramentum potest conferri minus solemniter, et præsertim tunc cum in privatis domibus, vel extra Ecclesiam, seu Oratorium, pueris ægrotantibus, de quibus supra, conferendum est, vel etiam adultis, qui ad

(1) Loc. cit.

Ecclesiam quacumque ex causa, legitima tamen, accedere nequeunt : In iis casibus Sacerdos non omittat uti saltem Stola, si superpelliceum habere non possit ; cavere etiam debet, ne coram hæreticis, aut schismaticis, et multo minus eis ministrantibus, confirmet.

Quod si tandem per Sedem Apostolicam alicui fieri potestatem contingat Confirmationem administrandi in regionibus, in quibus, præter latinos, degunt Orientales Catholici, non modo opus erit, ut supradicta diligenter observet, sed curabit etiam priusquam Orientalibus ipsis hoc Sacramentum conferat, ab Apostolica Sede instructionem petere, quo pacto se gerere debeat erga Orientales uniuscujusque ritus.

Ut autem congruum quantocius responsum accipiat, de nonnullis S. Congregationem de Propaganda Fide singillatim certiorem reddat oportet. Et primo quidem cujus ritus sint Orientales hujusmodi : an fuerint a quoquam confirmati, et a quibus, videlicet an a suis Episcopis, vel a Presbyteris, propriæ nationis, an sponte petant confirmari ; an Confirmationem commode a suis Episcopis recipere valeant ; ac tandem an Confirmatio administrada sit in Diœcesi, in qua actu resideat Episcopus Orientalis, qui sit Confirmandi Ordinarius.

Quam Sacræ Congregationis instructionem SS. D. N. CLEMENTI XIV. per me infrascriptum Secretarium ejusdem S. Congregationis relatam in Audientia habita die prima Maii anni currentis Sanctitas Sua illam benigne in omnibus adprobavit, et omnino servari mandavit.

Datum Romæ ex Ædibus Sac. Congregationis die IV. Maii MDCCLXXIV.

STEPHANUS BORGIA *Secretarius.*

DE SACRAMENTO EUCHARISTIÆ.

Instructio a S. R. C. die XII Septembris 1857. *edita pro Sacerdote Apostolicam facultatem habente bis Missam eadem die celebrandi.*

Quando Sacerdos eadem die duas Missas dissitis in locis celebrare debet, in prima dum divinum Sanguinem sumit, eum diligentissime sorbeat. Exinde super corporale ponat Calicem et palla tegat, ac junctis manibus in medio Altari dicat: *Quod ore sumpsimus etc.* et subinde admoto aquæ vasculo digitos lavet dicens: *Corpus tuum* et abstergat. Hisce peractis Calicem super Corporale manentem adhuc, deducta palla cooperiat ceu mos est, scilicet primum purificatoris linteo, deinde patena ac palla, et demum velo. Post hæc Missam prosequatur, et completo ultimo Evangelio, rursus stet in medio Altaris, et detecto Calice, inspiciat an aliquid divini Sanguinis nec ne ad imum se receperit, quod plerumque continget. Quamvis enim sacræ species primum sedulo carptæ sint, tamen dum sumuntur, cum particulæ, quæ circum sunt, undequaque sursum deserantur, non nisi deposito Calice ad imum redeant. Si itaque divini Sanguinis gutta quædam supersit adhuc, ea rursus ac diligenter sorbeatur, et quidem ex eadem parte qua ille primum sumptus est. Quod nullimode omittendum est, quia Sacrificium moraliter durat, et super extantibus adhuc vini speciebus ex divino præcepto compleri debet.

Postmodum Sacerdos in ipsum Calicem tantum saltem aquæ fundat, quantum prius vini posuerat, eamque circumactam ex eadem parte, qua S. Sanguinem biberat in paratum vas demittat. Calicem subinde ipsum Purificatorio linteo abstergat, ac demum cooperiat, uti

alias fit atque ab altari discedat. Depositis vestibus sacris, et gratiarum actione completa, aqua e Calice demissa pro rerum adjunctis vel ad diem crastinum servetur (si nempe eo rursus Sacerdos redeat Missam habiturus) et in secunda purificatione in Calicem demittatur, vel gossipio aut stupa absorta comburatur, vel in Sacrario si sit exsiccanda relinquatur, vel demittatur in piscinam.

Cum autem Calix quo Sacerdos primum est usus purificatus jam sit, si illo ipso pro Mssa altera indigeat, eum secum deferat : secus vero in altera Missa diverso Calice uti poterit.

Cum superior S. R. C. Instructio nonnisi casum respiciat, quo Sacerdos duas Missas dissitis in locis eadem die sit celebraturus; operæ pretium visum est ex Commentariis Bartholomæi Garanti et Cajetani Mariæ Merati hunc ritum adjungere a Sacerdote servandum cum utramque Missam in eadem Ecclesia offerre debet.

Hoc itoque in casu Sacerdos post haustum in prima Missa diligenter Sanguinem Domini, omissa consueta purificatione, patena calicem et palla patenan tegens ac super corporale relinquens dicet junctis manibus: *Quod ore sumpsimus Domine etc.* Deinde digitos, quibus SS. Sacramentum tetigit, in aliquo vase mundo ad hoc in Altare præparato abluet, interim dicens *Corpus tuum Domine etc.*, abstersisque purificatorio digitis calicem velo cooperiet, velatumque ponet super corporale extensum. Absoluta Missa si nulla in Ecclesia sit sacristia calicem eodem modo super Altare relinquet ; secus vero in Sacristiam deferet, ibique super Corporale vel pallam in aliquo loco decenti et clauso collocabit usque ad secundam missam, in qua, cum eodem calice uti debeat, illum rursus secum deferet ad Altare, ac super corporale ex-

tensum reponet. Cum autem in secunda Missa Sacerdos ad Offertorium devenerit, ablato velo de Calice hunc parumper versus cornu Epistolæ collocabit sed non extra corporale, factaque hostiæ oblatione cavebit ne purificatorio extergat calicem, sed eum intra corporale relinquens leviter elevabit, vinumque et aquam eidem caute imponet, ne guttæ aliquæ ad labia ipsius Calicis resiliant, quem deinde nullatenus ad intus abstersum more solito offeret.

MODUS

Sacram Eucharistiam deferendi occulte ad Infirmos ob metum Infidelium.

Ex Constitutione Benedicti XIV. Inter Omnigenas §. 25. *edita pro Servia et finitimis regionibus die* 2. *Februarii* 1744.

Ubi Turcarum vis prævalet et iniquitas Sacerdos stolam semper habeat propriis coopertam vestibus: in sacculo, seu bursa Pixidem recondat, quam per funiculos collo appensam in sinu reponat, et nunquam solus procedat, sed uno saltem Fideli, in defectu Clerici, associetur.

DECRETUM

A SACRUM RITUUM CONGREGATIONE

die 9. *Julii* 1864.

editum de specie olei pro nutrienda lampade Sanctissimi Sacramenti.

Nonnulli Rmi Galliarum Antistites, serio perpendentes in multis suarum Diœcesuum Ecclesiis difficile admodum et nonnisi magnis sumptibus comparari posse oleum olivarum ad nutriendam diu noctuque saltem unam lampadam ante Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, ab Apostolica Sede declarari petierunt : utrum in casu, attentis difficultatibus et Ecclesiarum paupertate, oleo olivarum substitui possint alia olea, quæ ex vegetabilibus habentur, ipso non excluso petroleo. Sacra porro Rituum Congregatio, et si semper sollicita, ut etiam in hac parte quod usque ab Ecclesiæ primordiis circa usum olei ex olivis inductum est, ob mysticas significationes retineatur; attamen silentio præterire minime censuit rationes ab iisdem Episcopis prolatas; ac proinde exquisito prius Voto alterius ex Apostolicarum Cœremoniarum Magistris, subscriptus Cardinalis Præfectus ejusdem Sacræ Congregationis rem omnem proposuit in Ordinariis Comitiis ad Vaticanum hodierna die habitis. Emi autem et Rmi Patres Sacris tuendis Ritibus præpositi, omnibus accurate perpensis ac diligentissime examinatis, rescribendum censuerunt. " *Generatim utendum esse oleo olivarum ; ubi vero haberi nequeat, remittendum prudentiæ Episcoporum ut lampades nutriantur ex aliis oleis quantum fieri possit vegetabilibus.*" Die 9. Julii 1864.

Facta postmodum de præmissis Sanctissimo Domino Nostro Pio Papæ IX. per Secretarium fideli relatione, Sanctitas Sua sententiam Sacræ Congregationis ratam habuit et confirmavit. Die 14 iisdem Mense et Anno.

DE BENEDICTIONIBUS.

Benedictio viæ ferreæ et curruum.

(approbata a S. R. C.)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ómnia eleménta ad tuam glóriam, utilitatémque hominum condidísti; dignáre quæsumus hanc viam férream, ejúsque instruménta bene ✠ dícere, et benígna semper tua providéntia tueri; ut dum fámuli tui velóciter próperant in via, in lege tua ambulántes, et viam mandatórum, tuórum curréntes, ad cœlestem patriam felíciter perveníre váleant. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

OREMUS.

Propitiáre Dómine Deus supplicatiónibus nostris, et béne ✠ dic currus istos déxtera tua sancta; adjúnge ad ipsos sanctos Angelos tuos, ut omnes qui in eis vehentur, líberent et custódiant semper a perículis univérsis: et quemádmodum viro Æthíopi super currum suum sedénti, et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum

Philíppum fidem et grátiam contulísti; ita fámulis tuis viam salútis osténde, qui tua grátia adjúti, bonísque opéribus júgiter intenti, post omnes viæ et vitæ hujus varietátes æterna gáudia cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat viam et currus aqua benedicta.

BENEDICTIO AD OMNIA.

(approbata a S. R. C.)

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, de quibus specialis benedictio non habetur in Rituali Romano.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus, cujus verbo sanctificántur ómnia, benedictiónem tuam effúnde super creatúram istam (*vel creaturas istas*) et præsta: ut quisquis ea (*vel eis*) secundum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne usus fúerit, per invocatiónem Sanctíssimi Nóminis tui, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam, te auctóre, percípiat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Deinde illam (vel illas) Sacerdos aspergit aqua benedicta.

INSTRUCTIO

Pro Sacerdotibus quibus Summus Pontifex facultatem delegat benedicendi Coronas, Rosaria, Cruces, Crucifixos, parvas statuas et sacra numismata cum adnexarum Indulgentiarum elencho.

Utriusque sexus Christifideles in primis admonitos vult Sanctitas Sua, ut quis consequi valeat Indulgentias, quas in præfata Benedictione concedit, necessario requiri aliquod ex enunciatis Numismatibus, Coronis etc. secum habere, aut apud se retinere.

Item orationes, devotasque preces infrascriptas, uti conditiones pro Indulgentiarum consecutione requisitas, unumquemque teneri recitare, vel secum deferendo, Coronam, Crucifixum etc. vel si quis secum non habeat, eadem in cubiculo vel alio decenti loco suæ habitationis retinere, et coram eis respectivas preces recitare debebit.

Præterea ab hujusmodi Benedictione Sanctitas Sua rejicit Imagines sive impressas sive depictas, necnon Cruces, Crucifixos, parvas Statuas, Numismata, vulgo *Medaglie* nuncupata, quæ ex ferro, stamno, plumbo, vel ex fragili alia materia, facilisque consumptionis conficiuntur.

Vult denique Sanctitas Sua Imagines et Icones benedicendas repræsentare Sanctos vel jam canonizatos, vel in Martyrologio Romano descriptos.

His pro clariori intelligentia prænotatis, Indulgentiarum series, quas quis consequi potest, nec non piorum operum implendorum elenchus recensetur, prout infra : videlicet.

Quicumque semel in singulas hebdomadas Coronam Domini, aut Beatissimæ Virginis, vel Rosarium, ejusque tertiam partem, aut Officium sive divinum sive parvum ejusdem Beatissimæ Virginis vel Defunctorum, aut septem Psalmos Pœnitentiales vel Graduales recitabit ; aut rudimenta Fidei tradere, aut detentos in carcere, vel alicujus domus hospitalis ægrotos visitare, aut pauperibus subvenire, aut Missam audire, vel, si Sacerdos est, celebrare consuevit, si vere pœnitens, et Sacerdoti per Ordinarium approbato confessus sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserit in quolibet ex diebus infrascriptis, nimirum diebus Festis Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Paschatis Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, Corporis Christi ; tum diebus Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, Nativitatis et Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, necnon diebus Nativitatis S. Joannis Baptistæ, Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, Andreæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Philippi et Jacobi, Bartholomei, Matthæi, Simonis et Judæ, Matthiæ, Sancti Josephi Sponsi B. Mariæ Virginis, atque omnium Sanctorum, piasque ad Deum preces fuderit pro hæresum atque schismatum extirpatione, Fidei Catholicæ propagatione, pace et Christianorum Principum concordia, ceterisque Romanæ Ecclesiæ necessitatibus, in unoquoque præfatorum dierum plenariam Indulgentiam consequetur.

Qui eadem aliis Festis Domini, aut B. Vrginis Mariæ peregerit, in quolibet eorum participet Indulgentiam septem annorum, ac totidem quadragenarum : qui vero quavis Dominica vel alio anni Festo, Indulgentiam quinque annorum totidemque quadragenarum. Qui demum in alio quocumque anni die ea præstabit, Indulgentiam centum dierum.

Quicumque saltem semel in hebdomada recitare consuevit Coronam aut Rosarium aut Officium B. Mariæ Virginis vel Defunctorum, aut Vesperas, vel unum saltem ex Nocturnis, et Laudes, aut septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis, earumdem precibus, quo die id egerit Indulgentiam centum dierum acquiret.

Quisquis animam suam Deo in articulo mortis devote commendans, ipsamque mortem æquo ac libenti animo de manu Domini suscipere paratus, et vere pœnitens, confessus ac Sacra Communione refectus, si valeat, alioquin contritus nomen Jesu ore, si potuerit, sin minus saltem corde invocaverit, plenariam Indulgentiam consequetur.

Quicumque ante Missæ celebrationem vel sumptionem Eucharistiæ, aut recitationem divini Officii vel parvi B. Mariæ Virginis ; aliquam devotam præparationem præmiserit, quinquaginta dierum Indulgentiam qualibet vice id egerit, percipiet.

Qui detentos in carcere, aut ægrotos in Nosocomiis visitaverit, eos aliquo bono opere adjuvando, aut Doctrinam Christianam in Ecclesia vel domi filios aut propinquos aut famulos docuerit, toties Indulgentiam biscentum dierum consequetur.

Qui ad pulsum campanæ alicujus Ecclesiæ mane aut meridie aut vespere consuetas preces *Angelus Domini etc.* dicet, vel si eas ignoret, semel *Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam*, vel dato signo sub horam noctis orandi pro Defunctis Psalmum *De Profundis*, aut si hunc nescit, *Orationem Dominicam, et Salutationem Angelicam* recitabit, centum dierum Indulgentiam qualibet vice adipiscetur.

Eamdem pariter consequetur Indulgentiam qui feria sexta devote cogitaverit de Passione ac Morte Domini No-

stri Jesu Christi, terque *Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam* recitaverit.

Quisquis vere pœnitens peccata commissa emendare firmiter proponat, conscientiam suam excutiat, ter *Oratione Dominica et Angelica Salutatione* devote repetitis in honorem Sanctissimæ Trinitatis, et ob reverentiam quinque Vulnerum Jesu Christi *quinquies* devote eamdem *Orationem et Salutationem* recitet, eamdem Indulgentiam consequetur.

Omnes et singulas antedictas Indulgentias unusquisque memoratis diebus poterit aut pro seipso adipisci, aut Fidelibus defunctis per modum suffragii applicare.

Declarat insuper Sanctitas Sua concessione præfata Indulgentiarum nullo modo derogari Indulgentiis, quas alii Summi Pontifices Prædecessores jam concessere pro nonnullis ex supra indicatis piis operibus, volens easdem suorum Prædecessorum concessiones in suo robore permanere.

In distribuendis autem hujusmodi Coronis, Crucibus etc. earumque usu Sanctissimus Dominus Noster servari jubet *Decretum fel. recor. Alexandri VII*, editum *sub 6 Februarii* 1657, nimirum, ut Coronæ, Cruces, Rosaria etc. ut supra benedicta, quoad Indulgentias non transeant personam illorum, quibus concessa sunt, aut quibus ad iis prima vice distribuuntur; nec aliqua re ex prædictis deperdita, pro ea subrogari altera ullo modo possit, quacumque concessione aut privilegio in contrarium non obstante; nec non eadem commodari, aut precario dari non possint pro Indulgentiarum communicatione, alioquin amittant Indulgentias jam concessas: tum etiam præfata post Pontificiam Benedictionem vendi non possint: juxta dispositionem *Decreti Sacræ Congregationis Indulgentiarum et Sacrarum Reliquiarum* editi *die 5 Junii* 1721.

Insuper Sanctitas Sua confirmat Decretum *fel. recor. Benedicti XIV, datum die* 19. *Augusti* 1752. quo expresse declarat Missas ad Altare (in quo aliqua ex præfatis sive Crucifixi sive Numismatis Imago quoquo modo collocata fuerit) lectas, sive a Sacerdote hujusmodi Imaginem secum habente celebratas, vigore dictæ Imaginis nullo prorsus gaudere privilegio.

Præterea vetat ne quisquam, quem Infirmis mortis proximis assistere contigerit, Benedictionem cum Indulgentia Plenaria in articulo mortis, vigore hujusmodi Imaginis, illis impertiri audeat sine speciali facultate in scriptis obtenta, quoniam ad hujusmodi effectum in Constitutione *Benedicti XIV.* incipien. *Pia Mater*, satis provisum jam fuit.

BENEDICTIONES

PROPRIÆ NONNULLORUM ORDINUM REGULARIUM.

Quæ sequuntur benedictiones nonnisi a Sacerdotibus specialem facultatem habentibus adhiberi possunt.

BENEDICTIO

et impositio Scapularis SSmæ Trinitatis.

(Propria Ordinis SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.)

Sacerdos indutus superpelliceo et Stola albi coloris dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam, ut hoc genus vestiménti, quod Sancti Patres ad innocéntiæ et humilitátis indícium abrenuntiántes sæculo ferre sanxérunt, Tu ita bene ✠ dícere dignéris, ut hic fámulus tuus (*vel* fámula tua) N. qui (*vel* quæ) hoc indútus (*vel* indúta) fúerit vestiménto, te quoque indúere mereátur. Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea aspergit aqua benedicta.

MODUS IMPONENDI

dictum Scapulare.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
R. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, ut, hunc fámulum tuum (*vel* fámulam tuam), cui in tui nómine hábitum Religiónis SSmæ Trinitátis impónimus, Tu ita bene ✠ dícere dignéris, ut te largiénte devótus (*vel* devóta) persístat, et vitam cónsequi mereátur ætérnam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Nunc imponitur S. Scapulare a Sacerdote dicente :

Accipe hábitum SSmæ Trinitátis in augméntum fídei, spei, et charitátis in nómine Patris ✠ et Fílii et Spíritus Sancti. R. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulo tuo, (*vel* fámulæ tuæ) in Confessióne veræ fídei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in potentia majestátis adoráre unitátem, quæsumus, ut ejúsdem fídei firmitáte ab ómnibus semper muniátur advérsis.

Deus qui per Sanctos Joánnem et Felícem Ordinem SSmæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos, cœlitus institúere dignátus es: præsta quæsumus, ut eórum suffragántibus méritis a captivitáte córporis et ánimæ Te adjuvánte liberétur hic fámulus tuus, (*vel* hæc fámula tua). Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Suscípiat te SSma Trínitas in númerum Confrátrum, Consororúmque Confraternitátis nostræ, et licet te indigne suscípimus, in oratiónibus tamen nóstris precámur, ut tibi SSma Trínitas concédat tempus bene vivendi, canstántiam perséverándi: et sicut nos hódie fratérna cháritas spirituáliter jungit in terris, ita Divína Píetas, quæ dilectiónis est áuctrix, et amátrix, nos cum fidélibus suis conjúngere dignétur in cœlis. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Datur Benedictio dicendo :

Pax et Benedíctio Dei Omnipoténtis Patris ✠ et Fílii et Spíritus Sancti descéndat super te (*vel* super vos) et máneat semper.

℟. Amen.

BENEDICTIO

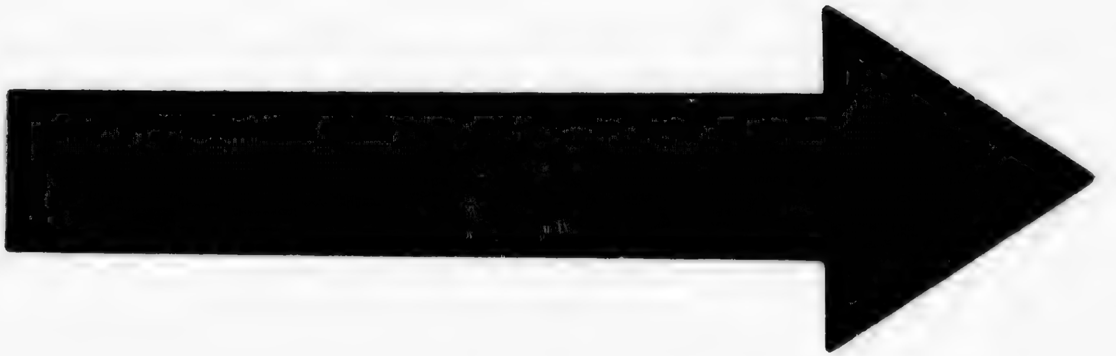
TRISAGII SANCTISSIMÆ TRINITATIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui per Fílium tuum Unigénitum, ac per Prophétas et Apóstolos tuos SSmæ Trinitátis Mystérium reveláre dignátus es: ut Sanctórum Angelórum Choros imitántes in terris dignas et devótas tibi láudes referámus, tuam obsecrámus cleméntiam, ut hæc Triságia (*vel* hoc Triságium) quæ (*vel* quod) in honórem, et láudem ejúsdem SSmæ Trinitátis, ab Ecclésia fidéli dicáta sunt (*vel* dicátum est) bene ✠ dícas, et sanctífices eisque, (*vel* eique) tantum infundas Spíritus Sancti virtútem, ut quicúmque horum quodlibet portáverit, atque in domo sua reverénter serváverit, seu devóte recitáverit, tua Divína virtúte ab ómnibus ánimæ et córporis perículis eruátur, sitque cónsors et párticeps Gratiárum ómnium, Privilegiórum et Indulgentiárum quæ ab Apostólica Sede concéssa fúerint, atque in éxitu suo a Sanctis Angelis tuis, in conspéctu Divínæ majestátis præsentári mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Postea aspergatur aqua benedicta.

METHODUS

pro erigendis Stationibus Viæ Crucis.

(Propria Ordinis Minorum Observantium S. Francisci.)

Sacerdos superpellicco et stola violacei coloris indutus uno saltem clerico adhibito, qui ei opportuno tempore porrigere possit vasculum Aquæ benedictæ cum aspersorio, et thuribulum cum incensi navicula, ascendit, Altare, ibique stans brevi sermone super præstantia et utilitate pii exercitii Viæ Crucis populum alloquetur : deinde genuflexus in infimo gradu intonabit :

HYMNUM.

Veni, Creátor Spíritus
Mentes tuórum vísita
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti, péctora.
Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus ignis cháritas,
Et spiritális únctio.
Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.
Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus :

Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit ac Paráclito,
In sæculórum sæcúla. Amen.

℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.

OREMUS.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Defénde quæsumus Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, pópulum istum (*vel* Famíliam istam) ab omni adversitáte, et toto corde tibi prostrátum (*vel* prostrátam) ab hóstium propítius tuére eleménter insídiis.

Actiónes nostras quæsumus Dómine aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum qui tecum vivit et regnat per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

BENEDICTIO TABULARUM PICTARUM

(*si adsunt*)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Omnípotens sempitérne Deus, qui sanctórum tuórum imágines sculpi, aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, toties eórum actus, et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: has quæsumus imágines in honórem, et memóriam Unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi adaptátas bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris, et præsta: ut quicúmque coram illis Unigénitum Fílium tuum supplíciter cólere, et honoráre studúerit, illíus méritis, et obténtu, a Te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúro. Per eúmdem Christum etc.

Tunc Sacerdos eas aspergit aqua benedicta, et incensat. In Oratorio privato omitti potest incensatio.

BENEDICTIO CRUCIUM

quæ ex ligno esse debent.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Rogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus, ut dignéris bene ✠ dícere hæc signa crucis tuæ, ut sint remédia salutária géneri humáno: sint solíditas fídei, bonórum óperum proféctus, et redémptio animárum; sint solámen, et protéctio, ac tutéla

contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

OREMUS.

Béne ✠ dic Dómine has cruces, quia per crucem sanctam tuam eripuísti mundum a potestáte daémonum, et superásti Passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. *Tunc Sacerdos eas aspergens dicat :* Sanctificéntur ista crucis signa in Nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, ut orántes, inclinantésque se propter Deum ante istas cruces invéniant sanitátem ánimæ, et córporis. Per Christum Dóminum nóstrum. Amen.

Deinde cantatur sequens :

HYMNUS.

Vexílla Regis pródeunt,
Fulget crucis mystérium :
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.
Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.
Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus :
Regnávit a ligno Deus.
Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
O crux, ave, spes única,
Hoc passiónis témpore,
Piis adáuge grátiam,
Reisque dele crímina.
Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

HYMNUS.

Stabat mater dolorósa
Juxta crucem lacrymósa,
Dum pendébat Fílius.
Cujus ánimam geméntem,
Contristátam et doléntem,
Pertransívit gládius.
O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!
Quæ mœrébat, et dolébat,
Pia mater dum vidébat
Nati pœnas ínclyti.
Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?
Quis non posset contristári
Christi matrem contemplári
Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gentis
  Vidit Jesum in torméntis,
  Et flagéllis súbditum.
Vidit suum dulcem Natum
  Moriéndo desolátum,
  Dum emísit spíritum.
Eja, mater fons amóris,
  Me sentíre vim dolóris
  Fac, ut tecum lúgeam.
Fac ut árdeat cor meum
  In amándo Christum Deum,
  Ut sibi compláceam. Amen.

Sacerdos accedens ad locum primæ Stationis, osculatur Crucem et tabulam, easque, vel per se, vel per laicum decenti habitu indutum, collocat in loco ad id præparato; deinde legit meditationem et preces huic Stationi respondentes: quod et fiet in ceteris stationibus. Quibus finitis cantatur sequens:

HYMNUS.

Te Deum laudámus: te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem omnis terra venerátur.
Tibi omnes angeli, tibi cœli et univérsæ potestátes:
Tibi chérubim et séraphim incessábili voce proclámant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli, et terra majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus apostolórum chorus.
Te prophetárum laudábilis númerus.
Te mártyrum candidátus láudat exércitus.
Te per orbem terrárum sancta confitétur ecclésia.
Patrem immensæ majestátis.

Venerándum tuum verum, et únicum Fílium.
Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.
Tu rex glóriæ, Christe.
Tu Patris sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem non horruísti vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo aperuísti credéntibus regna cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes in glória Patris.
Judex créderis esse ventúrus.
Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretióso Sánguine redemísti.
Ætérna fac cum sanctis tuis in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ.
Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Dignáre, Dómine, die isto, sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi : non confúndar in ætérnum.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium cum sancto Spíritu.
℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

OREMUS.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus, piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper clemén-

tiam exorántes, ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens ad præmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tunc Sacerdos benedicit populum cum cruce.

FORMULA

ad fidem faciendam de creatione Viæ Crucis.

Vigóre facultátis mihi commíssæ. Ego N. N. Viam Crucis cum annéxis Indulgéntiis eréxi in loco, ut supra in précibus etc. juxta regulas a s. Indulgentiárum Congregatióne die 10. Maji 1742. præscríptas. In quorum fidem testimónium hoc mea manu exarávi hac die etc.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

Habitus vel Scapularis nigri Sanctissimæ Crucis Passionis D. N. Jesu Christi.

(Propria Congregationis Clericorum Regularium SSmæ Crucis et Passionis D. N. Jesu Christi.)

Sacerdos indutus superpellicco et stola rubea, eo genuflexo cui Habitum vel Scapulare est imponendum, dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui pro redemptióne mundi voluísti nasci, circumcídi, a Judæis reprobári, a Juda traditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus innocens ad víctiman duci, atque conspéctibus Annæ,

Cáiphæ, Piláti et Heródis indecénter offérri, a falsis téstibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie veléri, véstibus éxui, cruci clavis affigi et láncea vulnerári : Tu Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, et sanctam Crucem et Mortem tuam hujus fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut charitátis tuæ dulcédine perfúsus (*vel* perfúsa) lácrymas compunctiónis júgiter effúndat, totáque virtáte te díligat, et quæ tibi plácita sunt tota dilectióne perficiat. Qui vivis et regnas cum Deo Patri etc.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen mortalitátis nostræ assúmere dignátus es, te humíliter deprecámur, ut hoc induméntum, quod in memóriam tuæ SSmæ Passiónis et Mortis institútum fuit, bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris, ut hic fámulus tuus (*vel* hæc fámula tua) qui (*vel* quæ) ipsum gestáverit, ejusdem Passiónis párticeps efféctus (*vel* effrécta) ætérnam glóriam tuam cónsequi mereátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Hic Sacerdos sacrum Habitum vel Scapulare aspergit aqua benedicta, et illud imponit dicens :

Induat te Dóminus novum hóminem, ut hac lúgubri

pœniténtiæ téssera munítus júgiter aspícias ad Jesum, quem manus impiórum confixérunt, et dóleas super eum ut doleri solet in morte primogéniti.

R. Amen.

Deinde subjungit :

Et ego ex facultáte mihi concéssa recípio te ad participatiónem ómnium bonórum spirituálium, quibus ex Apostólico Privilégio gáudet Congregátio SSmæ Crucis et Passiónis D. N. Jesu Christi. In nómine ✠ Patris et Fílii et Spíritus Sancti, Amen.

In fine tandem :

Pássio Dómini Nostri Jesu Christi sit semper in córdibus nostris. Amen.

BENEDICTIO ROSARIORUM B. M. V.

(Propria Ordinis Prædicatorum.)

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
R. Qui fecit cœlum et terram.
V. Dómine exáudi oratiónem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter exímiam charitátem tuam qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum de cœlis in terram descéndere, et de Beatíssimæ Maríæ Dóminæ Nostræ útero sacratíssimo, Angelo nunciánte carnem suscípere, crucémque ac mortem subíre, et tértia die glorióse a mórtuis resúrgere voluísti, ut nos eríperes de potestáte

diáboli : obsecrámus imménsam cleméntiam tuam, ut hæc signa Rosárii in honórem et láudem ejúsdem Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicáta bene ✠ dícas et sancti ✠ fices, eísque tantam infúndas virtútem Spíritus Sancti, ut quicúmque horum quodlibet secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, et in eis ad te, secúndum ejúsdem sanctæ Societátis institúta, divína contemplando mystéria devóte oráverit, salúbri et perseveránti devotióne abúndet, sitque consors et particeps ómnium gratiárum, privilegiórum et indulgentiárum quæ eídem Societáti per sanctam Sedem Apostólicam concéssa fuérunt, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo ab ipsa Beatíssima Vírgine María Dei Genitríce tibi plenus bonis opéribus præsentári mereátur. Per eúmdem Dominum nostrum Jesum Christum etc.

℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

ABSOLUTIO

impertienda Confratribus Rosarii in articulo mortis constitutis.

(Propria Ordinis Prædicatorum.)

Dicto Confiteor etc. *Sacerdos dicat* Misereátur etc. Indulgéntiam etc. *deinde :*

Dóminus Noster Jesus Christus Fílius Dei vivi, qui B. Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi et solvéndi, per suam píissimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et remíttat tibi ómnia peccáta, quæcúmque et quomodocúmque in toto vitæ decúrsu commisísti ; de quibus corde contrítus et ore conféssus es.

restítuens tibi stolam priman quam in bapt'smate recepísti. Et per Indulgéntiam plenáriam a Summis Pontifícibus Innocéntion Octavo et Pio Quinto, Confrátribus Sanctíssimi Rosárii in artículo mortis constitútis concéssam, líberet te a præséntis ac futúræ vitæ pœnis, dignétur purgatórii cruciátus remíttere, portas inférni claudérè, paradísi jánuam aperíre: teque ad gáudia sempitérna perdúcere, per sacratíssima suæ vitæ, passiónis et glorificatiónis mystéria Sanctíssimo Rosário comprehénsa. Qui cum Patre et Spíritu Sancto Deus unus vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

BENEDICTIO HABITUS

ac receptio Confratrum B. M. V. de monte Carmelo.

(Propria Ordinis Carmelitarum.)

Sodalitati huic nomen daturus, ipso die ad Pœnitentiæ, atque Eucharistiæ Sacramenta accedat, ut plenariam Indulgentiam a Paulo V. concessam lucrari valeat.

Si fieri potest, Scapulare benedicendum est ad Altare Beatissimæ Virginis Mariæ de monte Carmelo, duobus cereis accensis.

Sacerdos superpelliceum induat, una cum stola albi coloris.

Genuflexo qui habitum recipit, Sacerdos stans dicat:

Suscépimus Deus misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: justítia plena est déxtera tua.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo.
℟. Et filius iniquitátis nón appónat nocére ei.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Suscípiat te Christus in número fidélium suórum, et nos, licet indígni, te suscípimus in oratiónibus nostris. Concédat tibi Deus per Unigénitum suum mediatórem Dei, et hóminum tempus bene vivéndi, locum bene agéndi, constántiam bene perseverándi, et ad ætérnæ vitæ hæreditátem felíciter perveniéndi ; et sicut nos hódie fratérna cháritas spirituáliter jungit in terris, ita, divína píetas, quæ dilectiónis est áuctrix et ámatrix, nos cum fidélibus suis conjúngere dignétur in cœlis : Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Sit nómen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Ætérne Pater, et Omnípotens Deus, qui Unigénitum tuum vestem nostræ mortalitátis indúere voluísti :

obsecrámus imménsam tuæ largitátis bene ✠ dictiónem in hoc genus efflúere vestiménti, quod Sancti Patres ad innocéntiæ et humilitátis indícium a renuntiántibus sæculo gestári sanxérunt, et sic ipsum bene ✠ dícere dignéris, ut quicúmque eo usus fúerit indúere mereátur ipsum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

OREMUS.

Supplíciter te Dómine rogámus, ut super hunc hábitum servo tuo (*vel* ancíllæ tuæ) imponéndum bene ✠ díctio tua benígna descéndat, ut sit bene ✠ díctus, atque divína virtúte procul pellántur hóstium nostrórum visibílium et invisibílium tela nequíssima. ℟. Amen.

Aspergat habitum Aqua benedicta, et imponendo dicat:

Accipe vir devote (*vel* devota múlier) hunc hábitum benedíctum, precántes Sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitáte deféndat, atque ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, et hunc fámulum tuum (*vel* hanc ancíllam tuam), quem (*vel* quam) Sodalitáti sanctæ Religiónis Carmelitárum sociámus, perpétua tríbue firmitáte corroborári, ut perseveránti propósito, in omni sanctitáte tibi váleat famulári.

Prótege Dómine fámulum tuum (*vel* ancíllam tuam) subsídiis pacis, et B. Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntem a cunctis hóstibus redde secúrum (*vel* secúram).

Bene ✠ dícat te cónditor cœli et terræ Deus omnípotens, qui te elígere dignátus est ad Beatíssimæ Vírginis Maríæ de monte Carmelo Societátem; et Confrater-

nitátem ; quam precámur : ut in hora óbitus tui cónterat caput serpéntis, qui tibi est adversárius, et tandem tamquam victor palmam, et corónam sempitérnæ hæreditátis consequáris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si autem habitus solum sit benedicendus incipitur a ℣. Adjutorium nostrum *usque ad orationem* Supplíciter *inclus.*

Deinde aspergat Confratrem Aqua benedicta et subjungat :

Ego auctoritáte, qua fungor, et mihi concéssa recípio te ad Confraternitátem sacræ Religiónis Carmelitárum, et invéstio, ac partícipem te fácio ómnium bonórum spirituálium ejúsdem Ordinis. In nómine Patris, et Fí ✠ lii, et Spíritus Sancti. Amen.

His expletis describatur Confratis nomen in codice Confraternitatis, et paucis sed efficacioribus verbis eum adhortetur ad caute, pie, sancteque vivendum, ne Deiparam offendat, quam in posterum peculiari devotionis obsequio et affectu colere, ac veluti singularem ac dulcissimam Matrem prosequi fas erit.

ABSOLUTIO IMPERTIENDA

Confratribus B. M. V. de monte Carmelo in articulo mortis constitutis.

(Propria Ordinis Carmelitarum.)

Cum Sacerdos ingressus fuit infirmi cubiculum, dicat :
℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde imposita stola violacei coloris, aspergat ægrum et circumstantes Aqua benedicta in modum crucis dicens :

Antiphona.

Aspérges me hyssópo etc.

Miserére mei Deus secúndum magnam misericórdiam tuam. Glória Patri etc.

Et repetitur Antiphona. Aspérges me etc.

℣. Salvum fac servum tuum.

℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Nihil proficiat inimícus in eo.

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Mitte ei Dómine auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Exáudi nos Dómine sancte Pater omnípotens ætérne Deus, et míttere dignéris sanctum angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde genuflexus dicat Litanias B. V. Mariæ.

Kyrie eléison. Christe eléison etc.

Pater noster, et Ave Maria.

Sub tuum præsídium confúgimus sancta Dei Génitrix, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris, sed a periculis cunctis líbera nos semper Virgo gloriósa et benedícta. Dómina nostra, médiatrix nostra, advocáta nostra tuo cum Fílio reconcília, tuo cum Fílio repræsénta.

℣. Ora pro eo sancta Dei Génitrix.
℟. Ut dignus efficiátur promissiónibus Christi.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Prótege Dómine fámulum tuum (*vel* fámulam tuam) subsídiis pacis, et Beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntem a cunctis hóstibus redde secúrum.

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur, ut quod possibílitas nostra non óbtinet ejus nobis intercessióne donétur.

Omnípotens et miséricors Deus, qui humáno géneri et salútis remédia, et vitæ ætérnæ subsídia contulísti: réspice propítius fámulum tuum (*vel* fámulam tuam) infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove quam creásti; ut in hora éxitus illíus absque peccáti mácula tibi Creatóri suo per manus sanctórum Angelórum repræsentári mereátur.

Deus infirmitátis humánæ singuláre præsídium, auxílii tui super infirmum fámulum tuum (*vel* infirmam fámulam tuam) osténde virtútem, et sic eum grátia tua confirmáre dignéris, ut in hora mortis ejus non præváleat contra eum (*vel* eam) adversárius, sed cum angelis tuis tránsitum habére mereátur ad vitam.

Omnípotens sempitérne Deus, qui montis Carméli Ordinem gloriósæ Vírginis Matris Maríæ sacráto título insignítum Sanctórum tuórum Elíæ, Angeli, Cyrilli, Albérti, Terésiæ, et aliórum plurimórum Sanctórum méritis decorásti; tríbue, quæsumus, ut per eórum mérita et suffrágia ab instántibus ánimæ et córporis malis, et

perículis liberátus (*vel* liberáta) ad te verum Carméli vérticem gáudens perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

His absolutis dicatur Confiteor, *deinde Sacerdos stans dicat :*

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi Omnípotens, et miséricors Dóminus. Amen.

OREMUS.

Deus omnípotens salvátor et redémptor géneris humáni, qui Apostolis suis dedit ligándi et solvéndi potestatem, ipse te absólvere dignétur ab ómnibus iniquitátibus tuis, et quantum meæ fragilitáti permittitur, auxiliante ipso sis ab ✠ solútus (*vel* absolúta) ante fáciem ejus. Qui vivit et regnat etc.

Deinde conferat Indulgentiam plenariam in hac formula :

Concédo tibi Indulgéntiam plenáriam peccatórum tuórum facultáte mihi concéssa, et commíssa virtúte Bullárum Ordinis Carmelitárum, quod si præsens mortis periculum, Deo favénte, eváseris, sit tibi hæc Indulgéntia pro vero mortis artículo reserváta. In nómine Patris, et Fí ✠ lii, et Spíritus Sancti. Amen.

Preces in casu necessitatis possunt omitti, et illico ægro absolutio impertiri antequam e vita discedat.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

Scapularis cærulei B. Mariæ Virginis Immaculatæ.

(Propria Clericorum Regularium Theatinorum.)

Qui suscepturus est Scapulare genuflectat, et Sacerdos superpelliceo et stola alba indutus, capite detecto, dicat absolute :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui tegimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, tuæ largitátis cleméntiam humíliter implorámus, ut hoc genus vestiménti, quod in honórem et memóriam Conceptiónis Beatæ Mariæ Vírginis Immaculátæ, nec non ut illo indúti exórent in hóminum pravórum morum reformatiónem, institútum fuit, bene ✠ dícere dignéris, ut hic fámulus tuus, qui eo usus fuerit, (*vel* hæc fámula tua, quæ eo usa fúerit) (*Si plures suscepturi sint dicatur* hi fámuli tui qui eo usi fúerint (*vel* hæc fámulæ tuæ quæ eo usæ fúerint) eádem Beáta María Vírgine intercedénte, te quoque indúere mereátur (*vel* mereántur). Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Postea Sacerdos nihil dicendo aspergit Scapulare (vel *Scapularia*) *aqua benedicta : deinde illud imponit dicens:*

Accipe, Frater, (*vel* Soror) Scapuláre Conceptiónis Beátæ Maríæ Vírginis Immaculátæ, ut, ea intercedénte, véterem hóminem exútus, (*vel* exúta) et ab omni pec-

catórum inquinaménto mundátus, (*vel* mundáta) ipsum pérferas sine mácula, et ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Postea subjungit :

Et ego, ex facultáte mihi concéssa, recípio te (*vel* vos) ad participatiónem bonórum ómnium spirituálium, quæ in Clericórum Regulárium Congregatióne, ex grátia Dei, fiunt, et quæ per Sanctæ Sedis Apostólicæ privilégium concéssa sunt.

In nómine Patris et Fílii ✠ et Spíritus sancti.

℟. Amen.

Describat nomen ejus (vel *nomina eorum*) *in Libro consueto : et dicat, trina vice, flexis genibus. Orationem sequentem vulgari sermone una cum adscripto* (vel *adscriptis*).

Láudes ac grátiæ sint omni momento Sanctissimo ac Diviníssimo Sacramento.

Et benedícta sit Sancta et Immaculáta Concéptio Beátæ Vírginis Maríæ.

Hortetur fideles ut hæc elogia sæpe sæpius repetant ad Indulgentias 200 *dierum consequendas.*

Decr. Pii VII 30 *Junii* 1818.—*Rescr. Pii VI* 21 *Novembris* 1793.

ORDO

applicandi Indulgentiam Plenariam in articulo mortis.

Dicatur ab infirmo, si vires habeat, vel ab alio, si infirmus nequeat : Confiteor Deo etc. *a Sacerdote vero* Misereátur, *et* Indulgéntiam etc. *deinde :*

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui Beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi

atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam te absólvat; et ego auctoritáte ipsíus, et Beatórum Apostolórum Petri, et Páuli ex speciáli grátia mihi trádita, tibíque concéssa, a Summis Pontifícibus confirmáta, absólvo te ab omni vínculo excommunicatiónis majóris, et minóris, (suspensiónis) et interdícti, si ténéris, in quantum possum et tu indíges; et restítuo te sanctis Sacraméntis, Ecclésiæ communióni et unitáti fidélium. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Item eádem auctoritáte mihi trádita, et tibi concéssa, ego te absólvo ab ómnibus peccátis tuis, quæcúmque toto decúrsu vitæ, quomodocúmque commisísti, de quibus corde contrítus, (*vel* contrita) et ore conféssus (*vel* conféssa) es, et quorum memóriam non habes usque in præséntem diem, et de quibus confitéri mínime recordátus (*vel* recordáta) fuísti: et restítuo te illi innocéntiæ, in qua eras, quando baptizátus (*vel* baptizáta) fuísti, et puritáti eídem, in quantum claves sanctæ matris Ecclésiæ se exténdunt. Remítto tibi étiam pœnas purgatórii, quas per culpas, et offénsas contra Deum, et próximum et teípsum (*vel* teípsam) commíssas incurrísti. Cláudo tibi portas Inférni, jánuas apério Paradísi: bona per te facta, et faciénda, sint tibi in remissiónem peccatórum, in augméntum grátiæ, et præmium vitæ ætérnæ: et hoc si in infirmitáte, qua ægrótas, decédas: álias ex misericórdia Dei salva sint tibi, donec fúeris in artículo mortis constitútus (*vel* constitúta). In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

Scapularis B. Mariæ Virginis de Mercede.

(Propria Ordinis B. M. V. de Mercede Redemptionis Captivorum.)

Sacerdos superpelliceo et stola albi coloris indutus dicet :

℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, obsecrámus imménsæ largitátis tuæ abundántiam, ut hunc hábitum, quem sancti Patres ad innocéntiæ, et sanctitátis indícium ferre sanxérunt, ita bene ✠ dícere dignéris, ut qui eo usus fúerit te indúere mereátur. Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde aspergat habitum aqua benedicta et eo postulantem induat dicens :

Ego auctoritáte Dómini Nostri Jesu Christi, et Apostolórum Petri, et Páuli, et mihi commíssa, do tibi hábitum Religiónis Beátæ Maríæ de Mercéde propter devotiónem, quam geris ad Sacratíssimam et Immaculátam Matrem Dei Maríam, et Ordinem ejus sub nómine fundátum, cum quo in præsénti grátiam Spíritus Sancti adipísci váleas, et in futúro sæculo glóriam ætérnam, quæ præmium est electórum. In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Postea dicatur :

HYMNUS.

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.
Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, Cháritas,
Et spiritális únctio.
Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.
Accénde lúmen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus ;
Ductóre sic te prævio.
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium :
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Emítte spíritum tuum, et creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.
℣. Salvum fac servum tuum, (vel ancillam tuam).
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, et hunc fámulum tuum (*vel* fámulam tuam) bene ✠ dícere dignéris, cui in tuo sancto nómine hábitum sanctæ Religiónis B. Mariæ de Mercéde impónimus, quem ex devotióne cupit portáre, dum vitam dúxerit in humánis : ut te largiénte, et devótus (*vel* devóta) in Ecclésia persístere, et vitam percípere mereátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

BENEDICTIO

alia ejusdem Scapularis.

(Propria ejusdem Ordinis.)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es : obsecrámus imménsæ largitátis

tuæ abundántiam; ut hoc genus vestimentórum, quod sancti Patres ad innocéntiæ et sanctitátis indícium fere sanxérunt, ita bene ✠ dícere dignéris; ut qui hoc usus fúerit, te indúere mereátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

OREMUS.

Pater misericordiárum et Deus totíus consolationis, qui te máxime mirábilem et laudábilem præbes in gloriosíssima Vírgine María, unigéniti Fílii tui Matre, qui nobis eam in misericórdiæ Matrem donásti, captivorúmque redemptrícem effecísti, in ipsáque glorificári complaces: tuam súpplices exorámus cleméntiam, ut super hoc signum, (scapuláre seu vestiméntum), pro ipsíus sanctíssimæ Vírginis veneratióne adaptátum, et super quámlibet ipsíus partem, sacram tuam bene ✠ dictiónem benígnus effúndas; et prætes, ut qui ea devóte colúerit, potentíssimum redemptricis supérnæ experiátur auxílium, tuamque misericórdiam piíssimam in præsénti et in futúro sæculo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

OREMUS.

Clementíssime Dómine Deus, qui beatissimam Vírginem Maríam, Fílii tui felicíssimam Matrem byssino splendénti, et cándido in ætérnum fulgére fecísti; bene ✠ dicere, quæsumus, velis album istud operiméntum, in ejúsdem Vírginis Matris, captivórum auxiliatrícis, honórem consecrátum; ut qui venerétur devóte, a malis ómnibus sit liber, et supérno byssino in cœlis vestíri mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

Cinturæ Beatæ Mariæ Virginis.

(Propria Ordinis Eremitarum S. Augustini.)

Sacerdos superpelliceo ac stola alba indutus dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui peccatóribus pietátis tuæ misericórdiam quæréntibus, véniam, et misericórdiam tríbuis ; orámus eleméntiam tuam, ut hanc corrígiam bene ✠ dícere, et sanctificáre dignéris, ut omnis persóna, quæ pro peccátis suis illa præcínta fúerit, atque eam portáverit, gratam tibi continéntiam, mandatorúmque tuórum obediéntiam servet, et intercedéntibus B. María semper Vírgine, ac sanctis Augustino, et Mónica, véniam peccatórum suórum obtíneat, et vitam consequátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum.

OREMUS.

Precámur te, Dómine Sancte Pater, omnípotens, ætérnæ Deus, ut hanc corrígiam in signum puritátis bene ✠ dícas ad restringéndos lumbos, et renes, et voluntátem sub tua lege compriméndam ; ut quicúmque illam devotiónis stúdio semper portáverit, et misericórdiam tuam imploráverit, véniam, et indulgéntiam tuæ sanctíssimæ Misericórdiæ consequátur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

BENEDICTIO CORONÆ.

Dómine Jesu Christe, qui discípulos tuos oráre docuísti, súscipe quæsumus bene ✠ dicéndo oratiónes famulórum, famularúmque tuárum, ut illórum orátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

BENEDICTIO PERSONÆ.

Adésto, Dómine supplicatiónibus nostris, ut hic fámulus tuus (*vel* hæc fámula tua) cui in tuo sanctíssimo Nómine hanc corrígiam impónimus, te largiénte semper devóte in sancta Religióne persístat. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde ipsam aspergat aqua benedicta.

Postea eam cingens corrigia dicat :

Accipe corrígiam super lumbos tuos, ut sint lumbi tui præcíncti in signum temperántiæ, et castitátis. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Deinde dicat Sacerdos :

Dóminus qui cœpit in vobis opus bonum, et ipse perficiat, et augméntum grátiæ, et glóriæ, méritis Beátæ Maríæ semper Vírginis, et sancti Augustíni, ejúsque devotíssimæ Matris Mónicæ vobis concédat. Amen.

Et ego auctoritáte qua fungor, indultóque Apostólico mihi commísso, vos recípio, atque accépto et partícipes ómnium bonórum, quæ fiunt per totum Ordinem sancti Augustíni constítuo.

Benedíctio Dei omnipoténtis Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

BENEDICTIO IMPERTIENDA

*Confratribus Cincturatis
in articulo mortis constitutis.*

(Propria Ordinis Eremitarum sancti Augustini.)

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.
Confiteor Deo omnipotenti etc.
Misereátur tui omnípotens Deus, etc.

Dóminus noster Jesus Christus per suam piíssimam misericórdiam te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri, et Páuli, ac sanctæ Romanæ Ecclésiæ, in hac parte tibi concéssa, et mihi commíssa, in quantum possum, et váleo, et débeo, et mihi permíttitur, absólvo te ab omi senténtia Excommunicatiónis majóris, vel minóris, suspensiónis, et interdícti, a participatióne cum excommunicátis, et restítuo te sacrosánctis Sacraméntis, Ecclésiæ communióni, et unitáti Fidélium: in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Item eádem auctoritáte ego absólvo te ab ómnibus peccátis tuis, conféssis páriter, et oblítis, et a pœnis ómnibus tibi in Purgatório débitis própter culpas, et offénsas, quas contra Deum, teípsum, et próximum tuum commisísti. In nómine Patris, etc.

Et hoc, si hac, qua ægrótas, infirmitáte moriáris, sin áutem salva tibi sit, donec fúeris in mortis artículo constitútus. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

BENEDICTIO

Coronæ septem dolorum B. Mariæ Virginis.

(Propria Ordinis Servorum B. M. V.)

Sacerdos superpelliceo ac stola alba indutus dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter nímiam charitátem, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum pro redemptióne nostra de cœlis ad terram descéndere, carnem suscípere, et crucis torméntum subíre voluísti : obsecrámus imménsam cleméntiam tuam ; ut hanc corónam, in memóriam septem dolórum Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicátam, bene ✠ dícas, et sancti ✠ fices, et ei tantam Spíritus Sancti virtútem infúndas ; ut quicúmque eam recitáverit, ac secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, ab omni hoste visíbili et invisíbili, semper et ubíque in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo a Beatíssima Vírgine María tibi bonis opéribus coronátus præsentári mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat coronam aqua benedicta. Postea eam porrigens dicat :

Accipe corónam Beátæ Maríæ Vírginis in memóriam septem dolórum suórum contéxtam, ut dum eam ore laudáveris, ejus pœnas toto corde compatiáris. Amen.

Deinde benedicens dicat :

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis Patris, ✠ et Filii, et Spíritus Sancti descéndat super te (*vel* super vos) et máneat semper. Amen.

BENEDICTIO CINGULI

S. Thomæ Aquinatis ad servandam castitatem.

(Propria Ordinis Prædicatorum.)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe Fili Dei vivi, puritátis amátor et custos, obsecrámus imménsam eleméntiam tuam ; ut sicut ministério angelórum sanctum Thomam Aquinátem cíngulo castitátis cíngere, et a labe córporis, ac ánimæ præserváre fecísti ; ita ad honórem et glóriam ejus bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris cíngula ista, ut quicúmque ipsa circa renes reverénter portáverit ac tenúerit ab omni immundítia mentis et córporis purificétur, atque in éxitu suo per manus sanctórum angelórum tibi digne præsentári mereátur. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO NUMISMATUM.

S. Benedicti.

(Propria Ordinis S. Benedicti.)

Sacerdos benedicturus Numismata sancti Benedicti incipit absolute :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Exorcízo vos, Numismata, per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cœlum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre et effugáre ab his Numismátibus, ut fiant ómnibus qui eis usúri sunt salus mentis et córporis, in nómine Patris ✠ omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi filii ejus Dómini nostri, et Spíritus Sancti ✠ Paráclitì, et in charitáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.
℟. Amen.

Kyrie eléison, Christe eléison, Kyrie eléison. Pater noster *secr.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit.
℟. Dóminus benedícet pópulum suum in pace.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus omnípotens bonórum ómnium largítor, súpplices te rogámus, ut per intercessiónem sancti Benedícti, his sacris Numismátibus lítteris ac charactéribus a te designátis tuam benedictiónem infúndas : ut omnes qui ea gestáverint ac bonis opéribus inténti, fúerint, sanitátem mentis et córporis, et grátiam sanctificatiónis, atque indulgéntias nobis concéssas cónsequi mereántur, omnésque diáboli insídias et fráudes, per auxílium misericórdiæ tuæ effúgere váleant, et in conspéctu tuo sancti et immaculáti appáreant. Per Dóminum nostrum etc.
℟. Amen.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui voluísti pro totíus mundi redemptióne de Vírgine nasci, circumcídi, a Judæis reprobári, Judæ ósculo tradi, vínculis alligári, spinis coronári, clavis perforári, inter latrónes crucifigi, láncea vulnerári, et tandem in cruce mori : per hanc tuam sanctíssimam passiónem humíliter exóro, ut omnes diabólicas insídias et fráudes expéllas ab eo, qui Nomen Sanctum tuum his lítteris ac charactéribus a te designátis devóte invocáverit, et eum ad salútis portum perdúcere dignéris. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Benedíctio Dei Patris omnipoténtis, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super hæc Numismáta ac ea gestántes, et máneat semper. Amen.

Deinde Sacerdos aspergit Numismata aqua benedicta.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

Chordæ S. Francisci.

(Propria Ordinis Minorum Conventualium.)

Sacerdos indutus superpellicco ac stola alba dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Ora pro nobis beátæ Pater Francísce.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus qui ut servum redímeres, Fílium tuum per manus impiórum ligári voluísti ; béne ✠ dic, quæsumus funem istum et præsta ; ut fámulus tuus qui eo velut ligámine pœnitentiáli sui córporis cingétur, vinculórum ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi perpétuo memor exístat, et in Ordine, quem assúmpsit, perénniter perséveret, tuísque cum affectu semper obséquiis se alligátum esse cognóscat. Per Dóminum nostrum etc.

OREMUS.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ómnibus peccatóribus quæréntibus véniam et misericórdiam, quæsíta et optáta misericórditer tribuísti : orámus imménsam cleméntiam tuam : ut has chordas (*vel* hanc chordam) bene ✠ dícere et sanctificáre dignéris ; ut quicúmque iis (*vel* ea) pro peccátis suis cincti fúerint (*vel* cinctus fúerit), et

cleméntiam tuam imploráverint (*vel* imploráverit) méritis et intercessióne beatíssimi servi tui Francísci véniam et indulgéntiam suórum peccatórum, fructúmque tuæ sanctæ misericórdiæ consequántur (*vel* consequátur). Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta; mox Sacerdos cingendo eum chorda dicat:

Accipe chordam super lumbos tuos et sint lumbi tui præcíncti in signum castitátis. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

Cinguli lanei pro chordigeris S. Francisci de Paula.

(Propria Ordinis Minimorum.)

Sacerdos superpelliceo et stola albi coloris indutus signans se signo crucis dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Omnípotens sempitérne et misericors Deus, qui pietátis tuæ indulgéntiam peccatóribus quæréntibus, véniam et misericórdiam tribuísti: orámus imménsam cleméntiam tuam, ut hoc cíngulum láneum (*vel* hæc cíngula lánea) bene ✠ dícere et sanctificáre dignéris; ut quicúmque pro peccátis suis cincti fúerint, et misericórdiam tuam imploráverint, intercedénte beáto Francísco, véniam et in-

dulgéntiam tuæ sanctæ misericórdiæ consequántur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen

Aspergit aqua benedicta, deinde porrigit dicens :

Accipe cíngulum super lumbos tuos, ut sint lumbi tui præcíncti in signum castitátis et temperántiæ. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

MEMORIALE RITUUM

Pro aliquibus præstantioribus sacris functionibus persolvendis in minoribus Ecclesiis Parochialibus jussu Benedicti XIII. Pont. Max. editum.

MONITUM.

Ut Ritus, ac sacræ Cæremoniæ, visibilia Religionis, ac Pietatis signa, per quæ mentes Fidelium ad rerum altissimarum contemplationem excitantur, in minoribus Ecclesiis Parochialibus almæ hujus Urbis exacte, ac uniformiter exerceantur ; utque hujusmodi Ecclesiarum Rectores ab exolvendis functionibus illis praecipuis, quibus alma Mater Ecclesia præstantiora nostræ Redemptionis indixit recolenda mysteria, minime vel perstrictus Parochialium Clericorum numerus detineat, vel insuetorum Rituum anfractus deterreat ; ex Decreto particularis Congregationis, a SSmo Domino nostro Benedicto PP. XIII. indictæ, sub die 4. Decembris proxime elapsi anni 1724. pro nonnullis ad sacram Visitationem Ecclesiarum Parochialium Urbis spectantibus, et a Sanctitate Sua confirmato; Rectoribus ipsis Memoriale hoc Rituum, typis datum, proponitur observandum.

Exactissiman præscriptorum Rituum, cum perstrictissimo Clericorum numero, exhibet praxim. Ut pluri-

mum tres tantum requirit : vix quartum desiderat. Parocho tamen curæ erit, designatos Clericos, quasi manuducens, præcedenter in actionibus peragendis instruere, ut in eisdem attente, et expedite se gerant, neque oscitanter, quo se vertant, nesciant.

Eosdem insuper Clericos modulari, æqua vocum concordia, ea, quæ in Processionibus recitanda præcipiuntur, edoceat : quæque, ut inoffenso percurrantur pede, suis locis, in ipso hoc Memoriali per extensum inserere, consonum visum est ; ut unus idemque libellus, et quæ agenda, et quæ recitanda, suppeditet.

Sex, semel in anno occurrentes, functiones enucleate exponuntur (quas subsequens demonstrabit Index) : ex quibus haud difficile erit, methodum excerpere pro consimilibus ; ut in omnibus custodia Sacrarum Cæremoniarum semper effulgeat.

TITULUS I.

DE BENEDICTIONE CANDELARUM

IN FESTO

PURIFICATIONIS B. MARIÆ VIRGINIS.

CAPUT I.

DE PRÆPARANDIS PRO BENEDICTIONE, PROCESSIONE, ET MISSA.

In Abaco, seu Credentia Altaris majoris.

1. *Calix pro Missa cum omnibus ornamentis coloris albi : ni festum incidat in Dominica privilegiata, quia tunc coloris violacei.*

2. *Planeta, Stola, et Manipulus coloris albi, vel violacei, si in Dominica, ut supra.*

3. *Thuribulum, et Navicula cum thure.*

4. *Vas aquæ benedictæ cum Aspersorio.*
5. *Pelvis cum medulla Panis, et vasa pro lotione manuum post distributionem Candelarum.*
6. *Manutergium.*
7. *Pelvicula cum ampullis vini, et aquæ, et mappula ad manus tergendas.*
8. *Exemplaria hujus Memorialis pro recitandis in Processione.*

In Altari.

1. *Pallium violaceum faciliter amovibile, et aptatum super aliud albi coloris, si Missa erit de Beata Maria.*
2. *Missale in cornu Epistolæ super pulvino violaceo; vel parvo legili.*

Prope cornu Epistolæ in plano.

1. *Mensa cooperta mantili albo, et super eam Candelæ benedicendæ, similiter aliqua mappa munda coopertæ.*
2. *Crux Processionalis.*

In Sacristia.

1. *Tria Superpellicea pro Clericis.*
2. *Amictus, Alba, Cingulus, Stola, et Pluviale coloris violacei pro Celebrante.*
3. *Foculus cum igne, et forcipe.*

CAPUT II.

DE SACRIS RITIBUS IN FESTO PURIFICATIONIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS ABSOLVENDIS.

§. I. *De Benedictione Candelarum.*

1. Circa horam diei tertiam, tres Clerici, talari habitu induti, accipiunt Superpellicea in Sacristia, atque disponunt omnia, ut in Cap. præc.

2. Festivo Campanarum sonitu convocetur Populus.

3. Celebrans, facta præparatione ad Missam, ac lotis manibus in Sacristia, ministrantibus secundo, et tertio Clerico, accipit super Cottam, Amictum Albam, Cingulum, Stolam, et Pluviale coloris violacei.

Si fuerit dies Dominica, Celebrans sic indutus benedicit Aquam pro Aspersione ut in Missali.

4. Interim primus Clericus amovet ab Altari vasa florum, et Candelas in eo accendit.

5. Celebrans, facta cum Clericis debita reverentia Cruci, vel Sacræ aliæ Imagini in Sacristia, præcedente primo Clerico manibus junctis, medius inter secundum, et tertium Clericum, elevantes fimbrias Pluvialis, tecto capite, procedet ad Altare.

6. Ante infimum gradum deponit Biretum in manibus primi Clerici, qui, eo reposito, Candelas discooperit.

7. Celebrans, facta in plano vel reverentia Cruci, vel genuflexione super infimo gradu, si adsit Tabernaculum recondens SS. Eucharistiam, ascendit ad Altare, et osculatur illud in medio.

Si facienda sit Aspersio Aquæ Benedictæ, Celebrans genuflexus in primo gradu inferiori procedit ad Aspersionem, ut in Missali, et deinde ascendit ad Altare ut supra.

8. Celebrans, osculato Altari, accedit ad cornu Epistolæ semper medius inter Clericos, ut in num. 5.

9. Ibidem facie ad Altara, manibus junctis, in tono feriali, dicit : *Dominus vobiscum*, et postea subjungit, *Oremus*, et Orat. *Domine Sancte etc.* cum quatuor aliis Orationibus.

10. Interim primus Clericus ponit Ignem in Thuribulo, et accipit Naviculam.

11. Dum dicitur quinta Oratio, tertius Clericus, qui erat a sinistris Celebrantis, facta genuflexione Altari, re-

cedit, et accepto e Credentia Vase Aquæ Benedictæ, una cum Clerico Thuriferario accedit ad Celebrantem.

12. Celebrans, completa quinta Oratione, ministrante cum osculis consuetis Naviculam secundo Clerico, qui est a dexteris ejus, imponit cum benedictione Incensum in Thuribulo.

13. Deinde, accepto Aspersorio a secundo Clerico, ter aspergit Candelas, in medio, a dextris earum, et a sinistris, dicens submissa voce Ant. *Asperges me etc.*

14. Successive similiter triplici ductu Candelas adolet incenso, nihil dicens.

15. Completa benedictione, Celebrans facta in medio Altaris debita reverentia, sedebit tecto capite super scabello in suppedaneo a parte Evangelii (1), et gravi sermone Populum admonebit de Institutione hujus Solemnitatis, atque Mysteriis, et utilitate Candelarum benedictarum, utque Populus reverenter accedat ad distributionem.

§. II. *De Distributione Candelarum.*

1. Expleto sermone, primus Clericus accipit e Mensa Candelam pro Celebrante, et, *nisi adsit aliquis in Presbyterali ordine constitutus*, eam collocat in medio Altaris.

2. Celebrans, facta reverentia in medio Altaris, genuflectit super suppedaneo facie ad Crucem.

3. Sic genuflexus accipit ex Altari Candelam, et eam osculatur, et tradit primo Clerico servandam.

Si adsit aliquis Sacerdos, hic dabit Candelam Celebranti stanti facie ad Populum, cum osculo Candelæ tantum, et Celebrans similiter Candelam (2) *tantum osculabitur.*

4. Deinde Celebrans accedit ad cornu (3) Epistolæ.

(1) Bauldr. p. 4. cap. 3. art. 3. n. 13.
(2) Bauldr. p. c. 4. 3. art. 2. n. 13. Gavant. in Dom. Palm. n. 14. lit. g.
(3) Bauldr. loc. cit. art. 4. num. 3.

et alternatim cum suis Clericis alta, et æqua voce, more Clericorum Regularium, recitabit Ant. *Lumen etc.* et Canticum : *Nunc dimittis etc.*

5. Repetita post *Sicut erat in principio etc.* Ant. *Lumen etc.* Celebrans, facta inclinaxione Cruci, vertit se ad Populum, et distribuit Candelas primo Presbyteris, si adsint ; deinde Clericis, dispositis seriatim super ora suppedanei, et digniores prope cornu Epistolæ : qui omnes genuflexi Candelam, et manum Celebrantis osculabuntur.

6. Deinde Celebrans, facta reverentia Altari, medius inter suos Clericos accedit ad cancellos Presbyterii a parte Epistolæ.

7. Ibidem incipit distribuere Candelas primo Viris, deinde Feminis, præbente ei Candelas tertio Clerico a sinistris, allatas a primo Clerico.

8. Completa distributione, Celebrans lavabit manus in plano Epistolæ, fundente aquam primo Clerico, et aliis duobus manutergium ministrantibus.

9. Celebrans, lotis manibus, accedit ante Altare per longiorem, factaque in medio Cruci (1) reverentia, pergit ad librum in cornu Epistolæ.

10. Ibi cum suis Clericis, alta voce recitabit Antiphonam *Exurge Domine etc.*

11. Deinde stans ibidem subdit : *Oremus*, et si sit post Septuagesimam, et non in die Dominico, subjungit ipsemet, ac genuflectens cum omnibus : *Flectamus genua*, et secundus Clericus primo surgens, respondet : *Levate.*

12. Postmodum Celebrans dicet Orationem : *Exaudi quæsumus Domine etc.* semper tenens manus junctas, ut supra.

(1) Ex Castald. lib. 3. sect. 8. cap. 3. n. 7., Gavant. p. 4. tit. 10. lit. g. n. 18.

§. III. *De Processione.*

1. Completa Oratione, Celebrans accedit ad medium Altaris, ibidem accipit a primo Clerico Candelam accensam, et exemplar hujus Memorialis, vel Rituale pro Antiphonis in Processione cantandis.

2. Duo alii Clerici similiter accipiunt Candelas accensas, et exemplaria hujus Ritualis.

3. Celebrans vertit se ad Populum, et dicit : *Procedamus in pace*, et Clerici respondent : *In nomine Christi. Amen.*

4. Celebrans incipit recitare Antiph. *Adorna etc.* ut infra, et alternatim cum Clericis sibi assistentibus reliquas Antiphonas prosequetur.

5. Responso, ut supra : *In nomine Christi. Amen*, primus Clericus accipit Crucem Processionalem ; et facta genuflexione Altari, vertit se ad Populum, et procedit, juxta consuetudinem, vel extra Ecclesiam, vel intus eamdem, et dirigit Processionem a sua parte dextera, et circuit, et redit ante Altare.

6. Subsequitur Celebrans tecto capite, medius inter Clericos, recitans cum eis sequentes Antiphonas, redactas (*vel in Rituale edition. Pezzana. Venet.* 1693) ad versus, ut commodius cantentur.

Antiphona.

Adorna thálamum tuum Sion : et súscipe Regem Christum.

Ampléctere Maríam : quæ est cœléstis porta.

Ipsa enim portat Regem glóriæ, novi lúminis.

Subsístit Virgo, addúcens mánibus Fílium, ante lucíferum génitum.

Quem accípiens Símeon in ulnas suas prædicávit pó-

pulis: Dóminum eum esse vitæ, et mortis, et Salvatórem mundi.

Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto: non visúrum se mortem nisi vidéret Christum Dómini.

Et cum indúcerent Púerum in témplum: accépit eum in úlnas suas, et benedíxit Deum, et dixit.

Nunc dimíttis servum tuum Dómine: secúndum verbum tuum in pace.

Cum indúcerent púerum Jésum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consúetudinem légis pro eo: ípse accépit eum in ulnas suas.

7. Ingrediéndo Ecclésiam, si extra eam processum fuit, vel in ipso cancellorum Presbyterii ingressu, si Processio intus Ecclesiam peracta fuit, recitatur sequens ℞.

Resp. Obtulérunt Dómino par túrturum: aut duos pullos columbárum.

Sicut scriptum est: in lege Dómini.

Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ: secúndum légem Moysi.

Tulérunt Jésum in Jerúsalem, ut sistérent eum Dómino.

Sicut scriptum est in lege Dómini.

Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto.

Sicut scriptum est in lege Dómini.

8. Clericus cum Cruce, facta ante Altare genuflexione, deponit eam in loco suo.

9. Celebrans absolvit Resp: ante Altare.

§. IV. *De Missa post Processionem.*

1. Absoluto Resp. primus Clericus resumit Candelas a Celebrante, et Clericis, extinguit, et servat in Credentia.

2. Celebrans facta reverentia Altari accedit ad planum Epistolæ, in loco ubi alias sedetur in Missa solemni; et per manus secundi, et tertii Clerici deponit Pluviale

et Stolam violaceam, et accipit Manipulum, Stolam, et Planetam coloris albi, si Missa erit de Beata Maria ; alias, deposito Pluviali, accipit Manipulum, et Planetam violaceam pro Missa de Dominica.

3. Interim, *si Missa erit celebranda de festo*, primus Clericus amovet Pallium violaceum ab Altari, remanente albo, et apponit Vasa florum inter Candelabra, et successive defert Calicem paratum ad Altare, et expanso Corporali, eumdem in medio concinne collocat.

4. Celebrans procedit ad Missam, in qua, si erit de festo, Clerici tenebunt (1) Candelas accensas ad Evangelium, et ab Elevatione usque ad Sumptionem.

5. Dum Celebrans legit. Ant. *Communio*, primus Clericus amovet Calicem ab Altari, et refert ad Credentiam.

6. Completa Missa Celebrans, praecedentibus Clericis, redit, manibus junctis, in Sacristiam.

7. Ibi deponit Paramenta Missalia, et gratias agit de more.

8. Clerici ex Altari, et Abaco reportant omnia in Sacristia, et quæque suis locis reponunt.

TITULUS II.

DE BENEDICTIONE CINERUM.

IN CAPITE JEJUNII.

CAPUT I.

DE PRÆPARANDIS PRO BENEDICTIONE ET MISSA.

In Abaco, seu Credentia Altaris majoris.

1. *Calix paratus pro Missa, cum Velo, et Bursa coloris violacei.*

(1) Gavant. p. 4. tit. 14. n. 10 et alii.

2. *Manipulus, et Planeta violacea.*
3. *Thuribulum, et Navicula cum thure.*
4. *Vas aquæ benedictæ cum Aspersorio.*
5. *Pelvis cum medulla panis, et Vasa ad lavandas manus post Cinerum distributionem.*
6. *Manutergium.*
7. *Pelvicula cum Ampullis vini, et aquæ, et Mappula ad manus tergendas.*

In Altari.

1. *Altare cum Pallio violaceo, Cruce, et Candelabris cum Cereis, absque Vasis florum.*
2. *Missale in cornu Epistolæ super pulvino violaceo, aut legili.*
3. *Vas argenteum, vel ex alia pulchra materia, cum Cineribus ex ramis in præcedenti Dominica Palmarum benedictis, combustis, et subtiliter cribratis, et aridis, coopertum vel operculo consimili, vel velo violaceo, inter Missale, et cornu Epistolæ.*

In Sacristiam.

1. *Tria Superpellicea pro Clericis.*
2. *Amictus, Alba, Cingulus, Stola, et Pluviale coloris violacei.*
3. *Foculus cum carbonibus accensis, et forcipe.*

CAPUT II.

DE SACRIS RITIBUS IN FER. IV. CINERUM PERSOLVENDIS.

§. I.

1. Dispositis omnibus, ut supra, per Clericos indutos superpelliceis, hora congrua, solito Campanarum signo, convocetur Populus ad Ecclesiam.

2. Celebrans in Sacristia, lotis manibus, per manus secundi, et tertii Clerici accipit super Cottam, Amictum, Albam, Cingulum, Stolam, et Pluviale coloris violacei.

3. Primus Clericus accendit Candelas super Altare, et deinde in Sacristiam redit.

4. Proceditur, facta reverentia Cruci in Sacristia, vel Sacræ Imagini, ad Altare majus.

5. Præcedit primus Clericus manibus junctis, et subsequitur Celebrans tecto capite medius inter secundum, et tertium Clericum.

6. Celebrans ante Altare deponit Biretum in manus primi Clerici, et facit debitam reverentiam Altari.

7. Ascendit Altare medius inter secundum, et tertium Clericum, et osculatur illud in medio.

8. Interim primus Clericus, deposito Bireto, discooperit Cineres.

9. Celebrans accedit ad cornu Epistolæ, et ex Missali recitat cum suis Clericis Ant. *Exaudi etc.*

10. Interim primus Clericus preparat Thuribulum cum igne.

11. Repetita Ant. *Exaudi,* Celebrans stans ibidem, non se vertens ad Populum, dicit in tono feriali, ac manibus junctis: *Dominus vobiscum*, et postmodum subjungit quatuor Orationes.

12. Dum dicitur quarta Oratio, tertius Clericus facta genuflexione Altari, accipit vas Aquæ benedictæ, et una cum Clerico Thuriferario accedit ad Celebrantem.

13. Celebrans ministerio secundi Clerici imponit incensum in Thuribulo, et deinde aspergit, et thurificat Cineres de more.

14. Expleta Benedictione, Vas cum Cineribus ponitur in medio Altaris.

15. Celebrans sedens, ut alias in Suppedaneo, habet

sermonem ad Populum super Benedictione, et Impositione Cinerum in hac feria.

§. II. *De Cinerum Impositione.*

1. Celebrans, *absente alio Sacerdote,* facta reverentia Cruci, genuflectit super Suppedaneo in medio.

2. Sic genuflexus sibi ipsi Cineres in modum Crucis imponit in capite, nihil dicens.

Si adsit alius Sacerdos, hic sine Stola accedens ad Altare, imponit Cineres Celebranti qui stabit capite inclinato, et facie versa ad Populum dicendo: "Meménto Homo, quia pulvis es, et in púlverem revertéris."

3. Celebrans, acceptis Cineribus accedit ad Missale in cornu Epistolæ, et recitat cum Clericis, ut supra, Antiph. *Immutemur etc.* usque ad finem.

4. Deinde imponit Cineres omnibus de Clero, dispositis super oram Suppedanei, et dignior erit proximior ad latus Epistolæ: dicens: *Memento Homo etc.*

5. Celebrans, facta reverentia Altari, medius inter secundum, et tertium Clericum, accedit ad cancellos Presbyterii e regione Epistolæ, et imponit Cineres primo Viris, deinde Feminis.

6. Completa impositione, Celebrans in plano Epistolæ, ministrantibus Clericis, lavat manus cum mica panis, et tergit.

7. Deinde ascendit Altare per longiorem, et facta reverentia in medio, pergit ad latus Epistolæ.

8. Ibidem facie ad Altare dicit manibus junctis: *Dominus vobiscum,* et Orationem: *Concede nobis Domine etc.* et facta ibidem reverentia Altari, descendit ad planum Epistolæ.

§. III. *De Missa.*

1. Celebrans in plano Epistolæ prope scabellum, adjuvantibus suis Clericis, deponit Pluviale, et accipit Manipulum, et Planetam, et sedet aliquantulum.

2. Interim primus Clericus defert Calicem ad Altare, et expanso Corporali in medio ejus, aptat Calicem super illud.

3. Celebrans procedit ad Missam, in qua omnia, ut in Missali.

4. Dum dicitur *Communio* primus Clericus amovet Calicem ab Altari, et defert ad Credentiam.

5. Completa Missa, Celebrans redit, præcedentibus Clericis, manibus junctis, in Sacristiam, ubi, depositis paramentis missalibus, Deo gratias agit.

6. Clerici reportant omnia in Sacristiam et recondunt.

TITULUS III.

DE DOMINICA PALMARUM.

CAPUT I.

DE PRÆPARANDIS PRO SACRIS ACTIONIBUS HUJUS DOMINICÆ.

In Abaco, seu Credentia Altaris majoris.

1. *Calix pro Missa cum omnibus ornamentis coloris violacei.*

2. *Manipulus, et Planeta coloris violacei.*

3. *Thuribulum, et Navicula cum thure.*

4. *Pulvis, et Urceus pro lotione manuum.*

5. *Manutergium.*

6. *Pelvicula cum Ampullis vini, et aquæ et Mappula ad manus tergendas.*

7. *Exemplaria hujus Memorialis pro recitandis in Processione.*

In Altari.

1. *Pallium violaceum.*
2. *Missale in cornu Epistolæ super pulvino violaceo, vel legili.*
3. *Rami Palmarum, loco florum, inter candelabra.*

Prope cornu Epistolæ in plano.

1. *Mensa cooperta mantili albo, et super eam Palmæ benedicendæ.*
2. *Crux processionalis tecta velo violaceo, et vitta violacea pro liganda Palma in summitate Crucis.*

In Sacristia.

1. *Tria Superpellicea pro Clericis.*
2. *Amictus, Alba, Cingulus, Stola, et Pluviale violacei coloris pro Celebrante.*
3. *Foculus cum igne, et forcipe.*
4. *Vas aquæ benedictæ cum aspersorio.*

CAPUT II.

DE SACRIS RITIBUS IN DOMINICA PALMARUM PERSOLVENDIS.

§. I. *De Benedictione Palmarum.*

1. Omnibus suo loco dispositis, festivo campanarum sonitu, hora congrua, convocatur populus.

2. Celebrans in Sacristia, adjuvantibus secundo, ac tertio Clerico, induit super Cottam, Amictum, Albam, Cingulum, Stolam, et Pluviale violaceum.

3. Idem benedicit Aquam, ut in Missali, et interim primus Clericus accendit cereos in Altari.

4. Celebrans, præcedente primo Clerico portante Vas cum aqua nuper benedicta, medius inter secundum, et tertium Clericum, tecto capite, procedit ad Altare, et genuflectit in ejus infimo gradu pro Aspersione aquæ benedictæ.

5. Fit aspersio more solito, post quam primus Clericus reponit Missale super legili in cornu Epist. Altaris.

6. Tertius Clericus accipit e credentia Manipulum, et illum aptat in (1) brachio sinistro Celebrantis.

7. Celebrans medius inter Clericos, ut in num. 4., ascendit Altare, ac illud osculatur in medio, deinde in cornu Epistolæ, alta, et æquali voce incipit Ant. *Hosanna etc.*, quam cum Clericis prosequetur.

8. Stans ibidem dicit manibus junctis : *Dominus vobiscum*, et deinde Orationem : *Deus quem diligere etc.*

9. Subjungit Lectionem, et post eam dicit cum Clericis Responsorium : *Collegerunt etc. In monte Oliveti etc.*

10. Præmisso eodem loco : *Munda cor meum*, legit Evangelium et osculatur Textum in fine, et postmodum deponit Manipulum.

11. Deinde dicit *Dominus vobiscum*, Orationem, et Præfationem, tenens semper manus junctas, tam ad hanc, quam ad subsequentes Orationes.

12. Clerici dicunt *Sanctus, Sanctus etc.*

13. Celebrans præmisso : *Dominus vobiscum*, subjungit quinque alias Orationes.

14. Interim primus Clericus ponit ignem in Thuribulo, et accipit Naviculam.

15. Dum dicitur quinta Oratio, tertius Clericus, facta genuflexione Altari, accipit e credentia Vas Aquæ benedictæ, et una cum Thuriferario accedit ad Celebrantem.

(1) Bauldr. p. 4. cap. 6. art. 4. num. 5.

16. Celebrans, ministrante secundo Clerico, imponit incensum in Thuribulo cum benedictione, et osculis.

17. Deinde ter aspergit Ramos, dicens submissa voce: *Asperges me etc.* sine Psal., ac demum eosdem thurificat.

18. Celebrans dicit iterum: *Dominus vobiscum*, et sextam Orationem.

19. Primus Clericus deponit Thuribulum, et tertius ad sinistram Celebrantis.

20. Celebrans sedens sermonem habet Solemnitati congruum.

§. II. *De Palmarum distributione.*

1. Primus Clericus accipit e credentia Palmas pro Celebrante et Clericis, et collocat super Altare.

2. Celebrans, facta reverentia Cruci, genuflectit in medio Altaris.

3. Genuflexus accipit ex Altari Palmam, quam osculatur, et tradit primo Clerico servandam.

Si adsit aliquis Sacerdos, hic dabit Palmam Celebranti, ut dictum fuit de Candela in festo Purificationis.

4. Celebrans accedit ad cornu Epistolæ, et cum suis Clericis recitat Antiphonas: *Pueri Hebræorum etc.*

5. Deinde, facta inclinatione Cruci, vertit se ad populum, et distribuit Palmas, primo Presbyteris, *si adsint*, deinde Clericis genuflexis in suppedaneo, et Digniores prope cornu Epistolæ; qui omnes osculantur prius Ramum, deinde manum Celebrantis.

6. Celebrans descendit ab Altari, et facta reverentia, accedit ad cancellos Altaris versus cornu Epistolæ.

7. Ibi, offerente Palmas a sinistris primo Clerico, Celebrans incipit easdem distribuere populo, primo Viris, deinde Feminis.

8. Completa distributione, Celebrans lavat manus in plano Epistolæ, Clericis ministrantibus.

9. Accedit per longiorem ad Altare, et in cornu Epistolæ dicit: *Dominus vobiscum*, et ultimam Orationem.

10. Interim primus Clericus apponit, et firmat vitta violacea unam ex Palmis in summitate Crucis processionalis.

11. Completa Oratione, primus Clericus porrigit Celebranti, et allis duobus Clericis Palmas, et Exemplaria hujus Memorialis pro recitandis in Processione.

§. III. *De Processione.*

1. Celebrans, tenens Palmam in manibus, vertit se ad populum, et dicit in medio Altaris: *Procedamus in pace*: et Clerici respondent: *In nomine Christi. Amen:* et Celebrans inchoat: *Cum appropinquaret etc.*

2. Dirigitur Processio, præcedit primus Clericus cum Cruce: sequitur Celebrans medius inter duos Clericos, recitans alternatim cum eis alta voce Antiphonas, quæ sequuntur, ad versus aptatas.

3. Proceditur per latus dexterum Celebrantis extra portam principalem; recitando, ut infra.

Antiphona.

Cum appropinquáret Dóminus Jerosólymam: misit duos ex discípulis suis, dicens:

Ite in Castéllum, quod contra vos est: et inveniétis pullum Asinæ alligátum, super quem nullus hóminum sedit.

Sólvite eum: et addúcite mihi.

Si quis vos interrogáverit: dicite opus Dómino est.

Solvéntes adduxérunt ad Jesum: et imposuérunt illi vestiménta sua, et sedit super eum.

Alii expandébant vestiménta sua in via: alii ramos de arbóribus sternébant.

Et qui sequebántur clamábant: Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíctum regnum Patris nostri David. Hosánna in excélsis, miserére nobis fili David.

Alia Antiphona.

Cum audísset pópulus, quia Jesus venit Jerosólymam: accepérunt ramos Palmárum.

Et exiérunt ei óbviam: et clamábant púeri dicéntes: Hic est: qui ventúrus est in salútem pópuli.

Hic est salus nostra: et redémptio Israel.

Quantus est iste: cui Throni, et Dominatiónes occúrrunt.

Noli timére filia Sion, ecce Rex tuus venit tibi sedens super pullum Asinæ: Sicut scriptum est.

Salve Rex fabricátor Mundi: qui venísti redímere nos.

Alia Antiphona.

Ante sex dies solémnis Páschæ: quando venit Dóminus in Civitátem Jerúsalem.

Occurrérunt ei pueri: et in mánibus portábant ramos Palmárum.

Et clamábant voce magna dicéntes: Hosánna in excélsis.

Benédictus qui venísti in multitúdine misericórdiæ tuæ: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona.

Occúrrunt turbæ cum floribus, et Palmis Redemptóri óbviam: et victóri triumphánti digna dant obséquia.

Fílium Dei ore géntes prædicant: et láudem Christi voces tonant per núbila, Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona.

Cum Angelis, et púeris fidéles inveniámur : triumphatóri mortis clamántes, Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona.

Turba multa, quæ convénerat ad diem festum clamábat Dómino. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

1. Primus Clericus cum Cruce sistit ante portam principalem facie ad eamdem versa.

2. Secundus, et tertius Clericus intrant Ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, dicunt :

℣. Glória, laus, et hónor tib' 't Rex Christe Redémptor : Cui puerile decus próm ... Hosánna pium.

3. Celebrans extra Ecclesiam, facie ad portam, repetit tecto capite.

Cel. *Gloria, laus, et honor tibi sit Rex Christe Redemptor : Cui puerile decus prompsit Hosanna pium.*

Cle. Israel es tu Rex, Davídis et inclyta proles ; Nómine qui in Dómini, Rex benedícte venis.

Cel. *Gloria, laus etc.*

Cle. Cœtus in excélsis te láudat cœlicus omnis : et mortális homo, et cuncta creáta simul.

Cel. *Gloria, laus etc.*

Cle. Plebs Hebræa tibi cum Palmis óbvia venit : Cum prece, voto, hymnis, ádsumus ecce tibi.

Cel. *Gloria, laus etc.*

Cle. Hi tibi passúro solvébant múnia láudis : Nos tibi regnánti pángimus ecce melos.

Cel. *Gloria, laus etc.*

Cle. Hi placúere tibi, placeat devótio nostra : Rex bone,
Rex clémens, cui bona cuncta plácent.

Cel. *Gloria, laus, etc.*

4. Versibus completis, primus Clericus calce hastilis Crucis percutit imam partem ipsius portæ, ita ut fragor audiatur, et duo Clerici, qui sunt intus Ecclesiam, portam aperiunt, et sistunt se hinc inde ad januam.

5. Primus Clericus cum Cruce ingreditur Ecclesiam, et Celebrans subsequendo, incipit Responsorium : *Ingrediente Domino etc.*

6. Secundus, et tertius Clericus excipiunt Celebrantem, et ponentes illum in medio, prosequuntur cum eo Resp.

Ingrediénte Dómino in Sanctam Civitátem: Hebræórum púeri resurrectiónem vitæ pronunciántes.
Cum ramis Palmárum : Hosánna clamábant in excélsis.
Cumque audíssent, quod Jesus veníret Jerosólymam : exiérunt óbviam ei.
Cum ramis Palmárum : Hosánna clamábant in excélsis.

7. Terminatur Processio, et Responsorium ante Altare majus.

8. Primus Clericus deponit Crucem, et deinde recipit Palmas a Celebrante, et Clericis.

9. Celebrans in plano Epistolæ, ubi alias sedetur in Missa, deponit Pluviale, et accipit Manipulum, et Planetam, et sedet aliquantulum.

10. Primus Clericus portat Calicem ad Altare, et expanso Corporali in medio ejus, illum collocat, et aptat.

11. Celebrans procedit ad Missam celebrandam, in qua Clerici poterunt tenere Palmam in manibus, dum legitur Passio, et in fine Missæ legitur Evangelium S. Joannis *In principio etc.*

12. Dum Celebrans legit Ant. *Communio*, primus Clericus amovet Calicem ab Altari, et portat ad credentiam.

13. Completa Missa Celebrans redit manibus junctis in Sacristiam, Clericis præcedentibus.

14. Ibi deponit sacra paramenta, et gratias agit.

15. Clerici ex Altari, et credentia resumunt omnia, et suis locis recondunt, et modeste recedunt.

TITULUS IV.

DE FERIA QUINTA

IN CŒNA DOMINI.

CAPUT I.

DE PRÆPARANDIS PRO FUNCTIONIBUS IN HAC FERIA V. PERSOLVENDIS.

In Altari.

1. *Altare solemniter ornatum, et cum Pallio albi coloris.*
2. *Crux inter candelabra, tecta velo albi coloris.*
3. *Missale super pulvino albo, sive legili in cornu Epistolæ.*

In Abaco, seu Credentia.

1. *Calix pro Missa cum ornamentis coloris albi, et duplici Hostia.*
2. *Alius Calix cum Palla, Patena, Velo albo, et ligula serica albi coloris.*
3. *Pixis cum Particulis consecrandis ad Communionem Populi, et Infirmorum.*
4. *Pelvicula cum Urceolis vini, et aquæ, et Manutergio.*
5. *Schedulæ tradendæ Communicatis.*
6. *Crux processionalis cooperta velo violaceo.*

7. *Thuribulum cum Navicula.*
8. *Velum humerale albi coloris.*
9. *Mappa oblonga extendenda super cancellos in Communione Populi.*
10. *Baldachinum hastatum, vel Umbella pro Processione, extra cancellos.*
11. *Crotalum pro signo Salutationis Angelicæ.*

In Sacristia.

1. *Tria Superpellicea pro Clericis.*
2. *Amictus, Alba, Cingulus, Manipulus, Stola, et Planeta albi coloris.*
3. *Pluviale album.*
4. *Stola violacea.*
5. *Foculus cum igne, et forcipe.*
6. *Fanalia, sive Candelæ pro Processione.*

In Sacello parato pro Repositione SSmi Sacramenti.

1. *Locus ipse ab altari majori distinctus, et decenter velis pretiosis, non tamen nigris, et luminibus, ac floribus ornatus, sine Reliquiis, aut Imaginibus Sanctorum.*
2. *Supra Altare ibidem erectum Capsula elegans clave firmata, pro Calice servando.*
3. *Corporale stratum intra Capsulam.*
4. *Aliud Corporale super Altare.*
5. *Scabellum graduatum pro repositione Calicis in Capsula.*

CAPUT II.

DE SACRIS RITIBUS FER. V. IN CŒNA DOMINI PERAGENDIS.

§. I. *De Missa usque ad Processionem.*

1. Sonus harmonicus campanarum pro convocatione Populi.

2. Clerici induti Superpelliceis disponunt omnia suis locis, ut supra.

3. Rector interim excipit Confessiones suorum Parochianorum.

4. Hora congrua Rector Ecclesiæ celebraturus induit se paramentis Missalibus albi coloris.

5. Primus Clericus accendit candelas in Altari majori, et aptat Calicem in medio ejus, et retro illum Pixidem cum particulis.

6. Celebrans, praecedente primo Clerico, et post eum secundo cum tertio manibus junctis, procedit tecto capite ad Altare pro Missa.

7. Incipit Missam omisso in Confessione Psal. *Indica me Deus etc.* et *Gloria Patri.*

8. Ad *Gloria in excelsis* pulsantur campanæ : quæ deinde silent usque ad Sabbatum Sanctum.

9. Ultra Hostiam consuetam consecratur et alia, et Particulæ pro Communione Fidelium, et pro infirmis.

10. Dicitur, ut alias, *Agnus Dei*, licet in Missa solemni non sit danda Pax.

11. Dum Celebrans dicit Orationes ante Communionem, primus Clericus portat ex Abaco ad Altare Calicem vacuum cum Palla, Patena, et Velo albi coloris.

12. Celebrans sumpto Sanguine, et cooperto Calice, ex quo sumpsit, alterum Calicem ponit in medio Corporalis, et detegit.

13. Genuflectit, et alteram Hostiam consecratam reponit in Calice, cooperit Palla, et Patena inversa, et Velum desuper expandit, et genuflectit.

14. Accipit Pyxidem, et ponit eam ante Calicem velatum: discooperit, et facta genuflexione, retrahit se in cornu Evangelii (1) versa facie ad cornu Epistolæ.

15. Clericus genuflexus in cornu Epistolæ, omnibus similiter de Clero, et Populo genuflectentibus, dicit: *Confiteor Deo etc.* et Celebrans subjungit: *Misereatur etc.* et *Indulgentiam etc.* ut alias.

16. Celebrans accedens ad medium genuflectit, et accepta Pyxide, vertit se ad Communicandos, et dicit de more, ter: *Ecce Agnus Dei etc.*

17. Fit Communio Clericorum apud Altare, deinde Virorum, et Mulierum ad cancellos expansa Mappa ante pectus eorumdem.

18. Peracta Communione, Celebrans ad Altare cooperit Pyxidem, et eam servat in Tabernaculo.

19. Deinde dicto: *Quod ore, etc.* se purificat, et facta genuflexione, abluit digitos super Calicem, et super Altare de more: et reaccedens ad medium, genuflectit, et sumit ablutionem digitorum.

20. Calix Missæ defertur ad credentiam: accenduntur cerei in sacello Sepulchri: disponitur Baldachinum, sive Umbella, et distribuntur cerei pro sodalibus si adsint, vel cultioribus de Populo.

21. Celebrans prosequitur Missam, in qua hæc observabit.

Exterso Calice genuflectit, accedit ad cornu Epistolæ, et legit *Communionem.*

(1) Cær. Ep. I. 2. c. 29., Baudr. p. 3. c. 11. art. 10. n. IV.

Venit in medium, genuflectit, osculatur Altare, et retrahens se a latere Evangelii dicit : *Dominus vobiscum.*

Redit in medium, genuflectit, et accedit ad cornu Epistolæ, ubi legit *Postcommunionem.*

Iterum in medium, genuflectit, osculatur Altare, vertit se, ut prius, dicit : *Dominus vobiscum,* et *Ite Missa est.*

Vertit se ad medium, genuflectit, dicit : *Placeat etc.* osculatur Altare, dicit *Benedicat vos etc.* et genuflectit.

Vertit se in cornu Evangelii : dat benedictionem, et non perficiens circulum, convertit se ad latus Evangelii, non rediens in medium.

Dicit Evangelium S. Joannis, ad quod signat librum, vel tabellam, non autem Altare.

Ad *Verbum Caro factum est etc.* genuflectit versus Sacramentum.

22. Celebrans, completa Missa, accedit ad medium, genuflectit, et per breviorem descendit ad planum Epistolæ.

23. Ibi per manus Clericorum deponit Planetam, et Manipulum, et accepit Pluviale albi coloris.

§. II. *De Processione SSmi Sacramenti ad Sacellum.*

1. Celebrans accedit ante Altare, et facta genuflexione in plano, orabit genuflexus in inferiori gradu.

2. Primus Clericus accipit Thuribulum cum igne, et Naviculam cum thure, et accedit ad Celebrantem.

3. Celebrans surgens, imponet thus in Thuribulo sine benedictione, ministrante Naviculam secundo ex Clericis sine osculis.

4. Celebrans ascendit gradus Altaris, et genuflexus in suppedaneo incensat SS. Sacramentum in Calice.

5. Deinde accipit Velum humerale, et surgens accedit

ad Mensam Altaris: genuflectit, surgit, *et ad cautelam firmat velum Calicis ligula serica albi coloris.*

6. Accipit Calicem sinistra per nodum, submittens eam velo, et dexteram ponit supra Calicem, supra quam secundus Clericus extendit extremitates ambas Veli humeralis.

7. Celebrans cum Calice vertit renes Altari, et incipit Hym. *Pange lingua etc.*

8. Proceditur ordine sequenti ad sacellum Sepulchri.

1. Vexillum consuetum in delatione SS. Viatici.
2. Sodales, vel pii Viri cum luminibus.
3. Crux Processionalis delata a tertio Clerico.
4. Primus Clericus cum Thuribulo fumigante.
5. Celebrans sub Baldachino, vel sub Umbella, et a sinistris ejus secundus Clericus elevans vestis anterioris ejus extremitates, dum descendit gradus, vel ascendit, recitantes Hymn. *Pange lingua etc.*

9. Ad Sacellum omnes se disponunt per duas partes ita ut Thuriferarius, et Celebrans sub Baldachino possint transire per medium illorum.

10. Deferentes Labarum, et Crucem sistent e regione Sacelli.

11. Celebrans ascendit Altare Sacelli, et deponit Calicem supra Altare: genuflectit, descendit primum gradum, et genuflexus in suppedaneo deponit Velum humerale.

12. Interim deferentes Baldachinum asportant illud ad locum congruum.

13. Celebrans surgens imponit iterum incensum in Thuribulo sine benedictione, et sine osculis: et genuflexus super suppedaneo Sacramentum incensat, et Clerici recitabunt vers *Tantum ergo Sacramentum etc.*

14. Deposito Thuribulo Celebrans surgit, ascendit ad Altare, genuflectit, et accipiens Calicem, illum recondit

in Capsula, admoto per secundum Clericum scabello gradato, si opus erit.

15. Iterum genuflectit, et postea claudit Capsulam: genuflectit, et descendit in planum Sacelli.

16. Celebrans genuflectit in gradu infimo Altaris, et post aliqualem Orationem surgit, et facta genuflexione ambobus genibus in plano, præcedente Cruce, medius inter Clericos revertitur ad Altare tecto capite.

§. III. *De Pyxidis asportatione.*

1. Cum omnes pervenerint ad Altare, Crux deponitur loco suo, et secundus, et tertius Clericus accipiunt cereos accensos.

2. Celebrans, facta genuflexione, ascendit Altare, extrahit e Tabernaculo Pyxidem cum particulis: collocat eam super Corporale, et genuflectit.

3. Descendens genuflectit in suppedaneo, et accipit a primo Clerico Velum pro humeris.

4. Ascendit Altare, genuflectit, et manibus velatis, accipit Pyxidem, et præcedentibus Clericis cum cereis accensis, portat Pyxidem ad Altare Sepulchri, et collocat super Corporale, et postea genuflectit.

5. Deinde descendens, genuflectit in suppedaneo, ubi per manus Clerici deponit Velum: iterum ascendit, et genuflectit; aperit Capsulam, et recondit in ea Pyxidem, retro Calicem.

6. Genuflectit, et claudit Capsulam, et facta oratione in infimo gradu, genua flectit in plano, et revertitur, tecto capite, in Sacristiam.

7. Ibi deponit Pluviale, et Stolam albi coloris, et sumit Stolam violaceam tantum, aptatam in modum Crucis.

§. IV. *De Altarium denudatione.*

1. Celebrans paratus, ut supra, associatus a Clericis, manibus junctis, accedit ad Altare.

2. In plano, apud quod stans, inchoat alta voce Antiph. *Diviserunt sibi*, quam prosequitur cum Psalmo *Deus Deus meus respice in me etc.* recitans illum cum Clericis.

3. Interim Celebrans ascendit Altare, quod denudat, amovendo Tobaleam superiorem, et alias.

4. Clerici recipiunt Tobaleas, et amovent ab Altari Vasa florum, Pallium, Tapete etc. adeo ut in Altari non remaneant nisi Crux, et candelabra cum candelis extinctis.

5. Celebrans, denudato Altar' majori, procedet ad denudationem reliquorum Altariu n, si plura adsint.

6. Denudatis Altaribus, Celebrans redit ante Altare majus : ubi post ultimum versum Psalmi, repetita Antiphona, genuflectit ad signum meridianum Salutationis Angelicæ.

7. Clericus cum Crotalo dat signum Salutationis Angelicæ, ad quod omnes genuflectunt.

8. Surgit deinde Celebrans, et facta reverentia Cruci *quia paratus*, Clericis genuflectentibus, revertitur in Sacristiam.

9. Ibi paramenta deponit, et, gratiis de more peractis, jubet, ut omnia suis locis reponantur.

10. Primus Clericus amovebit a Cruce Altaris majoris vestem coloris albi, remanente consueta veste violacea.

11. Curabit Parochus, ut assidue adsint, qui orent ante SS. Sacramentum in sacello Sepulchri, utque decens numerus cereorum in eo colluceat.

TITULUS V.

DE FERIA SEXTA.

IN PARASCEVE.

CAPUT I.

DE PRÆPARANDIS PRO OFFICIO HUJUS FERIÆ.

In Altari Majori.

1. *Altare ipsum undequaque nudum cum sex Candelabris habentibus Cereos extinctos ceræ communis.*

2. *Crux lignea in eodem, cooperta Velo, quod facile solvi, et removeri possit.*

3. *Pulvinar violaceum in secundo gradu ejusdem Altaris.*

In Abaco, seu Credentia Altaris majoris.

1. *Mantile lineum planitiem Abaci non excedens.*
2. *Mappa unica plicata pro Altari ad mensuram Mensæ.*
3. *Legile cum Missali.*
4. *Bursa nigri coloris cum Corporali, Palla, et Purificatorio.*
5. *Thuribulum, et Navicula cum thure.*
6. *Velum nigrum pro Calice in fine Officii.*
7. *Pelvicula cum Ampullis vini, et aquæ, et Manutergio.*
8. *Lanx argentea pro oblationibus.*

Prope Abacum.

1. *Tapete, Pulvinar violaceum, et Velum album serico violaceo contextum.*
2. *Crux processionalis.*

In Sacello Sepulchri.

1. *Corporale stratum super Altare.*
2. *Velum humerale album.*
3. *Baldachinum, sive Umbella albi coloris.*
4. *Intortitia, et Cerei pro Processione.*

In Sacristia.

1. *Tria Superpellicea pro Clericis.*
2. *Amictus, Alba, Cingulus, Manipulus, Stola, et Planeta nigri coloris.*
3. *Foculus cum Igne, et Forcipe.*

CAPUT II.

DE SACRIS RITIBUS IN HAC FERIA VI. IN PARASCEVE PERSOLVENDIS.

§. I. *De principio Officii usque ad denudationem Crucis.*

1. Hora competenti datur signum cum Crotalo, et Celebrans, et Clerici accipiunt Superpellicea in Sacristia, et disponuntur omnia, ut supra.

2. Celebrans, lotis manibus, accipit Amictum, Albam, Cingulum, Manipulum, Stolam, et Planetam nigri coloris.

3. Præcedentibus Clericis manibus junctis accedit ad Altare majus tecto capite.

4. Detecto capite genuflectit in plano Altaris, et procumbit super pulvino posito in secundo gradu, et orat spatio unius *Miserere.*

5. Primus Clericus, accepta mappa, illam extendit per longum super mensam Altaris, adjuvante secundo Clerico, non explicando eam per latitudinem ; ita ut duplicatio sit versus medium Altaris, et partes explicandæ versus frontem ejusdem Altaris.

6. Tertius Clericus collocat legile cum Missale in cornu Epistolæ.

7. Celebrans surgit a procubitu, et amoto per Clericum pulvinari, ascendit Altare, et osculatur illud in medio.

8. Accedens ad cornu Epistolæ legit primam Lectionem cum Tractu.

9. Deinde dicit: *Oremus*, et genuflectens cum omnibus: *Flectamus genua*, et secundus Clericus primo surgens dicit: *Levate*, et Celebrans subjungit Orat. *Deus a quo etc.*

10. Deinde legit secundam Lectionem, et Tractum, ac successive Passionem.

11. Dicto ibidem: *Munda cor meum etc.* prosequitur eam partem, quæ cantaretur in tono Evangelii.

12. In fine non osculatur librum, sed immediate (nisi sit habendus sermo de Passione) incipit in eodem cornu Epistolæ Monitiones, et Orationes, ut in Missali.

13. Ante singulas Orationes, octava excepta Celebrans genuflectens, prout faciunt et ceteri, dicit: *Flectamus genua*, et secundus Clericus, surgens ante omnes, dicit: *Levate*.

14. Circa finem Orationum, primus Clericus, adjuvante tertio, extendit ante gradus Altaris, vel Presbyterii tapete et super primos ejus gradus pulvinar violaceum, et velum album serico violaceo contextum expandunt per longum.

§. II. *De Crucis denudatione, et adoratione.*

1. Completis Orationibus, Celebrans stans in eodem cornu Epistolæ deponit Planetam tantum.

2. Deinde genuflectit in medio Altaris, et accipit Crucem, et primus Clericus accipit Missale.

3. Celebrans accedit ad angulum posteriorem cornu Epistolæ, facie versa ad Populum, et Clericus sustinebit Missale ante illum.

4. Celebrans manu dextera detegit summitatem Crucis usque ad transversum illius exclusive, et Crucem ambabus manibus aliquantulum elevans, gravi voce legit: *Ecce lignum Crucis:* et Clerici eadem voce prosequuntur: *In quo salus mundi pependit.* Et genuflectentibus omnibus, præter Celebrantem, Clerici subjungunt: *Venite adoremus,* et deinde surgunt.

5. Celebrans in anteriori parte cornu Epistolæ discooperiens brachium dexterum Crucis, et caput Crucifixi, et magis elevans Crucem, et vocem, secundo dicit: *Ecce lignum Crucis.*

6. Clerici prosequuntur: *In quo salus mundi pependit,* et successive: *Venite adoremus;* et genuflectunt omnes, ut prius.

7. Celebrans tandem in medio Altaris totam discooperiens Crucem, ac altius manum, et vocem elevans, dicit tertio: *Ecce lignum Crucis.*

8. Clerici tertio prosequuntur, respondent, et genuflectunt, ut supra.

9. Tertius Clericus ponit lancem a latere sinistro pulvinaris, et primus reponit Missale super legile, et discooperitur Crux processionalis, et aliæ omnes per Ecclesiam.

10. Celebrans descendens per latus Evangelii portat devote Crucem ambabus manibus elevatam ad locum præparatum.

11. Ibi genuflexus collocat Crucem super velum pulvino superpositum, et firmat eam chordulis.

12. Surgit, et facta genuflexione, vadit ad planum cornu Epistolæ, ibique sedens in scabello, deponit calceamenta, Clericis adjuvantibus.

13. Celebrans excalceatus procedit ad adorationem Crucis, quam primo, secundo, et tertio cum debita distantia adorat, offert pecuniam, et osculatur Crucem.

14. Surgit, et facta genuflexione Cruci, redit ad scabellum in plano Epistolæ, et calceamenta resumit.

15. Clerici deponunt et ipsi calceamenta, et post Celebrantem, ante omnes alios de Populo, adorabunt Crucem, eodem modo, quo Celebrans, et reversi ad sua loca, calceamenta resumunt.

16. Post Clericos adorabunt Sodales cum saccis, si adsint, deinde Viri, ultimo Mulieres : omnes bini, devote, ac graviter.

17. Interim primus Clericus assistet adorantibus, et secundus et tertius Clericus accedunt ad Celebrantem, et alta, et clara voce (1) recitant cum eo improperia, ut hic.

Improperia recitanda a Celebrante cum secundo et tertio Clerico.

PRIMA PARS.

Cel ℣. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

℣. Quia edúxi te de terra Ægypti : parásti Crucem Salvatóri tuo.

2. *Cl.* ℟. Agios o Theos.

3. *Cl.* Sanctus Deus.

2. *Cl.* Agios ischyros.

3. *Cl.* Sanctus fortis.

2. *Cl.* Agios athanatos eléison imas.

3. *Cl.* Sanctus immortális, miserére nobis.

Cel. ℣. Quia edúxi te per desértum quadragínta annis : et manna cibávi te, et introdúxi te in terram satis bonam : parásti crucem Salvatóri tuo.

(1) Bauldr. p. 4. cap. 10. art. 5. n. 6.

2. *Cl.* ℟. Agios o Theos.
3. *Cl.* Sanctus Deus.
2. *Cl.* Agios ischyros.
3. *Cl.* Sanctus fortis.
2. *Cl.* Agios athanatos eléison imas.
3. *Cl.* Sanctus immortális, miserére nobis.

Cel. ℣. Quid ultra débui fácere tibi, et non feci? Ego quidem plantávi te víneam meam speciosíssimam: et tu facta es mihi nimis amara: aceto namque sitim meam potásti, et láncea perforásti latus Salvatóri tuo.

2. *Cl.* ℟. Agios o Theos.
3. *Cl.* Sanctus Deus.
2. *Cl.* Agios ischyros.
3. *Cl.* Sanctus fortis.
2. *Cl.* Agios athanatos eléison imas.
3. *Cl.* Sanctus immortális, miserére nobis.

SECUNDA PARS.

Cel. ℣. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis; et tu me flagellátum tradidísti.

2. *et* 3. *Cl.* ℟. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

Cel. ℣. Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in mare rubrum; et tu me tradidísti Princípibus Sacerdotum.

2. *et* 3. *Cl.* ℟. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

Cel. ℣. Ego ante te apérui mare, et tu aperuísti láncea latus meum.

2. *et* 3. *Cl.* ℟. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

Cel. ℣ Ego ante te præívi in colúmna nubis: et tu me duxísti ad Prætórium Piláti.

2. *et* 3. *Cl.* ℟. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

Cel. ℣. Ego te pavi manna per desértum; et tu me cæcidísti álapis, et flagéllis.

2. *et* 3. *Cl.* ℟. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

Cel. ℣. Ego te potávi aqua salútis de petra: et tu me potásti felle, et aceto.

2. *et* 3. *Cl.* ℟. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

Cel. ℣. Ego propter te Chananæórum Reges percússi: et tu percussísti arúndine caput meum.

2. *et* 3. *Cl.* ℟. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

Cel. ℣. Ego dedi tibi sceptrum regale; et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam.

2. *et* 3. *Cl.* ℟. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

Cel. ℣. Ego te exaltávi magna virtúte: et tu me suspendísti in patíbulo Crucis.

2 *et* 3. *Cl.* ℟. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

TERTIA PARS.

Cel. ℣. Crucem tuam adorámus Dómine, et sanctam Resurrectiónem tuam laudámus, et glorificámus; ecce enim propter lignum venit gáudium in univérso mundo.

Psalm. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis.

2. *et* 3. *Cl.* ℣. Illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Cel. ℣. Crucem tuam adorámus Dómine; et sanctam Resurrectiónem tuam laudámus, et glorificámus: ecce enim propter lignum venit gáudium in univérso mundo.

2. et 3. Cl. ℟. Crux fidélis inter omnes, arbor una nóbilis, nulla sylva talem profert, fronde, flore gérmine. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sústinet.

Cel. ℣. Pange lingua gloriosi láuream certáminis: et super Crucis trophaeo dic triúmphum nóbilem: quáliter Redémptor orbis immolátus vícerit.

2. et 3. Cl. ℟. Crux fidélis inter omnes, arbor una nóbilis: nulla sylva talem profert, fronde, flore, gérmine.

Cel. ℣. De paréntis protoplásti fráude factor cóndolens; quando pomi noxiális in necem morsu ruit; ipse lignum tunc notávit, damna ligni ut sólveret.

2. et 3. Cl. ℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sústinet.

Cel. ℣. Hoc opus nostræ salútis ordo depoposcerat multifórmis proditóris ars ut artem fálleret: et medélam ferret inde, hostis unde læserat.

2. et 3. Cl. ℟. Crux fidélis inter omnes, arbor una nóbilis: nulla sylva talem profert, fronde, flore, gérmine.

Cel. ℣. Quando venit ergo sacri plenitúdo témporis; missus est ab arce Patris, Natus orbis cónditor: atque ventre virgináli carne amíctus pródiit.

2. et 3. Cl. ℣. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sústinet.

Cel. ℣. Vagit infans inter arcta conditus præsépia : membra pannis involúta Virgo Mater alligat : et Dei manus, pedésque, stricta cingit fáscia.

2. *et* 3. *Cl.* ℟. Crux fidélis inter omnes, arbor una nóbilis : nulla sylva talem profert, fronde, flore, gérmine.

Cel. ℣. Lustra sex qui jam perégit, tempus implens córporis : sponte líbera Redémptor passióni déditus : Agnus in Crucis levátur immolándus stípite.

2. *et* 3. *Cl.* ℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sústinet.

Cel. ℣. Felle potus ecce languet, spina, clavi, láncea, mite corpus perforárunt, unda manat, et cruor : terra, pontus, astra, mundus, quo lavántur flúmine.

2. *et* 3. *Cl.* ℟. Crux fidélis inter omnes arbor una nóbilis : nulla sylva talem profert, fronde, flore, gérmine.

Cel. ℣. Flecte ramos arbor alta, tensa laxa víscera : et rigor lentescat ille, quem dedit natívitas : et supérni membra Regis tende miti stípite.

2. *et* 3. *Cl.* ℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sústinet.

Cel. ℣. Sola digna tu fuísti ferre mundi víctimam : atque portum præparáre arca mundo náufrago ; quam sacer cruor perunxit, fusus Agni córpore.

2. *et* 3. *Cl.* ℟. Crux fidélis inter omnes, arbor una nóbilis : nulla sylva talem profert, fronde, flore, gérmine.

Cel. ℣. Sempitérna sit Beátæ Trinitáti glória : æqua Patri, Filióque par decus Paráclito : Unius, Triníque nomen laudet univérsitas : Amen.

2. *et* 3. *Cl.* R. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sústinet.

18. Circa finem adorationis primus Clericus accendit Cereos Altaris, et tertius amovet legile cum Missali ab Altari.

19. Deinde secundus, et tertius Clericus accedunt per planum ad Altare: alter ad cornu Evangelii, alter ad Epistolæ, et explicant tobaleam Altaris.

20. Successive secundus Clericus portat ad Altare Bursam cum Corporali incluso, et super eam Purificatorium: extrahit, et explicat Corporale, et prope illud in parte Epistolæ extendit Purificatorium.

21. Tertius Clericus collocat Missale cum legili super Altare in cornu Evangelii, apertum, et inversum, ut in Missa.

22. Completa adoratione, Celebrans reportabit Crucem ad Altare cum debitis genuflexionibus.

23. Clerici amovent tapete, pulvinar, velum, et lancem, et apponitur ignis in Thuribulo.

24. Celebrans apud scabellum in plano Epistolæ resumit Planetam, et, aperto capite, accedit ante Altare.

§. III. *De Processione ad Sacellum, et regressu ad Altare cum Sanctissimo Sacramento.*

1. Celebrans cum pervenerit ante Altare, imponit sine benedictione, et sine osculis incensum in Thuribulo.

2. Dirigitur Processio ad Sacellum, ubi asservatur SS. Sacramentum, hoc ordine.

Vexillum Viatici.
Sodales, sive pii Viri.
Thuriferarius.

Crux processionalis denudata, et delata a tertio Clerico.

Celebrans cum Planeta, habens ante ipsum a sinistris secundum Clericum.

3. Ad Sacellum : Labarum, et Crux e regione Altaris : Procedentes hinc inde Sacellum in duas lineas, et juniores prope Labarum, seniores propinquiores erunt Altari.

4. Celebrans, facta genuflexione in plano Capellæ genuflectit in primo gradu Altaris, et orat parumper cum omnibus.

5. Surgit, aperit capsulam, genuflectit, descendit primum gradum, et stans imponit Incensum in Thuribulo sine benedictione, et sine osculis : accenduntur Cerei pro Processione, et disponitur Baldachinum, sive Umbella.

6. Celebrans genuflexus in suppedaneo incensat Sacramentum in capsula ; surgit, et facta genuflectione, extrahit e capsula Calicem, et ponit super Altare.

7. Genuflectit, claudit capsulam, in qua remanet Pyxis cum Particulis : iterum genuflectit, et descendit primum gradum.

8. Genuflexus in suppedaneo accipit Velum humerale, surgit, et facta genuflexione, stans accipit, ut heri, Calicem, et secundus Clericus Velo cooperit.

9. Celebrans vertit renes Altari, et facie ad Processionem, inchoat alta voce Hymnum *Vexila Regis prodeunt etc.* quem cum secundo Clerico prosequitur ut infra.

Vexila Regis pródeunt :
Fulget Crucis mystérium :
Qua vita mortem pértulit :
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.
Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicendo natiónibus ;
Regnávit a ligno Deus.
Arbor decóra, et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.
Beáta, cujus bráchiis
Pretium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
O Crux, ave spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.
Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde prœmium. Amen.

10. Revertitur Processio ad Altare, ordine sequenti.

Vexillum Viatici.
Sodales, sive pii Viri cum cereis accensis.
Crux processionalis.
Thuriferarius continue Thuribulum agitans.
Celebrans sub Baldachino, habens secundum Clericum ante se a sinistris,

11. In Sacello remanent quatuor candelæ accensæ.

12. Vexillum reponitur extra cancellos; Crux processionalis prope credentiam.

13. Sodales, et pii Viri remanent extra cancellos: ibique dispositi, cereos usque ad Officii finem in manibus tenebunt.

14. Baldachinum, sive Umbella deponitur ante cancellos, et loco congruo collocatur.

15. Celebrans ascendit Altare, et Calicem ponit super Corporale: deinde genuflectit, surgit, et descendit primum gradum Altaris.

16. Deponit Velum, et stans imponit Incensum in Thuribulo sine benedictione, et sine osculis; deinde genuflexus in suppedaneo Sacramentum incensat.

§. IV. *De reliquo Officio, et Ritu hujus Feriæ.*

1. Celebrans surgens accedit ad Altare, et genuflectit; deinde solvit, et amovet Velum a Calice, et ponit Patenam super Corporale.

2. Accepto Calice, deponit ex eo Sacram Hostiam super Patenam: deinde ambabus manibus Patenam ipsam accipiens, collocat Hostiam super Corporale, nihil dicens, neque se signans, et Patenam ponit ubi alias, sed super Corporale, non subtus.

3. Celebrans, facta genuflexione, accipit Calicem, et accedit versus cornu Epistolæ, et Calicem sinistra tenens, ponit in eo Vinum, et Aquam sine benedictione, et nihil dicens.

4. Calix non abstergitur, sed ponitur in latere Corporalis.

5. Celebrans accedit in medio, et facta genuflexione, reponit Calicem in loco solito sine signo Crucis, et cooperit Palla.

6. Ibidem stans imponit Incensum in Thuribulo absque benedictione, et osculis.

7. Celebrans, accepto Thuribulo, genuflectit, et incensat Oblata, dicens de more: *Incensum istud etc.*

8. Incensatis Oblatis, iterum genuflectit, et (*ex Decr. S. R. C. sub.* 14 *Maii* 1707.) incensabit Crucem, dicens *Dirigatur Domine etc.* et repetita genuflexione Cruci, prosequetur, more solito, incensationem Altaris, semper geneflectens quoties transit per medium.

9. Incensato Altari, dat Thuribulum in manu Thuriferarii, dicens: *Accendat in nobis etc.* et ipse non incensatur.

10. Celebrans immediate, advertens, ne terga vertat Sacramento, descendit e suppedaneo in secundum gradum, et aliquantulum extra Altare in cornu Epistolæ versa facie ad Populum, lavat manus, nihil dicens.

11. Redit ad medium Altaris, genuflectit, surgit, et junctis manibus super Altari, mediocriter inclinatus, dicit submissa, sed intelligibili voce: *In spiritu humilitatis etc.*

12. Celebrans osculatur Altare, genuflectit, et versus Populum in cornu Evangelii dicit: *Orate frates*, et redit per eamdem viam, non perficiens circulum, et iterum genuflectit.

13. Non respondetur: *Suscipiat.*

14. Celebrans junctis manibus ante pectus, in tono feriali, dicit: *Oremus: Præceptis salutaribus etc.* et dum dicit: *Pater noster etc.* extendit manus.

15. Clerici respondent: *Sed libera nos a malo*, et Celebrans: *Amen* sub silentio; et adhuc tenens manus extensas, subjungit in priori tono feriali: *Libera nos etc.* et Clerici in fine respondent: *Amen.*

16. Celebrans genuflectit, surgit, discooperit Calicem, supponit Patenam Hostiæ, et tenens manu sinistra Pa-

tenam super Altare, elevat dextera Hostiam, ut ab omnibus videri possit.

17. Celebrans declinat Hostiam immediate super Calicem jam discoopertum, et statim dividit eam in tres partes, more solito, nihil dicens, quarum ultimam immittit in Calicem, pariter nihil dicens, nec signans.

18. Cooperto Calice, genuflectit, et postmodum surgens, manibus junctis super Altari, et inclinatus, dicit secreto *Perceptio Corporis etc.* omissis duabus aliis Orationibus.

19. Celebrans iterum genuflectit, deinde, accepta Patena cum Hostia, ut alias, dicit: *Panem cœlestem etc. Domine non sum dignus etc.* more solito, ter percutiens pectus.

20. Hostia se signat, dicendo: *Corpus Domini nostri etc.* et se communicat.

21. Facta brevi meditatione, discooperit Calicem, et genuflectit.

22. Surgit, et collectis de more fragmentis, accipit ambabus manibus Calicem, nihil dicens, nec se signans, et sumit reverenter ex eo Particulam Hostiæ cum Vino.

23. Celebrans, omissa consueta Calicis purificatione, more solito, abluit digitos super Calicem cum Vino, et Aqua.

24. Surgunt interim omnes, et Cerei extinguuntur.

25. Celebrans, sumpta in medio ablutione, Calicem tergit, Velo parvo nigro cooperit, atque componit; et inclinatus, manibus junctis ante pectus, dicit secreto: *Quod ore sumpsimus etc.*

26. Primus Clericus Calicem defert ad credentiam.

27. Celebrans descendens in planum Altaris, et facta cum Clericis genuflexione Cruci, cooperto capite, revertitur in Sacristiam.

28. Ibi deponit paramenta missalia, et super Cotta accipit Stolam albi coloris.

§. V. *De Pyxidis repositione.*

1. Celebrans, præcedente primo Clerico cum Velo, et duobus aliis cum Cereis, vadit ad Sacellum, ubi Pyxis remansit.

2. Facta genuflexione in plano, genuflectit in primo gradu inferiori, et orat parumper.

3. Surgit, ascendit Altare, aperit capsulam, genuflectit, accipit Pyxidem, et eam collocat super Corporale, et iterum genuflectit.

4. Descendens primum gradum genuflectit in suppedaneo, et accipit a primo Clerico Velum pro humeris.

5. Ascendit Altare, genuflectit, et manibus velatis accipit Pyxidem, et præcedentibus Clericis cum Cereis accensis, reportat Pyxidem, servandam in Tabernaculo posito super Altare alicujus remotioris Cappellæ in Ecclesia, vel (quod congruentius) in Sacristia.

6. Debitis genuflexionibus Pyxidem servat : et ante eam lampas continuo ardeat.

7. Reposita Pyxide, omnes genuflectunt, et datur signum meridianum Salutationis Angelicæ cum Crotalo.

8. Tandem extinguuntur Cerei Altaris, et omnia suis in locis reportantur.

9. Si autem non adsit Sacristia, vel cappella remotior, ut supra ; tunc Pyxis remaneat in loco, (1) ubi Calix repositus erat, et lampas ardens jugiter adsit.

(1) Bauldr. p. 4. cap. 10. art. 5. n. 11.

TITULUS VI.
DE SABBATO SANCTO.

CAPUT I.

DE PRÆPARANDIS PRO OMNIBUS FUNCTIONIBUS, IN HAC DIE PERSOLVENDIS.

Extra Portam principalem.

1. *Mensa cum mantili albo, et super eam.*
2. *Legile parvum cum Missali.*
3. *Patena argentea cum quinque globulis Incensi.*
4. *Thuribulum, et Navicula cum thure.*
5. *Vas aquæ benedictæ cum Aspersorio.*
6. *Manipulus, Stola, et Dalmatica albi coloris.*
7. *Laterna cum Candela.*
8. *Item prope Mensam, Tripes cum foculo, in quo carbones accendendi, pro novo igne.*
9. *Forcipes ferreæ.*
10. *Arundo ornata cum tribus Candelis in summitate.*

In Altari majori.

1. *Altare cum Cruce, et Candelabris festivis.*
2. *Duplex in eo Pallium, album subtus, et violaceum desuper.*
3. *Pes ligneus, vel basis marmorea in latere Evangelii pro firmanda Arundine.*
4. *Legile pro Præconio.*
5. *Cereus benedicendus, aptatus in Candelabro magno a latere Evangelii, cum ellychnio concinnato ad prompte flammam recipiendum, cum quinque foraminibus in modum Crucis.*
6. *Lampades compositæ.*

In Abaco Altaris majoris.

1. *Mensa mantili albo cooperta.*
2. *Missale pro Præconio, et Missa.*
3. *Calix cum ornamentis coloris albi.*
4. *Pelvicula cum Urceolis vini, et aquæ, et Manutergio.*

In Sacristia.

1. *Quatuor Superpellicea pro Clericis; Amictus, Alba, Cingulus, Stola, et Pluviale coloris violacei, Manipulus, Stola et Planeta violacea.*
2. *Manipulus, Stola, et Planeta coloris albi.*
3. *Velum pro humeris albi coloris.*
4. *Cerei pro asportatione Pyxidis.*

In Baptisterio, si adsit.

1. *Mensa cooperta albo mantili pro Abaco.*
2. *Manutergia num. duo.*
3. *Vas pro aqua benedicta, et Aspersorium.*
4. *Vasa ad extrahendam aquam e Fonte.*
5. *Ampullæ Oleorum Chrismatis, et Catechumenorum.*
6. *Vasa ad lavandas manus cum mica panis.*
7. *Bombacium ad manus inunctas tergendas.*

Pro Baptismo, si ministrandus.

1. *Rituale Romanum.*
2. *Pelvicula cum Sale.*
3. *Vasa Oleorum Catechumenorum, et Chrismatis cum Bombacio.*
4. *Stola, et Pluviale albi coloris.*
5. *Linteolus ad abstergendum caput Infantis.*
6. *Alius Linteus aptatus pro Veste candida.*
7. *Cereus accendendus.*

CAPUT II.

DE SACRIS RITIBUS SABBATO SANCTO PERAGENDIS.

§. I. *De principio Officii, usque ad Benedictionem Cerei.*

1. Extra Ecclesiam excutitur novus Ignis e silice, et accenduntur carbones in foculo.

2. Hora competenti, *quatuor Clerici* accipiunt Superpellicea in Sacristia, et disponunt omnia suis locis.

3. Dato signo cum Crotalo, Celebrans lotis manibus, accipit supra Cottam, Amictum, Albam, Cingulum, Stolam, et Pluviale coloris violacei.

4. Proceditur ad portam principalem, hoc ordine.
Primus Clericus manibus junctis.
Tertius Clericus cum Cruce processionali.
Celebrans inter Clericos secundum, et quartum.

5. Extra portam Clericus cum Cruce sistit in limine portæ, renes eidem vertens, facie Crucifixi versa ad Celebrantem.

6. Celebrans ante Mensam collocatam inter ipsum, et Crucem.

7. Ibidem stans, et ex Missali super legile, legens, benedicit Ignem tribus Orationibus ; deinde unica Oratione Grana Incensi.

8. Dum Celebrans benedicit Incensum, primus Clericus accipit forcipe novum Ignem benedictum, et ponit in Thuribulo.

9. Celebrans imponit cum benedictione, et osculis incensum in Thuribulo, deinde aspergit Ignem, et Grana, dicens Antiph. *Asperges me etc.* et eadem thurificat.

10. Thuriferarius recepto Thuribulo ponit alium novum Ignem in eo.

11. Celebrans, deposito Pluviali, ac Stola coloris violacei, accipit Manipulum, Stolam in humero sinistro more Diaconorum, et Dalmaticam albi coloris.

12. Interim secundus Clericus accendit candelam de novo Igne, et recondit in Laterna, et quartus accipit pateram cum Granis incensi.

13. Celebrans iterum ponit incensum in Thuribulo cum benedictione, et osculis, et postea accipit Arundinem.

14. Proceditur ad benedictionem Cerei, ordine sequenti.

Clericus cum Granis incensi a dexteris, et Thuriferarius a sinistris.

Tertius Clericus cum Cruce.

Celebrans cum Arundine, et secundus Clericus cum Laterna a sinistris ejus.

15. Clerici cum Granis, Thuribulo, et Cruce ingrediuntur Ecclesiam, et sistunt quando Celebrans ingressus fuerit januam Ecclesiæ.

16. Celebrans ingressus Ecclesiam inclinat Arundinem, et accensa ex Laterna una ex tribus candelis per secundum Clericum, genuflectit, genuflectentibus omnibus, excepto tantum Clerico portante Crucem.

17. Celebrans genuflexus, clara voce dicit : *Lumen Christi :* tum surgit, surgentibus omnibus, et Clerici respondent : *Deo gratias.*

18. Proceditur usque ad medium Ecclesiæ, ubi secundo fiunt omnia, ut supra, accensa secunda candela ; præter modulationem vocis, quæ alta esse debet.

19. Proceditur tandem ante gradus Altaris, et accensa tertia candela, tertio fiunt antedicta cum altiori voce.

§. II. *De Benedictione Cerei.*

1. Responso pro tertia vice, post *Lumen Christi*, a Clericis *Deo gratias*, surgunt omnes, et formant rectam lineam cum Celebrante in medio eorum ante Altare.

2. Secundus Clericus secedens deponit Laternam super credentiam, et accipit Missale pro Præconio, et tradit illud Celebranti, qui vicissim dat illi Arundinem.

3. Celebrans, tenens Missale in manibus, genuflectit in infimo gradu Altaris, et non præmisso : *Munda cor meum*, dicit tantum *Jube Domine benedicere. Dominus sit in corde meo, et in labiis meis, ut digne, et competenter annunciem suum Paschale Præconium. Amen.*

4. Deinde surgens, ac facta cum omnibus genuflexione Altari, accedit ad Legile paratum in plano Evangelii pro Præconio hoc ordine.

Thuriferarius habens a dexteris quartum Clericum cum Granis incensi.

Tertius Clericus cum Cruce habens a sinistris secundum Clericum cum Arundine.

Celebrans cum Missali.

Cum pervenerint ad Legile, supradicti sic apud illud se disponunt recta linea, et vertentes faciem sicut Celebrans.

1. Celebrans ponit Missale super Legile.
2. Clericus cum Cruce a dextris Celebrantis.
3. Thuriferarius a dextris supradicti cum Cruce.
4. Clericus cum Arundine a sinistris.
5. Clericus cum Granis a sinistris Arundinis.
6. Celebrans accedente Thuriferario incensat Missale apertum super Legile, et incipit Præconium : *Exultet etc.* clara, et hilari voce.

7. Ad verba : *Curvat Imperia*, infigit Grana incensi, hoc ordine :

1
4 2 5
3

8. Quartus Clericus deponit in credentia pateram, ubi erant Grana incensi, et accipit virgam cum Candelula superinflexa, et redit ad (1) pristinum locum a sinistris Clerici cum Arundine.

9. Ad verba *Rutilans ignis accendit*, Celebrans ex Arundine Cereum accendit.

10. Ad verba *Apis mater eduxit*, quiescit donec quartus Clericus ex Cereo, per Candelulam in virga, lampadem, vel lampades accendat.

11. Finito Præconio Celebrans claudit Missale : secundus Clericus firmat Arundinem in sua basi a latere Evangelii : tertius deponit Crucem in latere Epistolæ.

12. Deinde, præcedentibus Thuriferario cum Clerico de Granis a sinistris, ac secundo, et tertio Clerico, facta genuflexione Altari, revertitur in Sacristiam.

13. Ibi depositis paramentis albis, accipit Manipulum, Stolam, et Planetam coloris violacei.

§. III. *De Prophetiis.*

1. Celebrans paratus, ut supra, præcedentibus Clericis, procedit ad Altare.

2. Facta reverentia Cruci, ascendit ad Altare, osculatur illud in medio, et accedit ad cornu Epistolæ.

3. Ibi alta voce legit duodecim Prophetias, Orationes, et Tractus : genuflectens cum omnibus, dum ante Ora-

(1) Bauldr. p. 4. cap. 11. art. 3. n. 7.

tiones, excepta ultima, dicit : *Flectamus genua :* et Clericus surgens respondet *Levate.*

4. Completa ultima Oratione, Celebrans, facta ibidem reverentia Cruci, descendit ad scabellum in plano Epistolæ, et deponit Planetam, et Manipulum.

5. *Si Ecclesia habuerit Fontem Baptismalem, Celebrans accipit Pluviale violaceum, et sedet. Si autem Fontem non habet, accedit sine Casula ante Altare pro Litaniis, ut infra* §. VI.

6. Procedamus nunc ad Benedictionem Fontis, ne aliquid in hoc Memoriali desideretur.

§. VI. *De Benedictione Fontis.*

1. Sedente Celebrante, ut supra, primus Clericus amovet Cereum accensum e Candelabro, et accedit ante Altare.

2. Tertius Clericus accipit Crucem, et similiter venit ante Altare.

3. Duo alii Clerici accedunt ad Celebrantem.

4. Celebrans surgens incipit alta voce Tract. *Sicut Cervus etc.* ut infra, quod lente prosequetur cum suis Clericis.

5. Inchoato Tractu, dirigitur Processio ad Fontem, facta reverentia Altari, hoc ordine.

Clericus cum Cereo.

Clericus cum Cruce.

Celebrans medius inter Clericos, recitans, tecto capite, Tractum.

℣. Sicut Cervus desíderat ad fontes aquárum : ita desíderat ánima mea ad te Deus.

℣. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei ?

℣. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die, ac nocte, dum dícitur mihi per síngulos dies : ubi est Deus tuus ?

6. Ante cancellos Fontis sistant omnes, et Celebrans, facie versa ad Crucem, expleto Tractu, dicit : *Dominus vobiscum*, et Orationem ; *Omnipotens sempiterne Deus etc.*, sustinente librum quarto Clerico.

7. Clericus cum Cereo, et deferens Crucem ingrediuntur Cancellos Baptisterii, si loci capacitas sinat : stabunt vero semper ante faciem Celebrantis.

8. Celebrans accedit prope Fontem, et dicit secundam Orationem, et Præfationem, ut in Missali, tenens semper manus junctas.

9. Intra Præfationem, juxta proprios Rubricæ locos, hæc peragit.

1. Post verba : *Gratiam de Spiritu Sancto :* dividit aquam manu dextera in modum crucis, et immediate manum tergit.

2. Post verba : *Non inficiendo corrumpat :* tangit aquam manu, et deinde tergit.

3. Post verba : *Indulgentiam consequatur :* facit tres Cruces supra Fontem manu dextera.

4. Post verba : *Super te ferebatur,* dividit manu dextera aquam, et effundit versus quatuor mundi partes, Orientem, Occidentem, Aquilonem, et Austrum, hoc modo :

1

3 4

2

5. Post verba : *In nomine Patris etc.* mutat vocem in modum lectionis.

6. Post verba : *Tu benignus adspira :* halat ter in aqua in modum crucis.

7. Post verba : *Purificandis mentibus efficaces :* immittit aliquantulum Cereum in aquam, dicens, *Descendat in hanc plenitudinem etc.* et extrahit. Immittit secundo profundius, et tono aliquanto altiori repetit : *Descendat in hanc etc.*, et pariter extrahit. Immittit tertio usque ad fundum, et altiori adhuc voce repetit : *Descendat etc.* et non extrahit.

8. Ter sufflat immediate in aquam in formam tridentalem, juxta figuram in Missali, et prosequitur : *Totamque hujus aquæ etc.*

9. Post verba : *Fœcundet effectu :* extrahit Cereum, qui panno abstergitur.

10. Prosequitur Præfationem, quam concludit humiliori voce, dicendo : *Per Dominum nostrum etc.* et Adstantes respondent : *Amen.*

11. Secundus Clericus accipit vas pro aqua benedicta, et cum eo haurit aquam ex Fonte.

12. Celebrans, accepto aspersorio intincto in aqua Fontis, aspergit se, et circumstantes. Deinde, medius inter Clericos, aspergit omnes per Ecclesiam de dicta aqua, et revertitur ad Fontem.

13. Extrahitur aqua benedicta pro Fontibus lustralibus, Benedictionibus Domorum, et Esculentorum, ac Aspersione in crastinum.

14. Celebrans accedens ad Fontem, infundit in aquam Oleum Catechumenorum in modum crucis, dicens, *Sanctificetur etc.*

15. Deinde similiter Chrisma, dicens : *Infusio Chrismatis etc.*

16. Tandem infundit simul utrumque Oleum, pariter in modum crucis, dicens: *Commixtio Chrismatis etc.*

17. Miscet manu sua Olea infusa cum aqua, et spargit per omnem Fontem.

18. Abstergit manum bombacio : deinde lavat manus cum mica panis.

§. V. *De Baptismo Parvulorum.*

Duo potissimum (verba sunt Ritualis Romani) *ex antiquissimo Ecclesiæ ritu, sacri sunt dies, in quibus solemni cæremonia hoc Sacramentum administrare maxime convenit : nempe Sabbatum Sanctum Paschæ, et Sabbatum Pentecostes, quibus diebus Baptismalis Fontis aqua rite consecratur ;* Ad Parvulorum igitur Baptismum solemniter administrandum, Celebrans, expleta, ut supra, Fontis Benedictione, ordine, ut infra, procedat.

1. In fine Benedictionis Fontis disponuntur Baptizandi cum eorum Patrinis extra limen Ecclesiæ.

2. Celebrans, lotis manibus, præcedente Clerico cum Cruce, et remanente apud Fontem alio Clerico cum Cereo, accedit cum aliis duobus Clericis ad limen Ecclesiæ.

3. Ibi Celebrans procedit, ut in Rituali ad Catechismum etc. usque ad introductionem Infantis in Ecclesiam, pro qua.

4. Celebrans imponit super Infantem extremam partem Stolæ, *pendente a suo humero sinistro,* et introducit eum in Ecclesiam, dicens N. *Ingredere in Templum Dei, ut habeas partem cum Christo etc.*

2. Deinde dicto : *Credo, et Pater noster,* versis renibus ostio cancellorum Baptisterii, dicat Exorcismum : tangat saliva aures, et nares Infantis : eumdemque Oleo Catechumenorum ungat in pectore, et inter scapulas.

6. Stans ibidem extra cancellos Celebrans deponit Pluviale, et Stolam coloris violacei, et sumit Stolam, et Pluviale albi coloris.

7. Præcedente Cruce ingreditur Baptisterium, in quod ingrediuntur Patrini cum Infantibus.

8. Celebrans ad Fontem interrogat : N. *Credis etc.* N. *Vis Baptizari ?*

9. Responso a Patrinis : *Volo*, Celebrans procedit ad Baptismum.

Vel per immersionem, si in Baptisterio sit tantummodo unicus Fons continens aquam benedictam.

Vel per infusionem, si habeatur duplex Fons : alter cum aqua benedicta, et alter vacuus, qui per foramen excurrere faciat in Sacrarium aquam baptismalem, profluentem e capite Infantis baptizati super eundem Fontem vacuum.

10. *Si baptizet per immersionem :* Celebrans, accipiens Infantem, ac ipse solus eum sustinens, caute caput ejus immergit, et trina mersione baptizat, et semel tantum dicit : N. *Ego te baptizo etc.* et Infantem, completa forma, statim tradit Susceptoribus.

11. *Si vero per infusionem :* tunc Patrino, vel Matrina, utroque infantem tenente super altero Fonte vacuo sine aqua, Celebrans vasculo accipit aquam Baptismalem ex altero Fonte, et de ea ter fundit supra caput Infantis in modum crucis, et simul verba proferens, semel tantum, distincte et attente dicat : N. *Ego te baptizo etc.*

12. Absterso capite Infantis, Celebrans dicens : *Deus omnipotens etc.*, Sacro Chrismate inungit summitatem capitis Baptizati.

13. Deinde, data Veste candida, et candela accensa, et dicto : N. *Vade in pace etc.* Patrinos admonet, et Parentes Infantis admoneri curat, ut in Rituali.

14. Celebrans lavat manus, et depositis Pluviali, ac Stola albis, resumit Stolam, et Pluviale violaceum.

§. VI. *De Litaniis, et Missa cum Vesperis.*

1. Præcedente Clerico cum Cereo, et Cruce Processionali, Celebrans subsequitur cum suis Clericis, et redit ante Altare.

2. Cereus figitur proprio Candelabro, et Crux deponitur in cornu Epistolæ.

3. Celebrans, stans ante Altare, deponit Pluviale tantum.

4. Idem genuflexus, omnibus similiter genuflectentibus, recitat Litanias ex Missali, posito super scabello ante seipsum.

5. Clerici respondent, et repetunt omnia, quæ Celebrans dicit.

6. Ad vers. *Peccatores,* tollitur Pallium violaceum ab Altari : accenduntur candelæ, et vasa florum inter candelabra apponuntur.

7. Celebrans prosequitur Litanias, usque ad *Christe exaudi nos :* inclusive.

8. Surgit Celebrans, et præcedentibus Clericis, accedit in Sacristiam ; ubi, deposito Stola violacea, accipit Manipulum, Stolam, et Planetam albi coloris.

9. Celebrans comitatus a Clericis, ut supra, redit ad Altare, ante cujus gradus facit Confessionem de more, cum Psal. *Judica me etc.* et *Gloria Patri.*

10. Ascendit Altare, completaque Oratione : *Aufer a nobis etc.* in ejus medio, dicit immediate *Kyrie eleison,* ut alias, cum non legatur Introitus.

11. Ad *Gloria in excelsis :* pulsantur Campanæ, quæ usque ad hanc horam siluerant.

12. Post Epistolam Celebrans dicit ter *Alleluia,* elevando gradatim vocem, et Clerici, post quamlibet vicem,

in eodem tono repetent illud, et Celebrans prosequetur Vers. et Tractum.

13. Non dicitur *Credo*, et post *Dominus vobiscum*, non legitur Offertorium : Non dicitur *Agnus Dei*, neque datur hodie osculum Pacis.

14. Loco Antiph. *Communio*, dicuntur Vesperæ, ut in Missali : videlicet.

15. Celebrans in cornu Epistolæ dicit Ant. *Alleluia etc.* et cum Clericis prosequetur Psal. *Laudate etc.* et in fine repetitur *Alleluia*.

16. Deinde subdit : Antiph. *Vespere autem etc.* cum Cantico *Magnificat*.

17. Repetita Ant. *Vespere etc.*, Celebrans accedit ad medium Altaris, osculatur illud, et versus ad Populum dicit : *Dominus vobiscum*, et postea Orationem in solito cornu Epistolæ.

18. Post : *Ite Missa est*, additur *Alleluia, alleluia*.

19. Completo Evangelio S. Joannis, revertitur in Sacristiam, et Missalia paramenta deponit.

§. VII. *De Reportatione Pyxidis.*

1. Celebrans accipit super Cottam, Stolam albam, et præcedentibus Clericis cum cereis, et alio cum bursa Corporalium, et Velo humerali, accedit ad locum, ubi asservatur Pyxis cum Particulis.

2. Ibi, adhibitis debitis genuflexionibus, accipit velatis manibus Pyxidem, quam portat in solito Tabernaculo servandam.

3. Revertitur in Sacristiam, in qua, depositis sacris Vestibus, legit Ant. *Trium puerorum etc.* cum *Alleluia*, et Canticum, et Psalmum, et Orationes pro gratiarum actione.

4. Interim per Clericos extinguuntur cerei Altaris.

5. Item tres candelæ in cuspide Arundinis, quæ amplius non accenduntur, et Arundo ipsa amovetur omnino.

6. Item extinguitur Cereus Paschalis: qui tamen, remanens in suo Candelabro, accendetur in Missis in omnibus Dominicis, ac festis Domini, et Sanctorum de præcepto; et usque ad Evangelium inclusive in die Ascensionis Domini; quo dicto, Cereus extinguitur, et completa Missa, removetur e candelabro, et servatur accendendus in Vigilia Pentecostes ad Benedictionem Fontis.

Sanctificato hucusque, Sacris Ritibus, Sabbato, Paschalibus initiato mysteriis; æquali Religionis cultu properetur ad Dominicæ Resurrectionis diem. Dies, *Nobilitas* (1) *Anni, Mensium Lux, Alma Dierum, Horarum splendor*. Dies, quam fecit Dominus. Exultemus igitur, et lætemur in ea, suffulti meritis, et intercessione præcelsæ Genitricis Dei Mariæ, quam cum S. Methodio experiamur: (2) *Gaudium nostrum ineffabile*. Amen.

(1) Ex Hymnario S. Gregorii.
(2) In Homil. de Purific. B. M.

Revisione peracta, Sacra Rituum Congregatio indulget, ut supra adnotatæ Formulæ Benedictionum, et alia a Sancta Sede approbata Appendicis solummodo loco apponi valeant in fine Ritualis Romani modo edendi typis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide. Ex Secretaria Congregationis Sacrorum Rituum. Die 16. Novembris 1864.

D. Bartolini S. R. C. *Secretarius.*

APPENDIX

AD RITUALE ROMANUM

AD USUM

PROVINCIÆ QUEBECENSIS.

BENEDICTIO INFANTIUM ÆGROTANTIUM.

Sacerdos, indutus superpelliceo et stola albi coloris, intrans in cubiculum infantis ægrotantis, dicet :

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Postea asperget aqua benedicta ægrotum, lectum, ac cubiculum ejus, dicens antiphonam :

℣. Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor.

℟. Lavábis me, et super nivem dealbábor.

Tum, cum ministris suis dicet psalmum : Laudáte, púeri, Dóminum, etc., pag. 200.

Deinde canticum trium puerorum : Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino, etc., pag. 203.

℣. Ex ore infántium et lacténtium.

℟. Perfecísti láudem tuam, Dómine.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus, cui cuncta adoléscunt, et per quem adúlta firmántur, exténde déxteram tuam super hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam) (*vel* hos fámulos tuos) (*vel* has fámulas tuas) in ténera ætáte languéntem

(*vel* languéntes) quátenus vigóre sanitátis recépto ad annórum pervéniat (*vel* pervéniant) plenitúdinem, et tibi fidéle gratúmque obséquium præstáre mereátur (*vel* mereántur). Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti descéndat super te (*vel* super vos) et máneat semper. ℟. Amen.

Si infans allatus fuerit in ecclesiam, versus : Pax vobis, non dicetur.

Si vero parentes attulerint ad ecclesiam puerum ægrotantem ut super eo legatur evangelium, sacerdos, indutus, ut supra dictum est, ponet extremitatem stolæ super caput ejus, evangeliumque recitabit modo sequenti.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Inítium Sancti Evangélii secúndum Joánnem.
℟. Glória tibi, Dómine.
In princípio erat Verbum, etc., p. 123.

Post Evangelium benedicet puerum, dicens :

Benedíctio Dei Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde porriget extremitatem stolæ deosculandam puero, ipsumque asperget aqua benedicta, dicens :

Aspérgat te Deus rore grátiæ suæ, in vitam ætérnam. ℟. Amen.

BENEDICTIO PECORUM ÆGROTANTIUM.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Misericórdiam tuam, Dómine, súpplices exorámus, ut animália, quæ gravi infirmitáte vexántur, in nómine tuo, atque tua bene ✠ dícta virtúte sanéntur ; extinguátur omnis diáboli potéstas : et ne ultérius ægrótent, tu eis sis protéctio vitæ, et remédium sanitátis. Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum R. Amen.

Sacerdos asperget pecora aqua benedicta.

BENEDICTIO SEMINUM.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Te, Dómine, pétimus et rogámus, ut hos fructus ✠ séminum tuis óculis serénis, hilaríque vultu respícere dignéris, sicut testátus es Móysi fámulo tuo in terra Ægypti, dicens : dic fíliis Israel, cum ingréssi fúerint terram promissiónis, quam eis Dóminus Deus dabit, ut primítias frugum suárum ófferant Sacerdótibus, et erunt benedícti : ita, et nos orámus, auxílium misericórdiæ tuæ super fructus séminum, ut non grando óccidat, non turbo subvértat, non tempéstas detúndat, non áeris inundátio extérminet, sed incólumes semper propter usum animárum et córporum ad pleníssimam maturitátem perdúcere dignéris. Per Christum Dóminum nostrum, etc.

Sacerdos aqua benedicta asperget semina.

BENEDICTIO CORONARUM PRECARIARUM VEL ROSARIORUM ET NUMISMATUM IN HONOREM B. M. VIRGINIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter exímiam charitátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum Unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum de cœlis in terram descéndere, et de Beátæ Vírginis Maríæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, ángelo nuntiánte, carnem suscípere, crucémque et mortem subíre, et tértia die a mórtuis gloriόse resúrgere voluísti, ut nos eríperes de potestáte tenebrárum; obsecrámus imménsam cleméntiam tuam, ut hæc signa corónæ (*vel* rosárii,) (*vel* hæc numísmata,) (*vel* hoc numísma) in honórem et láudem ejúsdem genetrícis Fílii tui bene ✠ dícas et sancti ✠ fices, eísque (*vel* eíque) tantam infúndas virtútem Spíritus Sancti, ut quicúmque ea (*vel* illud) super se portáverint, (atque atténte et devóte recitáverint), per invocatiónem sancti nóminis tui, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sacerdos asperget aqua benedicta coronas, rosaria, vel numismata.

BENEDICTIO SPECIALIS CUJUSLIBET INDUMENTI.

(*Reservata.*)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus omnípotens, bonárum virtútum dator, et ómnium benedictiónum largus infúsor, súpplices te rogámus, ut mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúndas; et

vel
has cáligas,
hæc sandália,
hunc amíctum,
hanc albam,
hoc cíngulum,
hunc manípulum,
hanc stolam,
hanc tunicéllam,
hanc dalmáticam,
hanc planétam,

divíno cúltui præparáta (*vel* præparátum), (*vel* præparátam,) (*vel* præparátos,) (*vel* præparátas) virtúte Sancti Spíritus bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, conse ✠ cráre dignéris, et ómnibus eo (*vel* ea,) (*vel* eis) uténtibus grátiam sanctificatiónis sacri mystérii tui benígnus concéde, ut in conspéctu tuo sancti ac immaculáti, atque irreprehensíbiles appáreant et auxílium misericórdiæ tuæ acquírant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea indumentum aqua benedicta aspergat.

MODUS

EXCIPIENDI PROFESSIONEM FIDEI CATHOLICÆ A NEO-CONVERSIS AB HÆRESI.

Notandum quod potestas absolvendis a censuris et a reservatis non includit facultatem reconciliandi eos qui hæresim publice professi sunt. Ad hoc necessaria est specialis commissio ab Episcopo vel ejus Vicario Generali concessa.

Sacerdos sic delegatus diligenter inquirere debet an neo-conversus sufficienter edoctus sit de fide catholica, eamque sincere amplecti ac profiteri velit ; atque an valide baptisatus fuerit.

Sacerdos superpelliceo et stola violacei coloris indutus, ac munitus bireto, ibit cum clericis sibi ministrantibus ad cancellos chori, ubi neo-conversus genuflexus, ac cereum accensum manu tenens, eum expectabit cum iis qui tanquam testes vocati sunt.

Tunc omnes conversi ad altare (vel, si professio non recipiatur in ecclesia, ad mensam, ad hoc præparatam, in qua, sicut in altari, esse debet cum imagine Christi crucifixi esse, debet inter cereos accensos) genuflectent, et sacerdos incipiet cantare, vel recitabit alterne cum ministris suis hymnum sequentem.

Hymnus. Veni, creátor Spíritus. *fol.* 386.

Hymno dicto surget sacerdos et dicet :

℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.

OREMUS.

Deus, qui corda fidelium Sancti Spíritus illustratióne docuisti, da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post hanc orationem sacerdos convertet se ad neo-conversum, qui semper genuflexus manebit ; et, capite cooperto, interrogabit eum his verbis :

N. Persévérez-vous dans le dessein de faire profession de la religion catholique, apostolique et romaine ; d'embrasser sa doctrine, et de renoncer à tout ce qui lui est contraire ?

℟. Oui, Monsieur.

Qua responsione accepta a neo-converso, sacerdos poterit eum alloqui brevi exhortatione infra posita, vel alia simili, prout tempus et circumstantiæ suadebunt.

EXHORTATION.

Mon cher frère. (*ou* ma chère sœur.)

Vous devez considérer cette journée comme une des plus heureuses de votre vie ; puisque Dieu, par une grâce insigne, vous appelle des ténèbres à son admirable lumière, pour vous faire connaitre les vérités de la religion que vous avez eu le malheur d'ignorer jusqu'à présent. C'est par son infinie bonté que le Très-haut vous inspire le dessein de vous unir à l'église catholique, apostolique et romaine, qui est l'unique épouse de Jésus-Christ : à cette église, qui est, sur la terre, la seule société avec laquelle ce divin Sauveur a promis d'être, tous les jours, jusqu'à la consommation des siècles ; et qui est aussi cet édifice immortel contre lequel l'enfer ne prévaudra jamais.

Cette église,—que Jésus-Christ ordonne aux fidèles d'honorer comme leur mère, s'ils veulent avoir Dieu pour leur père,—veut bien vous recevoir aujourd'hui dans son sein, et vous admettre au nombre de ses enfants. Sanctifiée, instruite et éclairée sans cesse par le Saint-Esprit, elle vous apprendra les vérités que Jésus-Christ a révélées à ses apôtres, et les mystères qu'elle a puisés dans la sainte écriture, ou qu'elle a reçus par le canal de la tradition.

Renoncez donc à l'esprit d'erreur, de schisme et de division, pour écouter et recevoir, avec respect et humilité, les décisions de cette même église. Soumettez-vous, avec docilité, à cette foi invariable dont elle fait profession. Enfin reconnaissez-la pour votre mère ; persuadé que, hors de son sein, il n'y a point de véritable piété, ni d'espérance de salut.

Post exhortationem interrogabit neo-conversum modo sequenti.

D. Croyez-vous les douze articles du symbole des apôtres ?

R. Oui, Monsieur.

D. Croyez-vous en Dieu le Père tout-puissant, créateur du ciel et de la terre ?

D. Croyez-vous en Jésus-Christ, son fils unique, Notre-Seigneur, qui a été conçu du Saint-Esprit, et qui est né de la Vierge Marie ?

D. Croyez-vous qu'il a souffert sous Ponce-Pilate, quil a été crucifié, qu'il est mort, qu'il a été enseveli, qu'il est descendu aux enfers, et que, le troisième jour, il est ressuscité des morts ?

D. Croyez-vous au Saint-Esprit ?

D. Croyez-vous la sainte église catholique, la communion des saints, la rémission des péchés, la résurrection de la chair, et la vie éternelle ?

D. Croyez-vous les vérités que l'église catholique a décidées dans ses conciles contre les nouveaux hérétiques, et particulièrement dans le saint concile de Trente ?

D. Voulez-vous embrasser toutes les vérités qui sont contenues dans la profession de foi, dont l'église catholique se sert, et dont vous allez faire la lecture *(ou* dont on va faire la lecture en votre nom) ?

Tunc neo-conversus genuflexus leget intelligibili voce sequentem professionem fidei. Quod si ipse legere non possit, unus ex assistentibus, pariter genuflexus, vel sacerdos stans, discooperto capite, conversus ad altare, leget eam pro eo : et ipse verbis auscultans attente eam spiritu et corde profitebitur.

PROFESSION DE FOI.

Je N. *(son nom et prénom)* crois d'une ferme foi, et je professe, tant en général qu'en particulier, tous les articles contenus dans le symbole de la foi dont se sert la sainte église romaine, savoir :

Je crois en un seul Dieu, le Père tout-puissant, qui a fait le ciel et la terre, et toutes les choses visibles et invisibles ; et en un seul Seigneur Jésus-Christ, Fils unique de Dieu, qui est né du Père avant tous les siècles ; Dieu de Dieu, lumière de lumière, vrai Dieu de vrai Dieu ; qui n'a pas été fait, mais engendré ; qui est consubstantiel au Père, par qui toutes choses ont été faites ; qui est descendu des cieux, pour nous autres hommes et pour notre salut ; qui s'est incarné dans le sein de la Vierge Marie par l'opération du Saint-Esprit, et qui s'est fait homme ; qui a été aussi crucifié pour nous sous Ponce-Pilate, a souffert et a été enseveli ; qui est ressuscité, le troisième jour, selon les écritures, est monté au ciel, et est assis à la droite du Père ; qui viendra, de nouveau, avec gloire, juger les vivants et les morts, et dont le règne n'aura point de fin. Je crois au Saint-Esprit, qui est aussi Seigneur, et qui donne la vie ; qui procède du Père et du Fils ;

qui est adoré et glorifié conjointement avec le Père et le Fils, et qui a parlé par les prophètes. Je crois l'église, qui est une, sainte, catholique et apostolique. Je confesse qu'il y a un Baptême pour la rémission des péchés ; et j'attends la résurrection des morts, et la vie du siècle à venir. Ainsi soit-il.

Je reçois et j'embrasse très-fermement les traditions apostoliques et ecclésiastiques, et toutes les autres observances et constitutions de la même église.

Je reçois pareillement la sainte écriture, selon le sens qu'a tenu et que tient l'église notre sainte mère, à laquelle il appartient de juger du vrai sens et de l'interprétation des écritures saintes ; et je ne l'entendrai ni ne l'interpréterai jamais que selon le consentement unanime des Pères.

Je professe encore qu'il y a véritablement et proprement sept sacrements de la loi nouvelle, institués par Notre-Seigneur Jésus-Christ, qui sont nécessaires pour le salut du genre humain, quoiqu'ils ne le soient pas tous pour chaque homme en particulier, savoir, le Baptême, la Confirmation, l'Eucharistie, la Pénitence, l'Extrême-Onction, l'Ordre et le Mariage ; et je reconnais qu'ils confèrent la grâce ; et que trois de ces sacrements, savoir, le Baptême, la Confirmation et l'Ordre, ne peuvent être réitérés sans sacrilége.

Je reçois aussi et j'admets les cérémonies approuvées et pratiquées par l'église catholique, dans l'administration solennelle de tous ces sacrements.

J'embrasse et reçois tout ce qui a été défini et déclaré par le saint concile de Trente, touchant le péché originel et la justification.

Je reconnais aussi que, dans la messe, on offre à Dieu un sacrifice véritable, propre et propitiatoire, pour les vivants et pour les morts ; que le corps et le sang, avec l'âme et la divinité de Notre-Seigneur Jésus-Christ, sont vraiment, réellement et substantiellement au très-saint sacrement de l'Eucharistie, et qu'il s'y fait un changement de toute la substance du pain au corps, et de toute la substance du vin au sang : lequel changement l'église catholique appelle *transsubstantiation*.

Je confesse aussi que, sous une seule des deux espèces, on reçoit Jésus-Christ tout entier, et un vrai sacrement.

Je tiens fermement qu'il y a un purgatoire, et que les ames qui y sont détenues, sont soulagées par les suffrages des fidèles.

Je crois aussi que les saints qui regnent avec Jésus-Christ doivent être honorés et invoques, et qu'ils offrent à Dieu leurs prières pour nous, et qu'on doit honorer leurs reliques.

Je tiens très-fermement que les images de Jesus-Christ, celles de la mère de Dieu toujours vierge, et celles des autres saints, doivent être conservées et retenues, et qu'il faut leur rendre l'honneur et la vénération qui leur sont dus.

Je confesse aussi que Jésus-Christ a laisse, dans son église, le pouvoir d'accorder des indulgences, et que l'usage en est très-salutaire au peuple chretien.

Je reconnais que l'eglise romaine est sainte, catholique et apostolique, et qu'elle est la mère et la maitresse de toutes les églises; et je promets et je jure une vraie obéissance au Pape, successeur de Saint Pierre, prince des apotres, et vicaire de Jésus-Christ.

Je reçois aussi sans aucun doute, et professe, toutes les autres choses qui ont été enseignées, définies et déclarées par les saints canons et par les conciles œcuméniques, et principalement, par le saint concile de Trente; et, en même temps, je condamne aussi, je rejette et j'anathématise tout ce qui leur est contraire, et toutes les hérésies que l'église a condamnées, rejetées et anathématisées.

Hic sacerdos sedens, capite cooperto, porrigit librum Evangelii neo-converso, qui tangit eum manu, dum ipse, vel alius pro eo, sequentia verba legit.

Je N. (*son nom et prénom*) promets avec serment, et fais vœu, de conserver entièrement et inviolablement, jusqu'au dernier soupir de ma vie, avec l'aide de Dieu, cette vraie foi de l'église catholique, hors de laquelle on ne peut être sauvé, et dont je fais présentement profession sincèrement et sans contrainte. Je promets aussi de la faire garder, professer et enseigner, autant que je le pourrai, par toutes les personnes qui dépendront de moi, ou dont le soin me sera confié.

Hic osculatur librum, dicens : Ainsi, Dieu me soit en aide, et ces saints évangiles.

Q. Do you persevere in the intention of professing the roman, catholic and apostolic faith, of embracing its doctrine, and of renouncing all that may be contrary to this doctrine ?

A. I do.

Dear Brother, (*or* Dear Sister.)

This day you should consider as one of the happiest in your life ; since God by a signal favour calls you from darkness to his admirable light, that you may know the truths of religion, of which till this moment you have remained ignorant. It is in consequence of his infinite mercy that the Most High has inspired you with the desire of becoming a member of the roman, catholic and apostolic church, the sole spouse of Jesus Christ, the only institution with which the divine Saviour has promised to remain until the end of ages, the imperishable edifice against which the gates of hell shall never prevail.

This holy church, which according to Jesus Christ you must acknowledge as your mother, if you wish to have God for your father, deigns to admit you, in this day, amongst her chosen children. Sanctified, instructed and enlightened by the Holy Ghost, she will teach you the truths which our Lord Jesus has revealed to his apostles, and the mysteries which are contained in the scriptures, and which have been handed down through tradition.

Renounce the spirit of error, of schism and of division, to hear and receive with respect and humility the decisions of the church. Submit your mind with docility to this unchangeable faith which she professes. Take her for your mother ; and firmly believe that out of her bosom neither true piety nor hope of salvation can exist.

Q. Do you believe the twelve articles of the Apostles Creed ?

A. Yes, sir.

Q. Do you believe in God the Father Almighty, Creator of Heaven and earth ?

Q. Do you believe in Jesus Christ, his only Son, our Lord, who was conceived of the Holy Ghost, and born of the Virgin Mary ?

Q. Do you believe that he has suffered under Pontius Pilate, that he has been crucified, that he died and was buried, that he

descended into hell, and that on the third day he rose again from the dead ?

Q. Do you believe in the Holy Ghost ?

Q. Do you believe the holy catholic church, the communion of saints, the remission of sins, the resurrection of the flesh, and the life eternal ?

Q. Do you believe the truths which the church has decided in her councils against modern heretics, and particularly in the holy Council of Trent ?

Q. Will you embrace all the truths contained in the profession of faith which the catholic church uses and which you are going to read (*or* which will be read in your name) ?

PROFESSION OF CATHOLIC FAITH.

I, *N. N.*, with a firm faith believe and profess all and every one of those things which are contained in that Creed, which the Holy Roman Church maketh use of, viz : I believe in one God, the Father Almighty, maker of heaven and earth, of all things visible and invisible, and in one Lord Jesus-Christ, the only begotten Son of God, and born of the Father before all ages, God of God : light of light ; true God of true God : begotten, not made ; consubstantial to the Father, by whom all things were made. Who for us men, and for our salvation, came down from heaven, and was incarnate by the Holy Ghost, of the Virgin Mary, and was made man. Was crucified also for us under Pontius Pilate ; he suffered and was buried ; and the third day he rose again according to the scriptures : he ascended into heaven, sits at the right hand of the Father, and is to come again with glory to judge the living and the dead, of whose kingdom there shall be no end. And in the Holy Ghost, the Lord and Life-giver, who proceeds from the Father and the Son, who, together with the Father and the Son, is adored and glorified, who spoke by the prophets. And (I believe) One, Holy, Catholic and Apostolic Church : I confess one baptism for the remission of sins : and I look for the resurrection of the dead, and the life of the world to come. *Amen.*

I most steadfastly admit and embrace apostolical and ecclesiastical *Traditions*, and all other observances and constitutions of the same church.

I also admit the holy *scriptures*, according to that sense which our holy Mother, the Church, has held, and does hold, to whom it belongs to judge of the true sense and interpretation of the scriptures: neither will I ever take and interpret them otherwise, than according to the unanimous consent of the Fathers.

I also profess, that there are truly and properly *seven sacraments*, of the new law, instituted by Jesus Christ our Lord, and necessary for the salvation of mankind, though not all for every one: to wit, *Baptism*, *Confirmation*, *Eucharist*, *Penance*, *Extreme Unction*, *Order*, and *Matrimony*; and that they confer grace: and that of these, *Baptism*, *Confirmation*, and *Order*, cannot be reiterated without sacrilege. I also receive and admit the received and approved ceremonies of the *Catholic Church*, used in the solemn administration of all the aforesaid sacraments.

I embrace and receive all and every one of the things which have been defined and declared in the holy council of *Trent*, concerning *original sin and justification*.

I profess, likewise, that in the mass there is offered to God a true, proper, and propitiatory sacrifice for the living and the dead. And that in the most holy sacrament of the Eucharist, there is *truly*, *really*, and *substantially*, the *body* and *blood*, together with the *soul* and *divinity* of our Lord Jesus Christ: and that there is made a conversion of the whole substance of the bread into the body, and of the whole substance of the wine into the blood; which conversion the *Catholic* Church calls *Transubtantiation*. I also confess, that under *either kind* alone, Christ is received whole and entire, and a true sacrament.

I constantly hold, that there is a *purgatory*, and that the souls, therein detained, are helped by the suffrages of the faithful.

Likewise, that the *Saints*, reigning together with Christ, are to be honored and invocated, and that they offer prayers to God for us, and that their *relics* are to be had in veneration.

I most firmly assert, that the *images* of Christ, of the Mother of God, ever Virgin, and also of the other Saints, ought to be had and retained, and that due honor and veneration is to be given them.

I also affirm, that the power of *Indulgences* was left by Christ in the Church, and that the use of them is most wholesome to *Christian* people.

I acknowledge the *Holy, Catholic, Apostolic, Roman Church,* for the mother and mistress of all churches : and I promise true obedience to the *Bishop of Rome*, successor to St. Peter, Prince of the Apostles and Vicar of Jesus Christ.

I likewise undoubtedly receive and profess all other things delivered, defined, and declared by the sacred canons and general councils, and particularly by the Holy Council of Trent. And I condemn, reject, and anathematize all things contrary thereto, and all heresies which the Church has condemned, rejected and anathematized.

This true Catholic faith, without which none can be saved and which I now freely profess and truly hold, I promise, vow, and swear most constantly to hold, and to profess the same, whole and entire, with God's assistance, to the end of my life : and to take care to the best of my power, that it shall be held, taught and preached by those over whom I shall have authority, or with the care of whom I shall be charged, by virtue of my office.

So help me God, and his holy evangely.

Postea sacerdos conversus ad altare et genuflexus dicet alterne cum assistentibus psalmum sequentem.

Psalmus 50. Miserére mei, Deus, *fol.* 100.

Post hunc psalmum sacerdos, manens genuflexus, dicet :

℣. Kyrie, eléison.

℟. Christe, eléison.

℣. Kyrie, eléison. Pater noster, etc. *secreto : deinde surget, et conversus ad altare dicet :*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum (*vel* Salvam fac ancillam tuam).

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Nihil profíciat inimícus in eo (*vel* in ea).

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut hunc fámulum tuum quem (*vel* hanc fámulam tuam quam) excommunicatiónis senténtia constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hanc orationem sacerdos sedet et cooperit se : deinde extendens manum dexteram super neo-conversum genuflexum dicet :

Dóminus noster Jesus Christus, per suam piíssimam misericórdiam, te absólvat : et ego, auctoritáte Dei omnipoténtis, et beatórum apostolórum Petri et Pauli, atque ecclésiæ suæ sanctæ, et ea qua fungor, absólvo te ab omni vínculo excommunicatiónis quam incurrísti propter hæresim, participatiónem cum hæréticis, et lectiónem librórum hæreticórum ; et restítuo te sanctis ecclésiæ sacraméntis et unióni fidélium, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Postea sacerdos surget, manensque coopertus, monebit neo-conversum ut surgat ; ipsum brachio apprehendet, tamquam ad introducendum eum in choro ecclesiæ, et dicet :

Ingrédere in ecclésiam Dei, a qua incáute aberrásti : cole Deum Patrem omnipoténtem, Jesum Christum Fílium ejus, et Spíritum Sanctum, unum, vivum et verum Deum, sanctam et indivíduam Trinitátem.

Tunc neo-converso genuflexo, sacerdos conversus ad illum discooperit : et stans, manibus junctis, dicet :

OREMUS.

Dómine, Deus omnipotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui dignátus es hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam) ab erróre hæréticæ pravitátis cleménter erúere, et ad ecclésiam tuam sanctam revocáre ; tu, Dómine, emítte in eum (*vel* eam) Spíritum Sanctum Paráclitum de cœlis. ℟. Amen.

Spíritum sapiéntiæ et intelléctus. ℟. Amen.
Spíritum consílii et fortitúdinis. ℟. Amen.
Spíritum sciéntiæ, pietátis et timóris. ℟. Amen.

Adimple eum (*vel* eam) lúmine splendóris tui; ut in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi signétur signo ✠ crucis in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde sacerdos sedens, capite cooperto, habebit ad neo-catholicum sequentem exhortationem.

EXHORTATION.

Je vous félicite, mon cher frère (*ou* ma chère sœur), de ce que, par la grâce et la bonté de Dieu, vous voilà maintenant admis (*ou* admise) au nombre des membres de cette église, une, sainte, catholique et apostolique, que Jésus-Christ lui-même a d'abord fondée, et que les apôtres ont établie, par son ordre, dans toutes les parties de l'univers alors connues, et dont le Seigneur a garanti l'existence et la durée jusqu'à la fin du monde.

Vous venez de faire une profession libre et publique de la foi catholique : mais souvenez-vous qu'il ne suffit pas de croire et de professer tout ce que cette foi vous enseigne : vous devez encore de plus vivre conformément à cette foi ; c'est-à-dire, vous devez pratiquer ses maximes, mener une vie sainte, et remplir avec ponctualité les devoirs que l'église catholique prescrit à ses enfants. Car si, selon l'apôtre Saint Paul (*Heb.* XI. 6.), il est impossible de plaire à Dieu sans la foi ; aussi, quoique vous ayez le bonheur d'avoir cette foi, elle ne pourra vous conduire au salut éternel, si elle n'est pas accompagnée de bonnes œuvres. C'est ce qui fait dire à l'apôtre Saint Jacques (II 26.), que, " comme le corps est mort, lorsqu'il est sans âme, ainsi la foi est morte, lorsqu'elle est sans œuvres." C'est la doctrine de Jésus-Christ exprimée par ces paroles (*Matth.* VII. 21.) : " Ceux qui me disent, " Seigneur, Seigneur, n'entreront pas tous dans le royaume du " ciel, mais celui-là y entrera, qui fait la volonté de mon Père " qui est dans le ciel." Il faut donc que votre foi se fasse connaître par la pratique de la vertu, et par une fidèle obéissance aux lois de Dieu et à celles de son église. C'est ce que vous devez demander au Seigneur tous les jours de votre vie. Mais aujourd'hui particulièrement, joignez vos prières aux nôtres, pour obtenir de sa bonté qu'il perfectionne en vous l'œuvre qu'il a commencée par sa grâce ; qu'il répande ses plus abondantes bénédictions sur vous pendant cette vie, et que, dans l'autre, il vous fasse participer au bonheur de sa gloire éternelle.

J'invite les fidèles qui ont assisté à cette intéressante cérémonie à vous féliciter avec moi sur votre bonheur ; et, pour en rendre à Dieu nos actions de grâces, nous allons tous ensemble réciter le *Te Deum*.

I congratulate you, my dear brother (*or* sister), that, by the grace and mercy of God, you are now admitted among the members of that one, holy, catholic, and apostolic church, of which Jesus Christ himself was the first founder, which the apostles established by his order in all the then known parts of the universe, and for the perpetual existence and durability of which to the end of time, he has pledged his own sacred and infallible word.

You have now freely and publicly professed the catholic faith ; but remember that this belief and this profession are not sufficient : you are bound moreover to live conformably to that faith ; that is to say, you ought to practice its maxims, lead a holy life, and exactly fulfil the duties which the catholic church prescribes to her children. For as, according to St. Paul (*Heb.* XI. 6.), without faith it is impossible to please God, yet, though you have the happiness to be in possession of this faith, it cannot avail you to salvation, unless it be accompanied by good works. And accordingly St. James says (II. 26) : "As the body without the spirit "is dead, so also faith without works is dead." Such in the doctrine of Jesus Christ expressed in these words (*Matth.* VII. 21.) : "Not every one that saith to me, Lord, Lord, shall enter "into the kingdom of heaven, but he that doth the will of my "Father who is in heaven, he shall enter into the kingdom of "heaven." Your faith therefore must be exemplified by the practice of virtue, and by a faithful obedience to the laws of God as well as to those of his church. This you ought to ask of the Lord all the days of your life. But, today particularly, unite your prayers with ours, to obtain of his goodness, that he will perfect in you the work which he began by his grace ; that he may shower his choicest blessings upon you during this life, and that, in the next, he will render you participant in his eternal glory.

I invite the faithful who have assisted at this interesting ceremony to congratulate you with me on your happiness ; and, in

order to acknowledge the infinite mercies of our God, we shall recite altogether the *Te Deum*.

Te Deum laudámus, *fol.* 296.

Absoluta exhortatione sacerdos, deposito bireto, surget : et conversus ad altare dicet alterne cum assistentibus :

℣. Benedicámus Patrem, et Filium, cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus, cujus misericordiæ non est numerus, et bonitátis infinítus est thesáurus, piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes ; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sacerdos, qui abjurationem receperit, de ea faciet scriptum (en dressera acte) quod ipse, cum neo-catholico, ac testibus ejus, subscribet, quodque servabit in archivo ecclesiæ suæ ; vel mittet Secretario Episcopi, ut servetur in archivo episcopali.

EXHORTATIONS

POUR

L'ADMINISTRATION DES SACREMENTS.

Ut fidelis populus ad suscipienda sacramenta majori cum reverentia atque animi devotione accedat : præcepit Sancta Synodus Episcopis omnibus, ut non solum, cum hæc per seipsos erunt populo administranda, prius illorum vim et usum pro suscipientium captu explicent, sed etiam idem a singulis parochis pie prudenterque, etiam lingua vernacula, si opus sit et commode fieri poterit, servari studeant.

Conc. Trident. Sess. 24. *de Ref. c.* 7.

Le Baptême, comme vous le savez, mes très-chers frères, est le premier des sacrements que Notre Seigneur Jésus-Christ a institués pour sanctifier les hommes. Ce sacrement, qui, en imprimant dans nos âmes le caractère de chrétiens, nous fait enfants de Dieu et de l'Eglise, est donc vraiment la porte de la vie éternelle.

Le Baptême est absolument nécessaire à tous les hommes, puisque, selon la parole de Notre Seigneur, nul ne peut entrer dans le royaume de Dieu, s'il n'est baptisé. Comprenez de là avec quel soin les parents doivent s'empresser de le faire recevoir à leurs enfants, et combien ils sont coupables, lorsque, par leur imprudence ou leur négligence, ils les exposent à en être privés.

Mais considérez aussi les effets admirables de ce sacrement dans les âmes. L'enfant que vous présentez à l'Eglise est un enfant conçu dans le péché, un enfant de ténèbres et de colère, esclave du démon, condamné à la mort. Par le Baptême, il va être purifié de la tache du péché, délivré de l'esclavage du démon, et de la mort éternelle. Il va être régénéré selon Dieu; il va renaître du Saint-Esprit : et, par cette nouvelle naissance toute spirituelle, il va devenir une nouvelle créature en Jésus-Christ, un enfant de lumière, créé dans la justice, la sainteté et la vérité, un enfant de grâce et d'amour, à cause de la charité de Dieu qui sera répandue dans son cœur par le Saint-Esprit, qui va lui être donné et qui va désormais habiter en lui comme dans son temple. Il va devenir ainsi enfant de l'Eglise, qui est le corps mystique de Jésus-Christ, et, par là, membre de Jésus-Christ, animé de son esprit, vivant en lui, et de sa vie, vie toute céleste, vie de grâce et de pureté ; il va de-

venir enfin frère et cohéritier de Jésus-Chtist, et par conséquent enfant de Dieu même, et héritier de son royaume éternel.

Prions Dieu que cet enfant ne perde jamais de si grands avantages ; que sa vie et toute sa conduite répondent à des titres si glorieux, et qu'après avoir été fait enfant de Dieu par le Baptême, il ne se rende pas l'esclave du démon par le péché.

Parrain et marraine, vous êtes particulièrement obligés de faire souvent cette prière à Dieu, puisque vous répondez pour lui, et que vous vous rendez sa caution ; car vous allez répondre au nom de cet enfant, et vous allez promettre qu'il vivra conformément à la sainteté de son baptême, et selon les maximes de l'évangile. Ainsi, vous vous engagez à veiller sur sa conduite, et à prendre soin de son salut.

Souvenez-vous, mes chers frères, que vous avez contracté ces obligations pour vous mêmes autrefois ; que vous avez promis, vous aussi, à votre baptême, de renoncer à Satan, de mourir au péché, et de vivre pour Dieu en Jésus-Christ.

EXHORTATION APRÈS LE BAPTEME.

Parrain et marraine, vous aviez apporté un pécheur à l'Eglise, vous allez en remporter un saint. Remerciez Dieu d'un bienfait si précieux, et invitez le père et la mère de cet enfant à l'en remercier avec vous. Avertissez-les bien de l'obligation où ils sont, de lui apprendre, quand il sera parvenu à l'âge de raison, les principaux articles de la foi, les maximes de la religion, les principes de la vie chrétienne, l'oraison dominicale, la salutation angélique, le symbole des apôtres, les commandements de Dieu et de l'Eglise. Rappelez-leur aussi le soin qu'ils

doivent avoir de l'élever dans la crainte et l'amour de Dieu, et par cela de l'édifier par l'exemple d'une vie pure et sainte.

Comme vous vous êtes rendus cautions de la foi de cet enfant, envers Dieu et envers l'Eglise, vous êtes obligés, du moins au défaut de ses parents, à veiller sur lui, et à lui procurer une éducation chrétienne, afin qu'il garde fidèlement les promesses de son baptême.

Recommandez à sa mère (*ou* à sa nourrice) de ne pas le mettre coucher avec elle, à cause du danger qu'il y aurait de l'étouffer. Souvenez-vous aussi que vous avez contracté avec cet enfant, et avec son père et sa mère, une alliance spirituelle, qui est un empêchement de mariage.

EXHORTATION AVANT DE SUPPLÉER LES CÉRÉMONIES DU BAPTEME.

Puisque cet enfant a déjà été baptisé, nous n'avons plus qu'à suppléer les cérémonies qui ont manqué à son baptême, et que l'église catholique a toujours employées dans l'administration de ce sacrement. Quoique ces cérémonies ne soient pas de l'essence du Baptême, elles sont néanmoins si saintes et si salutaires, que l'Eglise ordonne de les suppléer aux enfants qui en ont été privés ; afin qu'il aient part aux grâces qui y sont attachées. Nous allons vous en donner une courte explication.

L'Eglise emploie les exorcismes, à l'égard de ceux qui ont été baptisés, afin d'ôter au démon toute la force qu'il pourrait avoir contre eux, les exorcismes étant comme des chaînes dont elle lie cet ennemi de notre salut, pour l'empêcher de nuire aux enfants de Dieu. Elle juge à propos de leur donner des noms de saints, afin de les mettre sous leur protection, de les exciter à imiter leurs

vertus, et à recourir à leur intercession, pour obtenir la grâce de ne jamais violer la sainteté de leur baptême. Elle leur met du sel dans la bouche, pour leur apprendre que la sagesse du chrétien consiste à se garantir de la corruption du péché. On leur met aussi de la salive aux oreilles et aux narines, pour marquer qu'ils doivent avoir les oreilles ouvertes aux vérités de l'évangile, et en respirer la bonne odeur. On imite ainsi Jésus-Christ, qui en usa de même, à l'égard d'un homme sourd et muet, qu'il guérit. Le signe de la croix, imprimé sur leur front et sur leur poitrine, est pour leur faire connaître que, s'ils ont été délivrés de l'esclavage du démon, et remis dans la liberté des enfants de Dieu, c'est par les souffrances et par la mort que Jésus-Christ a endurées sur la croix, pour l'amour de nous, et qu'ils ne doivent jamais rougir de ce signe auguste de notre rédemption. Les saintes onctions, que le prêtre applique sur la tête, la poitrine et les épaules, signifient qu'ils doivent être pleins de force et de vigueur, pour accomplir les œuvres de la justice et de la sainteté. La robe blanche, dont on les revêt, désigne l'innocence et la pureté dont leur âme est ornée par la grâce de ce sacrement, comme d'un vêtement de gloire, qu'ils doivent conserver toute leur vie, pour le présenter sans tache au tribunal de Jésus-Christ. Enfin le cierge allumé, qui leur est mis à la main, les avertit qu'ils doivent joindre à la foi, qui éclaire leur esprit, la lumière des bonnes œuvres et des bons exemples, pour l'édification du prochain. Telles sont les instructions renfermées dans les cérémonies augustes que nous allons faire au nom de l'Eglise, leçons bien propres à réveiller, dans toute âme chrétienne, les plus beaux sentiments de la piété et de la religion.

EXHORTATION APRÈS AVOIR SUPPLÉÉ LES CÉRÉMONIES DU BAPTÊME.

En venant demander les cérémonies du Baptême pour cet enfant, vous avez montré que vous vouliez lui servir de parrain et de marraine. Puisqu'il en est ainsi, il est juste que vous en preniez les sentiments, et que vous en remplissiez les devoirs à son égard.

Remerciez donc Dieu de ce qu'il lui a donné non-seulement d'être baptisé, mais encore d'avoir part à toutes les grâces attachées aux saintes cérémonies du Baptême, que nous venons de lui suppléer ; et ne manquez pas d'inviter son père et sa mère à l'en remercier avec vous. Avertissez-les bien de l'obligation où ils sont de lui apprendre, quand il sera parvenu à l'âge de raison, les principaux articles de la foi, les maximes de la religion, les principes de la vie chrétienne, l'oraison dominicale, la salutation angélique, le symbole des apôtres, les commandements de Dieu et de l'église ; rappellez-leur aussi le soin qu'ils doivent avoir de le reprendre et de le corriger avec douceur et charité, s'il commet quelque faute, et surtout de l'édifier par l'exemple d'une vie pure et sainte.

Si ses parents meurent, ou manquent à ces devoirs, vous vous souviendrez que les parrains et marraines sont obligés de suppléer au défaut des père et mère, et vous aurez soin de veiller sur son éducation chrétienne, afin que sa vie réponde à la sainteté de son baptême.

Recommandez à sa mère ou à sa nourrice, de ne point le mettre coucher avec elle, à cause du danger qu'il y aurait de l'étouffer.

EXHORTATION AVANT LA COMMUNION EN VIATIQUE.

Voici, mon cher frère (*ou* ma chère sœur), le Sauveur du monde, Jésus-Christ lui-même, qui vient vous visiter,

vous consoler et vous fortifier dans vos maux et vos infirmités.

Oui, ce divin Sauveur, qui a guéri tant de malades et ressuscité tant de morts pendant qu'il était sur la terre, veut bien venir à vous, pour vous assister et vous sauver; et, pour cela, il vous donne ce qu'il a de plus précieux, son corps et son sang, son âme et sa divinité. Quelle bonté et quelle faveur de sa part! Mais aussi de quels sentiments d'humilité, de reconnaissance, d'amour et de confiance ne devez-vous pas être pénétré !

Faites donc tous vos efforts pour répondre dignement à la faveur insigne dont ce Dieu de charité vous honore en ce jour, et tâchez de réparer, dans cette communion, tous les défauts des communions précédentes, par un regret sincère de l'avoir offensé, par une foi vive de sa présence réelle dans cet auguste sacrement, par une espérance ferme dans ses mérites et dans sa miséricorde, enfin par une charité parfaite pour ce Dieu si bienfaisant, que vous ne devez cesser d'aimer de tout votre cœur, de toute votre âme et de toutes vos forces, jusqu'au dernier moment de votre vie.

EXHORTATION APRÈS LA COMMUNION EN VIATIQUE.

Vous venez, mon cher frère (*ou* ma chère sœur) de recevoir le corps adorable de N. S. Jésus-Christ. Cet aimable Sauveur est maintenant au milieu de votre cœur, pour en prendre possession. Il s'est donné à vous, afin que vous vous donniez à lui : il veut demeurer en vous, afin de vous combler de ses grâces ; il veut s'unir à vous, afin d'être lui-même votre vie, pendant le petit nombre de jours que vous avez encore à passer sur la terre, et durant toute l'éternité dans le ciel ! Quel excès de charité dans ce Dieu Sauveur !... Quelle confiance cette

charité ne doit-elle pas vous inspirer ! Qu'avez-vous à craindre, à la vie, à la mort, au jugement même, lorsque Jésus est avec vous, et que vous êtes avec lui ? Pourriez-vous périr en sa compagnie ? Pourrait il vous refuser quelque grâce, lorsqu'il s'est donné lui-même à vous ? Quel bonheur pour vous de posséder en ce moment votre Sauveur et votre Dieu, et de pouvoir tout espérer et tout obtenir de sa miséricorde ! Oh ! soyez reconnaissant, répondez à son amour, et profitez de votre bonheur. Réunissez, en ce moment, toutes les puissances de votre âme, pour l'adorer, pour vous humilier en sa présence, pour le bénir, pour le remercier, pour l'aimer et vous donner à lui, pour détester vos péchés et vos ingratitudes, pour lui en demander pardon, pour le prier d'avoir pitié de vous, et de vous faire miséricorde, pour vous résigner à sa sainte volonté, pour lui offrir vos infirmités, vos souffrances et votre vie, pour lui demander de vous défendre contre les ennemis de votre salut, de vous donner la patience dans vos souffrances, pour le prier enfin d'être lui-même votre consolation dans vos peines, votre salut en la vie et à la mort, afin que vous puissiez mourir dans sa grâce et dans son amour, et le posséder dans l'éternité.

EXHORTATION AVANT L'EXTRÊME-ONCTION.

L'église, notre mère, ne vous abandonne pas dans l'état de faiblesse et de souffrance où vous êtes réduit (*ou* réduite), mon cher frère (*ou* ma chère sœur) ; je viens de sa part vous apporter une grande grâce : je viens vous donner le sacrement de l'extrême-onction, que Jesus-Christ a institué comme un remède, salutaire pour le corps et pour l'âme des fidèles dangereusement malades.

L'extrême-onction confère la grâce, efface les péchés, s'il y en a encore à expier, et les restes du péché ; soulage et fortifie l'âme du malade, en lui inspirant une grande confiance en la miséricorde de Dieu. Elle lui donne ainsi des forces, pour résister aux tentations du démon, pour supporter avec patience, en union avec Jésus-Christ, les douleurs et les incommodités de la maladie, pour se soumettre à la volonté de Dieu, et lui faire généreusement le sacrifice de sa vie. L'extrême-onction procure donc au malade tous les secours dont il a besoin, pour se disposer à faire une sainte mort, et à trouver miséricorde au tribunal de Dieu. Enfin les grâces attachées à ce sacrement sont si abondantes, qu'il adoucit souvent les souffrances du malade, et lui rend la santé du corps, lorsque Dieu le juge utile au salut de son âme.

Mais, afin que l'extrême-onction produise en vous de si salutaires effets, il faut vous disposer à la recevoir dignement ; portez donc en ce moment vos regards sur Notre Seigneur Jésus-Christ, dans son agonie au jardin des Olives, ou mourant sur la croix ; pénétrez-vous de la plus vive douleur de vos péchés, à la vue des souffrances qu'il a endurées pour les expier : et, plein de confiance dans les mérites de ce divin Sauveur, qui a donné sa vie et son sang pour le salut de votre âme, dites à Dieu du fond de votre cœur (pendant que nous ferons sur vous les saintes onctions) : O mon Dieu, je vous demande humblement pardon des péchés que j'ai commis pendant toute ma vie, par le mauvais usage que j'ai fait de mes yeux, de mes oreilles, de ma bouche et de tous mes sens. O mon Dieu, ayez pitié de moi, qui suis un pécheur ; ne permettez pas que mon âme, rachetée au prix du sang de votre fils, soit perdue ! O Jésus,

mon sauveur ! je m'unis à vous dans votre agonie au jardin des Olives : pénétrez mon cœur de cette vive douleur dont le vôtre fut navré à la vue de mes péchés, lorsque une sueur de sang coula de tout votre corps ; j'accepte avec vous les souffrances et la mort, en expiation de mes péchés.

AUX ASSISTANTS.

Vous voyez, mes très-chers frères, l'état de ce pauvre malade, et le besoin qu'il a de vos prières. Faites pour lui ce que vous voudrez que l'on fasse un jour pour vous, lorsque vous serez à sa place. Priez avec nous pour lui, de tout votre cœur, et demandez à Dieu qu'il lui fasse la grâce de recevoir dignement ce sacrement, pour le salut de son âme et la santé de son corps, afin qu'il puisse faire un saint usage de la vie, s'il obtient la santé, et une sainte mort, s'il plaît à Dieu de le retirer de ce monde.

EXHORTATION APRÈS L'EXTRÊME-ONCTION.

Mon cher frère (*ou* ma chère sœur), vous avez maintenant grand sujet de vous consoler en Jésus-Christ, qui vous a purifié et sanctifié par la vertu des sacrements (*ou* du sacrement) que vous avez eu le bonheur de recevoir.

Remerciez ce divin Sauveur des grâces qu'il vient de vous faire ; priez-le humblement de vous aider à les conserver, et de demeurer lui-même dans votre cœur, afin que vous puissiez résister courageusement aux tentations du démon. Donnez-vous tout à ce Dieu de bonté, comme il s'est donné tout à vous. Dites de tout votre cœur, comme Jésus-Christ, dans son agonie, au jardin des Olives, et en union avec lui : " O mon Dieu, que votre

volonté soit faite, et non pas la mienne." Disposez de moi, Seigneur, selon votre bon plaisir. Enfin, détachez-vous entièrement des choses de la terre, pour ne plus penser qu'aux biens du ciel, que Jésus-Christ vous a mérités, par sa passion et par sa mort.

Voici l'image de ce divin Sauveur crucifié, que je vous présente. Approchez-la de vos lèvres : serrez-la dévotement contre votre cœur, et considérez-la souvent. Cette tête couronnée d'épines, ces yeux éteints, ce côté ouvert, ces pieds et ces mains percés de clous, ce corps tout couvert de blessures, vous rappelleront qu'il faut souffrir avec Jésus-Christ, pour être glorifié avec lui. La vue de Jésus-Christ souffrant, et le souvenir de ses miséricordes ranimeront votre foi et votre patience, et vous soutiendront par cette pensée consolante, que vos souffrances, qui ne dureront qu'un moment, seront bientôt suivies du bonheur de voir et de posséder Dieu pendant l'éternité.

EXHORTATION QUE LE PRÊTRE POURRA FAIRE AUX MALADES, AVANT L'APPLICATION DE L'INDULGENCE *in articulo mortis*, LORSQUE LEUR ÉTAT ET LES CIRCONSTANCES LE PERMETTRONT.

Les trésors de la bonté et de la miséricorde de Dieu ne sont pas épuisés pour vous, mon cher frère (*ou* ma chère sœur). L'église veut encore vous accorder une grâce, qui doit vous inspirer la plus vive reconnaissance envers Dieu.

La foi nous apprend que, même après avoir obtenu le pardon de nos péchés dans le sacrement de pénitence, il nous reste souvent une peine à expier, dans ce monde ou dans l'autre, pour satisfaire à la justice de Dieu, avant que d'entrer en paradis. L'indulgence que je vais vous

accorder, est pour vous remettre cette peine. Pour la gagner, excitez-vous à une douleur sincère de vos péchés : offrez à Dieu, en esprit de pénitence, les peines et les souffrances que vous endurez, et faites-lui le sacrifice de votre vie, avec une parfaite soumission à sa sainte volonté. Faites donc des actes de contrition, d'espérance et d'amour de Dieu ; invoquez les saints noms de Jésus, de Marie et de Joseph ; unissez vos souffrances à celle de Jésus mort sur la croix pour l'amour de vous, pendant que je vais prier pour vous appliquer l'indulgence.

APRÈS L'INDULGENCE.

Voyez, mon cher frère (*ou* ma chère sœur), combien le Seigneur est bon et miséricordieux envers vous ; non-seulement il vous pardonne tous vos péchés, mais, par une faveur que vous n'aviez pas droit d'attendre, il vous a accordé la rémission de toutes les peines temporelles que vous méritiez encore de subir pour l'expiation de vos fautes. Vous venez de recevoir une nouvelle application des mérites de Jésus-Christ : ce doit être pour vous un nouveau motif d'aimer Dieu de tout votre cœur, et de soupirer après le moment qui vous réunira à lui pour toujours dans le ciel.

EXHORTATION AVANT LE MARIAGE.

Le mariage que vous aller contracter ensemble, mon cher frère et ma chère sœur, est la plus ancienne, la plus sainte et la plus étroite de toutes les alliances de la terre. Dieu lui-même l'a établie, et lui a donné sa bénédiction dès le commencement du monde. Mais Jésus-Christ, pour rendre cette alliance encore plus auguste et plus inviolable, l'a honorée du premier de ses miracles, et l'a élevée à la dignité de sacrement de la nouvelle loi :

sacrement efficace auquel il a attaché une grâce de sanctification en faveur de ceux qui le reçoivent avec les dispositions requises, dont la principale est d'être purifié de tout péché mortel par une bonne et sincère confession ; sacrement que saint Paul appelle grand sacrement, *sacramentum hoc magnum est* (Ephés. v. 32.) : parce que l'union qu'il établit entre l'homme et la femme représente l'union mystérieuse que ce divin Sauveur a contractée avec son Eglise.

C'est aussi cette union de Jésus-Christ avec l'Eglise, que ce grand apôtre vous propose pour modèle de la vôtre, quand il recommande aux maris d'aimer leurs femmes, comme Jésus-Christ a aimé son Eglise, et quand il exhorte les femmes à témoigner à leurs maris la même soumission et la même tendresse que l'Eglise a pour Jésus-Christ.

Comme c'est le Saint-Esprit qui unit Jésus-Christ à son Eglise, c'est aussi ce même Esprit qui va descendre en vous, pour vous lier inséparablement l'un à l'autre, en vous unissant plus parfaitement à Dieu. Jugez par là de la sainteté du sacrement de mariage, des fins pures et honnêtes que vous devez vous proposer en le recevant, et des dispositions que vous devez y apporter. Mais considérez en même temps les obligations que l'état du mariage vous impose, et que vous devez remplir pour vous y sanctifier. Les voici : gravez-les bien dans vos cœurs.

Vous devez conservez l'un pour l'autre un amour et une fidélité inviolables. Vous devez vous secourir mutuellement, pour vous aider à endurer plus aisément les peines et les incommodités de la vie. Vous êtes encore obligés de supporter avec patience vos défauts, vos imperfections et vos infirmités réciproques ; et, comme,

selon le langage de l'écriture, vous ne devez plus être qu'une même chair, vous devez aussi n'avoir qu'un cœur, pour participer aux biens et aux afflictions qui se rencontreront dans votre état. Enfin, s'il plaît à Dieu de vous donner des enfants, vous devez les lui consacrer par le baptême, et les former et les élever plutôt pour l'héritage du ciel, que pour celui de la terre, par une éducation toute sainte, qui sera le fruit de vos instructions et de vos bons exemples.

Telles sont les obligations que vous allez contracter, en présence du ministre de Jésus-Christ, et à la face des saints autels. Si vous êtes bien convaincus de leur importance et de la sainteté du sacrement de mariage, disposez-vous à le recevoir dignement : purifiez vos intentions ; formez la résolution de travailler efficacement à vous sanctifier dans l'état du mariage ; élevez vos cœurs à Dieu, en ce moment, et priez-le avec une grande dévotion de bénir votre union.

Si vous êtes dans ces saintes dispositions, vous pouvez espérer que Dieu la bénira. Nous joindrons nos prières aux vôtres à cette fin ; et, après que nous aurons célébré votre mariage, nous offrirons pour vous le saint sacrifice de la Messe, auquel nous vous exhortons à assister avec respect et dévotion.

EXHORTATION APRÈS LE MARIAGE.

Vous voilà mariés, mon cher frère et ma chère sœur : vous voilà unis pour la vie ! Le sacrement de mariage, que vous venez de recevoir, a imprimé un sceau divin à votre union, et l'a sanctifiée. Avec ce grand sacrement, vous avez reçu la bénédiction de Dieu et de l'Eglise, et toutes les graces nécessaires pour remplir fidèlement les devoirs de votre état.

Considérez combien elles sont précieuses ces grâces, auxquelles est attaché votre bonheur en cette vie et dans l'autre !... Car il ne peut y avoir de vrai bonheur pour vous dans le mariage, si vous n'y venez pas chrétiennement, et si vous négligez les obligations qu'il vous impose ; et, sans le secours des grâces de votre état, vous ne remplirez pas ces obligations, ou vous vous en acquitterez mal, et vous vous perdrez.

Comprenez, par là, avec quel soin et avec quelle ardeur vous devez travailler à les conserver et à les accroître en vous, par une piété sincère et par la pratique constante de toutes les vertus chrétiennes. En croissant en vertus, vous croîtrez en grâces ; et, si vous croissez en grâces, les dons et les bénédictions de Dieu se multiplieront sur vous et sur vos enfants ; et ces bénédictions du Seigneur assureront votre bonheur et celui de votre famille.

Prenez donc garde de vous exposer au danger de perdre ces grâces, en vous abandonnant, en ce jour, à une dissipation indécente, aux réjouissances licencieuses, aux plaisirs criminels des enfants du siècle. Bannissez de vos noces tout ce qui pourrait être contraire à la décence et à la modestie chrétienne. Conviez-y Notre Seigneur Jésus-Christ ; priez-le d'y présider, avec sa sainte Mère, comme aux noces de Cana, et réjouissez-vous en sa présence.

Regardez ce jour, où Dieu lui-même vous a bénis dans le sacrement de Mariage, comme un grand jour pour vous, un jour que vous devez passer dans la crainte du Seigneur, et dans une grande dévotion, à l'exemple du jeune Tobie et de tant d'autres saints, qui ont mérité la bénédiction de Dieu pour eux-mêmes et pour leurs familles, et qui l'ont transmise, comme un héritage, à leur longue postérité.

EXHORTATIONS

BEFORE BAPTISM.

Baptism is one of the seven sacraments instituted by our divine Saviour, for the purpose of communicating his grace to the soul of man. It is the first and most essential of the sacraments, and absolutely necessary for salvation. "Unless a man be born again of water and the Holy Ghost, he cannot enter into the kingdom of God." Hence it is of the utmost importance that christian parents should have their children presented in due time for the reception of this holy rite, lest, by an unnecessary and imprudent delay, they be deprived of the inestimable blessing attached to it. The effects which baptism produces in the soul are most admirable, and cannot be too frequently the subject of your reflections. It is not a mere favor bestowed on man by his creator, the advantages of which he may enjoy at his pleasure or forfeit with impunity ; it is a mutual engagement, a sacred alliance between God and the soul, which leads him to shower upon us his choicest gifts, and obligates us to serve him with fidelity. By this holy ceremony, we are purified from that original guilt, which has been transmitted by our first parent to all his posterity, and from every other sin that may have been committed before its reception. It imparts to the soul a new and spiritual life, which consists in an intimate union with God by faith, hope and charity, and imprints on it a character which consecrates it in a special manner to his service, and entitles it to all the blessings that have been purchased for us by the sufferings of Jesus Christ. But these graces, as I before observed, require a corres-

pondent fidelity on our part, and impose great obligations. "If thou wilt enter life, says our Saviour, keep the commandments." It does not suffice to have been honored with the christian character, or to believe speculatively the truths of revelation: one of the primary objects of religion is to reform the heart, as well as to instruct the understanding. Hence the solemnity of the rite employed by the Church in the administration of Baptism. The sacred unction by which we are consecrated to the service of the Almighty: the sign of the cross reminding us of the faith we profess; the various exorcisms, in which the evil spirit is commanded to depart from the soul; the white garment, presented to us as an emblem of the sanctity of a christian life; the burning taper, which represents the light of virtue that should ever shine forth in our actions; all concur to impress upon our minds the important obligation we contract, of renouncing the way of sin, and imitating the example of our divine Saviour. Such are the happy effects of that holy ceremony, which you are about to witness. Such are the blessings to be conferred on this child, and in some degree upon us all, if we invoke them with fervor and sincerity at the throne of grace. May we then derive from this occasion the many advantages which it is calculated to impart. May it be for us a time of conversion, or at least of renovation in the practice of duty, that the sacred character which we have received, may prove to us a source of happiness in this life, and of endless enjoyment in the life to come.

EXHORTATION AFTER BAPTISM.

Let us return our fervent thanks to God for the blessings which he has bestowed upon this child. It has

been numbered among the favorites of heaven, and associated with the mystical body of Christ. Let us pray that the grace which it has received, may be its protection during life, and guard it securely from all the dangers to which it will be exposed in the way of salvation. It will indeed be the safeguard of its innocence, and a pledge of eternal happiness, if you, who have been charged with its welfare, are solicitous to cultivate these first impressions of virtue. To do this by wholesome instruction, by a religious education, and particularly by the influence of good example, is one of the principal duties of a christian parent. Should circumstances require it, the same office devolves secondarily upon the godfather and godmother, who are the spiritual guardians of the child, and are responsible for its instruction in the principles of the catholic faith. I must not omit to inform you likewise, that the sponsors contract a spiritual affinity with the child and its parents, which is an impediment to marriage; but they contract no affinity with each other. May you, who have assumed this important charge, be ever mindful of your obligations, and, by zealous promoting the salvation of those who have been confided to your care, merit for yourselves the crown of everlasting life.

EXHORTATION BEFORE SUPPLYING THE CEREMONIES OF BAPTISM.

Although the prayers, unctions, exorcisms and other ceremonies which are used in the church in administering Baptism, are not of the essence of that sacrament, they are nevertheless so holy and salutary to the person who receives them, that the practice of the church is to supply them to those who have been deprived of them, in consequence of the danger of death, or some other

circumstance. It is therefore important not to omit them, in order that all the faithful baptised may participate in the graces which it pleases God to bestow upon them, by the virtue of this sacrament, and the holy ceremonies which accompany it.

EXHORTATION AFTER SUPPLYING THE CEREMONIES OF BAPTISM TO AN ADULT.

Dearly beloved brother (*or* sister), you are bound to acknowledge how much you are indebted, at this moment, to the goodness of God. He has inspired you with the desire of entering into the unity of the catholic church. He has granted you to receive those ceremonies, which were wanting to your baptism, and by that means, has put it in your power efficaciously to ensure your salvation. Such high favors ought never to be erased from your memory, and the remembrance of what God has done for you is well calculated to induce you to use every effort to preserve that faith, without which it is impossible to please him. Abstain, with the greatest care, from reading such books as are contrary to the holy religion which you have just embraced ; reject all false doctrines, and avoid those who disseminate heresy, lest a relapse should render your situation worse than it was before. May God in his mercy preserve you from it.

EXHORTATION BEFORE THE COMMUNION OF THE SICK.

The duty which you are now going to perform, claims all your attention and devotion. He who has reduced you to this state of infirmity, is come to strengthen you in your sufferings, and enable you to bear them with such dispositions as will render them highly conducive to your eternal welfare. He who is the author of life

and death, condescends to visit you in your sickness, and to furnish you with those celestial remedies which will invigorate your soul and fill you with joy, under the most trying evils you may have to experience. What a source of consolation for the christian to receive from the Son of God this pledge of his goodness and love! It is true, he is a God of infinite justice, who will render to every one according to his deeds, a God of infinite perfection, who views with horror the least stain of sin; but his mercies are above all his works, and he assures that whatever burthen may oppress us, we will always find relief and refreshment in his boundless charity. "Come to me, all you that labor and are heavy laden, and I will refresh you." "I am the living bread, that came down from heaven; if any man eat of this bread, he shall live for ever. . . . He that eateth my flesh, and drinketh my blood, abideth in me, and I in him, and I will raise him up at the last day." Welcome him therefore to your bosom with those sentiments of faith, humility, confidence and love, which will prepare your soul for the abundant reception of his grace. You will receive that same divine Saviour, who was crucified on mount Calvary for the sins of the world, who ascended into heaven, and is now seated at the right hand of God. Humble yourself in the presence of his incomprehensible majesty, exclaiming in the words of the Psalmist: "What is man, O Lord! that thou art mindful of him, or the son of man that thou visitest him." While you acknowledge your unworthiness that he should enter under your roof, let your heart expand at the contemplation of his goodness, ardently desiring to be united to him, and to make him the only object of your affections for time and eternity.

EXHORTATION AFTER THE COMMUNION OF THE SICK.

Endeavor, my dear friend, to set to profit the precious moments during which the Lord of heaven and earth will deign to abide corporally within you. You possess him who created you, who redeemed you, and who has destined you to a glorious immortality. What blessings may you not expect to receive from him after this signal testimony of his incomprehensible love! Give vent, therefore, to the liveliest emotions of gratitude for the incomparable favor which he has bestowed upon you, and, while you invite all creatures to join you in praise and thanksgiving, entreat him to remain with you for ever, to protect you against all your spiritual enemies, to grant you those sentiments of resignation to his holy will, that spirit of penance and disengagement from the things of this life, which will render your sufferings meritorious, and inspire you with confidence, at any moment he may call upon you to leave this world. What have you to fear with this heavenly protector at your side? Under his guidance, you may truly say, in the words of the royal Prophet: "Though I should walk in the midst of the shadow of death, I will fear no evils, for thou art with me." Let this be the subject of your reflections, and it will prove a source of great consolation during life, as well as at the hour of death.

EXHORTATION BEFORE EXTREME-UNCTION.

Our divine Saviour has been pleased in his infinite goodness to institute, besides the holy communion, another sacrament for the spiritual and corporal benefit of those who are dangerously ill. It is that of Extreme-Unction, which is clearly pointed out in those words of

St. James: "Is any man sick among you? Let him bring in the priests of the Church, and let them pray over him, anointing him with oil, in the name of the Lord; and the prayer of faith shall save the sick man; and if he be in sins, they shall be forgiven him." To receive the graces prepared for you in this heavenly institution, be sorry from your heart, for having offended God, who has provided you with so great a comfort, in your present state of infirmity. Every portion of your being calls for support at this moment. Your body and soul are equally in need of the heavenly physician; the one is reduced to an extreme weakness by the violence of disease, the other has become languid and depressed; and, in this state of dejection, you are more than ever exposed to the assaults of your spiritual enemy. To supply these urgent wants is the object of Extreme-Unction. It will banish from you the enemy of salvation, and afford you an easy triumph over his wicked suggestions; if it be expedient for your spiritual welfare, it will diminish your pains, and restore you to health: it will obtain for you the remission of your sins: in a word, it will enable you to persevere to the end, and secure to you the happiness of a good death. Cast your eyes then upon the Cross (*here shew the crucifix*), the image of your crucified Redeemer: enter into the sentiments with which he suffered for the sins of the world: endure your illness with patience and resignation to the will of God, as a penance justly due to your offences; and while I apply this sacred unction to your eyes, your ears and your other senses, implore with a contrite and humble heart the foregiveness of all those sins, which through any of these avenues may have made their way into your soul.

TO THOSE WHO ARE PRESENT.

You, my dear brethren, who are to witness this solemn ceremony, let your presence be of some avail to our suffering friend. Unite your prayers with those which the Church offers up in his behalf, and do for him what you would rejoice to have done for yourselves, were you in a similar situation. For this purpose, you may recite the Litany of the Saints, or other prayers according to your devotion.

EXHORTATION AFTER EXTREME-UNCTION.

Now that you have been fortified by this sacred rite, return thanks to God for the spiritual helps which he has afforded you in your sickness. Let your thoughts be fixed on his infinite mercy and your eternal welfare Considering yourself entirely disengaged from the world, look foward with a tranquil mind to the result of your illness. Raise your heart frequently to God, and whatever may be his holy will in your regard, be prepared to submit to it with sentiments of perfect resignation. Should your mind be disturbed by the thought of death, remember that God is not only your judge, but a tender father whose love for you is infinite, and should awaken the most lively confidence in his mercy. To obtain the gift of final perseverance, set to profit every moment that is left you, and make frequent acts of faith, hope, love and contrition for your sins, pronouncing occasionally the holy names of Jesus and Mary, and imploring her intercession with that of all the Saints and Angels. Adore the dispensations of Providence, and with the same conformity to its wise decrees that our Saviour manifested in the garden of Olives, say in union

with him: "Father, not my will, but thine be done," or with the Psalmist: "Thou hast anointed my head with oil; and my chalice which inebriateth me, how goodly is it! and thy mercy will follow me all the days of my life. And that I may dwell in the house of Lord, unto length of days.

EXHORTATION BEFORE THE LAST BLESSING *in articulo mortis.*

By the goodness of God, my dear friend, you have already received the Sacraments, which were intended to strengthen your soul, and arm you in your last conflict in your journey to eternity. However, that nothing may be wanting to animate your confidence, I will now impart to you, by virtue of the faculty which I have received from the Holy See, the Apostolical benediction of his Holiness, with a plenary indulgence, for the full discharge of whatever debts of sin may yet stand against you, and retard your entrance into heaven. Raise your heart to God, by a lively faith in the merits of our Saviour Jesus Christ who died for your salvation, and, with an entire confidence in his mercy and goodness, offer yourself to him with reserve, to love him for all eternity; beg of him, by an act of sincere contrition, to pardon all your sins; accept the penance of death as a punishment due to your offences, and trust in his divine mercy, that he will now release you from all your sins, and at the hour of your death, will receive you into the mansions of eternal rest. This will be your happiness, if, perfectly disengaging your heart from the things of this world, you long with the Apostle "to be dissolved, and to be with Christ." Looking upon this earth therefore as a land of exile, let your thoughts and your sighs be directed to that heavenly country for which you have

been created, at one moment exclaiming with the Psalmist: "Who will give me wings like a dove, and I will fly and be at rest?" at another, anticipating with joy the blissful scenes of that Jerusalem above, where all tears shall be wiped from your eyes, where death shall be no more, where you will live for ever in the secure possession of that happiness which the eye hath not seen, nor ear heard, nor the heart of man hath ever conceived.

EXHORTATION BEFORE MARRIAGE.

My dear friends, you are about to enter upon a union of which God himself is the author, and which our divine Saviour has consecrated in a special manner, giving to it a character of sanctity, which places it amoung the holiest institutions of religion. He knew full well the dangers by which we are surrounded, and the weakness of our nature, which requires a continual encouragement to the discharge of the duties that have been imposed on us. For this reason, he has annexed to the worthy reception of this sacrement, peculiar graces which dispose the married couple to respect the sacred engagement which they have formed, and enable them to surmount the various obstacles they may meet with in the way of happiness. The present occasion then is not one of little interest, nor can you view it in any other light than as a most important era in your lives, and most intimately connected with your temporal and eternal welfare. Alas! it but too often happens that the minister of God extends a trembling hand in the performance of the nuptial ceremony. The scene, it is true, is one of unrestrained festivity; but how frequently is the blessing which he imparts, countermanded by the

invisible malediction of him who penetrates the inmost recesses of the heart! How frequently, amid the rejoicings of the world, is the storm of tribulation already gathering over the heads of those who come to this holy alliance with unworthy dispositions! How different, we hope, are your prospects. We have reason to believe that your joys are pure and founded on a solid basis, that you have duly prepared yourselves for this important event, and that your hearts are such in the sight of heaven, as to draw down upon you its favor and protection.

With confidence then in the promises of him who condescended to honore with his divine presence the happy nuptials of Cana, invite him to come and preside on this occasion also, to bless the contract you are about to ratify, and to render it by his grace a true emblem of that sacred union which exists between him and his Church, a union of sentiment and action founded in virtue and the love of God.

EXHORTATION AFTER THE MARRIAGE CEREMONY.

Having been united in the holy bonds of matrimony, give tanks to the almighty for the favors which he has bestowed upon you. The graces which you have received have been granted for the purpose of animating you in the discharge of the obligations which the marriage life imposes, and which are beautifully expressed in these words of the Apostle: " Let women be subject to their husbands, as to the Lord; for the husband is the head of the wife, as Christ is the head of the Church...... Therefore, as the Church is subject to Christ, so also let the wives be to their husbands in all things. Husbands, love your wives, as Christ also loved the Church and

delivered himself up for it, that he might sanctify it, cleansing it by the laver of water in the word of life...... So also ought men to love their wives as their own bodies." Ever mindful of these duties which you owe to each other, and to those with whose welfare you may be specially charged, cherish with solicitude the grace that has this day been conferred upon you; it will direct you in every difficulty, it will comfort you in the hour of trial, it will be a continual source of peace, of joy, of mutual affection on earth, and a pledge of your eternal and perfect union in heaven.

BENEDICTIO INTRA MISSAM PRO SPONSO ET SPONSA.

Dicto Pater noster, *sacerdos antequam dicat* Líbera nos, quæsumus Dómine, *stans in cornu Epistolæ versus sponsum et sponsam ante altare genuflexos, dicit super eos sequentes Orationes.*

OREMUS. *Oratio.*

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assíste; ut, quod te auctóre júngitur, te auxiliánte servétur. Per Dóminum.

OREMUS.

Deus, qui potestáte virtútis tuæ de níhilo cuncta fecísti: qui dispósitis universitátis exórdiis, hómini ad imáginem Dei facto, ídeo inseparábile mulíeris adjutórium condidísti, ut femíneo córpori de viríli dares carne princípium, docens quod ex uno placuísset institui, nunquam licére disjúngi: Deus, qui tam excellénti

mystério conjugálem cópulam consecrásti, ut Christi et Ecclésiæ sacraméntum præsignáres in fœdere nuptiárum: Deus, per quem múlier júngitur viro, et sociétas principáliter ordináta, ea benedictióne donátur, quæ sola nec per originális peccáti pœnam, nec per dilúvii est abláta senténtiam: réspice propítius super hanc fámulam tuam, quæ maritáli jungénda consórtio, tua se éxpetit protectióne muníri: sit in ea jugum dilectiónis et pacis: fidélis et casta nubat in Christo, imitatríxque sanctárum permáneat feminárum: sit amábilis viro suo, ut Rachel: sápiens, ut Rebécca: longæva et fidélis, ut Sara: nihil in ea ex áctibus suis ille áuctor prævaricatiónis usúrpet: nexa fidei, mandatísque permáneat: uni thoro juncta, contáctus illícitos fúgiat: múniat infirmitátem suam róbore disciplínæ: sit verecúndia gravis, pudóre venerábilis, doctrínis cœléstibus erudíta: sit fœcúnda in sóbole; sit probáta et ínnocens: et ad beatórum réquiem, atque ad cœléstia regna pervéniat: et vídeant ambo fílios filiórum suórum, usque in tértiam et quartam generatiónem; et ad optátam pervéniant senectútem. Per eúmdem Dóminum.

Tum sacerdos reversus ad medium altaris dicat Líbera nos, *et reliqua more solito: et postquam sumpserit Sanguinem, communicet sponsos, et prosequatur Missam.*

Dicto Benedicámus Dómino, *vel, si Missæ illius diei conveniat,* Ite Missa est, *sacerdos antequam populo benedicat, conversus ad sponsum et sponsam, dicat:*

Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob sit vobíscum: et ipse adímpleat benedictiónem suam in vobis: ut videátis fílios filiórum vestrórum usque ad tértiam et quartam generatiónem; et póstea vitam ætérnam habeátis sine fine, adjuvánte Dómino nostro Jesu

Christo, qui cum Patre et Spíritu sancto, vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Moneat eos sacerdos sermone gravi, ut sibi invicem servent fidem: orationis tempore, et præsertim jejuniorum ac solemnitatum, casti maneant: et vir uxorem, atque uxor virum diligat: et in timore Dei permaneant. Postea eos aspergat aqua benedicta et dicto Placeat tibi sancta Trinitas, *det benedictionem, et legat, ut solitum est, Evangelium S. Joannis* In princípio erat Verbum.

INDEX

APPENDIX.

APPENDIX

ad usum Provinciæ Quebecensis.